

یاشار کهمال • سۆلتانی فیلەکان

یاشار کهمال

سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی

له‌ تورکییه‌وه‌ کوردویه‌ به‌ کوردی

مستدی اقرا الحقای

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

سوئانی فیله کان و میرووه شهله ی ریشوور

یاشار که مال

له زنجیره بلاوکراوه‌کانی
ناوه‌ندی غه‌زنووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه
زنجیره‌ی کتیب: (٢٤٢)
زنجیره‌ی کتیبی لاوان: (١)

سوئانی فیله‌کان و میرووه شه‌له‌ی ریشوور
یاشار که‌مال

سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی
له تورکییه‌وه کردوویه به کوردی

- به‌رگ: باسم ره‌سام
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: غه‌زنووس
- پینووس و هه‌له‌چن: غه‌زنووس
- چاپ: یه‌که‌م / ٢٠١٨
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- نرخ: (٧٠٠٠) دینار
- بلاوکار: ناوه‌ندی غه‌زنووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

مافی له چاپنه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی به هه‌موو شیرمه‌کان پارێزراوه بۆ ناوه‌ندی
غه‌زنووس ©

سلێمانی - مه‌یدانی باسه‌کانی نووی مه‌لیک - نهۆمی زهمینی بازای کتیب
ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ٠٧٧٠٣٥٧٣٧٥٧

www.xazalnuus.com

**سوئانی فیله‌کان و
میرووه شه‌له‌ی ریشسوور**

یاشار که‌مال

سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی
له‌ تورکییه‌وه کردوویه به‌ کوردی

چاپی یه‌که‌م

۲۰۱۸

سولتانی فیله‌کان، فیلیک بوو زه‌به‌لاح، شکودار و له
کوتریکی سپی، سپیتر. له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشتبوو و
چاوه‌پوانی قاسیده‌که‌ی بوو، له‌جموجوولی‌را دیاربوو
حه‌جمینی نییه.

ئینجا، ئه‌و قاسیده‌ی ماوه‌یه‌ک له‌وه‌وپیش چاوه‌پوانی
ده‌کرد، به‌دیارکه‌وت. ئه‌م مه‌له، سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان
بوو. دیاربوو باله‌پانه‌سپی و په‌شه‌کانی هیلاکن. شان
و باهوی به‌رزی وه‌ک فه‌نه‌ریک که‌وتبووه‌بان سه‌ر و
گه‌ردنی نارنجیره‌نگی. په‌ره‌کانی له‌ژیر تیریژی زیرینی
خوردا بریقه‌یان ده‌هات. په‌ره‌زراف و سپیه‌کانی
سینگی، خالخال بوون.

پاش ئه‌وه‌ی سی‌جار به‌ده‌وری سه‌ری سولتانی
فیله‌کاندا فری و سی‌ئه‌لقه‌ی نارنجیره‌نگی دروست کرد،
له‌سه‌ر لقی داریک، له‌نزیک لووتی فیله‌که‌هه‌لنیشت.
سولتانی فیله‌کان به‌په‌له‌په‌ل گوتی:

"قسە بکە... قسە بکە... بەخێر بێی، بان سەر و بان
چاو... قسە بکە، دەنگوباسی میروولهکان، ئاخۆ
مزگینییهکی خۆشت بۆ هیناوم؟"

پۆپەبەرز، زۆر شەکەت بوو، چوار جار لەسەر یەک
بالەکانی هەڵتەکاندن، گەلا چنارەکانی ژێر پێی
هەللهرزینەوه.

پۆپەبەرز گوتی:

"ساغ بێ سولتانم. راوهستاو بێ. هەوالی خۆشم لە
میروولهکانەوه هیناوه. حەوت مانگی تەواو لە ولاتی
ئەوان مامەوه. زۆر باش لەگەڵم جوولانەوه،
میواندارییان کردم، نان و ئاویان پێ دام، دۆستایەتیان
نواند. من لەم دونیایەدا هەرگیز بوونەوه‌ری وه‌هام
نەبینوه."

سولتانی فیله‌کان گۆراندی:

"ئەمانە چ جۆره بوونەوه‌رگەلیکن، من تا ئیستا
میرووله‌م نەبینوه."

پۆپەبەرز سێ جار بالەکانی لێک کردەوه و گوتی:

"شتی چکۆله چکۆله‌ن. ئەو بوونەوه‌رانه هیند بچووکن
ئەگەر لە نزیکه‌وه‌ له میرووله‌یه‌ک نەپوانی، ناتوانی
بیبینی."

سولتانی فیله‌کان گوتی:

"بۆم باس بکە. باسی هونەری ئەم بوونەوه‌ره
بچووکانەم بۆ بکە. من ئیشم بەوه‌ نەداوه‌ وردن، یان
درشت، هونەرەکه‌یانم گەرەکه‌..."

پۆپەبەرز، ئىتىر ماندوۋىيەتى رېڭى پەويىۋە.
 ھەناسەى ھاتبۋەۋە بەر. چرىكاندى:
 "چاۋەكەم، سولتانم، دە ئىستە گۈيت لە ھونەرى
 مېروولەكان بى."

دەستى بە گىرپانەۋە كرد. ھەتا زىاتر لەسەريان دەدوا،
 سولتانى فېلەكان پتر چاۋەكانى ئەبلەق دەمان.
 پەيتاپەيتاش لە پۆپەبەرزى دەپرسى.

"لە بن ەرز، شارى واياں دروست كردوۋە، مەپرسە
 سولتانم... شارگەلى بەشكۆ و پېشكەوتوو.
 ەمبارەكانيان، سال دەرى دوانزە مانگى، پراۋپرە لە
 خواردەمەنى، لە ھەنگوین، لە شىلەى گول، لە دانەۋىلە و
 دەعباى مردوو. پايتەختەكانيان رېك لە نېۋەراستى
 دەشتە ھەراۋەكاندا دروست كردوۋە. ئەم دەشتانە
 بەرەكەتيان لە كەنارەكانى نىل و چووكورئوقاش پترە.
 بەتايىبەتى دەشتىك ھەيە، ولاتىك ھەيە، ھىندە بەپىتە،
 فېلى لى بچىنى، شىن دەيىتەۋە. بەشى باكوورى ئەم
 ولاتە بە دارستانى زۆروزەبەند داپۇشراۋە. لىرپەۋارىكە
 پلىنگ زەفەرى پى نابا. بەشى باشوورىشى دوانزە
 مانگى سال كەسكە، بە درىزايى سال، تەۋاۋى دەشتەكە
 پراۋپرە لە گول، تا چاۋ ھەتەر كا رېك و لووس...
 پۆژھەلاتى كىلگە و پۆژئاۋاى كىلگەيە، گيانى بنيادەمى
 لى بچىنى، شىن دەيىتەۋە، پەلەۋەرى لى بچىنى،
 مېروولەى لى بچىنى، شىن دەيىتەۋە."

پۆپەبەرز بە دەم گێرپانە وەو هاته جۆش و تا زیاتر
 جۆشوخرۆشی بە سەردا زال دەبوو، پتر دەچوو وەو نێو
 باسە کەو. پۆژیک و شەویک بێ راوەستان باسی
 میروولەکان، شارەکانیان و ولاتەکانیان بۆ سولتانی
 فیلەکان گێراپەو. سولتانی فیلەکانیش ئاگای لە خۆی
 نەمابوو و بە تاسووقەو گویی بۆ مەلە کە راداشتبوو.
 پۆپەبەرز بینی سولتانی فیلەکان لەناکاو لە جیگە
 خۆی راچەنی و هاواری کرد:
 "فیلەکانم هەموویان کۆبینەو."

بە گۆرەیی دەنگی سولتان چیاکان هەژان.
 فیلەکان هیدی هیدی کۆبوونەو. تەنانت هەندیکیان لە
 ولاتانی دوورەو هاتن. سێ پۆژ و سێ شەوی خایاند
 تاكو لە دەوری یەك خەبوونەو.

کە فیلەکانی سەروو ژوور هەموویان هاتنە لای یەك،
 سولتانی فیلەکان بە پۆپەبەرزى گوت:

"قەسە بکە. باسی هونەری میروولە وردەکان بکە، ئەو
 میروولانەى هێندە وردن تەنانت بە چاوانیانین."

پۆپەبەرز لە شەقەى بالی دا و فەرى، بەسەر فیلە لێك
 کۆبوو و هەندێ جار سووراپەو و بازەنەى
 نارنجیپەنگى دروست کردن. کە ئەو باسی
 میروولەکانی دەکرد، فیلەکان خەیاڵ دەبیردن و
 لیکاوایان بە زاردا دەهاتە خوار.

بواجار سولتان چوو و سەر تەختایى تروپکی گریک.
 کورسییە پان و کونەکەى لەوێ بوو. پالی وێ داو و پرسی:

”گویتان لئ بوو؟ گویتان له هونه ری میرووله کان بوو؟“

فيله کان گویتان:

”گویمان لئ بوو.“

سولتان گوئی:

”فیلېک، تهنیا یه یک فیل، رهنګه له چهند میلیارد میرووله

مه زنتړ بئ.“

پاشان پرووی کرده پوپه بهرز و لئی پرسى:

”وا نییه؟“

پوپه بهرز:

”رهنگه گه وره تریش بئ.“

سولتان گوئی:

”له م باره وه ده لئین چی؟ ئیوه چؤن بیر ده که نه وه؟“

فيله کان گویتان:

”جا بلینن چی، سولتانمان باشتړ ده زانئ.“

”که وایه بز پیشه وه بهر وولاتی میرووله کان... خیرا که ن...“

سولتان له پیشی پیشه وه بوو، رېک له ژوور سهری،

سهر کرده ی په پووسلیمانکه کان، واته پوپه بهرز ده فري،

له پاشه وهش، سوپای فيله کان پريان ده کرد.

پوپه بهرز له سولتانی پرسى:

”ده لئین چی منیش په پووه کانم بانګ بکه م؟ رهنګه

سوپاکه ی ئیمه ش یارمه تیده ر بئ.“

سولتان گوئی:

”ده ی له سهر چی راوه ستاوی، خیرا بانگیان بکه

پوپه بهرزى برا. یانی چی رهنګه یارمه تیده ر بئ، جا

ئەگەر سوپاي پەپوۋەكان نەبى، ئەگەر ئەو تىزفەرە پۆپە
نارنجىيائە نەبن، مەن لەم دونىايە چىم لەدەست دى...
خىرا بانگيان بکە، ھەموويانم بى كەموزىاد دەوى.
پۆپەبەرز بالى لىك دا و گوتى:

"باشە. تاويكى تر ھەر ھەموويان كۆدەكەمەو. تۆ ساغ
بى سولتانم. خوا پشت و پەنات. بەو ھىوايەى
سەفەرەكەمان بۆ ولاتى ميروولەكان بە سەرکەوتوويى
كوتايى بى."

سولتان گوراندى:

"بە سەرکەوتوويى كوتايى دى."

ھەموو فيلەكانىش قسەكەيان دووپات كردهو.
زورى پى نەچوو، ئاسمان پىر بوو لە شەققەى بال.
لەژوور سەرى فيلەكان، ھەورىك لە بالى رەنگاوپرەنگ
و پۆپەى نارنجىي پەپوۋەكان دروست بووبوو. ئاسمان
بە چاۋ نەدەبىنرا.

پۆپەبەرز ھاۋارى كرد:

"سەفەرەكەمان بو ولاتى ميروان بە سەرکەوتوويى
كوتايى دى."

سەرچەم پەپوو و فيلەكانىش، وەك ئەو و بە ھەمان
دەنگ، ھاۋاريان لى بەرز بووھو.

بە كەيفخوشىيەو درىژەيان بە رىنگەكەيان دا. سوپاي
فيلەكان، پىنى نابايە ھەر خاكىكەو، دونىا دەلەرزى. لە
سەرھو، پەپوۋەكان لە ھىلىكى راستدا، باليان وە بالى
يەك دابوو، ھەورىكى رەنگاوپرەنگ و نارنجىيان پىك

هينابوو، ددیرهوشانهوه و دهفرين، له خوارهووش،
فيلهكان به لهنجهولار و ورگ به ورگی يهكتر پټيان
دهكرد. جارجاره گويچكه زلهكانيان وهك بايهوان ليك
دهكردهوه.

سولتانی فیلهكان، سپی سپی، گهش گهش، پاک و
خاوين، به تهنیایی له پيشهوه دهپويشت، سهرؤکی
پهپوهكانيش، پوپهبرزی كونه هاوپټی، بستيك دور،
له ژورور سهری دهفری و هردووکیان پټكهوه قسهيان
دهكرد. سولتانی ژیری فیلهكان له گز فكرهوه
پوچووبوو. ئیشی میروولهكان هر وا ئاسان نهبوو. له
كاتيكدا ئه وهموو میروولهيه له دونیادا ههبوون، ئاخو
وهها ژيانتيك رهوا بوو، بۆچی خوا ئه وهموو
میروولهيهی ئافراندهوه؟ ههلبهت هۆكاريك ههيه كه
وهها زور خولقيتراون. به گويژهی قسهكاني
سهركردهی پهپوهكان كه سارد و گهرمی پوژگاری
چيشتبوو، شاخ و داخ ههمووی میرووه و ئه
میروولانه هينده كار دهكهن، هينده شاری دلپټين بونیاد
دهنين، هينده خواردمهنی لهسهر يهك كهلهكه دهكهن
نهبيتتهوه... ههلبهت گشت ئهمانه حيكهتيكيان ههيه.
سولتانی فیلهكان بهدهم پويشتهوه، لهگهله خويدا بیری
لهم شتانه دهكردهوه و ئهسهری دهخوارد پيشتر به
گهنجيتی ئه میروولانهی نهناسيوه. دهرفتهيكي زور
بهنرخ به فيرۆ درابوو. لاويتی و ژيانی فیلهكان ييهووده
لهكيس چووبوو. باشه ئه فیله زل و زهبهلاحانه

دەبوايە لەم دونيايەدا بەم جۆرە بن، بەم جۆرە ژيانىكى
بەرتەسكيان هەبى؟ بەلام سولتان چ بكا، شتىك بوو
قەوما بوو، گەنجىتى تىپەپىبوو. دەبوايە ژيانى
لەمەوبەدوا باش بەكار بهيتري.

پۆپەبەرز پاش پىپىوانىكى سى پۆژە گوتى:
"گەيشتىنە ولاتى ميروولهكان سولتانم."

سولتان پرسى:

"كوانى؟"

پۆپەبەرز:

"ئەم دەشتە دەبين سولتانم، لە دەسپىك را تا كوتايى،
بست بە بستى، تا ئەو شوينەى چاو هەتەر كا، تا
ئەوبەر كە وەك دەريايەكى هەراو پان بووئەتەو، ولاتى
ميروولهكانە. لە نيوەراستى ئەم دەشتەدا چيايەك هەيە،
لەودىوى ئەم چيايەش ولاتىكى بەرىنتر لەمەيان... ئەو
ولاتەش، ولاتى ميروولهكانى دىكەيە. لەولاش ولاتگەلى
تر هەن..."

ئاوڤى لە پۆژەلات دايەو، تا چاو بىر بكا لىڤەوار بوو،
ئاوڤى لە پۆژئاوا دايەو، مەزرايەك بوو پراوڤىر لە
گولى پشكووتوو، ئاوڤى لە باكوور و باشوور دايەو،
چيا، گۆل، گۆل و درەختى بەدى كرد. فيلەكان
پاوهستابوون و بە تامەزرۆيىيەو نوقمى بينىنى ئەم
ولاتە چۆل و جوان و پووناكە بوون.

سولتانى فيلەكان گوراندى:

"ئامادە بن!"

فیلەکان ئامادە بوون.

ئىستا لە سەرى پىروانى!

فیلەکان تىگرا قورتمەکانیان بەرز کردەو.

ئەم پۆپەبەرزە کە بەسەر ئیوودا دەفڕی، پێبەر و
پیزانتانە. لە پێشتانەو دەفڕی و شارەکانی میروولەتان
نیشان دەدا. ئیوودا ئادار بەسەر پاداری شارە
میروولەکان ناھیلنەو، تاوێکی میروولەکان بە چۆک
دادین، کە بە چۆکیش داھاتن، دەبێ بێنە بەردەم و
کپنووش بەرن. سەربازەکانم، فیلەکانم، جاریکی تر
دوو پاتی دەکەمەو، تا ئەو کاتەی میروولەکان
دەستەودامیشتان نەبن، لە فرمیسی چاوانیان مەپوانن.
فرماندەکانم، لەگەڵ ئیوودە، ئەو فیلە بچووکتە
بەزەیی بە میروولەکاندا ھاتەو، بیکوژن. سەربازی فیل
دلی ناسووتی. سەربازی فیل لە پێتاو پاراستنی دوا
دەولەتی فیلەکان، بەزەیی لە دلی دوور دەخاتەو.
فیلەکان، بایانم، ئەمە یەکەم جەنگی گەورەیی ئیوودە.
ئەگەر لەم جەنگدا سەرکەوین، ئەوا دەبینە حوکمرانی
ھەموو دونیا. فیلەکان، بایانم، گشت بوونەوەرەکانی
دونیا و میژوو راوہستاون و سەیری ئیمە دەکەن.
سەیری ئەم جەنگە پێرۆزەیی ئیمە. ئەگەر ئەمڕۆکە
میروولەکان بە چۆکدا نەھینن، هیچ کام لە
بوونەوەرەکانی دونیا و میژوو لیمان نابوورن. دیرۆک،
سەرکەوتنی ئەمڕۆمان بە پیتی زێرین دەنوسیتەو.
فیلەکان شایانی ئەوێن لە جەنگی ئەمڕۆدا سەرکەوتنی

گه وره به دهست بیتن، چونکه فیله کان به هه بیه تن، چونکه
 فیله کان په سه نن، چونکه ماندوونه ناسن. میژووی
 چوارسه د ساله ی فیله کان له ئاسمانه وه سه یرمان ده کا.
 ئه گهر ئه مړو له جهنگی دژ به میرووله کان که هیرشیان
 کردووه ته سر نیشتمانی ئیمه و دوژمنایه تیمان ده که ن،
 سه رنه که وین، ئه وا میژوو، میژووی فیله کان
 نامانبووری. فیله کان، برایانم، سه ربازه کانم، ئه گهر له
 جهنگی ئه مړو دا، شکستمان بدن، ئه وا میرووله کان که
 به خوینی ئیمه تینون، ناهیلن هیچ کام له ئیمه زیندوو
 بمینینه وه، وردو درشتمان ده خون. ئینجا وه چه ی
 فیله کان ده سپرد ریته وه. جا بویه فیله کان، برایانم،
 سه ربازه کانم، له پیناو به رده وامبوونی وه چه کانمان،
 ده بی جهنگی ئیمړو ببینه وه، له ولاتی میرووله کان، به رد
 له سر به رد و که لله له سر جهسته نه هیلینه وه.

ئا به م شینویه سولتانی فیله کان له کاتیکدا که له سر
 دوو پی پاشووی بهرز بوو بووه وه، پینیه کانی پیتشووی
 لیک کرد بووه وه، قورتمه که ی دریژ کرد بوو و دهاته
 گو، فیله کانی دژ به میرووله کان وروژاند و له ناخی
 هر فیلکدا گری توله یه کی بیسنووری داگیرساند.

به پینشانگه یه تی سه رکرده ی په پووه کان، پینجسه د فیل،
 پینجسه د دیوزمه ی مهرگ، پینجسه د کین که وه ک
 پینجسه د تهوری تیژ د دره و شان وه، پرویان کرده
 شاری میرووله کان. شه پیکی گه وره بهرپا بوو.
 میرووله ی سوور، په ش، زهره، میرووله عه جه مه به

ولات و شاره‌کانیانه‌وه له ژیر پنی فیله‌کان، له گهل خاکدا
یه‌کسان بوون.

شه‌پیکی گه‌وره داگیرسابوو، شه‌پیک که له کوتن نایه
و که‌وته نیو میژووی فیلایه‌تی‌ه‌وه. گه‌وره‌ترین چه‌ماسه
له میژووی جه‌نگی فیله‌کاندا تۆمار کرا.

له‌ناکاو شین و پۆرۆ گه‌یشته که‌شکه‌لانی ئاسمان. ککوپ
دووکه‌لی مهرگ و ویرانی، بالی به‌سه‌ر ولاتی میژووله‌کاندا
کیشا. به‌ پۆژی پوون، له‌به‌ر تۆز و دووکه‌ل، چاو چاری
نه‌ده‌بینی. له‌ کاتی خۆرئاوا بووندا، ژماره‌ی میژووله‌کانی
ولات نیوه بووبووه‌وه. ئه‌وانه‌ی پایانکرد، پزگاریان بوو،
ئه‌وانه‌ی نه‌یان‌توانی رابکه‌ن، پان بوونه‌وه.

سولتانی فیله‌کان دووراودوور دانیشتیوو و سه‌یری
مه‌یدانی جه‌نگی ده‌کرد، لووتبه‌رزانه له‌ شه‌ر و ململانی
فیله‌کانی ده‌پوانی. تۆز و دووکه‌ل تا ده‌هات زیاتر
له‌سه‌ر ولاتی میژووله‌کان که‌له‌که ده‌بوو.

سولتان، سه‌رکرده‌ی په‌پووه‌کانی بانگ کرد:

"کوا چ پووی دا، ئه‌گه‌ر ئه‌م شوینانه‌ی له‌به‌ر چاون،
ولاتی میژووله‌کان بێ، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یبینم پاست بێ،
ئه‌وا سه‌رجه‌م ولاته‌کانیان له‌گه‌ل خاک یه‌کسان بوون.
پیم سه‌یره ئه‌مانه بوچی ده‌سته‌ودامینی ئیمه‌ نابن."

له‌ چاوه‌کانیدا جوړیک شله‌ژان و ترس به‌دی ده‌کرا.

پۆپه‌به‌رز گوتی:

"سولتانی من، سولتانم، کار له‌ ده‌سته‌ودامین و شتی وا
تیپه‌پیه، دابنوی و بپوانه، له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگه‌که‌وه تا

ئىستا، بگره بهر له وهى جهنگ دهست پى بكا، به
هزاران ميرووله، بۆ ئوهى لىيان بىوورى، خويان
هاويشتووته بهر پىت... دابنوي و سهير كه.
سولتاني فيلهكان گوتى:

"هيچ نابىنم."

پۆپه بهرز گوتى:

"ئەوان زۆر بچووكن. هەر به قەد نووكه دەرزييهك دهبن.
فيليك له مهودايهكى وهها دووره وه ناتواني بيانينى."
سولتاني فيلهكان گوتى:

"ئاخر دهنگيشيان نابيستم."

پۆپه بهرز گوتى:

"دهنگيان ناسكه. باشتەر كه دهنگى ئەوانت گوي لى نابىن.
ئەگەر دهنگى ئەوانت بىستبا، دلت پىيان دىسووتا... وهها
دهگرين و له خو دىهەن كه خوا شاهيده ئوهى دلى
هەبى، بهرگه ناگرى، تەنانەت من به مەلێتى خۆم، كه
بوونه وهريكم له سەر وه و دەر وهى دونيا، بهرگه
شين و پۆپويانم نهگرت و له خەفەتان دلم هەپروون
به هەپروون بوو. تۆ به هيچ شيويهك، به هيچ
شيويهك بهرگەت نه دهگرت سولتانم، به هيچ
شيويهك! چ باشتەر گويست له ئاخ و ناليني ئەوان
نه بوو... سەربازەكانىشت گوييان له دهنگى گريانى
ئەوان نابى، خوينى پزاو و سەرى براويان نابىن... چ
باشتەر نابىن، بهم جۆره دىتوانن بيبەزەيبانە دريژه به
شەپكه بدن. سەيرىكى ئاسمان بكه، له مەلهكانم

بېروانه سولتانم، ئاخۇ ھېچ كاميان بەسەر ئاسمانى
ولاتى مېروولەكاندا دەفېن؟ گەلۇ دلىك ھەيە بەرگەي
ئەم دۆخەي مېروولەكان و دارپمانى شارەكانيان بگرئ،
دلىك دل بئ، دەتوانئ خۇ پابگرئ؟
سولتان گوتئ:

"خۇ پاناگرئ، باشتەر كە نابىنين و نابىسين."
"دىارە ئەگەر ھەموو بوونەوەرەكان شەپيان بىنبيا و
بىستبا، ئەگەر ھەموو بوونەوەرەكان گوئيان لە ھاوارى
شەپ بوايە، لەم دونىايەدا شەپ پووى نەدەدا.
پوخلەواتى شەپ شتىكى نامۇيە... خراپىيەكانى شەپ،
شتىكى شاراوەن، بۇيە بوونەوەرەكان شەپ پەسەند
دەكەن!"

سولتان گوتئ:
"مېروولەكان سواری بالەكانت بکە و بىانھىنە با بىانبىنم.
با قسەيان لەگەل بکەم. جىگەي داخە، كارىكى باش
نەبوو سەرچەم ولات و شارەكانى ئەوانمان ويران و
لەگەل خاك يەكسان كرد."

پۆپەبەرز گوتئ:
"جىگەي داخ نىيە، چونكە مېروولەكان زۆر باش زانىيان
فیلەكان كئىن، تا دونيا دونيا بئ، لە حاند فیلەكان سەر
بەرز ناكەنەوہ. بۇ مېروولە مردووەكانىش خەفەت
مەخۇ، لەم دونىايەدا، ولات و شارى مېروولەكان
ئەوہەندە زۆرن بە مېشكى ئەلەكترۇنىيەش لە ژمارە
نايەن، بە پانكردەنەوہ و كوشتىيان پىيان پاناگەين..."

سولتان گوتی:

باشه، ئەگەر وا بێ. ئیستە ئەو میروولانە سواری بالەکان
بکە و بیانپێتە، با یەک دوو قسەیان لەگەڵ بکەم. با بزانم
ئەم میروولانە چ کەسن.

پۆپەبەرز لە بن پیتی سولتان نیشت، میروولەکان لەوێ
بە شینوزاری وە سەر یەک دەپەڕین.

پۆپەبەرز هاواری کرد:

بێدەنگ بێ.

میروولەکان بە بینینی پۆپەبەرزى کۆنەهاوڕێیان،
ئەوێندە خۆشحال بوون، ئەوێندە خۆشحال بوون
نەبێتەو. وازیان لە شین و گریان و پۆپۆ هینا و بە
دلخۆشی هاواریان کرد و گوتیان:

لە پوژی تەنگانەدا، باش بە فریامان گەیشتی، نەخاسمە
کە زمانى فیلەکانیش دەزانى، پێگەیه کمان بۆ کێ
سولتان بۆ بدۆزەو.

پۆپەبەرزیش گوتی:

ئەمنیش هەر لەبەر ئەمە هاتم بۆ لاتان. دەتانبەمە کێ
سولتان. سولتان داواى ئێوەی کرد. سواری بالەکانم بێ.

سەرەتا میروووە ریشسوور سواری بالی پۆپەبەرز بوو.
بەداوى ئەویشدا، ریشسپی و سەرۆکی میروولەکان،
پەڕیشان و شیواو، سواری بال و پشتی
پەپووسلیمانکە بوون.

پۆپەبەرز فری، سێ جار بە دەوری سەری سولتاندا
سووپایەو، سێ بازەنى نارنجپەنگ و بریقەدار وەکو

تاجیکی زیرین له بان سهری سولتان درهوشانه وه. پاشان
له سهر نووکی قورتمه که ی سولتان نیشته وه.

سولتان فهرمووی:

"نزیکتر بنیشه وه، ئەم شته بچووکانه نابینم، ناویان
میرووله یه، وا نییه؟"

سهرکرده ی په پوهه کان کوتی:

"به لئ، ناویان میرووله یه."

ئینجا که میک فپی و پیک له بن چاوه کانی فیله که
نیشته وه.

سولتان به خوشحالییه وه هاواری کرد:

"ببینم، ئەمانه ههر به قهه نووکه دهرزییه که ده بن، ئەمانه
میرووله ن؟"

پۆپه بهرز کوتی:

"خوینان. دیاره ئەوانه ی سهر باله کانم گه وره و
سهرکرده ی میرووله کانن."

سولتانی فیله کان به سهرسوورمانه وه کوتی:

"حه ی هه ی! هه ی هه ی! ئەمه یانی چی، ئەمانه چۆن
بوونه وه ریکن که ههر کامیان دونیایه که به کۆل
ده گیرن؟ وا نییه ده نا؟"

پۆپه بهرز کوتی:

"وایه. ههر میرووله یه که دونیایه که، بگره ده توانی فیلیک
له کۆل بکا."

سولتانی فیله کان جاریکی دیکه له خوشیان هاواری
کرد:

"گویم له دهنګیشیان ده. څې دهنګیکې سهیریان ههیه."
گوښکېک بایه وانه کانی لیک کرده وه و برده وام بوو:
"له ویزه ویز ناسکتره، واییه دهن؟ دلین چی، وشه به
وشه قسه کانیانم بۆ وهر بګیرې، قسه کانی منیش بۆ
نه وان وهر بګیرې وه."

پوپه بهرز گوتی:
"به سهر چاو. قسه کان وشه به وشه وهرده ګیرم
سولتانم. سهیری بالم بکه."
سهیرم کرد."

"نه و میرووله یه له سهر نووکی بالم راوه ستاوه،
ریشسووره. سهر تاپا غهرقی خوینه."
سولتانی فیله کان گوتی:
"دهییبنم."

پوپه بهرز گوتی:
"میرووله یه کی ناسنګه ره."
فیل به حه په سانه وه گوتی:
"نه ها، که وایه میرووله کانیش ناسنګه ریان ههیه!"
پوپه بهرز گوتی:

"هه یانه. میرووله کان، سهر جهم پیشه کانی دونیا یان
ههیه. بیناسازی هره باش، نه دنازیاری هره باش،
له نیو سهر جهم بوونه وهرده کاند، له میروولانه
هه لده که وئ. دلین یه که م ناسنګه ره کانیش له نیو
بوونه وهرده کاند هره میرووله کان بوون. باب و باپیروی
نهم رډینسووره سولتانم، له وه تهی دنیا دونیا یه هره

ئاسنگەر بوون. ئەمىش بوو تە سولتانى ئاسنگەرەكان.
دەلى تاويك لە مەوپىش فىلەكان دوكانى
ئاسنگەرىيەكەيان بەسەر سەرىدا وىران كەردوو و لاقى
پاستى لە بن دىواردا ماو تەو و لىبوو تەو.
سولتان گوتى:

پەككوو، پىم ناخۆشە ئاسنگەرىك لاقى پەپىو. بەلام
ئەگەر قولى پەپىيا چ دەبوو؟

پىشسوورى خەلتانى خوین ھاواری کرد:
ئەو دەم بمرىبايەم باشتر بوو. ئاسنگەرىكى بىقۇل، وەك
ئەو وایە مردى.

سولتان كە دلى بە پىشسوورى خەلتانى خوین
دەسووتا، گوتى:

وەك ئەو وایە مردى.

پىشسوور ھاواری کرد:

بۆچى دلت پىم دەسووتى؟

سولتان گوتى:

پىم ناخۆشە ئاسنگەرىكى وەستا، تووشى وەها
و زەئىك دەبى. پەپىنى قاچى ئاسنگەرىك، تەنانەت
ئەگەر مىروولەيەكەش بى، دەمژاكىنى.

مىروولەى پىشسوور سەرەراى ئىش و ژانىكى زۆر، قىت
بوو وەو و گوتى:

ئىمە چىمان لە تو كەردوو، ئىمە چىمان لە تو كەردوو
ئەى سولتانى سولتانەكان؟ ئىمە چىمان لە تو كەردوو
ئاوات بەسەر هىتاوین؟ سەبرى پىش خۆت بكە، بىروانە

ولاتى مىروولەكان چىيى بەسەرھاتوۋە، بېروانە و لەبرى
ئەۋەى دلى بەردىنت بە من بسووتى، با بەو جوانترىن
ولاتانەى دونيا بسووتى كە لەنىو ئاگردا قرچەقرچانە و
خاپوور بوون:

پۇپەبەرز ۋە منگەمنگ كەوتبوو و نەيدەزانى چۇن
قسەكانى رېشسور ۋەربگىرپتەۋە كە سولتانى فىلەكان
ھاۋارى كرد:

قسەكانى ئەم شەلەم ۋەك خۇى بۇ ۋەردەگىرپتەۋە.
ۋشەيەكى بېرپىنى، بالەكانت دەگرم و دەتكەم بە دوو
لەتەۋە:

پۇپەبەرزىش قسەكانى رېشسورى موو بە موو بۇ
سولتان ۋەرگىرا.

سولتانى فىلەكان لە داخان لاقى راستى لە ەرزى كوتا.
جەستەى سىپى لە پقان سور سور ھەلگەپابوو و
ددانە درىژەكانى لە چىرەۋە برد:

من، ئىمەى فىل ھىرشمان كردوۋەتە سەر ئىۋە؟ ئەۋە
شىت بووى ئاسنگەر؟ نەتەۋەى فىل، قەت، ھىرش ناكاتە
سەر ھىچ نەتەۋەيەك: نەتەۋەى فىل، ئاشتىخوازە،
خەباتكارە، جوامىژە. بۇچى، لەبەر چى، لە
خورتوخۇپايى ھىرش بكنە سەر ۋلاتى مىروولەكان؟
باش بزانە سەرۋكى ئاسنگەران، ئىمەى فىل تەنيا
خۇمان دەپارىزىن. تۇ لەبەر ئىش، لە داخى پەپىنى
لاقت، پەلامارەكە دەخەيتە ئەستۋى فىلەكان. ئەم
كاولكارىيەى بەرامبەرمان، ئەم تەپوتۇزە پەيوەندىيى بە

ئىمەوھ نىيە، ھىي ھىرشى ئىئوھى مىروولەيە. گىشت دونيا ئەمە دەزانى. يەكەم ھىرش ئىئوھ دەستان پىي كرد، ئىئوھ، ئىئوھ، ئىئوھى مىروو، مالەكان و شارەكانتان بەسەر ئىمەدا پوخاند، ئىستەش سزاكەي دەبينەوھ. بەلى، ھەلبەت سزاكەي دەبينەوھ. فىلە ئاشتىخوازەكانتان توورە كرد. كە فىلىش توورە بن، ئەو شتە پوو دەدا كە دەبينىن. ئىئوھ بە زۆربوونى خۇتان دەنازى و ھىرستان كرده سەر ولاتى فىلەكان. ئىئوھ ياساى بوونەوھرە يەكگرتوھكانتان خستە ژىر پىي. فىلەكان كەمىنە و ئىئوھ زۆرىنە بوون، بەلام نەتانزانى كەمىنەي بەھەق لە زۆرىنەي ناھەق بەھىزترە.

سولتانى فىلەكان راوہستا. ھەناسەيەكى ھەلكىشا، قورتمەكەي بۆ راست و چەپ وەرسووپاند و پاشان گوتى:

ئىئوھ، بە ھىرشكردنە سەر ولاتى فىلەكان ھەلەيەكى گورەتان ئەنجام دا. سزاكەشتان بە قورستىن شىئوھ بىنى. پىشسوور و مىروولەكانى دىكە زمانىان گىرابوو و تەناتە قسەيان بۆ نەدەھات. جار نا جارى وشەگەلى ئىمە، ئىمە ھىرشمان كرده سەر فىلەكان، ئىمە؟ يان لە زار دەھاتە دەر و ھىچى تر.

دوچار پىشسوور كە زارى وشك بووبوو، ھاتە گۆ:
 "سولتانى مە، ئىمەي مىروولە چۆن دەتوانىن ھىرش بگەينە سەر ئەو فىلە زەبەلاحانە كە ھىندەي خوا گورەن؟"

”ئىۋە پشتان بەۋە بەست كە زۆرىنەن و ھىرستان كرد،
ئىۋە پەلامارتان ھىنا.“

”ھىرشمان نەكردوۋە.“

سولتانى فىلەكان گوراندی:

”چى؟ خۇ دژايەتیی قسەكانىشەم دەكا! پۆپەبەرز ئەمانە
لەسەر پشتت را فرى بدە بن پىم...“

پۆپەبەرز پارايەۋە و گوتى:

”تکايە سولتانم، تکايە سولتانم، خراب تىگەيشتىنیک
لەگۆرنيە. ئەوان مەبەستيان شتى تر بوو.“

سولتان ھاۋارى كرد:

”بەراست؟ بەراست؟“

بە دەنگى ۋى خاک، دارستان، ئاسمانەكان و چياكان لە
بن را لەرزىن.

سەرەتا مېروۋە شەلە و پاشان مېروۋەلەكانى دىكە
گوتيان:

”قسەكانمان بە ھەلە فام کران. ئىيمە ھىرشمان كرده

سەر فىلەكان، مالەكان و شارەكانمان بەسەردا

پوخاندن. فىلەكانمان پان كردهۋە و كوشتمانن، بەدۋاى

ئەمەدا، فىلەكانىش قەلس بوون و ھىرشيان كرده سەر

ولاتى مە. ئاخ، خۆزىا توورەمان نەكردايەن.“

سولتانى فىلەكان ھاۋارى كرد:

”ئەھا، ئەۋە بوو بە شتىك!“

مېروۋەلەكان بەلئىيان بە سولتان دا:

”نیمه خه تامان کرد، تو مه یکه سولتانم. ئیتر جاریکی
 دیکه قهت پین ناننینه ولاتی فیله کان.“
 سولتان به دهنگیکی وه ها بهرز که ئاسمانه کانی هه ژاند،
 کوتی:

”پین ناننینه ولاتی فیله کان.“

میرووله کان دووپاتیان کرده وه:

”پین ناننینه ولاتی فیله کان.“

”به چاویکی خراپ له ولاتی فیله کان ناروانن.“

میرووله کان دووپاتیان کرده وه:

”به چاویکی خراپ لئی ناروانن.“

”له مه وه به دوا میرووله کان ده بی واز له و هیرشانه بینن
 که به دریزایی میژوو نه نجامیان داو. جاریکی دیکه
 هه رگیز به چاویکی خراپ سهیری ولاتی فیله کان
 ناکهن.“

میرووله کان هاواریان کرد:

”هه رگیز، هه رگیز به چاویکی خراپ ناروانن.“

”تا دنیا دونیایه واز له خووی په لاماردان دینن.“

میرووله کان پشت پرستیان کرده وه:

”واژ دینن.“

بو ماوه یه ک بیده نگیه کی قوول زال بو. نه
 میرووله کان متقیان لیوه هات و نه سولتانی فیله کان.
 له ولاتی میرووله کانه وه، قیزه و ههرا، ناله نال و شین و
 رۆرۆ ده بیسترا. دووکه لیک وهک دووکه لی سووتان،
 قورس، سوور، بالی به سهه ئاسمانی ولاتی

مىروولەكاندا كىشابلو. بۇ ساتىك ھەموويان ھۆش و
بىريان چوۋە سەر پەۋشى ئەو ولاتە.
ئىمە خەتامان كرد، تۇ مەيكە سولتاتم. بېوانە، ئەگەر
شەر بەم جۆرە بەردەوام بى، تەنانت مىروولەيكە لە
ولاتى ئىمە نامىنىتەو. زۆربەيان دەمرن، بىرىندار دەبن،
ھەندىكىشىيان پەنا بۇ چيا و لىزەوارەكان دەبن و شەرى
ئىو دەكەن."

سولتانى فىلەكان بە سەرسوورمانەو پەرسىي:
"شەرى ئىمە دەكەن؟ مىروولەكان دۇ بە فىلەكان شەر
دەكەن؟"

پىشسور گوتى:

"شەر دەكەن."

"كەواتە مىروولەكان دۇ بە فىلەكان شەر دەكەن! شتى
وا چۆن دەبن؟"

"پىگەيك دەدۆزنەو."

"چلۆن؟"

"چوزاتم، ھەر چۆنىك بى پىگەيك دەدۆزنەو."

سولتان دووبارەى كەدەو:

"پىگەيك دەدۆزنەو! تۇ بلىنى، پىگەيك دەدۆزنەو، تۇ
بلىنى؟"

سولتان دەستى كرد بە پىكەنىن. ورگى گرتبوو و لە
كاتىكدا لىكاو دلوپ دلوپ لە قۇرتمەكەى دەچۆراو،
پىدەكەنى. پىكەنىنى دەھات كە بىرى لەو دەكردەو
مىروولەكان دۇ بە فىلەكان شەر دەست پى دەكەن و

له پیناو بهرده وامبوونی ئەم شەڕەدا پەنا بۆ دارستان و
چیاکان دەبن. بێ پسانەوه قاقا پتدەکەنی.
دەکرا بەرگە ی هەموو شتێک بگری، بەلام ئەم پیکەنینه
نا. ریشسور هەر چهشنە مەترسییەکی دایە بەر چاو و
هاتە گۆ:

"تۆلە ی ئەم ولاتانە، ئەم شارانە و ئەم کۆمەلکوزییەت
لێ دەکەینەوه ئە ی زالم، ئە ی گەمژە، ئە ی سولتانی
بیئەقل. ئەم کردەوانەت بێ وەلام نامیتنەوه، ئە ی لە
نووی پێ تا تەوقی سەر لە خوین گەوزیو، هە ی زلە،
هە ی چیا ی چهوسانەوه، هە ی کوێرە. ئەم کردەوانە ی
تۆ و هە ی پۆپە بەرزی پیر و پەککەوتەش بێ وەلام
نامیتنەوه... زۆری پێ ناچێ بەلای ئەم میروولە وردانە
کە هێندە ی نووکە دەرزێهک بچووکن، دەبینن و لەپیش
چاوی سەرجهەم بوونەوه رەکانی دنیا ریسوا دەبن،
سووک و ریسوا..."

وای گوت و لەسەر بالی پۆپە بەرز خۆی فری دا و
هەلات. کە ئەو رۆیشت، میروولەکانی دیکە هاتنە سەر
دین و دلیان نەرم بوووەوه، لە ناخی دلەوه تکایان لە
سولتان کرد:

"تۆ چ بفرمووی، ئێمە دەیکەین سولتانی مە. بەس با
ئەو شەڕە خویناوییه رابگیری."

"ئەو میروولە ی تۆی تووڕە کرد، ئەو ئاسنگەرە شەلە
ریشسورە، تاویک لەوه وپیش لێرەوه خۆی فری دایە
خوارەوه."

سولتان دهسبهجی پرسیی:

"مرد؟ میرووله کان، ئەگەر لە شوینیکی وەها بەرزەو
خۆیان فری بدن دەمرن، وایه؟ ئەگەر نەمردبێ، هەر
نیستا مردوو یاخود زیندوو کەیم دەوی."

پۆپە بەرز بە ترسەو بەرەو خوارئ فری. باش لە
مەبەستی سولتان تیگەیشتبوو، بەدوای میروولهی
ردینسووردا گەڕان، میروولهکانی دیکە و
پۆپە بەرز، مەلەکانی دیکە بانگ کرد، کوون بە کوون
بەدوای ئاسنگەرە شەلەیی ردینسووردا گەڕان، بەلام نە
مردوو نە زیندوو کەیان نەدۆزییەو. شوینیی ئەم
میرووله بریندار و خۆیناوییه ون بووبوو. هەرچی
کردیان، هەرچی تەقەلایان دا و هەرچی گەڕان، پرس و
پا و لیکۆلینەو هەیان کرد، تەنانەت شوینەواریکی بچووک
لەو ئاسنگەرە شەلەیان دەست نەکەوت. بە دەستی
بەتال و گوناھبار، هەمدیس لەسەر شان و بالی
پۆپە بەرز چوونەو خزمەتی سولتان:

"ردینسوورمان نەدیتهو، بوو تە تۆز. ئەگەر
بوونەو هریک لەسەر بالی پۆپە بەرز، لە بەرزاییەکی وەها
پا خۆی فری بداتە خوارەو، چیی لێ نامینیتەو،
تۆزیشی لێ بەجی نامینی سولتانێ مە."

پۆپە بەرزیش گوتی:

"بوو تە تۆز."

سولتان ئەمری کرد:

تا پوژی قیامت، تەنانت شوینی تۆزی پنی ئەو میرووله
ریشسورە ھەلەدەگرن. نابئ تۆزەکەشی بمینیتەو، پووی
قسەم لە ئیو، بەش گوی بگرن میرووله کان، مەسەلە
مان و نەمانی میرووله کان لەگۆپین. ھەموو پوژی، ھەر
ئانوساتی شوین تۆزی پنی ئەم ھیچو پوچە، ئەو
نارەسەنە، ئەو سەگە ھەلگرن.

میرووله کان گوتیان:

شوینینی ھەلەدەگرین. ناوی وی بە واتای مەرگ و
چەوسانەو دئ.

گوتیان:

ئەو میرووله شەلە، دیارە ھەر لە ئەزەلەو بەلای
نەتەو میرووله کان بوو.

گوتیان:

ئەو میرووله شەلە، بە ھۆی خیانت ئەو لاقە پەری.
چ شتگەلی تریان سەبارەت بەو میرووله شەلە نەگوت.
تەنانت بۆنی تۆزی ئەو خیانتە تکارەش لەم دونیا بەدا
نابئ بمینیتەو. میرووله پەسەنەکان، دواجار تۆزی ئەو
شەیتانە سەرکیشە دەدۆزنەو و لەناوی دەبن.
میرووله پەسەنەکان، تەنانت میرووله یەک لە وەچە
ئەو میرووله شەلە ناھیلنەو.

سولتان گوتی:

ئەم ئاسنگەرە شەلانە، ئەم ریشسورانە دونیا یان
شیواندوو. ئەم خیانتە تکارانە فیلەکانیان وروژاندوو و
لە ولاتەکی ئیو، یان بەرداو.

میرووله کانی دیکه هاواریان کرد:
 "نه مان بۆ میرووه شهله کان."
 "نه مان بۆ ردینسووره کان."
 "نه مان بۆ ئاسنگه ره کان."
 "ئینستا پیم بلین چیتان له من دهوئ."
 "ساغ و سهلامه تیت سولتانمان."
 "ساغ و سهلامه تیم سوودیکی ئه وتۆی بۆ ئیوه نییه.
 بلین چیتان دهوئ."
 میرووله کان گوتیان:
 "که واته با ئه م شه ره کوتایی بی. به س ئه وه مان دهوئ."
 "ئه ها، هر ئه وه؟"
 گوتیان:
 "به لئ؛ چونکه فیه ئاشتیخوازه کان هه زیان له شه ر
 نییه."
 سولتانی فیه کان کوتی:
 "هه زمان لئی نییه."
 میرووله کان گوتیان:
 "باجی خۆمان دا، ئیتر ئیمه ش ده بیینه ئاشتیخواز،
 جاریکی دی چۆن هیرش ده کهینه سه ر ولاتی فیه کان،
 خواجه تووشی شتی وامان نه که ی. با ئه م شه ره خیرا
 رابوه ستی، ئه گینا میرووله که چیه زیندوو نامینیتته وه.
 بهمانبووره سولتانی مه."
 سولتان به فیه وه قورتمه که ی قووت کرده وه و کوتی:
 "ده تانبوورم. با شه ر ئیتر کوتایی بی."

میرووله کان دلخوش بوون و گوتیان:

"بژی سولتانی مه."

سولتان گوتی:

"بهلام بۆ ئەوەی شەپ رابگیردری، کۆمه‌لێک شەرت و
مەرج هەن، چونکە ئەو شەپە ئێنۆ دەستتان پێ کرد و
زیانیکی زۆرتان بە ولاتی فیله‌کان گەیاند. بۆیه دەبێ
زیانه‌کانی ولاته‌که‌م قەرەبوو بکەنەوه."

میرووله‌کان گوتیان:

"قەرەبووی ده‌که‌ینه‌وه."

"که‌وايه گۆی له داواکارییه‌کانم بگرن..."

"با ئهم جه‌نگه ئیستا کوتایی بی سولتانم."

"مەرجه‌کانم په‌سه‌ند بکەن."

"په‌سه‌ندی ده‌که‌ین. شەپ که‌میکی تر به‌رده‌وام بی
میرووله‌یه‌ک له‌سه‌ر پووی زه‌وی نامینیته‌وه که
داواکارییه‌کانتان به‌جێ بینێ... فهرموو، داواکارییه‌کانت
له‌سه‌ر چاومان."

سولتان که‌یفخۆش بوو و گوتی:

"که‌وايه گۆیم بۆ رادیرن. هه‌موو میرووله‌کان کۆده‌بنه‌وه
و کۆشکیکی بلوورینم بۆ دروست ده‌کەن. کۆشکی
بلوورین، له‌سه‌ر تروپکی ئەو شاخه به‌رزە، ده‌بێ
له‌وبه‌ری تری دونیاوه ببینرێ. ئهم کۆشکه وه‌ها
بدره‌وشیته‌وه، تهنانه‌ت شه‌وانیش له‌ دونیادا شوق
بداته‌وه، وه‌ک ئەوەی رۆژ هه‌ر ئاوا نه‌بووبێ. هه‌زار،

دوو ههزار، پینج ههزار، ده ههزار فیل بچنه ناوی و ئهم
کۆشکه نه پوخی.

میرووله کان کړووزانه وه و گوتیان:

"ئیمه می مرووله بچووکین. زور زور بچووک. ئه وهنده
بچووکین ئاژه له کانی دیکه تهنانهت به بوونه وهرمان له
قه له م نادهن. وه ها کۆشکیک چون ساز بکهین؟"
"جا ده بی له ماوه می سالتیکیشدا دروستی بکهن."
"تکایه سولتانی مه..."

"تکا و مکا نییه، دروستی ده کهن."

"به چاوی خوتان ده بینن سولتانی مه، چه ند له ر و لاواز
و بچکولهین."

هه موویان پینکه وه، له سه ر بالی په پوو، په یتا په یتا له بهر
فیل پارانه وه، نالاندیان، پوندکی ژانیان پشت، به لام
نه یانتوانی دلی به ردینی سولتان نه رم بکه نه وه.
سولتانی فیله کان هاواری کرد:

"نابی. نابی! ئه مه یان نه بوو. شووره ییه، ئاوا له بهر من
مه پارینه وه. شایانی ئیوه می مرووله نییه. من بیستوومه
ئیه بوونه وه رگه لی زور به هیزن."
"به لام کۆشکیکی وا، له سالتیکدا..."
سولتان به پینکه نینه وه گوتی:

"دروستی ده کهن. ده بی دروستی بکهن. پییان گوتووم
هر کام له ئیه سی، پینج، بگره ده هینده می خوتان بار
هه لده گرن."

"راسته سولتانی مه، به لام..."

"دروستی ده‌کەن. نەتەوێ می‌زووله‌کان لەم دونیایەدا لە خاک و خۆل زیاترە."

"زیاترە سولتانی مە، بەلام لە ماوێ سالتیکدا..."
لەناکاوا، پقیکی بیسنوور سولتانی سوور سوور
هەلگەپاند. کتوپر ددانە درێژەکانی لە چێرەوێ بردن و
هاواری کرد. می‌زووله‌کان لەم دەنگەوێ ترسیکی
وێهەیان پێ نیشتم کە پێیان وا بوو دونیایان بەسەردا
پماوێ.

"دروستی ده‌کەن. دروستی ده‌کەن! ئێوێ بەهێزترین
بوونەوێهەکانی سەر پووی زه‌وین."
می‌زووله‌کان لەسەر بالی پەپووه‌کە لە ترسان هەلەرزین
و گوتیان:

"دروستی ده‌کەین، بیگومان دروستی ده‌کەین، بەلام
کۆشکیکی بلوورین، ئه‌ویش لە ماوێ سالتیکدا، نەک
هەر کاری می‌زووله‌ نییە، بگره‌ لە توانای بنیاده‌میشدا
نییە. بمانبوره‌ سولتانی مە."

سولتانی فیله‌کان بەدەم بزەوێ گوتی:

"دروستی ده‌کەن. دروستی ده‌کەن، لەسەر تروپکی ئه‌و
شاخه‌ کۆشکیکی بلوورینم بۆ ساز ده‌کەن، عەمبار و
ژیرزەمینەکانی کۆشکەکەش ته‌ژی ده‌کەن لە هەنگوین،
لە پۆن، لە ئیکسیر، لە خواردەمەنی جۆراوجۆر و ئاوی
ژیان. ئه‌ویش، ئه‌ویش لە ماوێ سالتیکدا. بیجگە
لەوێش، گەورەترین ئەلماس، مرواری، یاقووت و
زومروودی دونیام بۆ دینن. خەزینەم لە ئێوێ ده‌وێ"

خه زینه... ئیوه هه موو کونوکه له بهریکی دنیا شاره زان
و به شوینی گه نجینه کان ده زانن. زۆربه ی شاره کانی
ئیوه، کانه ئالتوونه، بویه گشت ئالتوون و گه نجینه کانی
گوی زه ویم بۆ دینن.
تکایه سولتانی مه...

سولتانی فیله کان که ئارام بوو بووه وه، گوتی:
تکا و مکا نییه. گوی له هیچ ناگرم. ئیوه قهره بالغترین
بوونه وه ره کانی سه ر پووی ئه م زه وییه ن. به قه د خیز
و خۆل زۆر زه وه نندن. به شایه تی ئه م سه رکرده پر
شانوشکویه ی په پوه کان، ئه گه ر قسه کانم یه کسه ر
جیبه جی نه که ن، ئه گه ر یه کسه ر وه خۆ نه که ون، له
ماوه ی سالیکی شدا ئه م ئیشانه ته واو نه که ن، ئه م جهنگه
کو تایه نایه. مادام ئیوه ی میرووله وردن، بۆچی
هیرشتان کرده سه ر نیشتمانی به رینه ی فیله کان، هه ر
به وه ش نه وه ستان و ئه و نیشتمانه ت ئاگر دا و ویرانتان
کرد؟ ئه گه ر له ماوه ی سالیکی داواکارییه کانم جیبه جی
نه که ن و کۆشکه که راده ستی من نه که ن، خوا شاهید
بی، له سه ر عه رز و بن عه رز ته نانه ت یه ک میرووله
نامینیته وه، وه چه ی میرووله کان له م دونه یایه دا
ده سه ردریته وه. له بن پیی قورسی فیله کان و
سه ربازه کانم پان ده بنه وه، پان ده بنه وه.
میرووله کانی سه ر پشتی په پوه که ده ستیان به گریان
کرد و به ده م پارانه وه وه گوتیان:

"هه موو ئەم ئىشانه چۆن لە ماوهى سالىڤدا تەواو
بکەين؟"

سولتان بە دەنگىكى بەرز گوتى:

"دروستى دەکەن، دروستى دەکەن. واز لە شين و پۆپۆ
بينن و دەسبەجى بکەونه خو."

مىرووله کان ئاخفين و پۆپەبەرز، بە هه مان دەنگى
گرىناوى قسەکانى ئەوانى بۆ سولتان وەرگىرا.
مىرووله کان گوتيان:

"سولتانى مە، ئەى سولتانى والا، خاوەن شکۆ، بەرپز،
بەهيز و دلەبەزە!"

مىرووله کان گوتيان:

"ئەگەر هەر ئىستا، بى دەقەيەک خافلان، ئەم شەپە
رانه وەستىنرئ و پيش بە مەرگى ميليۆنان مىرووله لە
ژىر پى تەنيا فيليڤدا نەگيردرئ، نەک هەر مىرووله،
بگرە ميشووله، بگرە مىروولهى بالداريش نادۆزنەوه
ئەم کۆشکەتان بۆ دروست بکا. تۆ شەپى فيلەکان
پابگرە، با ئىمەش بچين کيشەکە لە کۆبوونەوهى
مىرووله کاندە تاوتوئ بکەين و پىگە چارەيەک
بدۆزىنەوه. ئەگەر گوتمان نايکەين، ئەوا هه موو شتىک
بە دەست خۆتانه، دەتوانن سەرلەنوئ شەپ دەست پى
بکەنەوه و هه موومان بکۆژن."

سولتان گوتى:

"باشە. تەواوه، هەر ئىستە شەپ پادەگرم. کریکارىکم،
يانى مىرووله يەکم هه موو دونيا دىنى. ئەممان، تەنانهت

با میرووله یه کم نه مرئ! لاقی میرووله یه ک بهر بهردی بکهوئ،
 لثم هه پروون به هه پروون ده بی. له مه و به دوا چاوپوشتی
 ته نانه ت له کوشتنی میرووله یه ک ناکهم. نه وهی ئازاری به
 میرووله یه کم بگا، پانی ده که مه وه. کن، کام بوونه وهر زه پی بو
 میرووه کانم هه بی، وه جاخی کویر ده که مه وه.

سولتانی فیله کان، فیکه ی سمیلانی ده هات. ئیتر هه تا ئهم
 میروولانه هه بن، سه ر و بنی دونیا هییی ئو ده بی. له
 ناخیشه وه ئه سه فی ده خوارد تا ئیستا میرووله کان به
 میشکی نه که یشتبوون، ئاخ، ئاخ، ئاخ. ئیستا چ کۆشک و
 سه رایه کی شکوداری ده بوو، فیله کان ده ستیان له رهش
 و سه پی نه ده دا. عه مبار عه مبار خوارد مه منی ده بوو،
 سندووق سندووقیش، زین و خشل و ئه لماس و بهردی
 یه شم و یاقووت. ئاخ، ئاخ، ئااااخ!

ده ستوبرد فره منی به په پوه کان دا:

خیراکه ن، خیراکه ن، ئو فیلانه ی ولاتی میرووله کان
 ویران ده که ن، ئاگادار بکه نه وه، خیرا، با یه کسه ر واز له
 شه پ بێنن. ده سه به جی با شه په که رابگرن و بو
 برینپنچیکردنی میرووله برینداره کان یارمه تیده ر بن.
 ئیوهش یارمه تییان بده ن، برینی میرووله کان بپنچنه وه.
 میرووله یه کی من هه موو دونیا دینئ.

میرووله کان تیکرا ده ستیان به سرته سرت کرد و پاشان
 به شیوه نوزاری گوتیان:

ده خیلست سولتانی مه، ده خیلست پاشای مه، با ئه وان
 هاوکاریمان نه که ن، هه ر نه وه نده بکشینه وه و برۆن بو

ئىيمە بەسە. فيلەكان ئەگەر بىيانهوئى يارمەتيمان بدەن،
 تەنيا بە پىندانوئىدىك سەد ھەزارىكمەن لى دەكوژن.
 تەكايە سولتانى مە، ئەم فيلانى بە ناوى يارمەتيدان، بە
 شىۋەيەكى نەخووزارو، ھەموومان دەكوژن.
 پەپوۋەكانىش ھەموومان دەخۆن.

سولتان:

كەوايە فيلەكان بىي ئەوئى خۇيان لە شىتىك
 ھەلبقورتىنن با بىكشىنەو ۋ بچنە نىو لىرەوارەو، با
 لەوئى سەمتيان لە دارەكان بىكشىن ۋ خۇيان بىخورىنن.
 بەلام با دارەكان نەشكىنن، ئەو لىرەوارە ۋ دەرياكەي
 خوارەو ھەم پىشكەش بە كرېكارە مېروولەكانم كردوۋە.
 دەي خىزا پەپوۋەكان، بىكەونە پى.

پەپوۋەكان ھەلفىرىن ۋ ھەر لە سولتانى فيلەكان
 دووركەوتىنەو، بە دەنگىك كە زەوى ۋ ئاسمانى
 دەلەرزاند، راپچەنن:

بىگەرىنەو.

پەپوۋەكان بە مېروولەكانى سەر پىشتيانەو دەسبەجى
 كەرانەو.

با يەكسەر كۆبوونەو بىكرى ۋ تا ئىوارە لە ئەنجامى
 كۆبوونەو كە ئاگادارم بىكەنەو. لىرە چاۋەروانى
 ئەنجامى كۆبوونەو كە دەبم. دەي خىراكەن.

مېروولەكانى سەر پىشتى پەپوۋەكان ھاتنەو بۆ ولاتى
 مېروولەكان، ھاتنەو بەلام چ بىيىنن، لەنىو تەپوتۆز ۋ
 دووكەلدا نە شارەكان دەبىنران، نە فيلەكان، نە

لنږه واره‌کې ته‌نښتیا. له‌به‌ر ته‌پوتون، ته‌نانه‌ت ئاسمان‌نښ به‌دې نه‌ده‌کړا. ته‌نیا ه‌ه‌راوزه‌نایه‌کې بی‌سنوور شو ناو‌ه‌ی دا‌گرت‌بوو، ه‌ه‌راوزه‌نایه‌ک که ته‌نانه‌ت له‌ دو‌وره‌وه، له‌ که‌ناره‌کانی ده‌ریا، له‌و‌به‌ری د‌ونیاو‌ه ده‌بیسترا.

په‌پو‌وه‌کان ده‌ستیا‌ن به‌ جا‌ر‌دانی ف‌ه‌رمو‌وده‌ی س‌ول‌تانی فیله‌کان ک‌رد. ها‌واریا‌ن ک‌رد و قیژان‌دیا‌ن، ته‌نانه‌ت خ‌ویان گ‌ه‌یا‌نده نیو گ‌و‌ی‌چ‌ک‌ه‌ی فیله‌کان که له‌ ته‌پوت‌وزدا و‌ن بو‌وب‌وون و پ‌ر به‌ گ‌ه‌روو ف‌ه‌رمانی س‌ول‌تانیان به‌وا‌ن را‌گ‌ه‌یا‌ند، له‌گ‌ه‌ل شو‌ه‌ش‌دا هی‌چ ش‌ت‌یک نه‌یتوانی پ‌یش به‌ فیله‌ تو‌وپ‌ه‌کان ب‌گ‌ری. ئیستا ده‌بوا‌یه چ ب‌که‌ن، که‌می‌کی تر ئا‌وا تی‌پ‌ه‌ری‌با، له‌ ول‌اتی می‌رو‌وله‌کان نه‌ دا‌ریک ده‌ما، نه‌ مال‌یک، نه‌ دی‌وا‌ریک، نه‌ سه‌را‌یه‌ک، نه‌ ع‌ه‌م‌باری. ته‌نانه‌ت بو‌ونه‌وه‌ریک لنږه زین‌دو‌و نه‌ده‌مایه‌وه.

جا‌ری‌کی دی‌که به‌ره‌و لای س‌ول‌تان فرینه‌وه و پ‌تیا‌ن گ‌وت س‌ول‌تانی مه‌ حال وه‌هایه. س‌ول‌تان وه‌خ‌و که‌وت، تا بل‌یی تو‌وپ‌ه‌ بو‌و و له‌ ر‌قان، جه‌سته زه‌به‌لاحه‌ک‌ه‌ی به‌رز ک‌رده‌وه و گ‌و‌ران‌دی، چیا و ده‌شت به‌ گ‌وپ‌ه‌ی شو له‌رزین، ده‌نگه‌ک‌ه‌ی له‌ د‌ونیا‌دا زایه‌ل‌ه‌ی دایه‌وه، به‌ بی‌ستنی، فیله‌ تو‌وپ‌ه‌کان که جه‌نگ و تا‌لان، ش‌یت و دی‌وان‌ه‌ی ک‌رد‌بو‌ون، له‌ جی‌گ‌ه‌ی خ‌ویان و‌شک بو‌ون.

که‌می‌ک د‌وا‌تریش س‌ول‌تانی شه‌که‌تب‌وو گ‌وتی:

‘ده‌ی ئیستا ب‌چ‌نه‌وه، ه‌ه‌تا ده‌گ‌ه‌نه وئ، ته‌نانه‌ت فیلی‌ک‌یش نا‌توانی له‌ جی‌گ‌ه‌ی خ‌وی بی‌زو‌وی، ب‌رون و ف‌ه‌رمانه‌که‌میا‌ن پ‌ن را‌ب‌گ‌ه‌نه‌ن.’

په پوهه‌کان همدیس فرین و خویان گه‌یانده ولاتی
 میرووله‌کان. ئه‌و تۆز و دووکه‌له‌ی ئاسمانی داپۆشیبوو،
 هیدی هیدی دهنیشته‌وه. فیه‌کان له پشت ته‌پوتۆزدا
 له‌به‌ر چاو پیتشکه‌و پیتشکه‌یان ده‌کرد. مه‌له‌کان له
 ئاسمانه‌وه به‌ قورسی به‌ره‌و فیه‌کان شو‌پوونه‌وه و
 فرموده‌کانی سولتانیان پی‌راگه‌یاندن. فیه‌کان که
 خه‌لتانی خوین و ئاره‌قه‌ بووبوون و له‌نیو خاکوخۆلدا
 گه‌وزابوون، یه‌کسه‌ر له ولاتی میرووله‌کان پاشه‌کشه‌یان
 کرد.

ولات نوقمی شین و پۆرق بوو. له‌ بن پیتی هه‌ر فیلیکدا
 تۆپه‌لیک میرووله‌ی بریندار و مردوو به‌دی ده‌کرا... ئه‌و
 شاره‌ جوانانه‌ بووبوونه‌ خۆله‌میش. نه‌ هیلانه
 میروویه‌ک مابووه‌وه تیتیدا بژی، نه‌ک ریگه‌یه‌ک پیتیدا
 برۆی. ده‌تگوت چیا به‌کیان هه‌لگرتووه، به‌م ولاتانه‌یاندا
 داوه‌ و ئه‌م شارانه‌یان پی‌سه‌راوژیر کردووه. وه‌ها
 به‌سه‌ر ئه‌و شارانه‌ هاتبوو. بیجگه‌ له‌ میرووله‌ی زامدار
 و مردوو، هیچ شتیکی تر له‌و ناوه‌ نه‌ده‌بینرا.

پۆپه‌به‌رز که شه‌لالی خوینی میرووله‌کان بووبوو،
 گوئی:

“وه‌یش، وه‌یش، خۆ میرووله‌یه‌کی زیندوو نه‌ماوه‌ته‌وه.
 یان ئه‌وه‌تا مردوون، یان بریندارن. وه‌یش، ئه‌و ولاته
 به‌شکویه‌ی میرووله‌کان ته‌فروتوونا بووه. وه‌یش، وه‌ی،
 وه‌ی به‌ حالی میرووله‌کان، وه‌ی!”

په پوهه کانی دیکه ش، به بینینی دڅخې هم ښاره که
 سه رده مانیک وهک به هشت وا بوو، کزه یان له جهرگی
 هه ستا و فرمیسی کی که رم له چاوه کانیان لووزه وی
 به ست. هر که س چاوی به م ښاره ویران و سووتاوه
 که وتبا، نهیده توانی پیش به پزانی پزندکه گرمه کانی
 بگری.

یه کیکی له و میروولانه ی له سهر پستی مه لکان بوو و
 سه راپای گیانی خوین بوو، به پق و ژانه وه گوتی:
 "فرموون نه وه ش سولتان و ماریفه ته که ی، ئیستا با
 میرووله مردووه کان کوشکه که ی ساز بکن، با میرووله
 مردووه کان، نه و میروولانه ی کوشتوونی، هه موو
 خه زینه و گنجینه کانی دنیا کو بکه نه وه..."
 نه مه ی گوت و له سهر بالی مه لکه وه خوی فریدایه
 خواره وه.

میرووله ی سهر پستی مه لکان به بینینی هم دڅخه،
 نه یان توانی پیش به خویان بگرن و له سهر پر و باله کان
 را وهک باران فرمیسیکیان هه لوه راند.

زوری پی نه چوو ولات هیور بووه وه، ته پوتوز هیدی
 هیدی نه ما، ښاره کان بینران، په نا به خوا، که س چاوی
 بینینی نه بوو. نه و میروولانه ی له سهر پستی په پوهه کان
 بوون، که چاویان به م ولاته خاپوور و سووتاوه که وت،
 گوتیان:

"ده بی شتیکی بگری، ده بی شتیکی بگری، ده بی شتیکی له م
 فیلا نه بگری."

ئەم قەسەيان دەگوت و دەگوتەو، بەلام جا مېروولە
بچووکەکان لە ھەمبەر ئەم فیلە زل و زەبەلاحانە چييان
پي دەکرئ؟

پەپووەکان لە فرين بەسەر ولاتی مېروولەکان و بينینی
ئەم کاولکارییە سامناکە تاقەتيان لئ برا، بە
مېروولەکانی کۆليانەو، بە مەبەستی پشوو بەرەو
دارستان فرين، مېروولەيەک چيیە لەو ولاتە
نەمابوو، دەبوايە چي بە سولتانی فیلەکان بلين، لە
دارستان مېروولەکان و مەلەکان شانبەشانی يەک ھەم
پشوويان دەدا و ھەم مشووريان دەخوارد... چلۆن
دەيانتوانی لە پقی سولتان خۆيان پزگار بکەن؟ سولتان
ئەگەر بيسەتباي وەچەي مېروولەکان تەواو بوو و
مېروولەيەک لەو ولاتە نەماو، نە پەپووەکان و نە
مېروولەکانی کۆليان نەياندەتوانی لە چنگی قوتار بن. لە
کاتیکدا بەم جۆرە بيريان دەکردهو، بە ترس و خۆفەو
پێی دارستانيان گرتە بەر، بەلام کە لە دارستان
نزيکبوونەو، چ بينن باشە، لایەکی دارستان پەش
پەش، لایەکی زەرد و لایەکی سوور سوور دەچوو،
ھیشتا نەيانگوتبو ئەمە چيیە، گەيشتنە دارستان، خوايە
ھاوار، سەرتاپای دارەکانی دارستان ھەر لە داوينەو تا
گۆپکە بە مېروولە تەنرابوون... لە ترسان وەھا بە
دارەکانەو نووسابوون، دەتگوت بەشيکن لە تويکل و
تەلاشی درەختەکان. لەو شوینەي دارستان کە پەش
دەيواند، مېروولەي پەش، لەو شوینەي زەرد دەيواند،

میروولهی زهره، لهو شویننهی مۆر مۆر دهینواند
 میروولهی مۆر و لهو شوینانهی ئال دهیانواند،
 میروولهی سوور کۆم بووبوونهوه. لیرهوار پارچه
 پارچه و پهنگ پهنگ بووبوو، تۆسقالی شینایی بهدی
 نه دهکرا. میرووله عهجه مهکان به لاقه دریز و
 باریکهکانیان پهیتا پهیتا به دارهکاندا ههله دهپووسکان و
 دههاتنهوه خوار، به خورت و خۆپایی ههول و
 تهقه لایان دهدا... ئیتر دارستان، دارستان نهبوو، تا چاو
 ههتر کا گلۆلهی میرووله بوو. ئهرز و ئاسمان به
 میرووله داپۆشرا بوو، دهرزیت فری دابایه له بهر
 میروولان نه دهکوته ئهرز. بلیسهی رق دونیای
 داگرتبوو. به میلیارد چاو، بریسکهی قین و ئازاریان
 تیدا ده درهوشایهوه، به میلیارد بریسکه پینکهوه
 ههله دهبوون و دهکوژانهوه. قاچ، پاشهل و له شهکان
 له سه رلق و گهلای دارهکان پینکهوه ده لکان و ئاویتیهی
 یهک ده بوون.

دارستانی زۆروزه بهند کهیلی خوین و پۆپۆ بووبوو و
 دهینالاند. لهو کاتهوهی دارستان دارستان بوو، جووله
 جوول و ههرا و ههنگامهیهکی لهو چهشنهیه به خۆوه
 نه بینیبوو.

کاتییک میروولهکان چوونه نیو دارستانهوه،
 پهله وه رهکان، میش و مهگهز، مارهکان، چهقهل، پینوی،
 گورگ و سه رجه م بوونه وه رهکانی نیو دارستان وهک
 ئهوهی له ئاگریک پایان کردب، له دارستان ههلاتبوون.

ئىتر لەنىو دارستاندا بىجگە لە مىروولەكان هىچ
بوونەوهرىكى دىكە هەناسەى نەدەدا.

مىروولەكانى سەر پىشتى پەپووەكان، سەيرى
مىروولەكانى خوارەويان كرد كە چەشنى دەريا
شەپۇليان دەدا و لە جموجولدا بوون و لەبەر خۇيانەو
گوتيان لەم دونيايەدا، لەم ولاتەى لەمەر خۇمان، زۆر
زىاتر لەوەى بىرمان دەكردهو مىروولە هەن. ئەوان كە
ولاتى سووتاو و پماو، هەروەها مىروولە مردوو و
برىندارەكانى ولاتيان بينىبوو، پىيان وا بوو ئىتر لە
دونىادا تەنانت مىروولەيەكيش نەماو تەو. لە كاتىكدا
پەنگە هەزار بگرە دە هەزار ئەوئەندەى مىروولە كوژراو
و برىندارەكان، مىروولە لە ولات پايانكرىبوو و پەنيان
بۆ دارستان هىتابوو.

مىروولەكان لەسەر بالى پەپووەكانەو هەوارى
خۇشيان لى بەرز بووئەو:
"شەر وەستاو. فىلەكان لە كوشتنمان پاشگەز
بوونەتەو."

لەسەر بالى پەپووەكانەو، قسەى خۇشتر، بە جۇشتر و
شادىبەخىشترىان بە مىروولەكانى نىو دارستان گوت.
پاشان رايانگەياند:

"با هەموومان لە نىوئەراستى دارستان كۆبينەو و
بئاخفين. سولتان كوشتارى ئىمە و ويرانكرىنى
ولاتەكانمانى راگرتوو. شەرت و مەرجى قورسما
لەپىشە، ئەگەر بەجيان نەهينين، تەنانت مىروولەيەك

له سەر گۆی زهوی نامینیتتهوه، وه چهی میرووله کان
له ناوده چی.

خۆشی و شایی میرووله کان له قورگیاندا مایه وه و له
نیوه پاستی لیتره وار له شوینیک کۆبوونه وه که هیندهی
دهشتیک ههراو بوو.

میروولهی بان پشتی په له وه ره کان نه هاتنه خوار و
به سەر ده ریای خرۆشاوی میرووله کانی مهیدانه که دا
سوورانه وه و داواکارییه کانی سولتانی فیه کانیان هیتایه
زمان. ماوهیه کی زۆر هیچ بوونه وه ریک نهیتوانی له
جیی خۆی بجوولیتته وه. بێدهنگیه کی قوول به سەر نه و
ناوه دا زال بوو.

ئهو میروولانهی به سەر مهیدانه که دا دهسوورانه وه،
گوتیان:

‘دهی جا، ئیستا دهلین چی؟’

هیچ کام له میرووله کان نهیاندهتوانی سەر بهرز
بکه نه وه و وهلامی پرسیاره که یان بده نه وه. میرووله کانی
سەر بالی به نه خۆش و نیگاری په پوه کانییش بی
پسانه وه به مهیدانه که دا دهسوورانه وه و دهیانپرسی،
‘دهلین چی، دهلین چی؟’

له ناکاوه ده ریای میرووله کان شه پۆلی دا، ههراوزه نا و
نه عهره تهیه ک ئه و ناوهی داگرت. نه عهره تهیه کی وه ها
گه وره که ته نانه ت سولتانی فیه کانییش له و شوینیهی لینی
دانیشتبوو، بیستی و گوئی بۆ شل کرد.

فەرماندهی فیله‌کان که ماوه‌یه‌ک پیتشتەر له ولاتی
فیله‌کانه‌وه هاتبوووه کن سولتان، گوتی:
"سولتانم، هه‌ووو میرووله‌کان له دهوری یه‌ک
کۆبوونه‌ته‌وه، له‌نیو دارستان گفتوگویانه، ئه‌م نه‌عه‌ره‌ته‌یه
له‌ویوه دی."

سولتان پێکه‌نی و به‌خۆش‌حالییه‌وه گوتی:
"ده‌با گفتوگو بکه‌ن بۆ خۆیان، دواچار کۆشکه‌که‌م بۆ
دروست ده‌که‌ن و داواکارییه‌کانم به‌جی دینن. هه‌شتا
زۆر شتی تریشیان پێ ده‌که‌م."

میرووله‌کانیش له‌وئ، له‌مه‌یدانه‌که‌ی نیو چه‌قی
دارستان، بێ خۆراک و خۆرد و خه‌و، سێ پوژ و سێ
شه‌و گفتوگۆیان کرد و بنجوبناوانی مه‌سه‌له‌که‌یان
شیتل کرده‌وه. تێکه‌یشتن هه‌یچ پێکه‌چاره‌یه‌کیان نییه‌،
یان ده‌بێ داخوازییه‌کانی سولتان به‌جی بێنن، یان ده‌نا
به‌کۆمه‌ل قه‌تلوعام ده‌کران. فیله‌کان به‌هه‌یز بوون، زل
بوون، په‌نگه‌ فیلێک به‌ته‌نیا هه‌نده‌ی میلیارده‌ میرووله
بوایه. چۆن ده‌یان‌توانی به‌گزیاندا بچنه‌وه، کوو ده‌کرا
داواکارییه‌کانیان جێبه‌جی نه‌که‌ن!

به‌س میرووله‌یه‌ک به‌جلوبه‌رگینکی سه‌یره‌وه، چه‌ند
وشه‌یه‌کی کردبووه‌ بنیشته‌خۆشکه‌ و په‌یتا په‌یتا
ده‌پیرسی:

"یانی هه‌یچ پێکه‌چاره‌یه‌کمان نییه‌، هه‌یچ، هه‌یچ
پێکه‌چاره‌یه‌ک؟ هه‌یچ هه‌یزیکمان نییه‌ دژ به‌ فیله‌کان شه‌ر
بکه‌ین؟"

دەریای میروولەکانی ئەو مەیدانە گەورەییە بێدەنگ
دەبوو، لە شەپۆلەکان دەکەوت، میروولەکان بیریان
دەکردەوه، بیریان دەکردەوه و پاشان بە یەک گەروو
هاواریان دەکرد:

“هیچ پێگەچارەییە کمان نییە، هیچ پێگەچارەییە کمان
نییە...”

سولتانی فیلەکان دلخۆشانه ئەم هاواری بێهێوایی
میروولەکانی دەبیست.

میروولە جلەسەیرەکە دواچار لەسەر بای مەلەکەوه
گازی خوارەوهی کرد و گوتی:

“برادەرە، هەرچی بێ ئەم پروداوەمان لێ دەقەومی.
ئێمە سالانی دوورودریژ بێجگە لە شانازی بە
کارکردنمان، بە بەختەوهی خۆمان و ولاتەکەمان، هیچ
شتێکی ترمان نەکرد. ئەو کاتانە بەختەوه دەژیاین،
هیچ تەگبیری کمان بۆ پیشگرتن لە ئەگەری بەلایەکی لەم
چەشنە وەرەنەگرت. دیارە کاتمان زۆر بوو، پۆژی و
هەبوو خەپ بۆی خەوتووین، دەمانتوانی بێر لە پا و
تەگبیر لە بارەیی ئەو بەلایانە بکەینهوه کە لە داهاوتودا
بەسەرمان دین، وەک چۆن بەرامبەر بە سیلاو، باران،
شلیتو، بەفر و بوومەلەرزە بە تەگبیر بووین،
دەمانتوانی لە بەرامبەر فیلەکانیش پێگەچارەییە ک
بدۆزینەوه، وایان نەکرد، ئەوەتا بووینەتە کۆیلە و
یەخسیر.”

مەیدانە زەبەلاحەکە یەک بەخۆ نالاندی:

”یەخسیری کراین.”

”لەمەوبەدوا تا دنیا دۆنیایە، یەخسیری فیلەکان دەبین.”
”لەمەوبەدوا ئێمە کار دەکەین و بەری پەنجمان دەدەین
بە فیلەکان.”

”بۆ لەمەودوا دەشی کۆشک، پەرستگە و ئارامگە بۆ
فیلەکان دروست بکەین.”

”بۆ لەمەودوا دەبی مرواری، ئەلماس، یاقوت، یەشم و
زومرود بۆ فیلەکان بگوازینەوه.”

”بۆ لەمەودوا دەبی گەنجینە و خەزینەکانی سەر زەوی
و بن زەوی بۆ فیلەکان بگوازینەوه.”

”بۆ لەمەودوا تەنانت شیریی مریشکیش لەسەر
سوفرەیی فیلەکان کەم ناھینئ...”

”ئێمە بەدەستی دینین، ئەوان دەبخۆن.”

”ئێمە کار دەکەین و فەقیر دەبین، ئەوانیش پالی بۆ
دەدەنەوه و دەولەمەند دەبن.”

”نالهیهکی درێژ و بێهێوا، لەویوه تا ئەوسەری دنیا پێل
بە پێل بلاوبوووه...”

پۆلیک میرووله هاواریان کرد:

”مردن لەمە زۆر باشتره.”

میرووله جلسەیرەکە سەرسەختانە و بە پێداگرییەوه
گوئی:

”دەبی پێگەچارەیهک هەبی.”

دەریای میروولهکان هاواری کرد:

‘هیچ چاره‌یه‌کمان نییه. سه‌یریکی خۆت بکه، له قه‌لافه‌تی
خۆت بپروانه. بزانه چیت به‌سه‌ر هاتووه... ئاخ‌ر خۆت
نه‌بینوه، له نووکی پهن تا ته‌وقی سه‌ر خه‌لتانی خوینی.’
میرووله جلسه‌یره‌که گوتی:

‘فيله‌کان به‌جاری سنی لاق، سمیل و پشیان هه‌لقه‌ندم.’
میرووله عه‌جه‌مه‌ی هه‌ره پیر گوتی:

‘وه‌ره خواری با برینه‌کانت بپه‌چمه‌وه. میرووله سه‌یره‌که، له
دلم چه‌قبوه تو دواجار به‌که‌لکی ئیمه‌دیی. وه‌ره خواری با
زانه‌کانت تیمار بکه‌م.’

پۆپه‌به‌رز یه‌کسه‌ر میرووله‌که‌ی هه‌تایه‌ خواری و گوتی:
‘هانی، چ له‌م میرووله ژیره‌تان ده‌که‌ن بکه‌ن، به‌لام
ئه‌گه‌ر هه‌ر ئیستا نه‌چه‌ینه لای سولتان و ئاگاداری
نه‌که‌ینه‌وه، ئه‌م دارستانه‌ سه‌ر و بن ده‌سووتینی و له
دونیادا ته‌نانه‌ت میرووله‌یه‌کیش نامینیتته‌وه، ده‌ستوبرد
بکه‌ن.’

میرووله عه‌جه‌مه‌ پیره‌که‌ پاش ئه‌وه‌ی جی لاقه
هه‌لقه‌نراوه‌کانی میرووله جلسه‌یره‌که‌ی مه‌ره‌م کرد،
داهاته‌وه و به‌گویندا چرپاند:

‘ئه‌ی میرووله سه‌یره‌که، تو کیتی؟’

میرووله سه‌یره‌که به‌سامه‌وه سه‌یریکی راست و چه‌پی
کرد و گوتی:

‘من، شاگردی ردینسوورم، ئه‌و له‌هه‌موومان ژیرتر و
بویرتره.’

میرووله عه‌جه‌مه‌که به‌جۆشه‌وه پرسیی:

“ئەو لە كۆيىيە؟”

مىروولە سەيرەكە گوتى:

“هەلات. نەمردووه. لەسەر باالى مەلىك بوو، لەويوه
خۆى هەلاويشت، هەلات و خۆى شاردهوه، نەمردووه.”

مىروولە عەجەمەكە گوتى:

“خاسە. خاسە. با رڊىنسور زىندوو بى... پىتويستيمان
پىنى دەبى. ئەو هاوپىمە. گەرەتەرىن و شارەزاتەرىن
ئاسنگەرىكە هاتىبىتە سەر پرووى زەوى. ئاسنگەرىكى
ئەوئەندە وەستايە لە ئاسن مىروولە دروست دەكا،
پاشان پۇج وەبەر ئەو مىروولە دروستكراوه دەنى،
هەروەها كەسى هەرە بەورە و هەرە ئاقلى گەردوونە،
كەيلە لە خۆشەويستى و دۆستىكى چاكە. ئەو نەبى
چۆن دەتوانىن ئەم كۆشك و مۆنومىنت و گلگۆ و
عەمبارانە چى بکەين، چۆن دەتوانىن ولاىتە
وێرانەكانمان بە ئەقل و زانستى وى بونىاد بنىيەنەوه؟
باشە نەمردووه.”

“نەمردووه”، مىروولە جلسەيرەكە واى گوت. پاشان
بەردەوام بوو، “ئاخ، ئاخ، چۆن بىرمان لەم ئافاتەى
فيلەكان نەكردهوه، چۆن بە فيكرى ريشسوور
نەگەيشت؟ باشە ئىستە چ بکەين؟”

مىروولە عەجەمەكە گوتى:

“چ بکەين؟”

مىروولە جلسەيرەكە لەپرىكدە وەك فەنەر لە جىي خۆى
دەرپەرى، بى ئەوئەى گوى بە قاچە پەريوەكەى بدا،

سواری بالی په پووه که بوو و توند به په پره کانیوه
نوسا:

"نامان با په له بکه یی په پووی برا، زوری نه ماوه تاریکان
دابی، نامان ها، جاریکی تر سولتانی فیله کان توو په بی،
میرووله یه که له سهر پووی زهوی نسا هیلیته وه،
په گوږیسه مان هه لده کیشی، وه چه مان توونا ده کا. با
خیرا خو مان بگه یه نین و پیی بلین داواکارییه کانی
جیبه چی ده که یی. پیشی بلین، ثم فیلانه، ثم تیکد ه رانه
ده سبه چی له ولاته که مان بکشینتیه وه."

دوا به دوی ثم قسانه ی وی، په پووه کان له شه قه ی
بالیان دا و زوری پی نه چوو گه یشته لای سولتانی
فیله کان.

سهره تا میرووله قه لافه تسه یه که دهستی به قسه کرد و
گوتی:

"سولتانی مه، باشتیرین مزگینیم بو هیناوی، میرووله کان
سه رایه کت بو دروست ده که ن که دنیا تا ئیستا به
خویه وه نه بینیی. وه کوتر چی داوا بکه ی، جیبه جیی
ده که یی. قه بوولمانه په یزه وی تو بین. مان وه له سایه ی
ئیوه دا بو نه ته وه ی میرووله مایه ی شانازییه."

سولتانی فیله کان له خوشیان زگی خوی گرت و قاقا
پیکه نی، به قاقا که ی چیاکان، لیره واره کان و ولاتی
میرووله کان ماوه یه کی دریژ له رزینه وه.

پاشان له میرووله قه لافه تسه یه که ی پرسى:

“تو کئی، تو کئی ئەی بالویزی ژیر، پیم بلن تو کئی؟ تو
بالویزیکی هینده ناقلی که ئەگەر هینده ورد نه‌بوایه‌ی و
ده‌ستم پیت گه‌یشته‌با، شان و پیلتم ده‌لاوانده‌وه و
به‌رگینکی پیروزم به‌بالادا ده‌بێ. حه‌زم ده‌کرد دیاریت
پن بده‌م، پله و پایه‌ت به‌رز بکه‌مه‌وه، بته‌که‌مه‌مایه‌ی
شانازی و فیلکت لن دروست بکه‌م.”

میرووله قه‌لافه‌تسه‌یره‌که‌گوته‌ی:

“پیم ده‌لین میرووله سه‌یره‌که. میرووله‌یه‌کی ئاوام و
شتیکی تاییه‌تم نییه‌.”

سولتانی فیله‌کان گوته‌ی:

“سه‌یره‌.”

میرووله سه‌یره‌که ده‌مبه‌پیکه‌نین وه‌رامی دایه‌وه:

“به‌لن، سه‌یره‌. سولتانی مه‌، چما ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وپیش
پیم نه‌گوتبووی هه‌موان پیم ده‌لین میرووله سه‌یره‌که؟”

سولتانی فیله‌کان هه‌مدیس دووپاتی کرده‌وه:

“سه‌یره‌! یانی تو هیچ تاییه‌تمه‌ندییه‌کت نییه‌؟”

میرووله سه‌یره‌که گوته‌ی:

“نه‌خیر. سه‌یربوون نه‌بێ.”

سولتانی فیله‌کان گوته‌ی:

“جا ئەمه‌م زۆر به‌دله‌. که‌وايه‌ له‌نیو‌ئو میروولانه‌ی
تازه‌ هاتوونه‌ته‌ ژیر ده‌ستی منه‌وه، تۆی هیچ
تاییه‌تمه‌ندییه‌کت نییه‌... ئەی ئەوانه‌ی تاییه‌تمه‌ندییان
هه‌یه‌ کین؟”

میرووله قه‌لافه‌تسه‌یره‌که‌گوته‌ی:

“راوه ستاو بی، پایه دار بی. سولتانی مه، من بهس یهک
تایه تمه ندییم ههیه، ئه ویش سهیر بوونه.”

سولتانی فیله کان که میک له گژ فکران راجوو و پاشان
فهرمووی:

“له مه و بهدوا تو ده بیسته بالویزی نیوان من و
میرووله کان.”

میرووله قه لافه تسهیره که گوتی:

“ناتوانم، ناتوانم سولتانی خومان. من میرووله یهکی
سه قه تم، ههروه ها زور پیرم. له مه و بهدوا ئیتر ناتوانم له
جی خوم بجوولیمه وه.”

سولتانی فیله کان پرسیی:

“چ بووه، کویت سه قه ته، چیت به سه ر هاتووه؟”

“سولتانی، کاتیک فیله کان ولاتی ئیمه یان خاپوور کرد،
لاقه کانی منیشیان له بنه وه ههلقه ند. میرووله
عهجه مه یهک ماوه یهک له مه و پیش برینه کانی پینچامه وه و
شورابه ی خوین وه ستا و جاری له مهرگ قوتار بووم.
سولتانی فیله کان گوتی:

“وهی، وهی، وهی، زور به داخه وهم. که وایه له بری خوت
میرووله یهکی به ته گبیر و ئاقلی خوت ئاسا بدوزه وه.
ئه که ر لیم ده پرسى بوچی، ده بی پیت بلیم من نامه وی
له بهر هه لیه که سه رجهم میرووله کانی سه ر زه وی
بکوژم. میرووله کان بو له مه و دوا بیلبیله ی چاومانن.
ئیمه ی فیل نه ته وه یه کین دلمان سیخناخه به
خۆشه و یستی میرووله کان. میرووله کان ئیدی گلینه ی

چاومانن. خوا یارمه تی داین بۆ ئەوەی ئەم میروولانە
 بدۆزینەو. لەمەوبەدوا لەم دونیایە شتێک نییە بۆ ئێمە
 مەحال بێ. بۆیەش بەرپێز میرووله سەیرەکە،
 میرووله یەکی ئاقلم بۆ دەدۆزیتەو کە ئەرکەکانی
 بالۆزیک بە باشی راپەرێنن.

میرووله سەیرەکە روالەتێکی دووقات سەیرتری بەخۆوە
 گرت و گوتی:

“بان چاو سولتانم، خوا ئاگادارت بێ سولتانمان.”
 سولتانی فیلەکان پێی گوت:

“مالئاو میروولهی ژیری برام. زۆر سەیر و سەمەرە
 بەلام... هەر لە خۆشیدا بێ شیری میروولهکان. بە
 میروولهکانیش بلی، یەکسەر و هەر ئێستا دەست بە
 سازکردنی کۆشکەکەم بکەن. لەمەوبەدوا من بێ
 کۆشکی بلوورین هەلناکەم. من ئێتر هەم سولتانی
 فیلەکان، گەورەترین گیانلەبەرەکانی دنیا و هەم
 سولتانی میروولهکان، قەرەبەلغترین نەتەوێکی دنیام.”

دەسبەجێ لەسەر لاقەکانی پاشووی قیت بوو،
 دەستەکان و قورتمەکەیی راولەشاند و بەم جۆرە
 درێژەیی بە قسەکانی دا:

“ناخو دەکرێ سولتانی میرووله پەسەنەکان، میرووله
 مەزن و گەورەکان بێ کۆشک و سەرا بێ؟”

گشت بوونەوەرەکان بە دەنگەکەیی هەلەرزین. ئەویش
 قسەی کرد و قسەی کرد، گورانیدی و شایی گێرا:
 “میرووووله پەسەنەکان...”

فيله كانى ديكهش تىكرا هاواريان كرد:

"مىروووله رهسهنه جوانهكان..."

له كاتىكدا هاوارى خۆشى فيلهكان له دونيادا دهنگى دهدايهوه، مىروووله قهلافتهسهرهكه بهسهر بالى پهپووهكه گهرايهوه ولاتى مىروولهكان، كه گهيشته ئهوى چ ببينى باشه، مىروولهكان مليان نابووه بهر ئيش و خهريك بوون ولاتيان ئاوهدان دهكردهوه.

پۆپهبرز له بازارى ئاسنگهران نيشتهوه و مىرووله قهلافتهسهرهكه قورس و گران له بالى مهلهكه هاته خوار، له پشت سهريشى مىروولهكانى تر پتيان نايه سهر زهوى. هيشتا قاچيان به تهواوهتى لهسهر ئهرزهكه دانهنابوو، مىروولهكانى شار ئاپورايان بهست و به هيو و مهراقهوه پرسسيان:

"چ هيه، چ نيه؟ دهنگوباس ئهى برادهرى سهيروهسهمهه؟"

مىرووله سهيرهكه وهرامى دانهوه:

"دهنگوباسى چى و شتى چى. ئيتىر فهوتاوين، نهتهوهى مىروولهكان خاشهبر بووه. نهتهوهكهمان كه به دريژايى ميژوو يهخسير نهبووه، ئيستى گرفتارى دهستى فيلهكانه. كۆيله بووين، كۆيله. ئهقل و دلم پيم دهلى خۆزيا شهرت و مهرجهكانى سولتاني فيلهكانمان پهسهند نهكردايه... با پهسهندمان نهكردايه و فيلهكان ههمومانيان بكوشتايه. ئيتىر تا قيامهت ئهسير و كۆيله دهژين. ئيتىر ميروو ريشسووريش نهماوتهوه. لهسهر

بالى پەلەۋەرەكە خۇي ھەلاۋىشت و سەرى خۇي
ھەلگرت. لەۋانەيە مردىي. لەۋانەشە نەيتۋانىيىن بەرگەي
يەخسىرى بگرئ و لەداخان خۇي كوشتىي.
مىروولەكان ھەموو تىكرأ ھاۋاريان كرد:
”ردينسور نەمردوۋە.“

”ئەۋ نامرى.“
مىروولە سەيرەكە بە گوتنى ئىنشاللا ئەۋەندەي دى
سەيرتر بوو و لەسەرى پۇيشت:
”تا قىامت ۋەك كۈيلەي فىلەكان بژى... ناخۇ ۋەھا ژيانىك
نرخى ھەيە؟“

مىروولەكان گوتيان:
”ھەيەتى، ژيان ھەموو شتىك دىنى. مەرگ، بىھىۋايىيە.
تەنانەت لە خراپترين دۇخى ژياندا ھىۋا ھەموو پۇژى
ۋەك گولەبەپۇژە دەپشكوى.“
مىروولەي ھەرە پىر گوتى:
”دۇنيا شىرنە.“

پاشان بەردەۋام بوو:
”مىروولە سەيرەكە، مىروولە سەيرەكە... بىروانە، سى
قاچت، رىشت، سىمىلت، چاۋىكت، گۈنچەكەيەك و لووتت
ھەلقەنراۋە، پوۋتوقوۋت لەگۈپى كەۋتوۋى، ئەي تۇ
بۇچى خۇت ناكۇژى؟ ژيان شىيرين نىيە مىروۋە
سەيرەي كۈپى سەير؟ سەگى ھىۋاپراۋ. فىلەكان ئەم
بىھىۋايىيەيان فىرى تۇ كر دوۋە؟“
مىروولە سەيرەكە گۇراندى:

"من دهلیم یه خسیری له مردن ئهستم تره. من وا دهلیم و ئیوهش هه لده کوته سهر من. ئه مه چ فری به بیهیواییه وه هه یه؟"

میرووله پیره که کوتی:

"بیهیوایی له مردن دایه... له بری ئه وهی خومان بکوژین، ده جه نگین و ده کوژیین."

میرووله سهیره که کوتی:

"دهی منیش وا دهلیم. که وایه ده بی رینگه چاره یه که بۆ رزگار بوون له چنگ فیله کان بدۆزینه وه."

میرووله پیره که کوتی:

"جاری پاره سته، سه برت هه بی."

هه موو میرووله کان به یه که زار دهنگیان هه لبری:

"بۆ رزگار بوون له چنگ فیله کان چۆن رینگه چاره یه که هه یه؟"

میرووله پیره که کوتی:

"که ران به دوا ی رینگه چاره دا، له مهرگی هه ره وه زی باشتره. بۆ قوتار بوون له چنگ فیله کان منیش رینگه چاره یه کهم پی شک نایه، به لام..."

میرووله یه کی کهنج هاواری کرد:

"ده بی هه بی. بیگومان رینگه یه که ده بی، ده شی هه بی، نه ته وهی میرووله تا قیامت ناب یه خسیر و کۆیله ی فیله کان بی، مه حاله."

میرووله کان له هه موو ولاته کانه وه هاواریان کرد:

"مه حاله."

میرووله سهیره که به تاساوی کوتی:
 "پاوهستن، هیدی هیدی، ناوا هاتوهاوار مهکن."
 "نهگه بیت و فیلهکان گوئیان له م قسانه بی..."
 ولات به یهک دهنگ گوراندی:
 "فیلهکان گوئیان گرانه، دهنگی ئیمه نایستن."
 میرووله سهیره که هوشداری پی دان:
 "پهپوههکان پییان دهلین. نهوان له ژیر ئهمری فیلهکان
 دان. نابین هیچ کهس گوئی له ئیمه بی، نابین کهس بزانی
 دهلین چی..."
 سهرحم ولاتانی میروولهکان به یهک دهنگ هاواریان
 کرد:
 "نابین گوئیان لی بی."
 میروولهکان به گوئی یهکتریاندا چرپاند:
 "تا پوژی پزگاری، تا پوژی پزگاری."
 له یهک ساتدا، وشهکانی "تا پوژی پزگاری" به گشت
 ولاتهکاندا بلابووهوه و به گوئی میرووله سهیره که
 گه یشتهوه.
 نهو میروولانهی له گهل میرووه سهیره که له لای
 سولتانی فیلهکانهوه گه پابوونهوه، یهکسه هاوکاری
 هاوپییانی تریان کرد که خهریکی ئاوه دانکردنهوهی
 شار بوون.
 چل پوژ و چل شهو، به کاری بیوچان پایتهختیان
 ئاوه دان کردهوه. پاشان دهستیان به نوژهنکردنهوهی
 ولات کرد. زوری پی نهچوو ولاتیش ئاوه دان کرایهوه.

له لایه کی دیکه وه، کۆشکی سولتانی فیهلکان له سههر
چیا یه کی بلیند بهرز دهکرایه وه. ولاته ویرانبوو هکانی
دیکهش هیدی هیدی بونیاد نرانه وه...

میرووله کان بهردهوام پینگهکانی پزگار بوون له چنگ
فیهلکانیان تاوتوی دهکرد. ئا لیره دا، ههر وشه یه کی
حه کیمانه له چرکه ساتینکا، به چه دوو به ولاتاندا
دهسووپایه وه و هه مدیس دهگه پایه وه.

فیهلکان زۆر گهوره بوون و میرووله کان زۆر گهچه.
ئویش تا بلنی گهچه بوون، تا بلنی گهچه...

فیهلکان زۆر گهوره بوون بهلام خۆ نه دهکرا هه تا
پوژی قیامت نه ته وهی میروو ئاوا ئه سیر و کۆیله ی
فیهلکان بن و کاریان بۆ بکه ن! دهبوا یه و ده بی
کۆتاییه کی هه بی.

ههر کاتی نسکو و ناو میدی به سههر میرووله کاندایا
دهبوو، له بهرام بهردا، هه مان ئانوسات، وشه یه کی
هیوا بهخش وهک شوقیک به ولاتهکانی میرووله کاندایا
بلاوده بووه وه... میرووله کان ده یانتوانی بی نان، بی ئاو،
بی ههوا بژین، بهلام بی هیوا نه یانده توانی.

بۆ ئهم مه بهستهش، بۆ پزگار بوون لهم ئافاته، میرووله کان له
حهوت تا ههفتا سالییه وه بیریان ده کرده وه. ده یانزانی گه
ئهقلیان پینگه وه به کار بیژن، سههر دهکه ون.

فیهلکان بوونه وه رگه لی به هیزن، بهلام ئهوانه ی ئهقلیان
به کار دینن به هیز ترن. ئهقلی میرووله بچوکه کان،
دهبوا یه فیهل زه به لاهه خودا ئاساکان تیک بشکینی.

سولتانی فيله كان پۆپه به رزی سهر کرده ی په پوهه کانی
بانگ کرد و گوتی:

“فهرموو وهره له سهر نه م شانهم بنیشه سهر کرده ی
په پوهه کان. کاریکی تایبه تم پپته پۆپه به رزی برام.”
“هر کاریکت هه بی به سهر چاوان،” سهر کرده ی
په پوهه کان وای گوت، فری و له بان لقیکی په نا
قورتمه که ی سولتانی فيله کان نیشه وه.

سولتانی فيله کان گوتی:

“سهرجه م په پوهه کان به پیتی ئه مر و فهرمانی من
هه لسوکه وت ده که ن. له مه و به دوا ئیدی پۆژانه به دوا ی
میشیک، به رسوورکه یه ک و زهرده واله یه کدا نافرن.
میژووله کان هه رچی میش، به رسوورکه و زهرده واله و
ئو خواردنانه ی ئیوه پیتان خوشه، کوبکه نه وه،
هه مووی هیی ئیوه یه. نه ته وه ی په پوهه کانیش
له مه و به دوا، وه ک فيله کان پال ده ده نه وه و ده خه ون.”

سەرکردەى پەپووەكان پۆپەبەرز كە لەسەر لقەكە
هەلنیشتبوو، لە خوشیان نەیدەزانى چ بكا و بە
جۆشوخروۆشەو جریواندى:
"هەر فەرموودەيەكى هەتانبى بەسەر چاۋ. تۆ بەس
ئەمر بکە سولتانم."

"ئێستا، پێش ھەموو شتێ، چى پەپووسلیمانكەى ژێر
فەرمانى تۆ لەم دونیایەدا ھەيە، دەیانھێنى. ئەم دارستانە
و ئەو ئەشكەوتە گەورەيەى پێشەوهم دا بە ئێو. بێجگە
لە خۆتان لەم دارستان و ئەشكەوتەدا پێ بە كەسى تر
نادەن. ئەگەر دالێك، شەھینك، بازێك،
سیساركەكەچەلەيەك ھاتە ئێو ژینگەى ئێو، ناوى من
بێنن، دەترسین و جاريكى تر پوو ناكەنەو ئەوئ."
"يارەبى ھەر ئاواتيكى ھەتە بەدى بى، ئەى خاوەن
شكو."

"ئاواتم ئەوھە لەئێو میروولەكاندا وەچەيەك بدۆزیتەو
كە لایەنگر و پابەندى من بن، ئەو میروولانە بە
پادەيەك پابەندى من بن ئەگەر گۆتم بمەن، دەبى بمەن،
گۆتم بژین دەبى بژین. ھەر وەھا بە پادەيەك بێنە
دوژمنى میروولەكانى دیکە، ئەگەر لەبەر چاویان ھەموو
نەتەوھى میروولەكان پان بکەمەو، بلىن ئۆخەى. بێجگە
لەمە دەبى میروولەيەكى زۆر بدۆزینەو پابەندى من
بن، لە میروولەى جۆراو جۆر."

سەرکردەى پەپووەكان گوتى:
"باشە. فيكرى چاكە، فەرموودەكانت لەسەر سەرم."

"سەرجهه نەتەوهی په پوهه کانم کرده بهرپرسی
 پروپاگهندهی خۆم، ههروهها نەتەوهی فیهلەکان. لەم
 دونیایه بیجگه لهمه کاریکی تر ناکەن. ههتا زووه
 سهبارەت به مردوو و زیندووی میرووله ڕدینسوورهکه
 ههوالیکم لی بگیرنهوه... سه رهه لداوه کان، ئەوانه ی کار
 ناکەن و ئەوانه ی دوژمنایه تی فیهلەکان دهکەن،
 دهستنیشان بکەن. سه رهتا ههول دهدهین میرووله ی
 سه رهه لداو بکپینهوه، ئەگەر نه کرا یه کسه ر به
 ئەشکه نجه دهیانکوژین... ئیستا بفره و برۆ، جاری بزانه
 میرووله کان چ دهکەن و ههوالیکم بۆ بیته. له مه و به دوا
 یه کهم ئەرکەت ئەوه دهبی سه بارەت به دۆخی
 میرووله کان زانیاریم پی بدهی. پاشان دهبی ئەو
 میروولانه ی بوونه ته پیاوی ئیمه، یه که یه که به ولاتی
 میرووله کاندایا بکەیتەوه. میرووله کانی داروده سته ی
 ئیمه دهبی له سه ر ئەرز و بن ئەرز، له ئاسمان و ده ریا
 به رده وام له ڕدینسوور بگه ڕین. من له و ڕدینسووره
 ده ترسێم. دهبی گه مه یه ک بلیزین میرووله کان به دهستی
 خویان ڕیشسوور بگرن و ڕادهستی ئیمه ی بکەن، جا چ
 مردوو بی، چ زیندوو... به لی، ڕیشسوورم به مردوویی
 یان به زیندوویی گه ره که. با هه موو دونیا بزانی تا
 ڕیشسوور به مردوویی یان به زیندوویی
 نه دۆزراوه ته وه، من ئاسووده دانانیشم. نا هیلم
 میرووله کانیش به ئاسووده ی دابنیش. تیگه یشتی؟
 په پوهه که جریواندی:

"تینگه یستم سولتانی مه."

"دامه زرانندی پیکخراوینک له ولاتانی میرووله کان بۆ
ئهو میروولانهی لایهنگری ئیمه، پۆژ به پۆژ
وهرگرتنی زانیاری له میرووله کان و تهنا ته گویگرتن
له هه ناسه یان گرنگترین کاره. ئه مه له سهرووی هه موو
شتیکه وه دی. ئه گهر پیکخستن له ناوه وه و پووکاندنیا
که مرقفه کان به مه ده لێن شواردنه وهی میشک، ده ست
پن بکه ی، یانی ئه گهر میشکی میرووله کان بشوینه وه،
وایان لی بکه ی له بیریا بچینه وه میرووله ن، ئه وا له
هه موو پروویه که وه قازانجمان کردوه. ئه م سیسته مه
تا قیامت به رده وام ده بی، ئیوه و ئیمه ش له سه ر پشتی
میرووله کان، به رهنجی شان و ئاره قه ی نیوچه وانیان له
دونیا یه کی به هه شتاسادا ده ژین. وا نییه؟"

"وایه سولتانی مه."

"ئیتسا باش گویم بۆ پادیره..."

"بان سه رم خاوه ن شکۆ!"

"ده زانی وشه ی داگیرکاری چ مانایه ک ده گه یه نی؟"

"ده زانم سولتانم."

"جا ئه م وشه یه ده بی له فه ره نگه کان بسپردرێته وه،
نابی هیچ میرووله یه ک ئه م وشه یه بیتینه سه ر زمان.
ئه م سیسته مه نوێیه ی ئیمه، سیسته مێکه که نه ته وه ی
میرووله کان سه دان هه زار ساله هه رچی کردوو یانه
نه یانتوانیوه پێی بگه ن. ئیمه سیسته می ئازادیمان
پیشکesh کردوون که سه رجه م بوونه وه ره کان سه دان

ههزار سال ئاواته خوازی بوون و پئی نهگه یشتون.
لهمه و به دوا گشت میرووله کان، گشت فیله کان،
په پوهه کان و سهرجه م گیانله بهرانی سهر گزی زهوی
ئازادانه پیکه وه دهژین.

سهرکردهی په پوهه کان، پۆپه بهرز له سهر لقه که
خویندی:

"له سایهی سهری سولتانه که مان، ژیاوین و دهژین."
"ئازادی سهره تای هه موو شتی که. لهمه و دوا تا پوژی
قیامهت هه موو گیانله بهران پیکه وه ئازادانه دهژین. بۆ
ئازادی، ته نیا و ته نیا بۆ ئازادی گیانمان فیدا ده کهین."
سهرکردهی په پوهه کان باله کانی لیک دا و وشهی
"ئازادی" جریواند.

سولتانی فیله کان گوپاندی: "ئازادی". چپاکان، دهشته کان
و لیره واره کان هه ژان، زایه لهی "ئازادی، ئازادی" له
دونیا دا بیسترا.

"ههر که سی وشهی چه و سانه وهی هینایه سهر زمان،
دهبی ده سبه جی بکوژری. ته نانهت نه گهر میرووله یه ک
به هه له وشهی چه و سانه وهی به کار هینا، یه کسهر دهبی
بکوژری. نه وهی نه م وشه یه یه هینایه سهر زمان، به
دهسته کانی خوت ده یکوژی."

"خۆم ده یکوژم."

"چه و سانه وه نییه."

"چه و سانه وه، ریسواییه."

"ئازادی هه س."

"تەنیا و تەنیا ئازادی ھەس سولتانمان."
 "ئازادی ھەس... دەی بەخیر بچی. ریشسوررت بە ھیچ
 شیوەیەک لە بیر نەچی!"
 "لە بیرم ناچی."
 "دەی بفرە!"

پۆپەبەرز فری، یەكسەر ڕووی كرده ولاتی پەپووهكان
 و خۆی بە هیلانهكانیاندا كرد. پەپووهكان لە دەوری
 یەك كۆبوو بوونەوه و چاوه‌ڕوانی وی بوون. بە بیستی
 مزگینییەكە ھەزاران بال لە خوشییان بە شەقەشق
 كەوتن، خیرا پووهو ئەو دارستانەى سولتانى فیلەكان
 پێشكەشى كردبوون، فرین، پەلەوهرەكانى پیشووی
 دارستانیان وەدەر نا و خۆیان خزانده نیو
 هیلانهكانیانەوه. ھەندێك لە مەلەكان ویستیان
 بەرھەنگاری پەپووهكان ببەنەوه، ئەوانى دی یەكسەر
 فیلەكانیان نیشان دان. مەلەكان بە بینینی ئەم فیلە زلانه،
 لە ترسان زراویان توقی، خیرا دارستانیان جێهێشت و
 تێیان تەقاند.

پەپووهكان لەنیو هیلانه چۆلوھۆلەكانى دارستانەكەدا بە
 ئاسوودەیی جینی خۆیان خۆش كرد. لە كاتیكدا پێشتر
 لە ترسی مەلەكانى دی تەنانت نەیاندهتوانی نزیکى ئەم
 دارستانە ببەنەوه. جاران نەیاندهتوانی لە بێشەلانە
 وشكۆبرینگەكەى خۆیان بینە دەر و ئیستاش دەستیان
 بەسەر خواردەمەنێى كەلەكەكراوى ئەو مەلانەدا گرتبوو
 كە راویان نابوون.

سەرۆکی په‌پوه‌کان پاشان به‌ره‌و ولاتی می‌رووله‌کان له‌ شه‌ققه‌ی بالی دا. به‌ درێژایی پینگه‌کان ریزی ره‌ش و سوور و زه‌ردی می‌رووله‌کانی ده‌بینی که تا دامینی چیاکان درێژ بووبوونه‌وه. پرووی له‌ ولاتی می‌رووله‌کان وه‌رگیرا و به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ چوو وا بریار بوو سه‌رای سولتای فیله‌کانی لێ پو بنرێ. می‌رووله‌کان به‌قه‌ده‌ر بستیک دیواری بلوورینی بناغه‌یان به‌رز کردبووه‌وه، ئا لێره‌دا به‌ هیزی ئه‌وان سه‌رسام ما. که ئه‌م نه‌ته‌وه‌ی می‌روولانه‌ خاوه‌نی وه‌ها هیز و ته‌قه‌لایه‌ک بن و هینده‌ ماندوونه‌ناس بن، پتویسته‌ لییان بترسی. سولتانی فیله‌کان نا‌هه‌قی نه‌بوو، ئه‌م می‌روولانه‌ پوژیک هه‌رچونیک بێ، هه‌رچییه‌کی کردیتان، خویان له‌ ژیر چنگی فیله‌کان رزگار ده‌که‌ن. خه‌ریک بوو بلی له‌ چنگ داگیرکه‌ری... ده‌یزانی ئیتر بۆی نییه‌ ته‌نانه‌ت بیر له‌ وشه‌ی داگیرکه‌ریش بکاته‌وه...

پۆپه‌به‌رز مه‌لێکی پیر و به‌سالاچوو بوو. چاوه‌کانی بچووک بووبوونه‌وه به‌لام که‌م حوکم نه‌بووبوون. ئه‌وه‌ته‌ی بووبووه‌ سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان، ئه‌وه‌ته‌ی له‌ هیلکه‌ هاتبووه‌ ده‌ر، کاروباری بووبووه‌ بیرکردنه‌وه. به‌ مه‌به‌ستی پاراسستی وه‌چه‌ی په‌پوه‌کسان، له‌ ئاسمانه‌کانه‌وه‌ بیتوچان بیرێ کردبووه‌وه، ئیستاش له‌ فیله‌کان که‌ ده‌یانویست سه‌رجه‌م بوونه‌وه‌ره‌کانی سه‌ر پرووی زه‌وی بکه‌نه‌ کۆیله‌ی خویان، نزیک بووبووه‌وه. ئه‌م چاخه‌ چاخێ فیله‌کان بوو. به‌سه‌ر گویی زه‌ویدا زال

دەبوون، ھەموو بوونەوەرەکانی پووی زەوی، میروو، مەل، دار، چروچانەوەر، گول و مروڤیان دەچەوسان دەو. بۆ ئەم مەبەستەش سەرەتا میتشکەکانیان، ھەستەکانیان، خاک و ئاو و جەستەیانیان تەفروتوونا دەکرد. سولتانی فیلەکان زور ژیرانە ھەلسوکهوتی دەکرد، باش دەفکری. دەبوایە یارمەتی بەدا. دەبن سەرەتا میروولەکان بکریئە پانزە، بیست، چل، ھەزار پارچە، پاشان ھەر کام لەم پارچانە بکاتە دوژمنی قەستەسەری ئەوانی تر. میروولە ی پارچە پارچە بوو، ھەرگیز ناتوانن ببنە ھێز، تا ھەتایەش کوێلە دەمیتنەو.

ئینجا پۆپەبەرزى سەرکردەى پەپووەکان بەرەو ولاتى میروولەکان ھەلفری. لە نێو پراستی شارى نیشتەو، پیاوماقوولانى میروولەکانى لە دەورى خۆى کوکردەو. گوتى:

”بروانن، ھاوڕێیان، چ یارمەتیبەک لە توانامدا بى بۆ ئێوە درێغى ناکەم. ئەگەر من نەبوایەم، ئێوەم سواری شانەکانم نەکردایە و نەمەردبایەن بۆ لای سولتانى فیلەکان، لای ئەو کەسە گەورە، ئەو بەھێزترین بوونەوەرەى دنیا، کە بوون و مردنى بە دەستە، ئاخۆ تا ئیستا تەنانت میروولەبەک لەسەر پووی زەوى دەمایەو، وەچەى میروولەکان لە جیھان نەدەسپردایەو؟ ئینجا چ بوو، بەرامبەر بە بەخشینی نەتەوہیەكى مەزنى وەك ھى میروولەکان، کۆشكىک

ساز دەكەن، ھەندىكىش خواردەمەنى دەگوازنەو ە بۇ
ەمبارى فيلەكان. توخوا ئەمەش كارە، مەگىن سولتانى
فيلەكان كە بوون و مردنى بەدەستە، گياتنانى
نەبەخشى... زۆر شوكر سولتانى فيلەكان..."

ھەموو تىكرا گوتيان:

"زۆر شوكر سولتانى فيلەكان."

"ھىزى بوون و نەبوون بەدەست ئەو."

ديسان ميروولەكان تىكرا گوتيان:

"بەدەست ئەو."

لەناوياندا ميروولەى زەردى پياوماقووليش بەدى
دەكران. نيگايان بەدەھۇ، خۇ بەزۇرزان و خايىنانە بوو.
سەرکردەى پەپووەكان بى ئەوەى ميروولەكانى تر
ھەست پى بىكەن، ئاماژەيەكى بۇ كردن. ميروولە
زەردەكان ھەموو شتىك تيگەيشتن، لە خوشيان فيكەى
سميلانيان دەھات.

ميروولەكان گوتيان:

"پىتى بلى، بە سولتان بلى، بە سالىك كۆشكەكە تەواو
دەكەن. بە ھۆى ئەوەى گيانمانى بەخشيوە، كۆشكەكەى
گەرەترين و بەشكۆترين كۆشكى سەر گۆى زەوى
دەبى. كۆشكەكەى بە خۆر و مانگ دەلى ئىو
دەرمەكەون، چونكە من لەسەر زەوى ھەلاتووم."

ميروولەكان شارە ويرانەكانيان ئاوەدان كردبوو،
زامى بريندارەكانيان پىچابوو، ھەما ھەما

گه رابوونه وه بۆ دۆخی پیتشوویان. چی نه مابوو
 به خته وه رییه کانی پیتشوویان دهست پی بگه نه وه.
 هر وا که میرووله کان قسه یان ده کورد،
 په پووسلیمانکه که له ناویاندا به دوا ی پدیتسووردا
 ده گه را. بۆی هه بوو قه لافه تی گوپی پی و وی پرای
 میرووله کان له و مه ی دانه بی. مه له که به چاوه
 شه هیننا ساکانی یه که یه که میرووله کانی تاوتوی کرد،
 له و ناوه دا که سی نه بی نی شیوه ی پدیتسوور بدا. گهلۆ
 ده بوا یه له نا کاو پرس یاری ویی بگردبایه، میرووله کانی
 چه په ساندبا و قسه یه کی سه باره ت به و هه له ی تاجابا؟
 خوتو خافل، به دهم بزه وه و به نهرمی پرس یی:

"پیشسوور له کوئییه، له نیو ئیوه دا ناییبیم."

میرووله کان پیشان سه راسیمه بوون، پاشان له جیی
 خویان رهق بوون و وه لامی پۆپه به رزیان نه دایه وه.
 سه رکرده ی په پوهه کان پیناگریی کرد:

"پیشسوور له کوئییه؟ له کته خو من سواری پشتم کرد و
 ولات به ولات گیت پر ام. خو ئینه که ی هر وا به
 باله کانمه وه یه، به نووکی په ره کانمه وه وشک بووه و
 رهق هه لگه راوه. بۆچی نایه ته جفا تی من؟ منیک که
 راویژکاری گشتی سولتانی فیله کانم. من بووم
 نه مهیشت شاره کانتان له گهل خاک یه کسان بن، من
 بووم نه مهیشت وه چه ی میرووله کان له سه ر پووی
 زهوی بسردریته وه، من بووم، من... من نه بم چون
 دهنگتان ده گه یه ننه سولتانی به شه وکته تی فیله کان؟"

پۆپەبەرز وەھا ھاواری کرد و گوراندی، ھەموو ئەو
ناوھێ شینواند، بەلام سەبارەت بە پریشسور تەنانەت
نەیتوانی وشەیک لە زاری میروولەکان دەربیتنی.
زۆری مەراق و رووژابوو، چێ بەسەر ئەم
پریشسورەدا ھاتبوو؟

"تۆ بێتی پریشسور مردبێ؟ دەزانم کە لەسەر بایم را
خۆی فری دا و نەمرد. لە کوێندەرە؟"
دیسان کەس وەلامی نەدایەو. کە قسە دەھاتە سەر
پریشسور، فزەیان لێ دەبرا.

پۆپەبەرز ھەلچوو:

"پاش تەواوبوونی کۆشکەکە، ئەشکەوتەکان و کونی نینو
دارەکان بە ھەنگوین بناخن. سولتان ئاشقی ھەنگوینە.
ھەموو کۆللەکانی دونیاش بیتنە ئەم دارستانە ی خۆمان.
میوھێ گەرە بدۆزنەو، میوھێ وا ھەنگوینیان لێ بتکێ
و بێ ئەوھێ پەلەیکیان تیکەوێ، تۆن تۆن بیانگوازنەو
بۆ کۆشک... ئێوھ و چاکەیان نەگوتوو. ئەگەر گشت
ئەم گوتانەم لە ماوھێکی کورتدا بەجێ نەھێنن بۆ
خۆتان دەزانن. وەک بێتی بوونی نەتەوھێ میروولە لەم
دونیایەدا زۆر گرنگ بێ! نەشبن دەبێ، لە دونیادا
بوونەوەر ھێند زۆرن نەبیتەو، ھەموویشیان بە
مەبەستی کارکردن بۆ فیلەکان، ئەم گیانلەبەرە مەزن و
بەشکو و پایەبەرزانە، ئامادەن گیان بەخت بکەن،
بوونەوەرەکان گشتیان بۆ سازکردنی کۆشک و سەرا و
کۆکردنەوھێ ھەموو خواردەمەنییەکانی دنیا بۆ

فیلەکان پیکهوه ململانێیانه. دوینی پاشای هه‌لۆکان هاته
 لای سولتانمان، به‌ به‌اله زه‌به‌لاح و پانه‌کانیه‌وه خۆی به
 ئه‌رزدا دا و گوتی ئه‌مر که سولتانم، ئه‌مرم پێ بکه‌ تا
 له‌سه‌ر ڤووی زه‌وی چی هه‌یه و چی نییه‌ بۆت بێنم.
 شاباله‌کانمان پانن، به‌ گشت ئاسمانه‌کاندا ده‌فرین،
 چاوه‌کانمان تیژن، بچووکتین ئامانج ده‌بینن، لووتمان
 بچووکتین بۆنی بۆ دێ، بۆیه‌ ده‌زانین له‌ دنیا چ هه‌یه
 و چ نییه‌. به‌ سه‌دان هه‌زارین، بۆ فه‌رمانی تۆ ئاماده‌ین.
 جا ده‌زانن سولتانی فیلەکان چیی پێ گوت، ئیوه
 هه‌لیده‌ن میرووله‌ به‌ریزه‌کان، چ وه‌لامیکی دایه‌وه، ده‌لین
 چی، ده‌ بلین له‌ وه‌لامی هه‌لۆکاندا چیی گوت؟ گوتی
 میرووله‌کانی من سه‌لامه‌ت بن، ئه‌وه‌ته‌ی دنیا
 دامه‌زراوه، میرووله‌کان هه‌موو کاریکیان بۆ
 ڤاڤه‌راندووم. من له‌گه‌ل میرووله‌کانی عه‌بدم وه‌ک
 ئیسک و گوشت، باران و خاکم لێ هاتووه. خۆی بن و
 بناوانی ئیمه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ سه‌ر میرووله‌کان، باب و
 باڤیرانی ئیمه‌ سه‌ره‌تا میرووله‌ بوون. له‌وه‌ته‌ی دنیا
 دونیایه‌ نه‌ میرووله‌ له‌ فیل دابراون، نه‌ فیل له‌ میرووله‌...
 ئامان، کارتان به‌ برایی میرووله‌مان نه‌بێ، ئه‌ی
 هه‌لۆکان، ئه‌گه‌ر بیت و له‌ میرووله‌یه‌کی برامان
 هه‌لپه‌چن، ئه‌وسا من ده‌زانم و ئیوه. شق به‌و ئاسمانانه
 ده‌بم که پێاندا ده‌فرن، ئه‌و گاه‌به‌رد و شاخانه‌ی
 له‌سه‌ریان هه‌لده‌نیشن، ده‌یانرۆخینم و ده‌یانکه‌مه
 ده‌شتیکی ته‌ختوڤاست. هه‌لۆ گوتیان ئه‌یه‌ڤۆ سولتانمان،

کئی خو له میرووله پیروژه‌کانی تو دده. ته‌گه‌ر له ده‌ستمان بی هه‌موو میرووله‌کانی ئینوه به باله‌کانمان هه‌لده‌گرین. سولتانمان گوتی ئیت‌ر باش بزانی، له‌و پوژه‌وه‌ی دنیا هه‌یه میرووله وه‌چه‌ی ئیمه بوون و ئیمه‌ش وه‌چه‌ی میرووله... من له‌م دنیا‌یه‌دا شانازی به‌و میروولانه‌وه ده‌که‌م که وه‌چه‌ی من له‌وانه. من نه‌زم و نیزامی خۆم نا‌گۆرم، له‌گه‌ل میرووله‌کان دوو دیوی یه‌ک دراوین... له‌وه‌ته‌ی دنیا دامه‌زراوه، ئاوايه.

سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان، پۆپه‌که‌ی هه‌لمسابوو و به‌تووپه‌یه‌وه له میرووله‌کانی پرسى:

"له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیا‌یه ئینوه له‌گه‌ل فیه‌کان یه‌ک نه‌بوون، کارتان بۆ فیه‌کان نه‌کردوو، له‌گه‌ل نه‌وان یه‌ک نه‌بوون، پیم بلین بزانی، نه‌ی میرووله‌ینه..."

میرووله‌کان چاویکیان له یه‌کتري کرد، به‌نیگای چاو له یه‌کتريان پرسى ئاخۆ قسه‌کانی مه‌له‌که‌ راستن و ماوه‌یه‌کی زۆر پینکه‌وه سرتوخورتیان بوو.

"ئه‌وه ده‌لێ چی؟"

"ئیمه له‌وه‌ته‌ی دنیا دامه‌زراوه له‌گه‌ل فیه‌کان یه‌کین؟"

"فیه‌کان له میرووله بوون؟"

"له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیا‌یه ئیمه کۆشک و سه‌رای فیه‌کان دروست ده‌که‌ین؟"

"ئیمه پینخوریان پین ده‌ده‌ین؟"

"ئیمه سکيان تیر ده‌که‌ین؟"

"کێ ده‌زانی، په‌نگه..."

"رهنګه ئيمه فيلمان هينابيته دونيا."
 "ئيمه جەدى فيلهكانين..."
 "مىروولهيك يانى فيليكه."
 "مىروولهكان تىك ئالان، قسه و پايژيان كرد، ئينجا
 كه مىك دواتر تىكرا هاواريان لى بهرز بووهوه:
 "هەلۆ چ كارەن، ئيمه له وهتهى دونيا دامه زراوه
 هاوشانى فيلهكان بووين."
 "هەلۆكان چ كارەن باشە..."
 "له كۆيوه هاتوون؟"
 "ئيمه هەبين، فيل چ پيوستىيهكيان به هەلۆ هەيه؟"
 "هەتا ئيمه هەبين..."
 "باشە هەزار سال، دە هەزار سال ئيمه خواردهمەنى بۆ
 فيلهكان ناگوازينهوه؟"
 "ئيمه كۆشكيان بۆ ساز ناكەين؟"
 "هەر ئيشيكيان هەبى ئيمه پايئەپەرينين؟"
 "پۆپە بهرز له خوشيان بالەكاني راتهكاند:
 "هەر مىرووه و فيليكه."
 "مىروولهكان هەموو پيئەوه هاواريان كرد:
 "هەر مىرووه و فيليكه."
 "گشت ئەو مىروولانەى لەسەر رېوبانان بوون، ئەمەيان
 بىست و تىكرا دووپاتيان كردهوه: "هەر مىرووه و
 فيليكه، فيليكه، فيليكه."
 "پۆپە بهرز:

”پوژی سەد کەرەت ئەمە دەلێنەو. هیندەى دووپات
بکەنەو بەشکم ئێوەش ببە فیل، ئەگەر نەشبوون
هەست دەکەن بوونەتە فیل، هیچ نەبى خۆتان بە فیل
دەبینن.”

”هەر میروو و فیلێکە، هەر میروو و فیلێکە، فیلێکە،
فیلێکە...”

هیندە بە دووپاتکردنەوێ ئەم قسانە دلخۆش بوون،
هیندە دلخۆش بوون کە زۆری نەمابوو میروولەکان
خۆیان بە فیل بزائەن. میروولەى سەر ڕێگەوبانانیش
دووپاتیان دەکردەو:

”هەر میروو و فیلێکە، هەر میروو و هەر میروو و
فیلێکە، فیلێکە.”

پۆپەبەرز ویستی سوود لەم جۆشوخروشه وەرگیری و
دیسان هێمانە پرسى:

”جەنابی میروو شەلەى ڕدینسوور مردوو، زیندوو،
لەم ولاتە یە یاخود بزر بوو؟”

میروولەکان یەک دەنگ وەلامیان دایەو:

”هەر میروو و فیلێکە.”

”من پرسى میروو شەلەتان لى دەکەم.”

”هەر میروو و فیلێکە.”

زۆر خراپ لەسەرتان دەکەوى ئەگەر چارەنووسی
میروو شەلە نەدرکێنن.

”هەر میروو و فیلێکە.”

“ئەم ھەلۋىستەي ئىۋە سەبارەت بە مىروۋە شەلە بۆ
سولتان دەگىرمەۋە.”

“ھەر مىروۋە ۋە فىلىكە.”

“ۋاي ناخۇن، پۆپەبەرز ئەمەي گوت ۋە بە پقەۋە لە
شەقەي بالى دا ۋە فرى. لە كاتى فرېنىشدا لە يادى
نەچۈۋ چاۋىك لە مىروۋەلە زەردەكان دابگرى.

فرى، لەسەر دارچنارەكەي دەرەۋەي شار نىشتەۋە ۋە
لەۋى چاۋەپۋانى مىروۋەلە زەردەكان مایەۋە.
بەرەبەرەي پۇژشاۋابوون مىروۋەلە زەردەكان لەسەر
پى بەدەرەكەۋتن، پۆپەبەرز دەسبەجى بەرەۋ پىليان
بالى گرت، لەسەر ئەرز نىشت، مىروۋەلەكانى سواری
بالى كرد ۋە ھەلفرى.

“كاتىك لە شار ھاتتە دەرې خۇ كەس ئىۋەي نەبىنى؟”
“بۇ دەھىلىن بمانبىن، يەكسەر تىگەيشتىن مەبەستى تۆ
چىيە.”

“سولتان ئىۋەي، پەچەلەكى ئىۋەي، بە پارىزەرى ھەموو
مىروۋەلەكان دەستنىشان كىردوۋە. لەمەۋبەدۋا ئىۋە
دەبنە پارىزەرى سەرچەم مىروۋەلەكانى دونيا. كە
چوۋنە حىزور سولتان، پىيى بلىن ئىمە ھەر لە ئەزەلەۋە،
بەپىيى فەرمانى سولتانى قىلەكان، بە پارىزەرى
مىروۋەلەكان دەستنىشان كىراۋىن. ئەم ئەرەكان تا
دۋايى بەجى ھىناۋە. ئىمە بەرپىرسى مىروۋەلەكانىن لەم
دونىايەدا. ئەۋەي پاستى بى، ئىمە بە ھۆي ئەۋ
گوناھانەي توشىيان بوۋىن، ئەۋ فىلانەين بە ئەمرى

سولتانی فیله‌کان بووینه ته میرووله. په‌چه‌له‌ک و جده‌ی
ئیمه‌فیلن."

میرووله زهرده‌کان ټیګرا له‌سهر باله‌کانی په‌پووه‌که‌وه
هاواریان کرد:

"په‌چه‌له‌ک و جده‌ی ئیمه‌فيله."

"نه‌ګر راستګویانه کار بکه‌ین، سولتانی فیله‌کان دیسان
ده‌مانکاته‌وه فیل."

میرووله‌کان دووپاتیان کرده‌وه:

"نه‌ګر راستګویانه کار بکه‌ین، سولتانی فیله‌کان دیسان
ده‌مانکاته‌وه فیل."

"بروا و ئیمانمان به‌مه‌یه."

میرووله زهرده‌کان دووپاتیان کرده‌وه:

"بروا و ئیمانمان به‌مه‌یه."

"ئیمانمان پښه‌تی!"

په‌په‌به‌رزی سهرکرده‌ی په‌پووه‌کان له‌پرټیکا قسه به
جو‌شو‌خروشه‌کانی پښ برین و بی پښه‌کی پرسیی:

"چ به‌سهر ردینسوردا هات؟"

میرووله‌کان به هیچ شیزه‌یه‌ک چاوه‌پوانی وه‌ها
پرسیاریک نه‌بوون و وه لاله‌په‌تی که‌وتن.

مه‌له‌که یه‌ک به‌خوی ګوراندی:

"بیژن چ پروی دا؟"

له‌رقان وه‌ک میوژوکه ده‌له‌رزی. وا ده‌له‌رزی چیی
نه‌مابوو میرووله‌کانی سهر بالی بکه‌ون. چا نه‌بوو
میرووله‌کان باش خویان به‌په‌که‌انه‌وه ګرتبوو.

“بهو جوړه‌ی ئیوه بیډه‌نگن، ثم پړیشسووره شتیکی
به‌ده‌سته‌ویه.”

“ئیمه پړیشسوور هر ناناسین، میرووله‌یه‌کی زه‌لامی
سه‌ر بالی پاستی وای گوت. “نه بینیومانه، نه
ده‌یناسین.”

مه‌له‌که باله‌کانی شیتانه راوه‌شاند و گوتی:
“ده‌یناسن. ده‌یناسن. له دونیای میرووله‌کاندا، لیږه‌وه تا
چین و ماچین، که‌س نیه پړینسوور نه‌ناسی. “ئو پیری
گشت میرووله ئاسنگه‌ره‌کانی دونیایه. هه‌موان
ده‌یناسن.”

“نه بینیومانه، نه بیستوومانه و نه ئاسنگه‌ریکی وه‌ها
ده‌ناسین. په‌نگه هیی ولاتیکی تر بی.”
پوپه‌به‌رز هاواری کرد:

“مه‌حاله، هیی ولاتی ئیوه‌یه.”
میرووله زه‌لامه‌که گوتی:
“که‌وايه ئیمه میرووله‌ی زور گه‌نجین، پېش ئه‌وه‌ی ئیمه
له‌دایک بین، “ئو مردبوه.”
پوپه‌به‌رز گوراندی:

“ئه‌وه‌ی دوینی له‌گه‌ل سولتان قسه‌ی کرد، “ئو بوو.
دوینی له‌سه‌ر بالی من بوو، له‌و شویته‌ی ئیوه‌ی لین.”
میرووله زه‌رده زله‌پیره‌که گوتی:

“ئه‌ها، تیگه‌یشتم. ده‌زانم، “ئو خو له ئیمه نییه، “ئو
میرووله‌یه‌کی ئاله... “ئو هیی نه‌وبه‌ری ولاته. ئیمه
ئوینده‌ری ناناسین. له‌نیو ثم هه‌موو میرووله‌یه‌دا چون

پډينسوور بناسين؟ ئيمه به مليارد ميرووله‌ی زهردين
له‌سره‌م گډۍ زه‌وينه، نه‌گه‌ر سولتان نه‌مر بکا،
به‌دواى نه‌و پډينسوورده‌دا ده‌گه‌رپښين و ده‌يدوزينه‌وه."
پوپه‌به‌رز ږقه‌که‌ی فهراموش کرد و گوتی:

"چاکه، چاکه. که‌وايه پيشسوور ده‌دوزنه‌وه؟"
"مردوو يان زيندوو ده‌يدوزينه‌وه و ده‌يه‌پښينه به‌رده‌م
سولتان. بن و بناوانی ئيمه‌ فيلن. ئيمه دواتر بووينه‌ته
ميرووله‌ی زهره‌د و ورده‌د."

ميرووله‌کانی تريش دووپاتيان کرده‌وه:

"بن و بناوانی ئيمه‌ فيلن. ئيمه دواتر..."

"مردوو يان زيندوو..."

به‌م جوړه‌گه‌يشته به‌رده‌م سولتانی فيله‌کان. سولتان
وهک چيايه‌کی سپی ماسياو ده‌هاته به‌رچاو. که‌فله‌ی به
نيوکه‌دی دارچناريکی سه‌د ساله‌وه دابوو و خوی
ده‌خوراند، چناره‌که وهک نه‌وه‌ی بوومه‌له‌رزه‌ی لی دابی
له‌نيو ته‌پوتوزدا ون بووبوو، لق و که‌لاکانی ده‌شکان و
ده‌هرين، چناره‌که تا سه‌ر نه‌رز داده‌هاته‌وه و پاشان
به‌ته‌قوتوق ده‌گه‌رايه‌وه بو جی خوی.

پوپه‌به‌رز ماوه‌يه‌کی زور ږيک به به‌رچاوی سولتانه‌وه
فری، هاوار و قيره‌قيړی کرد، به‌لام فيله‌که نه‌يپيني.
که‌ميک دواتر، چناره‌که له په‌گه‌وه هه‌لکه‌نرا و له کاتيکدا
ده‌ورويه‌ری ده‌هه‌ژاند ږمب که‌وته سه‌ر زه‌وی، ئا له‌و
ساته‌دا فيل له مه‌ستی و شيرينخه‌وی خوخوراندن

خەبەرى بوو، ھەلەكەتى بىنىي كە بە قاقوڭز بە
دەۋرى سەرىدا دەسوورايەۋە:

“ئۆۋ، پەپوۋى بىرام، راۋىژكارم، بەخىر ھاتى، بان سەر
و بان چاۋ ھاتى، دەنگوباس چىيە، ئەي ھەۋالى مىروۋە
غەبدەكانم؟”

پۆپەبەرز گوتى:

“كە من دەھاتم مىروۋەلى سەرجم ولاتان تىكرا
ھاۋارىيان دەكرد ھەر مىروۋە و فىلىكە. ھەر مىروۋە و
فىلىكە، فىلىكە...”

فيل لە خوشيان گويچكەكانى راتەكاند و گوتى:

“ئەمە ھەۋالىكى باشە. راستە، ھەر مىروۋە و فىلىكە.”
مىروۋەلىكانى سەر بالەكانى پۆپەبەرز بە بىستىنى ئەم
قسەيە بەيەكەۋە گورانديان: “ھەر مىروۋە و فىلىكە. ھەر
مىروۋە و فىلىكە. ھەر مىروۋە و...”

سولتان گوتى:

“دەنگىكم بىست. دەلىتى ھەندىك قسە دەكەن.”

پۆپەبەرز گوتى:

“خەي، كە پوۋى گولنى سولتانم بىنى، شۇقى سىماي وا
مات و ھەيرانى كردم زورى نەماۋو لە بىرم بچىتەۋە،
گەرەكانى پەچەلەكى مىروۋە زەردەكانم لەگەل خۆم
ھىتاۋە و ئەۋە لەسەر پىشتىم.”

سولتان پرسىي:

“دەلىن چى؟”

تا ئېرە لەسەر پىشتىم پەيتاپەيتا ھاوار دەكەن، ئىستاش ھەر ئەو قىسانە بە دەنگى بەرز دووپات دەكەنەو، بن و بناوانى ئىمە فىلە، فىلە، سولتان ديسان دەمانكاتەو فىل ئەگەر بېت و راستگويانە خزمەتى بکەين...

"باشە، جوانە، ھەموو شتى باش دەرواتە پىتش. لەسەر پىشتت دايانەزىنە و ھەرە لام. مېروولە زەردەکانم لە بن تۆکلەشى ئەم دارە دابنى با پشوو بدەن. پىيان بلى ئەو دارەم بۆ ئەوان دەمەونخوون کردووە، با بە دلى خويان لەسەر پەلک و نىو تۆولەکانیدا بحەسىنەووە و ماندوويەتییان دەربکەن."

کاتىک پۆپەبەرز ئەم قىسانەى سولتانى بۆ مېروولەکان ھەرگىز، مېروولەکان لە خوشيان مەست و سەرخۆش بوون. ھاواریان کرد:

"ھەر بڑى سولتانى مە! بن و بناوانى ئىمە فىلە، فىلە. ئىمە فىلین و بووينەتە مېروولە."

"دەلین چى؟"

"دەلین ئىمە فىلین و بووينەتە مېروولە."

"چ قىسەيەكى جوانە، وا نىيە؟"

"قىسەكەيان زۆر جوانە سولتانى مە."

"ئەمنىش دەبى زمانى مېروولەکان فېر بىم، وا نىيە پۆپەبەرزى بىرام؟"

"راستە، پادشام."

"مادەم لەوھەتى دونيا دونيايە من پادشای مېروولەکانم..."

‘پادشای سولتانم.’

‘بۇ فېزىبونى زمانى پەعیەت زۆر درەنگ كەوتووین،

زۆر درەنگ كەوتووین، زۆر...’

پۆپەبەرز ئاخىكى ھەلكىشا و گوتى:

‘زۆرۆر درەنگ كەوتووین.’

سولتان گوتى:

‘وەرە با ئىستا قسان بگەين ھاوپى. زۆر شت ھەيە

قسەى لەسەر بگەين. بەلام بە نەينى...’

پەپوو گوتى:

‘با بە زمانى فىلان قسە بگەين سولتانم. ئەمە لە

ھەمووى نەينى ترە. مېروولە ھىشتا فېرى زمانى فىلان

نەبوون. سەرەتا مەن ئەو ھى بېنيومە و دەيزانم بۇ

سولتانى خۇمانى دەگىرەمەو و پاشان باسى ئەو شتە

نەينىانە دەكەين.’

سەرکردەى پەپووھەكان، پۆپەبەرز، پاش ئەو ھى ھەرچى

بېنيبووى و دەيزانى، ھەرچى سەبارەت بە مېرووھ

سوور بېستېبووى و ھەلوئىستى مېروولەكانى موو بە

موو بۇ سولتان گىرەپەو، گوتى: ‘ئەو ھى دەمويست

بېلېم ئەمە بوو سولتانى خۇمان.’ ئىنجا بىندەنگ بوو.

سولتان سوپاسى كرد و ھاتە گۆ:

‘جا ئىستا گويم لى بگرە پۆپەبەرزى بىرام. ئەممان،

يەكەم كارمان ئەو ھىە زمانى فىل فېرى مېروولەكان

بگەين. مېروولە خۇيان زمانىان نىيە، ھەشيانى،

نوقسانە، تىگەشىتى؟ ھەشيانى چوار پىنج وشەيەكە. بە

چوار پینچ وشه ناتوانی له م جیهانه دا بژی. له دنیا دا
ته نیا زمانیک هیه، ته ویش زمانی فیهلکهانه.
پوږه بهرز پوږه به شکوکانی هلمساند و دوو پاتی
کرده وه:
"زمانی فیهلکهانه."

"له مه و به دوا ئیوهش به زمانی مه لان قسه ناکهن. زمانی
مه لانم له نه ته وهی په پوو قه دهغه کرد. هر که سی به
زمانی مه لان بڅاخی، هر دوو بال و زمانی له بڼه وه
هله ده قهری. هیچ مه لیک، له مه و دوا به زمانی مه لان
ناپه یفی، ده بی به زمانی فیهلکهان بدوین."
"به لی سولتانم، ئیسته به ره و نه و دارستانه ده فرم و
پیت به خشیوین، به په عیه تی په پوان ده لیم خیرا خویان
فیری زمانی فیل بکهن."
"دهی، خیرا بر و و ره وه."

سهر کرده ی په پوهه کان که گه یشته دارستان چ ببینی،
گشت مه له کانی دارستان، ته نانه ت چوله که کانیش،
ده میک بوو ده ستیان به فیربوونی زمانی فیهلکهان
کردبوو و هژدهر هژدهر قسه یان ده کرد:

"بیستمان، فرموده ی سولتانمان بیست. ثاخر زمانی
مه له کانیش بوو به زمان...؟ دیاره زمانی مه له کان
زمانیکی قه به، ناخوش و بیکه لک بوو. له کاتیکدا گشت
دوینا به زمانی فیهلکهان قسه یان ده کرد، ئیمه پیداکریمان
له سهر هم زمانه ناخوشه ی مه له کان ده کرد. له ماوه ی
چهند مانگیکا، پیتش میرووله کان، پیتش بوونه و ره کانی

دی و مروقه‌کان، فیری زمانی فیله‌کان ده‌بین. سەد و شەست مامۆستای زمانی فیلمان دۆزیووته‌وه، له به‌یانیه‌وه تا ئیواره، له شامه‌وه تا سه‌هر فیری زمانی فیل ده‌بین.

سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان هاواری لی به‌رز بووه‌وه:
"بژی په‌پوه‌کان! سولتانی فیله‌کان شانازیتان پتیه ده‌کا."

په‌پوه‌کان گوتیان:

"دیاره ئیمه له وه‌چه‌ی فیلین. فیربوونی زمانی فیله‌کان بۆ ئیمه قه‌ت ئه‌سته‌م نابێ. له کاتیکدا هه‌موو دونیا به زمانی فیله‌کان ده‌دوێ، دواکه‌وتن له کاروانی شارستانییه‌ت شایانی ئیمه نییه. فیله‌کان به هۆی ئه‌وه‌ی زمانی فیلیان ده‌زانی، چوونه سه‌ر مانگ. که‌چی ئیمه، ته‌نانه‌ت ناتوانین له‌م دارستانه‌وه تا ده‌ریا به‌فرین، به‌س له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زمانی فیله‌کان نازانین."

"زمانی فیله‌کان فیر ده‌بین و بۆ سه‌ر مانگ ده‌فرین، له‌سه‌ر لقه‌کانی مانگ ده‌نیشینه‌وه، پیک وه‌ک فیله‌کان."

دارستان نالاندی:

"وه‌ک فیله‌کان."

"میرووله‌کانیش زمانی فیله‌کان فیر ده‌بن، ده‌چه سه‌ر مانگ، له‌وێ کۆشک بۆ پاشای مانگ ساز ده‌که‌ن، عه‌مباره‌کانی پاشای مانگ به‌هه‌نگوین ده‌ناخن..."

دارستان نالاندی:

"میرووله‌کانیش."

"بۇ سەر خۆر دەفېرىن."

دارستان ئالاندى:

"بۇ سەر خۆر."

"مىروولەكانىش..."

دارستان دەنگى دايەو:

"مىروولەكانىش."

سەركردهى پەپووهكان بىدەنگ بوو، پاشان لە خوشيان
هەمدىس ھاتەو گۆ:

"بەرامبەر بەم تىگەيشتن و ھۆشەتان سولتانى فيلەكان
سى عەمبارى ترى پر لە كوللەمان پى دەدا، سولتانمان
بەشىكى زۆر لە مىروولەكانى بۇ كۆكردنەوھى كوللە
پاسپاردوو، بەس بۇ ئىوھ."

دارستان سەداى دايەو:

"ھەر بژى سولتانى باوك، سولتانى وەلىنىعمەت."

"پىشنىارىكم بۇ ئىوھ ھەيە."

"پىشنىارەكەت لەسەر سەرمان..."

"ئىستا ھەموو تىكرا ھەستن، ھاوړى لەگەل مامۆستای
زمانى فيلەكان، بەرەو مەملەكەتى مىروولەكان بفرن،
ئىوھ و مىروولەكان، زمانى مىروولە و زمانى مەلەكان
دەسبەجى لە بىر دەكەن و فىرى زمانى فيلەكان دەبن."

دارستان بە دەنگى "ئەللا" سەراوژوور بوو. ھەرچى
پەپووه وە ھەوا كەوت، ئاسمان لەپرىكا نارنجى
ھەلگەرا. شەقەى بالەكان ئاسمانى ھەژاند. ئەوسا
پەپووهكان بەرەو ولاتى مىروولەكان ھەلفرىن. بە ھۆى

ئەوئەى زمانى ناخۇشى مىروولە و مەلەكانىيان لە بىر دەکرد، زمانى پەسەن و فەرامۇشكراوى فېلەكان فېر دەبوون و زمانەكەيان فېر دەکرد، نوقمى شادى بوون. پۈپەبەرز كە مەستى سەر كەوتن بوو و لە خۇشيان سەرى لە گىژەو دەهات، بە پەلەپسوزى بەرەو سولتانى فېلەكان فرى، كە گەيشتە جى، پروداوەكانى يەك بە يەك بۇ گىرپايەو، سولتانىش بى ئەوئەى گوى بەو قەلافەت مەزن و بەقەد چيا زەبەلاحەى بدا، لە جىنى خۇى دەرپەرى، لەسەر پىنەكانى پاشووى قىت بوو و قۇرتمەكەى بۇ حەوا بەرز كەردەو، گويچەكانى لىك كەردەو و بە قىوہ قىو دەستى كەرد بە ھەلپەرىن. پۈپەبەرز:

“ھەر بىمىنى سولتانى خۇمان”.

واى گىوت و ھەر وا كە بە دەورى سەرىدا دەسووپايەو، ھىلىكى نارنجى درەوشاوەى كىشايەو و دەستى بە سووپانەو كەرد.

“ھەر بىمىنى، ھەر بىمىنى، زۆر بىمىنى سولتانى مە، ھەر بىمىنى، ھەر بىمىنى...”

سولتان پاش ئەوئەى ماوہىكى زۆر قىنگى بادا و ھەلپەرى، گەپايەو و لەسەر كورسىيەكەى دانىشت. كورسىيەكەى گاشەبەردىكى مۆرى نارېك بوو. بۆيە لەسەرى ئاسوودە نەبوو.

پۈپەبەرز لە پرووى دلسۇزىيەو گوتى:

“كورسىيەكى ئاوا شايانى سولتانى دونيا نىيە”.

سولتانی فیله‌کان قۇرتمه‌که‌ی لوول دا و گوتی:
"ته‌خیر، شایانی نییه."

"هر ئیستا فرمان به میرووله‌کان دده‌م، بۇ قولای
زه‌وی پۇ بچن، له‌وی کانه ئه‌لماسه‌کان بدۆزنه‌وه، له
گه‌وره‌ترین ئه‌لماسی شین کورسییه‌ک بۇ سولتانی
خۆمان داتاشن، کورسییه‌که‌ی سولتانمان به جوریک بی
له‌ دونیادا وه‌ک خۆر بگه‌شیتته‌وه. له‌ هر
گه‌شانه‌ویه‌کی‌شدا تیریژی شین به‌ دونیادا برشیینی.
دونیا به‌ ره‌نگی شین بدره‌وشیتته‌وه."

سولتان بیسه‌برانه‌ هاته‌ گۆ:

"هر ئیستا فرمان به‌ میرووه‌کان بده. هر ئیستا، هر
ئیستا، خیرا."

ئه‌وسا پۆپه‌به‌رز فری و خۆی گه‌یاند و لاتى
میرووله‌کان. یه‌کسه‌ر ده‌سته‌ی به‌پۆیه‌به‌رایه‌تی
میرووله‌کانی کۆکرده‌وه و فرمانه‌که‌ی راگه‌یاند.
میرووله‌کان بۆله‌بۆلیان لینه‌ هات: "ئاخر چۆن به
قولایى دونیادا پۆبچین و ئه‌لماسی شین بدۆزینه‌وه که
دره‌وشاوه‌تر بی له‌ خۆر و کورسیی لى داتاشین؟"
سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان ته‌نانه‌ت گۆی له‌ بۆله‌بۆلی ئه‌وان
نه‌بوو، گه‌پایه‌وه بۇ لای سولتان. به‌ هه‌ناسه‌برکى گوتی:
"پیم گوتن. پيش کوشکه‌که‌ کورسییه‌که‌ ساز ده‌کری.
قەت ده‌شی ئیمپراتوریکی ئاوا بی ته‌خت بی؟"
سولتان گوتی:

“نابی. با پهیکه ره که شم دابتاباشن میرووله کان، پهیکه ره که ده بی کتومت وهک خوم بی.”

پۆپه بهرز پرسیی:

“هر ئیستا بچمه لای میرووله کان؟”

سولتان گوتی:

“راوهسته. هه موو پیکه وه نابی. با جارئ نیوه پراستی دونیا بدۆزنه وه و کورسییه کی شینی بریقه دار دابتاباشن. نابی چاو ترسین بکرین.”

سه رکرده ی په پوهه کان گوتی:

“وايه.”

“ئه ی زمان چۆن ده پواته پیتش له ولاتی میرووله کان؟”

پۆپه بهرز گوتی:

“بینیم. بینیم، سه رجه م میرووله کان و ئه وانه ی ئیمه ش، له پتوبان، له شاخوداخ، له سه ر کار، له سه ر جی، له مالی، بئوچان فیری زمانی فیه کان ده بوون و زمانی خویان واته زمانه به ده ویه که یان فه رامۆش ده کرد.”

سولتان گوتی:

“ئه وه چاکترین شته. په پووی برام، تۆ پاونژکاریکی پایه به رزی. هه موو فیه کانیش ده خه مه ژیر ئه مر و فه رمانی تۆوه. ئه وان، فیه کانی ره عیه تم ئیستا چ ده که ن؟”

“هه موویان خزاونه ته دارستانه مه زنه که وه، هه ر کامه و پالی به داری که وه داوه و خوی ده خورینی. میرووله کانیش بی راوه ستان خوارده مه نییان بۆ ده به ن

و دەيانخەنە بەر دەميان. فيلەكانيش بەس قورتمەكانيان
دریژ دەكەنەو، بەس ئەوئەندە، ھەروەھا بە خوراندن
مەست دەبن و لەسەر خۆ دەچن. ژيانى بەھەشت
دەژين.

سولتان گوتى:

تەنيا من كار دەكەم و تۆ. راگرتنى ئەم ميروولانە بەم
جۆرە تا قيامەت ئەستەمە... لانیکەم لەبرى ئەوئەى بخۆن
و بنوون و قون بادەن، با بە دونيادا بلاو ببەنەو و
زمانى فيل فيرى سەرچەم بوونەو ھەركەكان بکەن. با
لانیکەم بەكەلكى ئەمە بين، ھەروەھا با كۆمەلىك
مەشخەل دابەينن بۆ ئەوئەى ميروولەكان بەردەوام
سەرقال بکا و ھىزى بىرکردنەو ھيان لە چنگ دەربىننى.
ميروولەكان بە كۆيلەيى رايينن... فيلەكان ژىرن، لە
دونيا دا ژىرتىر بونەو ھەر فيلە. دەبى ھەندىك
مەشغەليان بۆ بدۆزىنەو بە جۆرىك ھىچ ميروولەيەك
نەتوانى چا و بتر و كىنى، بۆ ساتىك نەتوانى بىر
بكاتەو. ميروولەكان ئەگەر ھەلى بىرکردنەو ھيان بۆ
بىرەخسى، زو و يان درەنگ رىگەيەك بۆ قوتار بوون لەم
سىستەمى ئازادىيە دەدۆزنەو. لەم دونيايەدا ھەموو
شتىك بۆ فيكر و بىر بىسنوورە. فيكر دەبىتە ھۆى
ئەوئەى تەننەت ميروولە پۆژى لە پۆژان رىگەيەك
بدۆزىتەو و بەسەر فيلدا سەربكەوئ. بۆيە ئىمە رىگە
نادەين بچوكتىر بىر ختووكەى مېشكى ميروولەكان
بدا. بۆ ئەوئەى ئىزنىشيان پى نەدەين، دەبى مېشكىمان

بخهینه گه، گشت فیلهکان و پهپوهکان، میرووه
 زهردهکان، یانی سهرجهم داگیرکه ران، نهخیر نهخیر
 رزگارکه ران، داهینانی نوئ بدوزینه وه تاوه کو دنیا
 دونهیا میرووله بیر نهکه نه وه، هروه ها من مردوو یان
 زیندوو نه میرووه شهله ردینسوورهم گهره که. که
 ولاتی میرووله کان کاول ده بوو، نه نه بوو قسه ی
 له گهل کردم؟ دهنگه توورپه که ی که سووکایه تی به من
 ده کرد، هر وا له گویمدا ده زینگیته وه... خوی بوو وا
 نییه؟

“خوی بوو.”

“گوتبوت ئاسنگره وا نییه؟”

“له سهرده می حه زره تی داوود به ولاره پشتاوپشت
 ئاسنگر بوون.”

“ئه مه خراپه، ئاسنگر هم ده ستیان به کاره، هم
 میشکیان ده شوغلی. ئه مانه مه ترسیدارترین
 بوونه وهرانی سهر پرووی زهوین. جگه له مه، بیر و
 پامانی ئه مانه وهک میکروبی ته شه نا کهر هینده ی بلنی
 یهک و دوو به دنیا دا: بلاو ده بیته وه.”

“میرووه شهله ی ردینسوور ده دوزینه وه. ئه گهر مردبی
 مردوو هکه ی دینی نه بهردهم سولتانی خومان. پاشانیش
 مردوو هکه ی له نیوه راستی ولاتی میرووله کان هله ده واسین.
 بۆ ئه مه کاره میرووله زهردهکان که میرووله کانی تر به
 چاویکی سووک سهیریان دهکن، یارمه تیمان ده دن.”
 سولتان پرسیی:

"مهگر ته نيا نه وانهی سووکایه تییان پښ کراوه، نه وانهی
لاوازن، نه وانهی به ته مـاحن و نه وانهی فریان به
میروولایه تییه وه نه ماوه ته وه، بتوانن خیانت له پـه گزی
خویان بـکن. نه مـیرووله زهر دانه چـون
بوونه وهر یکن؟"

سهر کردهی په پوه کان کوتی:

"خوزیا ده تبیین سولتانی خومان. خوزیا ده تبیین، هیند
زهر دن هیند زهر دن، نه بیته وه، پوون پوون، میرووله ن،
به لام قهت له میرووله ناچن. تا بلنی ته وه زهلن..."
سولتان کوتی:

"ته وه زهل بن باشته. پتر به که لکی نیمه دین. له پیناو
له ته گه نمئ، یان پارچه ده عبا یه که ده بڼه عبد و کوپله ی
نیمه."

"مهگر که سیک هه بی شوینې پدینسوور هه لېگری،
میرووله زهر ده کانن و به س."

"نادهی بیانېته بق نیره بزائم."

سولتانه کان زوو شتیان بیر ده چپته وه. سولتان له میژ
بوو له بیرى چووبووه وه که پوپه بهرز میرووله
زهر ده کانى له گهل خویدا هیناوه. سهره پای نه مهش،
پوپه بهرز فری، میرووله زهر ده کانى له سهر توکلاشى
داره که هه لگرت و له گهل خوی هیتانى.

گوره و سهر کردهی میرووله زهر ده کان و سولتان و
پوپه بهرز، سى رۆژ و سى شه و دانیشن، تیروته سـهل
قسه یان کرد و پیک هاتن، پیکه کانى کار پیکردن و

به ستنه وهی میرووله کانیان بۆ ههتا ههتا به تاوتوی کرد
و دۆزیانه وه. رینگهی دیکهشیان پاشان ده دۆزییه وه. بۆ
ئهم مه به سته، سوپایه کی فیهلکان، سوپایه کی په پروهکان
و سوپایه کی میرووله زهرده کانیان بۆ بیرکردنه وه
بانگه ئیشت کرد. هه ر فیلێک، هه ر په پوهیهک، هه ر
میرووله یه کی زهر د ده بویه بیستوچار سه عات له سه ر
بیستوچار سه عات بیریان بکردایه ته وه بۆ ئه وهی
به ره به ست بۆ بیرکردنه وهی میرووله کان بنینه وه.
سولتان گوتی:

"پرسی سه ره کی زمانه. ئه وه تان له بیر نه چی، پیش
هه موو شتی ده بی زمانه که یان فه رامۆش بکه ن، له
میرووله بوون ده ربین و بۆ بوونه فیل خۆ به
ده رودیواردا بده ن. په یتا په یتا لاسایی فیهلکان بکه نه وه.
له ناخی هه ر میرووله یه کدا پاشایه کی فیل بخه وئ.
له بری په راندنی سه ری میرووله کان، باشتر وایه
زمانیان بیردرئ. له مه به ستم تیگه یشتن؟"
"تیگه یشتن سولتانی خۆمان."

"که وایه مل وه به ر ئیش بنین. سه ره تا ریشسوور... له
کوئ ریشسوورتان بینئ، بۆ منی بینن، مه یکوژن.
پاشانیش به دوا ی میرووه شه له ی ر دینسووردا بگه رین،
تیگه یشتن؟"

پۆپه به رز و گه وهی میرووله زهرده کان گوتیان:
"به لی."

"بیرتان نه چی ده بی زمانه که یان له یاد بکه ن."

گوتیان:

“ئەمە ھەنگاوی یەكەمە. زۆری پێ ناچی زمانەكەیان لە
یاد دەكەن. بگرە لە ئیستاوە لە بیریان چوووەتەو.”
“ھەر كام لە میروولە زەردەكان دەبیته فەرماندەى
یەكینە یەكی میروولەكان. ئەمە فەرمانی منە. زەردەلەكان
سەربازی منن لەنیو میروولەكاندا. سەركردەى
پەپووەكان، برۆ و ئەم فەرمانەى من لە ولاتی
میروولەكان جار بەدە. نابێ تاقە میروولە یەك ماییتەو
گوێی لەم فەرمانەى من نەبووبی. بەگژداچوونەو
ھەر میروولە یەكی زەرد، بەگژداچوونەو
بە میروولەكان رابگەینە.”

“فەرمانەكەت بان سەر سولتانی خۆمان.”
سەركردەى پەپووەكان میروولە زەردەكانی لە كۆل
كرد و بەرەو ولاتی میروولەكان كەوتتە پێ.

سولتانی فیله‌کان به‌سەر سەرکرده‌ی په‌پوه‌کاندا
گوپاندی و به‌نەرته‌ی چیا و دهشت‌هه‌ژان، نه‌و
میروولانه‌ی گویشیان له‌دهنگی بوو وه‌ک میوزۆکه
هه‌لله‌رزین. سولتان ده‌یگوت:

“ته‌نانه‌ت میرووله‌یه‌ک نا‌هیلمه‌وه. نه‌گه‌ر نه‌مسال
کۆشکه‌که‌م ته‌واو نه‌بی، وه‌چه‌ی میرووله‌کان له‌سەر
پووی زه‌وی له‌پیشه‌ده‌ردینم... وه‌چه‌یان، وه‌چه‌یان له
پیشه‌ده‌ردینم.”

پۆپه‌به‌رز به‌دهوری شه‌ریدا هه‌لده‌فڕی و ده‌یگوت:
“ده‌ستم به‌دامینت سولتانی خۆمان. نه‌مان سولتانی مه‌،
ده‌ته‌وی چ بکه‌ی؟ میرووله‌کان زۆر کار ده‌که‌ن، نه‌مان
سولتانمان.”

“نه‌گه‌ر زۆر کار ده‌که‌ن، نه‌ی کوا کۆشک؟ چاو ده‌گێرم،
چاو ده‌گێرم، نایبینم.”

"ھا بېروانە، سولتانی خۆمان، بېروانە چۆن لەسەر دوندی
چیا دەدرەوشیتەو... دیوارەکیان بەقەد بالای مەروڤیک
هەلچنیووە."

سولتانی فیلەکان گۆراندی:

"زیاتر، خیراتر. دەنگوباسی مەلیکە میروولەکان؟"
"مەلیکە میروولەکان، بێ وەستان میروولە دەبن.
هەموو پۆژی بە میلیارد میروولە بەشداری سازکردنی
کۆشکە دەبن... زەوی، ئاسمان، شاخ، بەرد، دەریاکان،
کانیاوێکان، زەلکاوێکان، دارستانەکان، هەموویان لە
میروولە جەمیان دی. دنیا تەژی بوو لە میروولە..."
"هەوالیکێ خۆشە، کەوايە ئو هەموو میروولەیهش
بەس نییە بۆ ئەوێ کۆشکە زوو تەواو بێ، وا نییە؟"
سەرکردە پەپووەکان وەلامی دایەو:
"کۆشکە تەواو دەبن. ئەمسال تەواو دەبن."
"ئە کورسییە کەم؟"

پۆپەبەرز گوتی:

"دوینی میروولە قەلافەتسەیرە کە پێی گۆتم میروولەکان
لە حەوت شوینەو دۆنیایان کۆن کردوو، لە حەوت
لاوێ بەرەو قوولایی زەوی دەچنە پیش. زۆریان نەماوێ
بگەنە شاخی ئەلماسی شین."

سولتانی فیلەکان لە جێی خۆی دەرپەری و گوتی:

"زۆریان نەماوێ بگەنە شاخی ئەلماسە کە؟"

پۆپەبەرز گوتی:

"چیی وایان نه ماوه. چیی وایان نه ماوه بگه نه شاخی
 نه لماسی شین، شاخی نه لماسی که سک، مۆر، په مەیی و
 نارنجی. له نیوه پراستی دونیادا شاخه نه لماسی
 په نگاوپه نگ و دلرفین هەن. هینده زۆرن له ژمار نایەن،
 گەردەنکەش و بە بریقەن... هەر شاخیکی دره و شاوه،
 وەکو تیشکی خۆر، وەکو تیشکی بەستووی خۆر وایه
 سولتانی خۆمان، وەکو تیشکی بەستووی خۆر، ئەویش
 پیک له نیوجەرگەیی زهویدا..."

سولتانی فیله کان به ترس و دلەراوکی و به ئەسپایی
 گوتی:

"وست به مەقوولینە. وس به پەپووی بڕام، وس سس!
 وەرە پیشی، گویت به قۆرتمە که مەوه بنی با قسە یەکت
 پی بلیم، قسە یەکی نهیتی." سەرکردهی پەپووه کان گوئی
 به قۆرتمی فیله که وه نا. "بروانه پۆپه به رزم، قسە یەکی
 زۆر گرنگ پی ده لیم، گویم لی بگره، ئاخۆ مرۆفه کان
 ئاگایان له م شاخه نه لماساته ههیه؟"

پۆپه به رز گوتی:

"ئوه ندهی من بزانم ئاگایان لی نییه. هیشتا پیتیان
 نه زانیوه."

سولتانی فیله کان گوتی:

"ئەمان ها! ئەمان ها، با ئەوان پی نه زانن، با نه بینن، با
 نه بیسن! هەر ئه وه نده به گوینیان بکا، مالویران ده بین ها!
 مالویران ده بین."

پۆپه به رز قسە کهی پشتر است کرده وه:

"مالویران دەبین."
 "لەپیناو ئەلماسەکاندا سەرلەبەری دونیا دەتەقیننەوه."
 "دەیتەقیننەوه سولتانی من."
 "بە میروولەکان بیژە، با مروڤەکان گوێیان لێ نەبن، با
 بە شوینی شاخە ئەلماسەکان نەزانن."
 "بێ نازانن سولتانم."
 "ئەلماسەکان تەنیا هێی منن پۆپەبەرزى برام، تەنیا هێی
 منن، هێی منى سولتانی فیلهکان."
 "ئەو ئەلماسانە بەس لە تۆ جوانن سولتانی ئیمە،
 سولتانی مەزنى پەپووهکان."
 "هەلۆکانیش با نەبیسن."
 "پێیان ئیژم سولتانم."
 "تەنانت ئەو نەهەنگانەش وا ئاو بۆ حەوا دەپڕژینن..."
 "گوێیان لێ نابن سولتانم."
 "سیسارکەکان بوونەوەرگەلى سەیرن، بەو گەردنە زل
 و خەمبارەیان..."
 "ئەوان ئەلماسیان نە گەرەکە."
 "ئەسپەکانیشت بێر نەچن."
 "پۆپەبەرزى گوتى:
 "ئەسپەکان لییان دیتەوه. ئەو مەخلووقە جوانانە..."
 "چ لییان بیتەوه و چ نا... نابن ئەوانیش بە هەوالی شاخە
 ئەلماسەکان بزانن."
 "پۆپەبەرزى ملی شۆر کردەوه و گوتى:
 "بێ نازانن."

“پلینگەكان بەلای ئەم دونیایەن، ھۆڤن، چاو بە گرفەن، شیتن، ئەگەر بیت و گوئیان لێ بێ، بە ددانەكانیان ھێندە ئەرز ھەلدەكۆلن تا دەگەنە شاخە ئەلماسەكان...”

“دەگەن سولتانى ئیمە، بەلام قەت بە گوئیان پاناگا.”
“مارەكان، شەھینەكان، ماسییەكان، سەرمازەلەكان، میتشوولەكان، چۆلەكەكان و مامووتەكانیش نابێ پێ بزائن.”

“مامووت نەماون سولتانى خۆمان، ئەوان باب و كالى ئیمە بوون.”

سولتانى فیلەكان گوتى:

“حەیفى مردن. باب و باپیری بەشكۆمان. بەپراستی مخابن. جیكجیكەكانیش نابێ پێ بزائن...”

پۆپەبەرز گوتى:

“با ئەو گەوجانە پێ نەزائن...”

سولتان گوتى:

“تووتى ھەر نابى فریان بەسەر ئەم ئیشەوہ بى. ئەوان تا بلى لووتبەرز.”

سەرکردەى پەپووەكان گوتى:

“رەنگاو پرەنگن. خۆنۆینن. لاساکەرەوہن.”

سولتان گوتى:

“لاساکەرەوہم خۆش ناوین. با لاساکەرەوہ نەمیتن.”

پۆپەبەرز گوتى:

“چۆنە كۆشكەكە لەم ئەلماسانە ساز بكەین. شایانى سولتانى خۆمانە.”

سولتان پیکه نی و کوتی:
 "شایانه، به لام میرووله کان به چند سال کۆشکی
 ئەلماسیان بۆ ساز دەبن؟"
 پۆپه بهرز کوتی:
 "زۆری پێ دەچن."
 سولتان کوتی:
 "ئێستا با له بلوور بن. بلووریش وهک ئەلماس وایه."
 پهپو کوتی:
 "کۆشکی سولتان سولهیمان له مس بوو. ههه ئه
 سولتان سولهیمانە ی بنی ئیسرائیلی..."
 سولتان به فیزه وه کوتی:
 "بیستومه. بیستومه."
 پۆپه بهرز کوتی:
 "کۆشکی بهلقیس به ئالتون ساز کرابوو. من خۆم
 بینومه. له سهه ترۆپکی چیا بهک بوو. سولهیمان ئاشقی
 وی نه بوو، ئاشقی کۆشکه که بوو."
 سولتان کوتی:
 "کۆشکی من به ئالتون، زمرووت، یاقووت، ئەلماس،
 برلیان و بلوور دروست دهکری."
 "بهلقیس زۆر شوخ بوو، ئەسمهه بوو، پێستی نهرم بوو،
 چاوهکانی برشت و رهش بوون. بالابهههز بوو. بهلقیس ئاشقی
 ئەو سولهیمانە قولهیه بوو. سولهیمان پرچی لول بوو."
 که ئەوان بهم جۆره به گفتوگۆوه مژول بوون، بایهک
 ههلیکرد و له ملاله بۆ ئەولا جیگورکینی به ئەستیرهکان

کرد. له ئاسمان ئەستێرهكان تىكهلوپىكهل بووبوون و بازرهقهيان دهبهست. له ئاسمانى شيندا دهخوشين و دهكهوتن. له لىزهوار شوقىكى كهسك فيچقهى دهکرد. پزىسكى شين له پانتايى شينهوه لهم سووچهى دونياوه بۆ ئه و سووچهى تر بلاو دهبوونهوه. دوورتر، خاكى نهرم و بلاو، ههراو، جوان، بهپيت و ناسك، وهك ژنىكى دووگيان، له بهر چاوان پاخلابوو.

ئهولاتر، دارچنارىكى بلند هات، له دامىنى چيا، له كن بهردهلان دانىشت، گهلاكانى خشپهخشپيان لىنوه هات. شوقى كارهباي شاره گهورهكان داگيرسا و كوژايهوه، غهلبهغهلبىك ئه و ناوهى داگرت. دهنگى هوشياركهروهه يهكدا بهدواى يهك بهرز بووهوه. ئەستێرهيهك راخووشى و هات له بهردهم سولتان و پۆپه بهرز نىشتهوه. سولتان چاوهكانى مۆلهق مان، قهدهرىك چاوهكانى هىچ شتىكيان نه بينى. پووبارىكى گهوره هات و به سههه ئەستێرهكه دا تىپه پ بوو. شوينى ئەستێرهكه بوو به مېرگوزارىكى بهرىن. دارى بادام له سههه مېرگوزارهكه پوان و سههه تاپا نوقمى شكوفه بوون. گول له ئەستێره، شين له ئاسمان، شىنى ئاسمانى له سپى كۆترىن، سوور له مار هاتهوه. سولتانى فيلهكان قورتمهكهى دريژ كردهوه، بۆنى ههلمژى و گوتى:

'لهم دونيايهدا هىچ كورسىيهك نابى له كورسىيهكهى من بچى. كورسىيهكىشم دهوى بۆ ئه و ئەستێرهيهى تاويك له وهه پيش هاته ئىره.'

"به میرووله کانی په عیه ت دهلیم سولتانی خومان..."
"به میرووله کانی په عیه تم بلئ... هر مه خلوقیک چاوی
به کورسیه کهم کهوت، ده بی به ئیره یی و حه په سان
بدړئ و بمړئ."

پوپه بهرز گوتی:
"ده مړئ."

دو نیا بونی نیرگزی لی هات. چ بونیکي خوش بوو.
سولتان قورتمه دریژه که ی راداشت و بونی دونیای
هه لمشت.

"له م بونه شم گهره که پوپه بهرز..."
"کوشک بی باخچه نابئ..."
سولتان له ناخی دله وه پیکه نی و گوتی:
"نابئ."

"تو له هه موو بوونه وهره کان گهره تری، سولتانی گشت
خولقاوانی، له هه موویان به شکوتر ده بی، خاوه ن
کوشک، کورسی و هاوپنیانی خوت ده بی..."
سولتان گوراندي:

"بژی میرووله. من باش به و میروولانم راده کهم،
خوارده مه نیان پی ددهم. نه وان..."
پوپه بهرز گوتی:

"وس س س س س، وس س س س سولتانم!"
سولتان بیده نگ بوو. له گهل بیده نگ بوونیدا، پوپه بهرز له
پرمه ی گریانې دا. هه م ده گریا و هه م ده کړووزایه وه:
"ئهی من چی بکه م، من چی بکه م، من، من، من."

"بێدەنگ، مەگری بڕام، وس س!"
 پۆپەبەرز ھەر وا دەگریا.
 "مەگری، خۆراکیکی زۆرت پێ دەدەم."
 "ئەستێرەکان وەکو باران بارین، دەگریم."
 "ھێلانە یەکت لە ئەلماس، لە یاقووت، لە برلیان و یەشم
 بۆ بەدروستکردن دەدەم. بەسە مەگری، وس س س!"
 "ئەو لقانە لە سەریان دەنیشم، دەپزین سولتانم."
 "با پزین، وس س س س!"
 "ئەو ئاوانە لە دەیانخۆم وە وشک دەبن."
 "با وشک بن، وس س س س!"
 "ئەو دەعبایانە لە دەیانخۆم، دەمرن."
 "با بمرن، وس س س س!"
 "ئەرز، دەریا، ئاوەکان بەگشتی، خاکەکان ژاراوی دەبن،
 من چ بکەم؟"
 سولتانى فیلەکانیش کولى گریانى ھەستا:
 "ژاراوی دەبن، ژاراوی."
 "بڕوانە سولتانم، دارەکان، لێرەوارەکان، چیمەنەکان،
 ئاوەکان، تاشەبەردەکان بەرەو دەریا مل پیوھ دەنن."
 "ئێ، با مل پیوھ نین."
 "تاریکان بەرەو دەریا دەخوشن سولتانى خۆمان."
 "بلا بخوشن."
 "شوقەکان تە تە دەتکین..."
 "با بتکین..."
 "ئەسپێک لەودیو دەریا دەحیلنن سولتانم."

ئەسپى خۇمانە.

ئاسكىك بازى دا.

ئەوہ ئاسكى خۇمانە.

دۇنيا پەر بووہ لە میروولە، ئەرز و ئاسمان بە میروولە
داپۇشراوہ.

میروولەکان ھىي خۇمانن.

لەپرىکا سولتان وەك ئەوہى لە خەو راجەنىيى و
ھاتىتەوہ سەر خو، چاوہکانى ھەلگۇفى و لە
پۆپەبەرزى پرسى:

چمان بەسەر ھاتوہ؟

ئەستىزەکان بەسەرماندا پەرشوبلاو بوونەوہ،
ئاسکەکان، ئەسپەکان، ھورەکان، درەختەکان و
گولەکان بلاو بوونەوہ سولتانم. ئەلماسەکان، برلیانەکان،
ياقوتە سوورەکان و تیشکەکان تەخشانوپەخشان
بوون سولتانى خۇمان.

بە میروولەکان بلى كۆشکەكەم ھەر ئىستە دەوى.
کورسییەكەم ھەر ئىستا دەوى.

پۆپەبەرز گوتى:

من، ئەى من، من چم بەسەر دى؟ من... ئەمنیش...

سولتانى فیلەکان گوتى:

لە بن گويسوانەى كۆشکەكەم ھیلانەكەت چى دەكەى.
پىيان بلى بۆ ھەزار سال خورد و خوراکت بۆ
كۆپكەنەوہ.

پۆپە بەرز خۆی خستە بەر لاقەکانی و کوتی:
 "بژی سولتانم."
 "ئىستا کورسییە شینە لە ئەلماس دروستکراوە کەم
 دەوئ."
 "بان سەرم سولتانم. ئەمە سال کورسییە شینە
 ئەلماسە کە شت دروست دەکری. دروست دەکری
 بەلام..."
 "بەلام چی، بلی!"
 پۆپە بەرز ئەم پرسیارەى بى وەلام هیشتەو. ئەو بیرى
 لە شتیکی تر دەکردەو. فیکرەکەى بۆ سولتان ئاشکرا
 کرد:
 "پێگە دەدەى منیش لەسەر کورسییە شینە لە ئەلماس
 سازکراوە کە دابنیشم؟"
 سولتان پاش قەدەرێکی زۆر فکرىن وەلامى دایەو:
 "پێگە دەدەم."
 "دوئیا بېزى، کورسییە شینە درەوشاوە ئەلماسییەکەى
 تۆ ناپزى، وا نییە؟ ئەگەر لەسەرى دابنیشم..."
 "ناپزى..."
 "کەوايە گوئ بگرە سولتانم."
 "گویم لیتە، پەپووی ژیر، جوان و بەشکو، پۆپە نووری
 بلام."
 "جا ئىستا با پىنت بلیم... من بەو بالانەم هیندە هیندە
 لەسەر ئەم زەوییه فریوم نەبیستەو، لە کاتى

پۆژھەلاتەوہ تا پۆژئاوابوون، لە باکوورەوہ لۆ
باشوور، لە باشوورەوہ لۆ باکوور.
"بەلێ، چیت لە بن زاردایە بیلێ."
"ئەم میروولانەى ولاتى میروولەکانى خۆمان ھەیە..."
سولتان بەدەم باویشکەوہ گوتی:
"دەيجا."

"دەيجا ئەم میرووہ وردیلانە، یانی میروولەکانى ولاتیک
ناتوانن سەرچەم داخوازییەکانى ئیمە بێننە دى. ھیزیان
پینی ناشکێ، چەندەش مەلیکەکانیان زاوژێ بکەن..."
سولتانى فیلەکان گوتی:

"حەى حەى. کەوايە چ بکەین؟"
"لەم دونیایەدا ولاتى تری میروولە زۆرن."
"نا! بەراست؟"

"ولاتیک ھەيە بست بە بستى دارستانە، دارستانى بى
سنوور و بى کوتایى. میروولەکانى ئەو ولاتە درشت و
بەخۆوہن. ماسوولکەى میروولەکانى ئەو ولاتە زۆر
بەھیزە. تا بلیى بەکەلکى ئیمە دین. بەو ولاتە دەلین
ولاتى میروولە پەشەکان."

پاشان سەرکردەى پەپووەکان چەند ولاتى میروولان
ھەبوو ھەموویانى یەک بە یەک بە سولتان ناساند. ھەر
کە ئەو ولاتیکى میروولەکانى دەھینایە زمان، سولتانى
فیلەکان لە خوشیان لە جیى خۆى دەردەپەڕى.
پۆپەبەرز یەکە یەکە ولاتى میرووہ سوورەکان،
شینەکان، تورنجییەکان، کەسکەکان، مۆرەکان و

مىروولە زەردەكانى پىز دەکرد، سولتان لە خوشيان
قۇرتىمە درىژەكەى وەك دارتيل بەرەو ئاسمان تا
هەورەكان بەرز دەکردەو.

"چاكە، چاكە، دەبى ھەر ئىستا بۆ سەرچەم ولاتگەلى
مىروولەكان سەفەر بکەم..."

پۆپەبەرز لە خوشيان ھاوارى لى بەرزبوو: "پاوەستە
سولتانم، پاوەستە. ئىستىك بگرە. كەمىك
خوینسارد بە."

سولتان بە پىكەننەو گوتى: "چون خوینسارد بىم؟
چون دەكرى خوینسارد بى لە كاتىكدا بتهوى
سەرچەم ولاتانى مىروولەكان بخەیتە
ژىر ئەمەر و فەرمانى خۆتەو..."

"سەبەرت ھەبى سولتانم. تۆزىك گوى بگرە تاكو يەك
دوو قسەت پىن بلىم."

سولتان كەيفخۆش بوو و گوتى: "بىژە. تۆ چ بلىنى
راستە. كۆشكىك و تەختىكىش بۆ تۆ
بە سازکردن دەدەم."

"مەن تەخت و كۆشكەم نە گەرەكە سولتانم. ھەز
دەكەى..."

"بىژە، چىت بۆ بکەم؟" "ھىلانەيەكەم بۆ چى بکە كە..."

"ھىلانەيەكەت بۆ دروست دەكەم، لەسەر دارچنارىكى
بەرز و شىكۆدار... دارەكە، دارچنارىكى ھىندە
ئەفسووناوى بى، كە مۆفەكان چەندەش دەرمانداوى

بکەن، چەندەش ئاوی پیسی پی بدەن، هەمدیس وشک
نەبی. تەرەکانیش ئەم دارەیان پی نابردی، ئاگرەکان
پینان ناسووتینری.

پۆپەبەرز بە خوشحالییەوه بالەکانی پیکدا دا و گوتی:
پینان ناسووتینری.

ئێستا بیژە، دەتەوی چیم پی بلنی؟
باش گویم لی بگرە سولتان. قەت پیویست ناکا بەم
قەلافەتە زل و زەبەلاحووە پیی سەفەری ولاتەیلی
میروولەکان بگریته بەر.

تو تەماشای ئەی کەوايە چۆن ئەم هەموو ولاتانە بخەم
ژیر پرکیفی خۆمەوه؟ هیچ نەبی ئەو میروولانە
دەکەونە ژیر فرمانی منەوه با من ببینن، وا نییە...
پۆپەبەرز گوتی:

هیچ پیویست ناکا.

پیم بلی دەتەوی چ بکە، ئەی پەپوو؟
گویم لی بگرە سولتانم، من زۆر لە لای مرقوئەکان
ماومەتەوه. فرتوفیلیان لی فیر بووم ئەمما فرتوفیل.
دەی؟

بە ئاغای خۆم بلیم، من ئێستا پانزە بیستیک لەو
میروولانە خۆمان سواری پشتم دەکەم و بەپی
دەکەوم. میروولە قەلافەتسەیرەکانیش دەخەم ناو،
هەروەها ئەو میروولانە لاق و سمیل و کلکیان
پچراوە یان سکیان هەلدراوە... ئەم میروولانە سواری
پشتم دەکەم و بەرەو یەکەم ولاتی میروولەکان دەفرم،

ئەم مېروولە شەقوشپانە لە پاتەختى ولاتى مېروولەكان
دادەبەزىنم، گشت مېروولەكانى پايتەخت لە مەيدانى
كۆدەكەمەو و دۆخى مېروولەكانى خۆمانيان نیشان
دەدەم. پاشان پېيان دەلیم جا ئیستا باسى فیلەكان بۆ
ئەم ھاوپیپانە بکەن. ئەمان بۆيان باس دەكەن چۆن
ولاتەكانيان لە بن پى فیلەكاندا تەفروتونا بوون و پان
بوونەتەو... ئەوسا، بە مېروولەكانى پايتەخت دەلیم
بىنە ژىر فەرمانى ئیمە.

سولتان گوتى:

"ئەى ئەگەر ملیان نەدا؟"

پۆپەبەرز بە برۋاو وەلامى دایەو:

"مل دەدەن؟"

سولتان دووپاتى کردەو:

"ئەى ئەگەر ملیان نەدا؟"

پەپوو گوتى:

"ئەگەر ملیان نەدا، ئەگەر نەهاتنە ژىر فەرمانى ئیمەو،

ھەر لەوئى فیلینكى گەنج دەبینمەو. پىویست ناکا لیترەو

فیل بېردرى بۆ ئەوئى. ئەو فیلە جحیلە بەردەدەمە ئەو

شارەو..."

سولتان گوتى:

"بۆى! ئەگەر مرقشەكان خاوەنى ئەم ئەقلەى تۆ بوونایە،

خۆيان و دونیايان بەمجۆرە وىران نەدەکرد."

پۆپەبەرز گوتى:

"سەلامەت بى سولتانم."

دهی سه‌فهرت به‌خیر. هه‌موو میرووله‌کانی دنیا بینه
ژیر فهرمانی منه‌وه. با بتبینم بزانی چ ده‌که‌ی.

به‌م شکو و گوره‌یه‌ی نه‌ته‌وه‌ی فیلت، زوری پی
ناچی، سه‌رجه‌م میرووله‌کانی سه‌ر پرووی زه‌وی له‌ژیر
فه‌رماندا ده‌بن.

ئیس‌تا تو راسته‌وخو برۆ بۆ ولاتی میرووله‌کانی
خۆمان، قسه‌کانمان یه‌ک به‌یه‌ک بۆ ئه‌وان بگێره‌وه...
جاریکی تر پێیان بلی زوو ئه‌م کۆشکه‌م ده‌وی. پێگه‌ت
کراوه‌ بێ.

هه‌ر هه‌بی سولتانی.

پۆپه‌به‌رز فیری و خۆی گه‌یانده‌ ولاتی میرووله‌کان،
له‌وی هه‌رچی میرووله‌ی شه‌ل و کویر، پشتشکاو و
سمیلقرتاو و داماو هه‌بوو سواری پشتی کردن و
پرووه‌ و ولاتی میرووله‌ په‌شه‌کان له‌ شه‌قه‌ی بالی دا.
له‌سه‌ر پێگه‌کان، له‌ ده‌شت و لێره‌واره‌کان گه‌له‌ فیلی
ده‌بینین و سلاوی سولتانی خاوه‌ن شکۆی پی
ده‌گه‌یاندن.

پۆژیک، به‌ره‌به‌ری نیوه‌پۆ، سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان
گه‌یشه‌ ولاتی میرووه‌ په‌شه‌کان. ئه‌وانی له‌ مه‌یدانی
شار کۆکرده‌وه، میرووله‌ شیرزه‌کانی سه‌ر پشتی
دابه‌زاند و نیشانی میرووله‌ په‌شه‌کانی دان. میرووله
په‌شه‌کان که‌ ئه‌م میرووه‌ بێ قاقو‌قۆل و سه‌قه‌تانه‌یان
بینی، خه‌میکێ زۆر دایگرتن و گوتیان:

“وهيش، وهيش! وهيش، وهيش، كى ئاۋاي لى كردوون؟
وهيش، وهيش!”

پۆپەبەرز ھەلەكەتى قواستەۋە و بە مېروولە داماوەكانى
گوت:

“جا بگېرنەۋە بزانم.”

مېروولە لېقەۋماۋەكان بە وردەكارىيەۋە باسى ئەۋ
پۆزە پەشەيان كرد كە پەلامارى ولات و شارەكانيان
درا. دەربارى ئەۋ فىلانە قسەيان كرد كە ھەر كامە و
ۋەك چىپايەكى پەش بەسەر شارەكانياندا كەۋتبوون،
ۋەك لافاۋى رىق بەسەر زەۋى ۋەربوۋبوون، بە
نانەۋەى ھەر ھەنگاۋىك بە ھەزاران مېروولە دەمردن و
ھىلانەكان خامۇش و خاپوور دەبوون. ئەۋان
دەيانگىزايەۋە و مېروولە پەشەكان دەگريان، مېروولە
پەشەكان دەگريان و ئەۋان دەيانگىزايەۋە. دواچار،
سەركرەدى پەپوۋەكان بەسەر مەيدانەكەدا فرى و پاش
ئەۋەى ھەۋت چار دەۋرى مەيدانەكەى لى دا، ھاتە گۆ:
“ئىتر ئەمانەتان بىنى، لە دەسپىكەۋە تا كۆتايىش گويىتان
بۆيان پاداشت. باش بۆتان دەرگەۋت فىلەكان كىن.”

بىدەنگ بوو و بۆ ئەۋەى لە ئاپۇراى ئەۋ مېروولانەى لە
خوارەۋە تىك خزابوون، نزىك بىتەۋە، بالەكانى لىك
ئالاند.

“ئىستا گويم لى بگرن، سولتانى فىلەكان سوپاكەى تەيار
كردبوو و دەيوست پەلامارتان بدا. ولاتى ئىۋەش بە
دەردى ولاتى ئەۋ مېروولە لېقەۋماۋانە دەچوو. من

پیشم بهو سولتانه مه زن و خاوهن شکویه گرت و گوتم دهغیله سولتانم دهست راگره. ئه و گوتی بۆچی دهست راگرم پۆپه بهرزی برام؟ من به سولتانم گوت دهست راگره، چونکه هه موو ئه و میروولانهی له دنیا دهژین، له ژیر فرمانی تو دان، که واته بۆچی میروولهکانی ژیر فرمانی خوت دهکوژی؟ سولتان به خوشحالییه وه گوتی راسته، بۆچی میروولهکانی ژیر فرمانی خوم بکوژم؟ من پیم گوت که وایه من دهچمه ولاتی میرووله ره شهکان، فهرمووده بهرزهکانی تو به میرووله ره شهکان راده که یه نم تا کو ئه وانیش له هیچ قسه یه کت دهرنه چن. ئیستا گویم لی بگرن و پاشان نه لین نه مانیست و نه مانزانی، با فهرموودهکانی سولتانی که وره ی فیه کانتان پی رابگه یه نم.

سه رکرده ی په پوههکان، له سه ری را، به شیوه یه ک که هه موو شار گوئی لی بی، به دهنگیکی به گوپ فرمانی سولتانی فیه کانی به میرووله ره شهکان راگه یاند.

له یه که م جار داند میرووله ره شهکان سه ره دهریان له م فهرمانه دهرنه کرد. پۆپه بهرز سه ره له نوێ فهرمانه که ی بۆ خویندنه وه.

“تیکه یشتن؟”

هه مدیس میروولهکان ته قه ی سهریان هات.

سه رکرده ی په پوههکان به پشوودریژی و سه بر و سه وه وه، جاریکی تر و جاریکی تر فهرمانه که ی خوینده وه، تا ئیواره سووپایه وه و فهرمانه که ی

خویندهوه، سووراپهوه و فرمانهکهی خویندهوه، بهلام
میروولهکان دیسان هیچ له فرمانهکه تینهگه‌یشتن.
"تینهگه‌یشتن سولتان چیی گهرهکه؟"
"تینهگه‌یشتن."

"چی هه‌یه لینی تینهگه‌ن، کۆشکیک له یاقووت،
کورسییهک له ئەلماسی په‌میی بۆ سولتان چی ده‌که‌ن
و عه‌مباره‌کانیشی بۆ پر ده‌که‌ن له خوارده‌مه‌نی. ئەمه
چی هه‌یه لینی تینهگه‌ن؟"
میرووله‌کان گوتیان:

"زۆر ئەسته‌مه. زۆر ئەسته‌مه. هیچ له‌م فرمانه
تیناگه‌ین."

په‌پوو گوتی:
"ئه‌گه‌ر وا بێ زۆر باشه‌. به‌م زوانه‌ وا تینه‌گه‌ن
نه‌بیته‌وه..."

میرووله‌کان تیکرا هاواریان کرد:
"تیناگه‌ین. ئێمه‌ له‌ زمانی فیله‌کان تیناگه‌ین."

سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان نیشته‌وه، به‌ توورپیه‌وه ئەو
میرووله‌ داماوانه‌ی سواری پشته‌ی کرد که له‌ مه‌یدانه‌که
دایه‌زاندبوون و به‌ره‌و دارستانی ته‌نیشتیان له‌ شه‌قه‌ی
بالی دا. له‌وێ ره‌وه‌ فیلێک مۆلیان خواردبوو،
قۆرتمه‌کانیان به‌ره‌و حه‌وا به‌رز کردبووه‌وه و چاره‌پێ
بوون له‌ ئاسمانه‌وه‌ شتیکی وه‌ک فرمانیان بۆ بێ.

په‌پوو گوتی:

"چاره‌پوانیی من؟"

فيله كان گوتيان:

"چاوه پوانی تو بووین. فەرمانت له بان سهرمان.
"ياللا، با هر ئیستا بهرو وولاتی میرووله ره شه کان
بکه وینه ری. نابیی له وولاته بهرد له سهر بهرد و سهر
له سهر جهسته بمینیته وه."

فيله كان بهرو وولاتی میرووله کان کهوتنه ری، زۆری
نه خایاند که یشتنه وولاتی میرووله ره شه کان و شه پان
داگیرساند. له وه تهی دنیا دنیا، میرووله کان هرا و
ههنگامه کی ئاویان نه بینییوو. ئهرز دهه ژا و درزی
تیده کهوت، ئاسمانه کان دهروخان و ده کهوتنه سهر
ئه رزی. تنانهت مه له کان به سهر وولاتی میرووله کاندا
نه ده فرین. کات تپه پی، ده مه و ئیواره که رۆژ کوتایی
هات، به ملیۆن میرووله له بن پی زلی فيله کاندا پان
بوو بوونه وه. ئهوانه ی نه په لچقییوون، دهسته و دامینی
پۆپه بهرز بوو بوون تا کو دالده یان بدا. میرووله کان
گوتیان:

"باسی فهرمانی سولتان ده کهن، باسی فهرمانی
سولتانی خاوهن شکوی فيله کان؟ ئیمه وشه به وشه
لینی تیگه یشتین. ئیمه هر له ئه زه له وه زمانی فیل
ده زانین. ئه وهی راستی بی، ره چه له کی ئیمه فيله،
فيله کانیش له ره چه له کی میرووله ن. بپرومان کرد و
ئیمانمان هینا."

پۆپه بهرز گه لی به مه دلخۆش بوو و یه کهم هه والی
سهر کهوتنی به سولتانی فيله کان گه یاند.

‘نەم میرووہ پەشانە لە نەژادیکی هیند بەهیزن کە ھەر کامە و بەقەد سەد میروولە بەبرستە.’
سولتانی فیلەکانیش دەستی کرد بە ھەللا و چەقەنە و گوتی:

‘نەھا، ئەوەتا، زۆر باشە... دەسبەجێ بەرھە و لاتانی دیکەش بفرە و فەرمانی من بە میروولە زەرد و کەسک و سوورەکانیش بگەیەنە. میروولە عەجەمەکانیش لە بیر نەچێ. ھەموو لاتانی میروولە لە دونیادا، چ ئەوانەی دەیانفاسین و چ ئەوانەی نایانفاسین، ھەر ھەموویان بێتە ژێر فەرمانی من! لەم پێناویدا سەرچەم فیلەکانی دنیا لە ژێر ئەمری تۆ دان، گشت فیلەکان ئاگادار کراونەتووە.’

‘ھەر بمینی سولتانم.’

‘ئوغر بەخیز و تیغت بە برشت بێ.’

پۆپەبەرز ئەمجارە بەرھە و لاتانی میروولە تورەنجییەکان فری. ئەوانیشی بە ماوہیەکی کورت ھێنایە ژێر فەرمانی سولتان. پاشان میروولە سوورەکان، کەسکەکان... سەرچەم ولاتەیلی میروولەکانی لە ماوہیەکی کورتدا ملکہچی سولتان کرد. نەخاسمە، لە ئاسیا، لە ئەفریقا، لە ولاتگەلی وا کە کەس نەبیستبوون و نەیناسیبوون، پەچەلەکی میروولەیی وای دۆزییەو کە ئەم میروولانە هیند لیزان و شارەزا بوون، سولتان بە بیستنی ئەمانە چیی نەمابوو لە خوشیان جەستە زەبەلاحەکی بالی لی بپووی و وێپای پەپووەکان لە شەقەیی بال بدا...

میرووله کان به رهو چیا هه لده کشان و زوری نه مابوو
 کۆشکه که ی سهر ترۆپکی چیا ی سولتان کوتایی بی.
 پیتوبان، شاخوداخ و دارستان به میرووله پەش
 دهچوو هه... میرووله کان له بهر دوا تهقه لایان به خته وهر
 بوون. چۆن به خته وهر نه بن، ئەوان بوون بۆ یه کهم جار
 له سهر گۆی زهوی کۆشکیان بۆ سولتانی فیله کان،
 پایه بهرزترینی پایه بهرز هه کان، به شکۆترینی به شکۆکان
 ساز ده کرد. چما کاریکی بهچو که؟ ماندوو بوون، له پی
 کهوتن، لێ قهیناکا. بهم زوانه که ئەم کۆشکه جوانه
 بلوورینه تهواو بوو، ههرچی چیشته و یانه له بیریان
 دهچینه وه. کێ دهزانی سولتانی پایه بهرز ی فیله کان به
 هۆی ئەم کۆشکه وه چهنده خوشحال ده بن؟

ئەو میروولانه ییش وا نیوه پاستی زهویان له ههوت
 شوینه وه کون کردبوو و گهیشته بونه زنا رهکانی
 ئەلماسی شین، به خته وهر بوون، ئاخر یه کهم مهخلووق

بوون پټک گه‌یشتبوونه نيوه‌پاستی زه‌وی، ئه‌وان بوون له‌ نيوه‌پاستی زه‌وی زناره‌کانی ئه‌لماسی شینی دره‌وشاوهدیان دۆزیبووه‌وه که چاو له‌به‌ر بریقه‌یان هه‌لنه‌دهات، هه‌روه‌ها ئه‌وان بوون به‌و پارچانه‌ی له‌ زناره‌کانیان ده‌کرده‌وه کورسییه‌کی وا جوانیان بۆ سولتان دروست ده‌کرد که دنیا به‌ خۆیه‌وه نه‌بینیوه و ته‌نانه‌ت سولتانی مرقه‌کان به‌ بینینی واقعی وپ ده‌مینن. باشه‌ ئه‌م هه‌موو به‌خته‌وه‌رییه به‌ نسیبی کام بوونه‌وه‌ر بووه‌...

ئهو میروولانه‌ش به‌خته‌وه‌ر بوون که یه‌که یه‌که، به‌ ده‌شت و لیڤه‌وار و چیا و باخچه‌کان، به‌ چوار قورپه‌ی جیهاندا ده‌گه‌ران و خواردمه‌نییان بۆ فیه‌له‌کان، په‌پوه‌کان و میرووله‌ زه‌رده‌کان کۆده‌کرده‌وه، بی ئه‌وه‌ی خویان تۆسقالیک تام و بۆن بکه‌ن. چما ئه‌وان نه‌بوون بست به‌ بستی هه‌موو شوینه‌کانی جیهان ده‌گه‌ران، شیله‌ی کولیکه‌کان، داره‌ به‌رزه‌کان، ده‌عبا و تۆوه‌کانیان ده‌مشت و عه‌مباری فیه‌له‌کانیان لیپاولیپ ده‌ئاخنی؟ په‌نگه‌ ئه‌م بوونه‌وه‌ره عه‌زیمانه، ئه‌م خوداوه‌نده‌ نویانه‌ی میرووله‌کان به‌م هه‌لسوکه‌وتانه‌ شادومان بن و له‌ خۆشیان هه‌ر میرووله‌یه‌ک بکه‌نه‌ فیلکی گه‌وره. هه‌لبه‌ت میرووله‌کان پۆژیک پاداشی ئهو هه‌موو کاره‌ تاقه‌تپرووکیه‌یان وه‌رده‌گرن.

عه‌مباره‌کان پراوپر بوون له‌ گه‌نمی سووری تاییه‌ت، گوله‌به‌پۆژه، گه‌نمه‌شامی، گول، به‌هی، ده‌نکه‌هه‌نار،

شیلەى گول، ھەنگوین، ھەنجیر و ترئ. میروولە
 کۆکەرەوھەکان، بە ھەول و تەقەلایەکی ھێند بەرچاو بە
 دونیادا دەگەرێن و ئازووقەیان کۆدەکردووە کە
 ەمبارى فیلەکان تەنیا شیرى مریشكى لى نەبوو.
 ئەگەر ئەویش ھەبوايە، بە ھەر شێوەیەک بوايە، بۆ
 ەمبارەکانیان دەگواستەو. میروولەکانى دونیا، لەسەر
 سازکردنى کۆشک، داتاشینی کورسیى ئەلماس شین و
 کۆکردنەوھى خواردەمەنى پێکەو کێرکێیان دەکرد.
 خەم و دەردیشیان ئەو بوو بێنە مایەى سەرنجى
 سولتانى فیلەکان و سەرکردەى پەپووەکان. سولتانى بە
 ھەیبەتى فیلەکان، خوداوەندى نوێى میروولەکان،
 قسەبێشى لەگەڵ دەکردن. دەيگوت "چۆن میروولەکانى
 ەبەدم. یان دەنا پێى دەگوتن "چۆن میروولە
 ەبەدەکانى خۆشەوێستم. دەيگوت "ئەگەر بەم جۆرە
 کار بکەن بەم زوانە ھەر کامتان دەبنە فیلێكى مەزن و
 ئێوھش ئەو میروولە بچووکانە بەرێوھ دەبن. ئەگەر
 ەزتان بەمەش نەبوو، دەخۆن و دەنوون و لە
 بەیانییەوھ تا ئێوارە کەفەلتان بە نیوقەدى گەرەترین
 داردا دەخشینن و خۆتان دەخورێنن. ئەم دونیایە دەبێتە
 بەھەشت بۆ ئێوھ. بەس تەکایەکم لێتان ھەيە، وەک
 فیلەکانى پێشوو نەبن. کە کەفەلتان بە دارەکاندا خشانە،
 بى راوھستان خۆتان خوراند، تەکایە پێکدا ھەلمەپەرژین و
 شەر مەکەن. ھەموو کەسێ، بوونەوھەرەکانى تر کە ئەم
 دۆخە و ئەم بەگزىھە کەداچوونە ببینن، پێیان وا دەبێ لە

ولاتی فیله بهخته وهره کان شسته کان خراو ده پونه پیش.
له کاتیکدا، ولاتی فیله کان...

ئااخ، نه گهر میرووله کان ده بوونه فیل، چما وهک نه و
فیله به دعه مه لانه به شه پ ده هاتن؟ له به هه شتی فیله کاند
چهند جوان و به ئاکار ده ژیان، ئااخ، نه گهر میرووله کان
ده بوونه فیل، ئااخ... بۆ وهک فیله کان سال ده ری
دوازه مانگی بیوچان که فلیان له داره کان ده خشانده
یان ده نووستن، نه وان کاریان ده کرد، کار. با جاری
نه وان بینه فیل، با بینه فیل... نه گهر وهک فیله کان به هیز
ده بوون، نه م دنیا به ئاوا ده بوو؟ نه گهر میرووله کان
چه شنی فیل خورت و گهره ده بوون، نه م جیهانه یان له
نووکی پیوه تا ته وقی سهر ده گۆپی، سهر چه م
بوونه وهره کانی دنیا، له مروقه وه بگره تا نه سپ،
و شتر، زهرگه ته، گورگ، فیل، موری، پئیوی، چه قل،
هر هه موو بوونه وهره کانیان ده کرده کۆیله و
یه خسیری خۆیان... بچوو کترین بوونه وهره کانی دنیا،
ته نانه ت کره سوورکه و په پووله کانیش کاریان بۆ
نه وان ده کرد. ئااخ، نه گهر میرووله کان ده بوونه فیل، بۆ
وهک نه م فیله که مژانه ده بوون، ئااخ! با نه م سهر و
کورسییه نه لماس شینه ته واو بن، با خوا-سولتان پی
بنیته کوشک و له سهر کورسییه که ی دابنیشی، با له
ئیکسیری گیراوه ی گوله کانی هه زار باخ بخواته وه و
بیته وه سهر خۆ، با... جا رهنگه نه وکات سولتانی

فيلهكان حەز و شەوقى بکەوینتە دل و بەم شەوقەو
مێروووە عەبدەکانى بکاتە فیل.

مێروولەکان پەیتاپەیتا بیریان لەم شتانه دەکردووە و بە
هەول و تەقەلایەکی زیاترەووە ملیان وەبەر کار دەنا، بە
ئەرزیدا پۆ دەچوون، لەتیکیان لە شاخە ئەلماسەکان لى
دەکردووە و لەگەل خۆیان دەیانھینا، تۆسقالیان لەسەر
تۆسقال دادەنا و کۆشکی بلوورینیان بەرز دەکردووە.

چیاکان خۆیان لە بەرامبەر ئەم عەشق و جۆش و
کۆششە نەدەگرت. تا چاو ھەتەر دەکا مێروولە بوو.
بوونەوەرەکانى دنیا، پەلەوەرەکان، گەناوەر،
جەوجانەوەرەکانى تر، بە بینینى ئەو ھەموو مێروولە
کە بەست بە بەستى دنیاىيان داپۆشیبوو، واقیان و پ
مابوو. مەلیکەکان بى پسانەووە مێروولەیان بۆ فیلەکان
دەھینایە دنیا، وای لى ھاتبوو، لەبەر زۆربوونى
مێروولە لە دنیادا جیت نەبوو بچوولنیتەووە.
مێروولەکانیش لەپیناوتەواوکردنى کۆشکە و
داتاشینى کورسییە پێکەووە لە کێپرکتدا بوون. دنیاى
زل و زەبەلاحى مێروولەکان لە ھەناسەبرکى دابوو.

سپێدەى دابوو و نەدابوو، لە بوولیتى بەیانیدا، لەناکاو
لەسەر دوندی شاخ تۆپەلە پووناکییەکی گەورە
تەقییەووە و دەشت و چیا و چۆمەکانى پووناک کردووە.
لەسەر لوتکەى شاخەکەووە وەھا لافاوینكى نوور بە خوڕ
شۆر دەبوووەووە کە تەنانت بەنیو خاکدا پۆ دەچوو،
دزەى دەکردە نیو چەپەکترین شوینى دارستانەووە و

پهگ و پښستی درهخته‌کان و نیوکی به‌رده‌کانی
داده‌پوښی.

سهرانسهری دونیا مات و چه‌په‌ساو به‌م نووره‌وه له
خه وه‌ستا. مه‌خلووقه‌کان چاویان برپیووه ترؤپکی
شاخه‌که و به جاری واقیان وړ مابوو. فیه‌کان،
په‌پووه‌کان، داله‌کان، شه‌هینه‌کان، بازه‌کان، هه‌روه‌ها
هه‌لو سووره‌کان، گورگه‌کان، ریوییه‌کان، شیره‌کان،
پلینگه‌کان، نه‌سپه‌کان، که‌رگه‌دنه‌کان، چه‌قه‌له‌کان،
ئاسکی چاو به‌ره‌نگی کل، که‌له‌کتیویه‌کان، خه‌زال و
په‌زکیوی باکووری، وشتره‌کان، نه‌وره‌سه‌کان،
ئالباترؤسه‌کان، گشت مه‌لانی وشکانی و ئاوی، مروّف
به‌گه‌نج و پیره‌وه، به‌گه‌وره و گچکه‌وه، چاویان
برپیووه‌ئو شوّقه‌ی له‌به‌رزایی چیاکانه‌وه ده‌هات
خوار، ئه‌م شوّقه له‌کویوه ده‌هات و چوّن فیچه‌ی
ده‌کرد! جووله‌وه‌ر پشستیان بریسکه‌ی ده‌هات،
په‌پوله‌کان له‌ژیر ئه‌م لافاوی نووره پښستیان به‌چند
په‌نگ دهره‌وشایه‌وه، په‌ر و بالیان وه‌ک تیغی تیژ و
بېر، سوور، زهره، که‌سک، مؤر و توره‌نجی ده‌ینواند...

درهخته‌کان، ئاوه‌کان له‌نیو ئه‌م شوّقه‌دا نوqm بووبوون،
چرووسکه‌یان ده‌دا و تیشکیان ده‌هاویشته. له‌ناکاو،
له‌سه‌ر لافاوی نووره‌که، سیلاویکی شین، وه‌ک
هه‌وره‌تریشقه، تیژ چه‌شنی تیغ کلپه‌ی کرد و هاته
خواری، به‌کومه‌لنک هیلی تیژ و پته‌و...

پەلەوەرەكان لە ئاسمان، لەسەر ئەو شۆڤە شىنە
 تىغئاسايەى دېرى بە بوولتلى بەيانى دابوو، بال بە بال...
 بوونەوەرەكانى سەر زەويش، شانەشان، پالەپەستۆ،
 مات و حەيران... مرقۇڤەكانىش وڤ و كاس بەرامبەر بەم
 پووداوانە...

سولتانی فىلەكان خەبەرى بوو، چاوەكانى
 ھەلگۆڤىن، چاوى لە ئاسمان بېرى، ئاسمان بە ھۆى
 پەپووەكانەوہ تورەنجى دەينواند، نىگای بەرەو
 پۆژەلاتى ئاسمان وەرسووراند، ئەويش بە ھۆى ھەلۆ
 سوورەكانەوہ پەنگى ئالى بە خۆوہ گرتبوو، سەيرى
 پۆژئاواى ئاسمانى كرد، ئەويش لە بەر توتويەكان،
 شىن شىن، سەوز سەوز، ئال ئال، زەرد زەرد،
 تورەنجى تورەنجى و مۆر وەك مۆرى توتيان بوو.

باشوور، لە لايەن پەلەوەرە بچووكەكانەوہ دەستى
 بەسەردا گىرابوو، جموجوولى پەنگەكانيان ئاسمانى
 داپۆشيبوو. پەيتاپەيتا نوور بەسەر ئاسكەكان،
 كەلەكيويەكان، ئەسپى قەرقاولئاسا و كەرگەدەنى يەك
 شاخدا دەبارى... دونيا، عەرد، ئاسمان و سەرچەم
 بوونەوەرەكان و گشت پووەك و بەرد و ئاو و خاك
 نوقى نوورىك بيوون كە تا ئەوكات نەبينرابوو. لە
 ئاسمان، لەسەر ئاو و شاخ و لێرەوارەكان شىنكى
 ھەراو و نەرم، وەك ھەورىك دەجوولايەوہ و بەنيو
 لافاوى خرۆشاوى نووردا شۆڤ دەبوو. بە ھىلى تيز
 و بېرى تىغئاسا...

سولتانی فیله‌کان یه‌کسەر سەرکرده‌ی په‌پوه‌کانی بانگ کرد:

“ئه‌وه چییه، چ باسه پۆپه‌به‌رز؟ چ به‌سەر ئه‌م دونیایه هاتووه ب‌رام، گشت بوونه‌وه‌ره‌کان به ئاسمان و ئه‌رزه‌وه وه‌ربوون، سه‌یری خوارئ بکه، ته‌نانه‌ت ئه‌م گیانه‌به‌ره که‌مه‌رخه‌مانه‌ش هه‌ستاون و هاتوون، چ بووه، دۆخیکئ نا‌ئاسایی له‌ گۆرینییه؟”

سەرکرده‌ی په‌پوه‌کان که له‌ خوشیان زاری تا بنا‌گوئی هه‌ل‌چ‌ری‌بوو، گوئی:

“به‌لئ سولتانی خۆمان، دۆخه‌که به‌ پاده‌یه‌ک نا‌ئاساییه که دونیا پ‌شت‌ر دۆخیکئ وه‌ها نا‌ئاسایی به‌ خۆیه‌وه نه‌بینیوه... سه‌یری ئه‌وئ بکه.”

“سه‌یری کوئ بکه‌م؟”

“ئه‌وئ، ئه‌وئ، ر‌یک ترۆپکی ئه‌و شاخه به‌رزه...”

“سه‌یرم کرد، چاوی له‌به‌ر هه‌ل‌نایه.”

“سه‌یری ئه‌و شۆقه شینه بکه، شین شینه.”

سولتانی فیله‌کان سه‌یری کرد و بینی. زۆری نه‌ما‌بوو به‌رام‌به‌ر به‌و هه‌موو جوانییه، له‌ خۆشیان دلی له‌ ل‌یدان بکه‌وئ. پ‌شت‌ت‌ین‌یکئ شین شین چوار ده‌وری کۆشکه بلوورینه‌که‌ی گرت‌بووه خۆ که بریقه‌بریقی ده‌هات.

“خ‌یرا، می‌رووله‌کانم بۆ بانگ بکه!”

هه‌ر له‌و کاته‌دا پۆپه‌به‌رز و‌ی‌پ‌رای هه‌ق‌ده په‌پووی تر پ‌یکه‌وه فر‌ین و گه‌یشته‌ن شاری می‌رووله‌کان و له‌ مه‌یدانه‌که نه‌شته‌وه.

"په له بکه، سولتانمان ئیوهی بانگ کردوه.
 میرووله پشسپییهکان و مهلیکهی ماندوو که نه مسال
 به ملیونان میروولهی بووبوو و له پهلوپو که وتیوو،
 پیشوخت خویان ناماده کردیوو و چاوه پوانی وی
 بوون. سواری بالی په پوهکان بوون و هاتنه بهردهم
 سولتانی فیلهکان.

سولتان هستایه سهر پی و بهرهو پیریان چوو:
 "به خیر بین هاوپییانم. ئیوه برای خولقینه و ئافرینه ری
 منن. بۆ ریورپه سمی کردنه وهی کوشک چاوه پوانی
 هممووتان و سهرجه مئروولهکانی بهردهستم دهیم.
 ئیستا په پوهکان پیش نه وهی له سهر بالهکانیان
 داتانبه زینن، با بۆ نه ویتان بهرن. بۆ نه وانی تریش
 فرمان دهرده کهم، گشت نهو میروولانهی زحمه تیان
 کیشاوه، به شداری ریورپه سمه که دهبن.
 میرووله قه لافه تسهیره که:

"هممو میروولهکان له دهوری کوشک و کورسییه که
 کوبوونه ته وه. ئیمه له شارهکان مابووینه وه و
 چاوه نواری فرمانی سولتانمان بووین. نهو میروولانهی
 کوشک و کورسییه که یان دروست کردوه، له
 دوینیشه ویوه له وی ماونه ته وه و چایان له سهر نهو
 کوشکهی سازیان کردوه و نهو کورسییهی
 دایانتاشیوه، هلنه بریوه، له وی به جوانی کوشک و
 کورسی حه په ساون و له جی خویان نه بزووتوون.
 دهی که وایه، زور باشه."

سولتانی فیله‌کان وای گوت و له خویشیان ده‌تگوت بالی
لی پرواوه، نهو جه‌سته زل و زه‌به‌لاحه‌ی له په‌پړکی
سووک ده‌چوو. سهرجه‌م فیله‌کانی کؤکرده‌وه و به‌ره‌و
کؤشکه‌که‌ی سهر چیا که‌وته پړ. له بان سهری،
په‌پووه‌کان بالیان وه‌بالی یه‌ک دابوو و وه‌ک
په‌له‌ه‌وریک ده‌هاتنه به‌ر چاو.

سهرجه‌م میرووله‌کان، په‌پووه‌کان، مه‌له‌کانی تر،
جووله‌وهره‌کان، تهنانت کرمه‌کانیش، گشت
گیانله‌به‌ره‌کان به‌شداری نه‌م پړپوره‌سمه بووبوون. به
ته‌نیا مرقه‌کان له‌م ناوهدا به‌دی نه‌ده‌کران.

پوپه‌به‌رزی سهرکرده‌ی په‌پووه‌کان گوتی:

نامان، نامان ها، با ه‌والی پړپوره‌سمی نه‌م‌پړ به
مرقه‌کان رانه‌گه‌یه‌نین. ده‌بی کاریک بکه‌ین مرقه‌کان
به‌م کؤشک و کورسی و پړپوره‌سمه نه‌زانن. من زور
باش مرقه‌کان ده‌ناسم. نه‌وان سلیمانیکیان ه‌بوو،
زمانی گشت بوونه‌وهره‌کانی ده‌زانی، که‌سیکی سیحرباز
بوو. له‌و پؤژه‌وه به‌دوا ئیمه له‌گه‌ل مرقه‌کاندا بووینه‌ته
یه‌ک. له‌وته‌ی من ده‌یانناسم ده‌ستیان بؤ هر کاریک
بردی تیکیان داوه. بوونه‌وهرگه‌لی خو‌په‌رستن، کاریک
بکه‌ن، ه‌زار جار به‌شانوبالی خویاندا ه‌لده‌لین.
له‌وه‌ش بترازی خویان به‌کلیلی گه‌ردوون ده‌زانن.
ه‌موویان که‌م تا کورتی شیتن، ه‌روه‌ها نه‌م مرقه‌خانه
خو وه‌ک ئیمه نین، نه‌وان فانین. خویشیان ده‌زانن
ده‌مرن، مردن له‌که‌له‌ی داون. له‌به‌ر نه‌مه‌ش به‌پقه‌وه

سەيرى سىروشت، سەيرى خۇيان و ئەستىزەكان و
 ھەموو شتىك دەكەن. سۆزىيان نەماوہ. خۇشەوئىستىيان
 بىر چوۋەتەوہ و گەرماي ژىنيان ون كىردوۋہ. ئىستە
 گەر ئەم سەرا و تەختە بىيىنن، يان دەيسووتىنن،
 خاپوور و لەگەل خاك يەكسانى دەكەن يان دەنا
 دەستاودەست بە يەكتىرى دەفرۇشن. ئەم كۆشكە
 جوانەي تۆ، ئەم كورسىيە بەشكۆيەت بۆ ئەوان بەس
 دەيىتە كەرەستەيەكى فرۇشتن... ئەوان بە دلىكى پىر تىن
 و سۆز سەيرى جوانىيەك، ئەستىزەيەك، پەپوويەكى
 شۇخى مى، قوويەك و ئاسكىك ناكەن:

سولتانى فيلەكانىش كە لە ترسان و لە تاسان چاۋەكانى
 دەرپەپىبون، فەرمانى يەكلاكەرەوہى دا:

مروۋقەكان نابى تەنانەت شوينى كۆشكەكەم لە دونيادا
 بزانن، نابى ھەوالى كورسىيەكەمىيان بە گوئى بگا.
 پەپووي جادووگەر بنىرە چاۋى ھەموو مروۋقەكان
 بىيەستى. دەزانم، ئەمنىش دەزانم ئەم مەخلووقەي
 مروۋقى ناوہ، ھەموو شتىك خراپ دەكا. خوا ھىچ
 گيانلەبەرىك لەوان نەچوئىن. خوا ھىچ بوونەوہرىك
 وەك ئەوان بەرامبەر بە مردن شىت نەكا. دەزانم، كارى
 ئەوان ھەر لە ھاتنە دونياۋە تا پۇژى مەرگ، ھەلاتنە
 لەدەست خۇيان و مەرگ و پاستىيەكان. لە پىگەي ئەم
 پاكردن و ترسەدا چىيان تووش بى، تىكى دەدەن...

مەراسىمەكە دەستى پى كىرد. سولتانى فيلەكان چوۋە
 سەر تاشەبەردىكى بەردەم كۆشكەكە كە بە ئەندازەي

پینچ ئاپارتمان گه وره بوو. پیتشان قورتمه که ی به رهو
 حهوا بهرز کرده وه، ئهوسا خوی له سه ر قاچه کانی
 پاشووی قیت کرده وه و لاقه کانی پیتشه وه ی به رهو
 ئاسمان لیک کرده وه و قه ده ریک له بهر خویه وه دوعای
 کرد. که له دوعا خویندن بو وه وه، قورتمه که ی به رهو ئه و
 گیانله بهرانه دریز کرد که دهشت و بناری چیاکانیان
 تهنیبوو، ئینجا هه مدیس قورتمه که ی به رهو حهوا بهرز
 کرده وه، ئاسمان به په له وه ر داپوش رابوو و تهنانهت
 به شینکی بچووکی نه ده بینرا.

ئه مرق، جهسته ی سپی سپی سولتانی فیله کان، له ژیر
 ئه م لافاوی شوقه دا، سپیتر له جاران ده هاته بهر چاو و
 سامی ده خسته دل. قسه کانی ده ست پی کرد:

"گیانله به ره به ریز و ئازیز و پایه به رزه کان، براکانم،
 به و په پی دلخوشیه وه ئیوه م بۆ ئه م پۆژه خوش و
 به خته وه ره م بانگه یشته کردوه، به خیر بین. ده بینم
 گشت گیانله به ره کان، هه ر هه موویان به پیـر
 بانگه وازه که مه وه هاتوون، زۆر سوپاس و هه ر هه بن...
 به س مرقفی لی نییه ئه م کۆبوونه وه یه... هیه کامتان
 چاوه پوانی ئه وه تان له من نه بوو بانگه یشته ئیره یان
 بکه م، وا نییه؟"

سه رجه م گیانله به ره کان تیکرا هاواریان کرد:

"چاوه پی نه بووین."

مرقه کان به بیستنی ئه م دهنگه سامناکه پیتان وا بوو
 گوئیان له گرمه ی هه ور بووه.

”ئەگەر مرقۇقەكانىش وەك ئىيمە، وەك سەرجم
بوونەوەرەكانى تر بىئىفادە بوونايە، ھەر كامە و خۇى بە
خودا نەزانىيا، پاشانىش ئەم خودايانە زراويان لە مردن
نەتوقىيا و ھۆف نەبوونايە، ھۆكارىك لە گۆپى نەدەما
ئەوانىش بۆ ئەم پۆژە بەختەوەرە بانگەپىشت نەكەين.“

گىيانلەبەرەكانى تر ھەموو يەك زار ھاواريان کرد:

”ھۆكارىك لە گۆپى نەدەما.“

مرقۇقەكان پىيان وا بوو ئەمەش گىرمەى ھەورە و
گوييان پىى نەبزووت.

”مرقۇقەكان زۆر ئاستى خۇيان دابەزانە، لە دونىا و
بوونەوەرەكانى تر دابران، ترسى مەرگ ئەوانى فەوتاند.
بە ھۆى ئەم ترسەوہ سەريان لە بەرد دەدەن. بەمەش،
پتر ئەقلىيان لەدەست دەدەن. ئەو پۆژەى مرقۇقەكان بىنە
مىروولە، ئەو پۆژەى وەك مىروولەكان خاكەپا بوون،
ئەو پۆژەى يەكتريان نەخوارد، دەتوانن خۇيان پزگار
بکەن...“

گىشت بوونەوەرەكان بە يەك دەنگ ھاواريان کرد:

”خۇيان پزگار بکەن.“

مرقۇقەكان بە بىستى ئەم ھاتوھاوارە ھەمدىس وایان
زانى گىرمەى ھەورە.

سولتان فىلەكان قوپكى خاوين کردەوہ و لەسەرى
رۇپىشت:

”بەلى برا بەرپزەكانم. مرقۇقەكان سەيرن، لە مىروولە
قەلافەتسەيرەكەش خراپترن، چونكە ياساكانى ئەم

مروڤانه ویرانن. گوتوویانه یهک دهخوا، هزار دهپوانی،
 نهمهش وا دهکا قیامهت پروو بدا، بهلام به هیچ
 شیویهک نهو قیامهتهی چاوهپوانی دهکهن نایه.
 هزاریان کار دهکهن و برسین، ده هزار، سده هزار
 کار دهکهن و برسین، یهکیکیان، تهنیا یهکیکیان له
 وشکی دهخوا، له تهپی بوی دهنوا، تا قورقوپوچکه
 دهخوات و دهخوات و تیر نابی، هر چاخه و فیلک
 دیننه گوپی، نیستا هموو کاروباریان بووهته نهوهی
 شتیک به پینچ بکرن و به ده بیفروشن. خاک دهکرن و
 خاک دهفروشن، درخت، ناو، مروڤ، چیان بیتنه بهر
 دهست، دایکیان، باوکیان، مندالهکانیان، ژنهکانیان، به
 کورتی لهم گهردوونه دا چاویان به هرچی بکهوی،
 دهیکرن و دهیفروشن. بهرد دهفروشن بهرد، نهستیږه،
 ئالتون، نهلماس، گول، دلیان و چاوهکانیان دهکرن و
 دهفروشن... مروڤهکان به جورئ تووشی پهتای کرین و
 فروشتن بوون، له وهسف نایه... له گهردوون چیان
 پی شک بی، دهیکرن و دهیفروشن. بروام پی بکهن برا
 گیانله بهرهکانم، نه م مروڤانه له م میرووله
 قهلافتهسیرهی خومان سهیرترن. نه پهتای کرین و
 فروشته دواچار به لایهکیان به سهر دینی، له وهدا قسه
 نییه، هیوادارم زیانی به نییهی بوونه وهر نهگا... نه م
 پهتایه، نه م کرین و فروشتنی هرچی شته، تاکو نیستا
 مهترسیدارترین پهتایه تووشی بوون. به پینچ دهیکرم و
 به ده دهیفروشم، ئاخرییهکهی به لایهک به سهر

مروڤه‌كان و دونياى ئيمه دىنى. خوا ئيمه و دونياكه‌مان
له ئازاوه‌ى مروڤه‌كان بپاريزى.
گيانله‌به‌ره‌كان گورانديان:
"ئامين".

مروڤه‌كان پتيان وا بوو ئه‌مه‌ش هر گرمه‌ى هه‌وره.
سولتاني فيله‌كان دريژه‌ى به‌ قسه‌كاني دا:
"ئىستا با واز له مروڤه‌كان بيتين. خوا خوى غه‌زه‌بى لى
گرتوون. ئه‌وان ئه‌گه‌ر به‌م جوړه به‌رده‌وام بن، هيچ
خيريكيان بۆ دونيا و بۆ گه‌ردوون نابى. جگه‌ له‌ خراپه
هيچى تريان لى چاوه‌پروان ناكړى. ئىسته‌ پرووى قسم
له‌ ئيوه‌يه برا په‌سه‌ن و پايه‌به‌رزه‌كانم. ئه‌م كۆشكه‌ى
ميرووله‌كاني به‌نده‌م بۆ منيان دروست كړدووه، هيچ
بوونه‌وه‌ريك بۆ سولتاني خوى دروست نه‌كړدووه.
مه‌گين ته‌نيا ميرووله‌كان كۆشكيكى وا بۆ سولتانه‌كه‌يان
چى بكه‌ن. مروڤه‌كان كه‌ ئه‌و هه‌مووه‌ كۆشك، ئه‌هرام،
باخي هه‌لواسراو و مزارگه‌يان بۆ سولتانه‌كانيان
دروست كړدووه، هيچ كاميان نه‌يانتوانيوه‌ كۆشكيك
هاوشيوه‌ى ئه‌م كۆشكه‌ ساز بكه‌ن كه‌ ميرووله‌كان بۆ
من، سولتاني خوتان، دروستيان كړدووه. ئىستا
جوانترين سه‌را له‌ دونيادا سه‌راى سولتاني خوتانه.
له‌ وه‌ته‌ى دونيا دونيايه، هيچ كه‌سى هاوشيوه‌ى ئه‌م
كورسيه‌ له‌ ئه‌لماس داتاشراوه‌ى ده‌يبينن بۆ هيچ
سولتان و فيرعه‌ونيك دروست نه‌كړدووه. به‌س
ميرووله‌كاني برام ده‌توانن دونيا كون بكه‌ن و له‌

نيوه پاستى زهوييه وه بهردى ئەم كورسييه ئەلماسه
 ئەفسووناوييه دهرينن. ئەوه ميروولهكانى برامن ئەم
 كۆشكه بلوورينهيان بۆ سولتاني خويان بهرز
 كردووه ته وه. بۆيه شه من سه رجهم بوونه وه رهكانى
 سه ر پووى زهويم بۆ ئيره، بۆ ئەم مه راسيمي
 پيرۆزباييه بانگهيتشت كردووه. بهس قهومي مرؤفم بانگ
 نه كردووه، ئەو بوونه وه ره بينكه لكانه، ئەو بوونه وه ره
 تيكدهر و ئاگرده رانه، ئەو چاوتيرنه بووه به خيلانه،
 ئەوانه ي بينوچان چاوى يهك هه لده كۆلن... قهومي مرؤف
 بوونه نه هامة تى بۆ مرؤفايه تى و بۆ دونياش. قهومي
 مرؤف دواى ده ستپيكردى ئەم كارى كپين و فروشتنه
 له مرؤفايه تى دووركه وتنه وه. هه رچى له سه ر پووى
 زهوى بوو كپيان و فروشتيان. خاكيان كپى و
 فروشت، خاكيان له خاكيتى خست. ئاو له ئاويتى،
 دارستان له دارستانيتى، ئاسمان له ئاسمانيتى دابرا.
 زۆرى پى ناچى مانگ و ئەستيره كانيش ده كپن و
 ده فروشن و ئەستيره له ئەستيره بوون و مانگ له مانگ
 بوون داده برى.

برا په سه نه كانم، خوا كهس نه هينيته ئەو ئاسته ي
 مرؤف تتيدياه، ئاده ميزاد پاش ئەوه ي بووه بازركان و
 مامه له ي به هه موو شتيكه وه كرد، له مرؤفبوون دابرا.
 ئاده ميزاد كه دلى كپى و فروشت، دل له دل بوون دابرا.
 ئاده ميزاد به كپين و فروشتنى ئەوين، خوشه ويستى،
 برايه تى، ئاشتى، هاوپپيه تى، سۆز و جوانى، له

مروڤايه تي دابرا، بوو به بوونه وهر يکي نهوسن. گيروده ي نهخوشي که له که کردن بوو. له بهر نه مهش، بوونه وهره به پريزه کاني هاوريم، نه مرو من مروڤه کانم بو نه م پوژه به خته وهره مان بانگه يشت نه کرد. ترسام و بانگم نه کردن. بيت و نه م کورسيه شينه بيينن، بيت و چاويان به م کوشکه بکه وي که پيل پيل تيشک داوي، هر چونیک بي دهست به کرين و فروشتني دهکن. بي نه ملا و نه ولا ده يکړن و ده يفروشن. نه م کوشک و تخته ش بي نه وي که لکي هه بي، ده ستاوده ست هينده ده کپردي و ده فروشري که کون ده بي، ده شکي و ده پوخي.

جا براکانم، نيستا با واز له مروڤه کان بيينن، نه وان خويان بوونه ته به لا به سهر سهری خويانه وه... نيتمه ي ميروو، ميرووي په سهن و به شکو، بوونه وهری هره په سهن و به هيزين، هروها گوره ترين کومه له ي گيانله به رانين بي چين و بي جياوازي تیکه له به يه کتر بووين... نيتمه ي ميروو و فيل، برايانه، نازادانه، به يه کساني و به ناشتي شانبه شاني يه ک ده ژيبن. يه کيکمان له پيناوي هه مووماندا، هه موومان له پيناوي يه کيکماندا. نازادي بناغه ي هه موو شتيکه. بپروانته مروڤه کان، نه وان به هو ي نه وي به قهه نيتمه ي ميروو گرنگي ناده نه نازادي و يه کساني و به هيچ شيوه يه ک خوازياري ناشتي نين، که وتوونه ته چ دڅيکه وه. نه م نازاديه ي نيستا هه مانه، واته نه م سيستمه ي

ئازادىيەمان تا رۆژى قىامت بەردەوام دەبى. ئىمە ھىچ
 پىنچوپەنايەكمەن نىيە. ئەمە بە گىشت بوونەوهرانى بىرام
 دەلەن كە لىرەكانە كۆبوونەتەو، تەنەت بە ھەزارپى،
 كرمەسوورە و مېشۈولەكانىش، با ھەموو گەردوون
 شايتە بۆ ئەم قسانەم بىدا كە ھەر مېروولەيەك فېلىكە.
 ھەر فېلىكىش مېروولەيەكە. بىروانن بىرايانم، ئەگەر ھەر
 مېروولەيە و فېلىك نەبوايە، ئەم كۆشكەيان چلۆن بەرز
 دەكردەو؟ ھەر بوونەوهرىك لەم كۆشكە بىروانى،
 تىدەگا ھەر مېروولەيە و فېلىكە. ئەگەر ھەر مېروولەيەك
 فېلىك نەبوايە، چۆن ئەم بەردە ئەفسووناويەيان لە
 نىوجەرگەي زەوى دەردەھىتا و كورسىيەكى ئاوايان لى
 دەتاشى؟ كەوايە ھەر مېروولەيە و فېلىكە. دەمەوى
 نەيتىيەك بۆ ئىوھى گىئالەبەرى بەرېز بىدركىتم. باش
 گويم لى بگرن.

ئەو ئاپۇرايەي گوىى بۆ قسەكانى سولتان پاداشتبوو،
 ھەناسەي لە سىنگدا راگرت. گويت لە دەنگى بالى
 زەرگەتەش دەبوو. ھەموويان بە مەراق بوون پازە
 گەرەكەي سولتانى فېلەكان بېيسن.

"پىشتىر..." لىرەدا سولتان دىسان بىدەنگ بوو، چاۋە
 وردەكانى بەسەر ئاپۇراكەدا گىرا. ئەو مەلانەي لە
 ئاسمان باليان لىك دەدا، لە فرىن كەوتن.

"پىشتىر..." سولتان ھەمدىس دەستى پىن كىردەو. "پىشتىر،
 ئىمەش، يانى ئىمەي فېلىش مېروولەيەكى بچووك
 بووين. پاشان بە كاركردن و ھەول و تەقەلايەكى

بئوچان بووینه فیل. بویه ئیستا و له مه و به دوا به باب و
 باپیرمان بانگنان ده که م میرووله نه ژداده کانی نازیزمان،
 چونکه ئیوهی میرووله باب و کالی په سه نی فیله کائن.
 جا ئیمه له وه چهی ئه م میرووله په سه نه وه هاتوین و
 بووینه ته فیل. په گهزی میرووله له سه رووی هه موو
 په گهزی که وه یه. ئه م په گهزه، ئه م په گهزی میرووله یه
 چه ند به خته و ره که به هه ولئیکی که م ده توانی بیته فیل!
 خوا په گهزی میرووله کان بپاریزی. جوان له دونیا یه
 بپروانن، بزائن میرووله چه ند زوړن، چه ند زوړن. له
 دونیادا، هیچ په گهزی که زوړتر و به زاووزیتر له
 میرووله نه بووه و نابی. به و پتییهی دواچار هه ر
 میرووله یه و ده بیته فیلیک، به هیترین په گهز کام
 په گهزه؟ له ئیوه ده پرسم، وه لام بده نه وه. به هیترین
 په گهز له م گهردوونه دا کام په گهزه؟

بیندهنگ بوو، چاوه پئی ما، قورتمه که ی به ره و ئاپورا که
 راداشت و هینای و بردی. له ناکاو، له ئاپورای ئه رز و
 ئاسمان، وه ها نه عره ته یه که به رز بووه وه که زه وی و
 ئاسمانی وه له رزه هینا.

سولتانی فیله کان له م نه عره ته سامنا که که له ته قینه وه ی
 توپ ده چوو، هیچ تینه که یشته. چه فتا هه زار گیانله بهر به
 چه فتا هه زار زمان وه لامی سولتانیان ده دایه وه.

سولتان به هه ییه ت و فیزیکی پتره وه هه مدیس پرسیی:
 "کین؟"

ئاپورا که دیسان نه عره ته ی لی به رز بووه وه.

سولتان هاواری کرد:

“میرووله کان!”

ئاپۆراکه ئه مجاره به زمانی فیهلکان و ویکرا گوراندی:

“میرووله کان.”

سولتانی فیهلکان دووپاتی کردهوه:

“به لئ، میرووله کان، به لئ، میرووله کان. به لئ، هر
که سئ ئه گهر ددان به جهرگیدا بنئ و کار بکا، له
سیفرهوه دهست پئ بکا و بچینه پیش و یادگار یکی
وهک ئه م کۆشکه بو گهردوونه که مان چئ بکا و
کورسییه کی شینی سیحراوی وهک ئه م کورسییه
دابتاشئ، ئه وه همیشه، هر کاتئ پئی خوش بی،
دهتوانئ ببینه فیل.”

بیدهنگ بوو، بزهیه کی خوشی هاتئ، گوچکه کانی لیک
کردهوه و ویکي هینان:

“جا ئیستا هرچیم گوت، ئیوه دووپاتی بکه نه وه... هر
میرووله و فیلکه!”

ئاپۆراکه له هفتا هزار لاه به هفتا هزار دهنگی
جیاواز دووپاتی کردهوه:

“هر میرووله یه و فیلکه.”

“له بهر ئه م هۆکاره ش...”

هفتا هزار دهنگی جیاواز دووپاتیان کردهوه:

“له بهر ئه م هۆکاره ش...”

“به هیترین بوونه وهری دنیا و گهردوون میرووله یه.”

“میرووله یه!”

دهی هه موو پێکه وه... میرووله فیله، فیل میروولهیه،
میرووله فیله، فیل میروولهیه... میزفیل... فیل میز،
میزفیل...

هه موو تیکرا:

"فیل میز، میزفیل... میز... فیل... فیل... فیل... میز..."

ئاپۆراکه په یتا په یتا ئه مه ی دووپات ده کرده وه.

میرووله کان شادومانیه کی بیسنوور به سهریاندا زال
بوو بوو و ئیتر خویان وهک فیلکی زه به لاح ده هاته بهر
چاو. بو ئه مه به سهسته، ته نانهت که مته رخه مترین
میروولهش، بیرى له وه ده کرده وه که لانیکه م سبه ی
له گهل هه لاتنی خۆردا ده ستیکی سیحراوی بیکاته
فیلکی گه وهره. له ئیستاوه په پوه کان، هه لۆکان،
دالاشه کان، چۆله که کان، سهیره و سیروو و
قوونه لته کینه بوو بوونه فیلی بالدار. له م دونیا
به رته سه که دا کئ هه بوو پنی خوش نه بی فیل بی؟

سولتانی فیله کان باش قسه ی کرد بوو و دلی سه رجه م
بوونه وه ره کان و به تاییهت میرووله کانی به ده ست هینا بوو.
ئیسنا ئیتر ده یتوانی فه رمان به میرووله کان بدا ئاواته که ی
به دی بینن. به ده نگینی گر و فه رماند مه رانه هاته گۆ:

"داوایه کی دیکه شم له ئیوه هه یه، ئه ی نه ته وه ی فیل میز...
فه رمان ده دم ئه م داوایه م به جئ بینن. ئه گه ر ئه م
داوایه م به دی نه یه، ئه م ولاته به خته وه ره مان له سه ر پی
نامینیتیه وه و کامه رانیمان زۆر به رده وام نابین، فیل
میزه کانی برام."

مىروولەكان بە يەك دەنگ وەلاميان دايەوہ:
"گشت فەرمانىكت لە بان سەرمان دادەنن..."
بوونەوەرەكانى تىرىش ھەموويان پىكەوہ وەلاميان
دايەوہ، يانى وەك تەقىنەوہى تۆپ دەنگيان بەرز
بووہوہ:

"ھەر فەرمانىكت لە بان سەرمان. تۆ سولتانى ئىمەى...
ھەموو بوونەوەرەكانى دونيا ئاخىرىيەكەى دەبنە فىل.
ئىمە لىرە بېروامان بەمە كرد و ئىمانمان پى ھىنا."
"بوونەوەرە بەپىزەكان، ئىوہ بىدەنگ بن بزانم، ئەمە
پىرسىكى نىوخۆى ئىمەيە. بەس پەيوەندى بە
مىروولەكانەوہ ھەيە. بۆيە ئىوہ بىدەنگ بن، برا
بوونەوەرە بەپىزە فىل مىزەكانى ترم..."
مىروولەكان:

"ئەمىر بىكە سولتانى خۇمان. بىژە، ئەگەر فەرمان بەدى
دونيا ھەلدەگرىن و دەيبەينە لای خۆر. سولتانى خۇمان،
ئەگەر مەيلىت لەسەر بى، مانگ ھەلدەگرىن و دەيبەينە
ئىرە. لە ئەستىزەكان كورسيت بۆ دروست دەكەين."
"نا، نا، شتى وا نابى، راوہستاو بن مىروولەكانى بىرام.
داواكەم ھىندە گرنگ نىيە. بىروانن، گويم لى بگرن، لەم پۆژە
بەختەوەرەدا شتىكى بچووكە منى پەست كردوہ."
مىروولەكان وروژابوون و ھەجمىنيان لى ھەلگىرابوو:
"ئەو شتە چىيە، خىرا بىژە..."
"ئەويش ئەوہيە، مىروولەيەكى پىدېنسوور ھەيە،
دوژمنە، دوژمنى سەرچەم بوونەوەرەكانە، شتىكە

وەك مرقۇف... جا من ئەمىرۇ مردوو يان زىندووى ئەم
 مىروولە پىدىنسوورەم لە ئىنە دەوى. ئەم مىروولە
 پىدىنسوورە لەسەر پىشتى ئەم پەپسووى برامان
 سووكايەتى كرد و پاشان لەسەر بالەكانى را خۇى
 فېرى دا و ھەلات. لەو پۇژەو ھەدوا من وىلى مردوو
 يان زىندووى ئەم مىروولە پىدىنسوورەم. ئەم مىروولە
 پىدىنسوورە ئاسنگەرئىكى گەرەيە. گوايە پەچەلەكى
 دەگەرپىتەو ھە داودى پاشاى مرقۇفەكان، يانى مىروو
 پىشسوورى ئاسنگەر سەر بە پەچەلەكى مرقۇفەكانە.
 تىگەيشتن چەند مەترسىدارە؟... پەچەلەكى ئەم مىروو
 پىشسوورە دەگەرپىتەو ھە بۆ سەر مرقۇفەكان! بىجگە
 لەو، ئەم مىروو پىدىنسوورانەى دوژمنى ئازادىن،
 ژمارەيان لە دونيادا زۆرە. ئەم مىروولانە دوژمنى
 ئازادى و ئايىن و يەكسانىن. ئەمانە نەيارى
 مىروولەكانن، نەيارى فېلەكانن. ئەمانە نەيارى سەرچەم
 بوونەو ھەرەكانى سەر پووى زەوين. سەبارەت بەمانە
 زانىيارى زۆرم دەست كەوتووە. ئەمانە دوژمنى
 داوینپاكىن. ئەمانە پەگەز، تۆرەمە، خوين، دابونەرىت و
 مىژوو ناناسن. باش گويم لى بگرن، پەگەزى ئەم
 مىروو پىشسوورانە دەگەرپىتەو ھە بۆ سەر مرقۇفەكان.
 با درىژدادى نەكەم، ئاخۆ بۆ كوشتى ھەموويان
 ئەو ھەندە بەس نىيە كە ئەوان سەر بە پەچەلەكى
 مرقۇفەكانن؟ ئەم پىدىنسوورانە كە پەچەلەكيان
 دەگەرپىتەو ھە بۆ سەر مرقۇفەكان، ئەگەر ھىچ شتىكىش

نه چوو ئه و مهیدانه ی سولتانی فیله کان نیشانی دابوو
 ته ژ ی بوو له مردوو و زیندووی ږدینسووره کان.
 سولتان که به جاری ئه و هه موو ږدینسووره ی با
 مردوویی، به برینداری و به زیندوویی ده بین ی
 شاگه شکه بوو و فرمانی به فیله کان دا:
 "به ره و مهیدان! هه ر ئیستا به سه ر ئه م میروول
 ږدینسوورانه دا ږوون و مردوو و زیندوویان بکه نه توژ..."
 فیله کان ده سته کار بوون و له چاوتروکانیکدا میروول
 ږدینسووره کان یان ته فروتوونا کرد. ئه و ږدینسوورانه ی
 له مهیدانه که پان بوو بوونه وه، هه موویان به
 به رده کانه وه نوو سا بوون و ده بینران و نه ده بینران.
 پاش له ناو ږدنی ږدینسووره کان، سولتان سهیری
 پانتایی مهیدانه که ی کرد، ساتیک تیراما و یه کسه ر
 شتیک ختوکه ی میشکی دا و به په ر وشه وه گوتی:
 "ئه ی میرووه ږیشسووری ئاسنگه ر، ئه ی میرووه
 ږیشسووری ئاسنگه ر؟"
 ئاپورا فره ی لیوه نه هات.
 "ئه ی ئاسنگه ره که؟"
 هیچ بوونه وه ریک مته قی لیوه نه هات؟
 "ئاسنگه ره که؟"
 سه ر کرده ی په پوهه کان هات و سنی جار به دهوری سه ری
 سولتاندا که را، سنی ئه لقه ی نارنجی دروست کرد.
 "ناتوانن قسه بکه ن سولتانم. ئاسنگه ره که ته لیسمی
 کردوون."

سولتان هه تره شی چوو:
 "ئە ئەر ئەگەر ئەمنیشی تەلیسم کرد؟ تەلیسمی کردم و
 کۆشک و سەرایی لە دەستم دەر هینا؟"
 "مێروولەکان ناتوانن فیلەکان تەلیسم بکەن سولتانم."
 سولتان لە ترسان زاری وشک بوو بوو و بە خۆفیکی
 زیاتر هه گوتی:

"بەلام ئەو لە وه چەئ مرقه. ئەو مرقه..."
 پۆپە بەرز چوو و نیو گوینچکە یه وه، بە چەپە دوو هه ندیک
 شتی پێ گوت، سولتان بهم قسه نه ئینییانهی وی پیکه نی
 و پیکه نی. دهستی به زگه چه رموو و زله که یه وه نا و
 پیکه نی.

"تیر با بوونه وه ره کانی تر بپۆن، بهس با مێروولەکانی
 برامان بمیننه وه. میوانی و جه ژنی گه وره چاوه پیتیانه.
 دهی ساز لی دهن و بیکه نه به زم."
 له ناکاو دهنگی سهیر و ئەفسووناوی له دهشت و
 چیاکان سه دای دایه وه.
 سولتانی فیلەکان گوتی:
 "ئەمە خۆشه."

ئەوسا به دهنگیکی بهرز فره مانای دا:
 "دەرگهی سێ عه مباری پر له شیلە گول، هه نگوین و
 ده عباي مردوو بکهنه وه. باب و کالی مێروولەمان با
 ئەمپرۆ ژه میکی تیر بخۆن. سێ عه مبار بۆ ئەوان
 که میشه."

میرووله کان کتوپر بۆیان دهرکهوت که له میژه برسین و به رهو عه مباره کان غاریان دا. میرووله کۆکه رهوه کان چهنده یان شیهی گول، ههنگوین، دهنکه گهنم و دهعبای مردوو کۆکردبووه!

میرووله کان چوونه نیو عه مباره کان و سێ پۆژ و سێ شهو خواردیان و باش تیر بوون. زۆر له میژ بوو. خواردنیککی وای پیکوپیکیان نه خواردبوو. منهتباری سولتان بوون و گوتیان:

"لهم دونیایه دا سولتانیک، خودایه که به دی ناکرێ هیندهی ئەم سولتانه خیرخواز و میرووله چهز بێ. نهخوازه ئەم خودایه سێ وچه پیتستر میرووله بووه."

به شانازییه وه بهردهوام بوون:

"خواغه زهب لهو میرووه ردینسووره ئاستنگه ره شهله بگرێ. سهیر کهن سولتان - خودا و فیلی چهند گهوره و دونیا ئاسا له میرووله کان هه لدهکهوێ."

میروولهی سه رجهم ولاته کان له خوشیی ئەو کۆشک و کورسییهی دروستیان کردبوو، به هۆی ئەو قسانهی سولتان - خودا پینی گوتبوون و ئەو هیوا دلخۆشکهره ی که ههر چۆنیک بێ پۆژیک دهبنه فیل، مهست بووبوون و نه دههاتنه وه سهه خۆیان.

ئەم سه رخۆشییهی میرووله کان سێ مانگی په بهقی خایاند. سێ مانگی ریک میرووله کان له خوشیان پینان له سهه ئهرز نه نا.

میرووله کفت و ماندووه کان به که یفخووشی گه پانه وه
 ولاته کانی خویان. دل که یلی شادی بوون. ئاخو چۆن
 دلشاد نه بن، جوانترین و گه وره ترین کوشکی دونیان بۆ
 سولتانی هه ره به هه یه تی دنیا دروست کردبوو. ئه ی
 ئه و کورسییه ئه لماسه که به میلیارد میرووله تۆسقال
 تۆسقال له نیوه نـدی زهوی ده ریا نه یـنـا بوو،
 گواستبوو یانه وه و به سه ره یه که وه یان نا بوو. به
 دره و شانـه وه ی ئه م کورسییه سه رانه ری زهوی نوقمی
 شوقیکی شین و دل رفین ده بوو. به خته وه ری و شادیان
 پینشکهش به سولتانیکی پایه بهرز کردبوو.

ئینجا سولتان چیی گوتبوو؟ گوتبووی: 'هه میرووله یه
 و فیلیکه. باب و کالی ئه م فیله زه به لاحانهش، باب و
 باپیری منیش، ته نانهت خویشم، هه ره موومان
 میرووله بووین. میرووله یه که به ته نیا هه موو دونیا یه
 دینن. هه موو میرووله کان به کارکردن ده توانن بینه فیل.

ھەر مېروولەيەك ئەگەر زياتر مل وەبەر كار بېتى،
 بەپىي ھەول و ماندووبوونى دەپتە فيل، تەنانت بۆى
 ھەيە بېيتە پېنج فيل. ئىمەي فيل كە مېروولە بووين،
 چۈن بووينە فيل؟ بېژن، بېژن، ئەم فيلانە كاتى مېروولە
 بوون چۈن بەم دۇخە گەيشتن؟ چۈن پىدەگەن؟ بە
 سازکردنى كۆشك و كورسى بۆ سولتانه كەيان، بە
 كۆكردنە ھەي گشت ھەنگوين، شيلەي گول و كاكلى
 سەر پووى زەوى بۆ سولتانه كەيان بەم پۇژە گەيشتن.
 گەر بەم جۆرە بېرواتە پېش و پابەنديان بە سولتان بەو
 پەنگە بەردەوام بى، بۆى ھەيە بوونە ھەرى بالاتر...

مېروولەكان ھەر لە ئىستائە خۇيان بە فيل دەزانى.
 خۇيان بە فيل لە قەلەم دەدا، ھەك فيل خۇيان فش
 دەکرد و بە شار و ولاتەكانياندا دەگەرەن. ئىتر لە ھەر
 مېروولەيەكدا ئاينوتوين و ھەلسوكەوتى فيلىك ھەبوو.
 نەخوازە مېروولە زەردەكان كە خۇيان بە يەكجارى بە
 فيل لە قەلەم دەدا. دەيانگوت: "ئىمە ئەژدادى
 راستەقىنەي فيلەكانىن". ئەم قسەيە بەردەوام وىردى
 سەر زمانىان بوو. سىمىليان ھەك قۇرتەم درىژ
 دەكردەو، سوارى پىشتى پەپوۋەكان دەبوون و
 دىنگوباسى ولاتى مېروولەكانيان بە سولتان رادەگەياندا.
 سولتانىش بەو ھەوالانەي دەيىيشتن، بېرادە خۇشحال
 دەبوو.

"ئىستا ھەموو مېروولەيەك خۇي پى فيلە."

"چ له وه باشتړ، با خويان پي فيل بي. منيش هر نهوهم
گهړهك بوو. با ميروولايه تيبان له بير بچيته وه، ئيتر
خويان به چ دهزانن با بزائن."

"ميرووله كان هتي هتي وهك فيل به پيگه دا دهرؤن."

"باشتره. منيش هر نهوهم دهويست."

"هول ددهن وهك فيلان بپه يفن."

"نمه له هه موويان باشتړه... يارمه تيدهر بن، چيتان
له دهست بي دريغي مهكهن، با زماني ميرووله كان كه
شياوي تيگه يشتن نيه له بير بكن و فيري زماني
فيله كان بن. زياتر و زياتر يارمه تيبان بدن."

بيجگه له مانه، هه والي ترش له شار و ولاتي
ميرووله كانه وه دهگه يشت. سولتان به بيستني نه
هه واله نوييانه دلي له ژيلا دههات. ميرووله كان له
فيلبووندا زور پيشړه وييان كړدبوو. نهگه بهم جوړه
به ردهوام بوونايه، نهوا قازانچ سهری مايه ي دهخوارد.
"سولتاني خومان، ميرووله كان ئيدي كتومت وهك
فيله كان خواردن دهخون."

سولتاني فيله كان زاچه ني:

"هر به راست؟ چون شتي وا دهبي، ميرووله چون
وهك فيلان خواردن دهخون؟ نه ميان له كويوه هيتا؟"

"دهلين بو ئيمه فيل نين، چييان بيته سهر پي، به
ملچه ملچ دهخون."

سولتاني فيله كان گوراندي:

"ئاوا نابي."

به دهنگی وی، شاخ و دهشت و دارستان نالاندیان. ئەو
میروولانەیی ئەمەیان بیست گوتیان:
"ئیمەش پۆژیک وەک سولتانی خۆمان دەگورینین و
چیاکان، دەریاکان، دارستان و پێدەشتەکان بە نالەنال
دەخەین. بۆ ئیمە فیل نیین؟"

سولتان توندتر لە پیشوو نەپاندی و لەسەری پۆیشت:
"ئەمەن پێگە بەمە نادەم. میروولە وەک فیل خواردنیان
بۆ ناخوری، دەدرین و دەمرن. ئامان ها، یەكسەر پیش
بەمە بگرن. سەرکردەیی پەپووەکان، خێرا، هەر ئیستا
بەرەو ولاتی میروولەکان بفرە، بە میروولەکانی عەبەد
بلی لیم قەدەغە کردوون وەک فیلەکان خواردن بخۆن.
ئینجا ئەگەر ئەوان وەک فیلەکان خواردن بخۆن، ناخری
دەتەقن و دەمرن. ئەودەم، من لەم دنیا یەدا بێ
میروولەکانی عەبەد و باب و باپیرانم چۆن بژیم؟
میروولەکان فیلن، ئەمە قسەیی تیدا نییە، بەلام بەو
مەرجەیی بەقەد فیلەکان و وەک ئەوان خواردن نەخۆن...
ئەمان ها، سەرکردەیی پەپووەکان، پووبەپووی
گەورەترین مەترسی بووینەتەو. بە میروولەکانی
عەبەد بلی ئەگەر میروولەکان وەک فیل خواردن بخۆن،
خواردەمەنی سەرانسەری دنیا لە چاوترووکانیکدا
تەواو دەبێ. هیچ شتێک بۆ خواردن نامیتێ. ئەگەر
میروولەکان، بەقەد فیلەکان و وەک فیلەکان خواردن
بخۆن زۆری پێ ناچێ قاتوقرییهک دەستەویەخەیی
دنیا دەبێ کە لە پەلەوهری ئاسمانەو بەرە تا خشۆکی

سەر زهوى، سەرجهم بوونهوه رهكان له برسان دهمرن. ئهگەر مێروولهكان تهنيا سى پوژ، زۆر نا تهنيا سى پوژ، وهك فيلهكان و بهقهه ئهوان بخۆن تهنا ته پاروويهك خواردمهنى له دونيا نامينيتهوه، ههموو گيانلهبهران له برسان سلار دهبنهوه و دونيا کوتايى دى. ئهم قسانهم وهك خۆى به گۆيى مێروولهكانى عهبدم بگهيهنه، بى ئهملا و ئهولا ليم قهدهغه کردوون وهك فيلهكان خواردن بخۆن. فرمانهکهم مسۆگهپه و ههركهسيگ سهرپهچيى لى بکا، له بن پيى فيلهکاندا پان دهبيتتهوه.

پۆپهبرز يهكسهر بهرهو ولاتى مێروولهكان فرى، فرمانى سولتانى شار به شار و راشكاوانه راگهياند. مێروولهكان به بيستنى ئهم فرمانه فزهيان ليه نههات و له بهر خويانهوه گوتيان ئيتتر ئهمه چۆن فيلايه تيبهكه. گوتيان: "مادام فيل له ئيمهوه هاتوون، كهواته ئيمهش وهك فيلهكان دهخوين و دهبيى بخوين."

سولتانى فيلهكان له پۆپهبرزى پرسى:

"له وهلامى فرمانهكهى مندا چييان گوت؟"

پۆپهبرز بهرسقى دايهوه:

"مهقيان ليه نههات. بهس ههنديك بۆلهبۆليان كرد. من كه بهسهر شارى مێروولهکاندا بهرهو ئيتتر دههاتمهوه، له خوارى را بهردهوام گويم له پرتهوبۆله دهبوو. ورتهورت شاره مێرووهكانى تهنيبوو."

سولتان له قاقاي پيکهنيى دا:

'ئەگەر پرتەوبۆلەيان نەيە چ بکەن؟ هیشتا بۆيان
 دەرەنەگەوتووہ هیچ شتیک بۆ خواردن چنگ ناکەوئ.
 نازانن کە ئەمسال نەک ھەر وەک فیل، بگرە وەک
 میرووش ناتوانن خواردن بخۆن. بیئاگان لەوہی
 خواردەمەنیان بۆ خۆیان کۆ نەکردووہتەوہ، کەچی ئەو
 گەمزانە دەیانەوئ وەک فیل خواردن بخۆن. ئەگەر
 بزانی عەمبارەکانیان بەتالان، ئەوا وەرە و سەیری
 ھەراوہنگامەیی ولاتەکانیان بکە... ئیستا با بۆ خۆیان
 پرتەوبۆلەيان بئ.'

زۆری پئی نەچوو پەپووہکان و میروولە زەرەکان بە
 ھەوالیککی سەیرەوہ دیسان لە ولاتی میروولەکانەوہ
 ھاتن و گوتیان:

'میروولەکان ھاوار دەکەن و دەلین چما ئیمە فیل نیین،
 دەلین ئیمەش دەبئی وەک فیلەکان ھەنگوین و شیلەیی
 گول و کاکلان بخوین.'

ئەم میروولانە ھەر بە جاری خۆیان لئ گۆراوہ و
 خۆیان بە فیلی راستەقینە لە قەلەم دەدەن. سولتان کە
 فیکری لەمە دەکردەوہ، نەیدەتوانی پیش بە قاقا
 دوورودریژەکانی بگرئ. مەگەر خۆیشی لە فیلیتییی
 میروولەکاندا زیندەپەویی نەکردبوو؟ بەلام
 میروولەکانیش بۆ بوونە فیل ئامادەبوون! ھەیی
 باوکەپۆ، حازر بوون گیانیان فیدای فیلیتی بکەن و
 کەس پئی نەزانیبوون! میروولەش رازەکانیان لای کەس
 نادرکینن.

ههنگوین، گول و کاکلیان کۆکردوو تهوه و له
عه مبارهکانی منیان ئاخنیه... با هه ر پێکهنن، بهم زوانه
بۆیان دهردهکهوئ که...

چهند پۆژ دواتر پهپوو هکان و میرووله زهردهکان به
ههوالیکی واوه هاتن که سولتانی فیلهکان هیند ههپهسا
و گوێچکه چارۆکه ئاساکانی وهها قیت بوونهوه دهتگوت
ئیترا و به ئاسانی نایه نهوه خواری.

سولتانی فیلهکان ههجمینی لی هه لگیرابوو، وهک شیتان
به دهو روبه ری خۆیدا دهسووپایهوه و دهینه پاند:
"ئاوا نابێ! ئه مه یان ئیترا نا."

سولتان فهرمان له دوا ی فهرمانی به سه رکرده ی
پهپوو هکان راده که یاند.

"بێژه، بێژه، دیسان بێژه."

پۆپه به رزیش، پۆپه نارنجیه که ی، بالهکانی و قاچهکانی
لێک دههالان و دهیگیرایهوه:

"رۆیشتم و گهیشتمه ولاتهکانیان. چ ببینم باشه؟ شار و
ولاتیان کهسی تیدا نه مابوو هوه. پرسسیارم له
میرووله که ی نهخۆش کرد، گوتم میروولهکان له کوین
هاوڕێ، گوتم میروولهکان تهواو بوونه ته فیل و
پوویان کردوو ته دارستان. لهوێوه یه کسه ر به رهو
دارستانهکان فریم. که گهیشتم، چ ببینم سولتانم، گشت
میروولهکان که فهلیان دهر په پاندوو ه و پێک وهک
فیلهکان که فهلیان له دار، پێچک و چقل و گیا دهخشین.
به دارستانهکاندا تێپه پیم، چهندان پۆژ دارستان و

دهوه نه چاره کانی د دنیا په که په که گه پام، له هه موو
 شوینې، له بن داوینې هه داری، هه برکه یی، بن هه
 لاسکینکی وشکبوو کومه لیک میرووله که فه لیان
 ده خوراند. که ده گه یستمه هه شوینې ده مپرسی، نه مه
 چ حاله هه یاران؟ وه لامیان ده دامه وه نیمه بووینه ته فیل،
 وهک فیلینکی راسته قینه مان لی هاتووه. به پیاسوونی
 سمتیانه وه سه رخوش ده بوون و ده یانگوت ئوخه ی، فیل
 بوون چ خوشه، چ چیژبه خسه. سولتانم، حالی حازر،
 میرووله ی دنیا هه مووی وازیان له کاروباریان هیناوه،
 میرووله کانی سه رانسه ری دنیا، له ته مه نی هوت
 سالییه وه بو حه فتا سالی، ساغ و نه خوش، له
 دارستانه کان که فه لیان له درهخت و پنچک و دپووه کان
 ده خشین. په یتا په یتاش ده لین فیل بوون چ چیژبه خسه، چ
 چیژبه خسه، کاریان بووه ته خو ریخشاندن. خواردن و
 خواردنه وه، کار، گه شت و گه پان، هه موو شتی، ته نانه ت
 دنیایشیان له بیر چووه ته وه و بی ئه وه ی ساتی
 بوه ستن که فه له کانیان له داره کان ده خشین. بریاریان
 داوه ریک وهک فیله کان هیچ نه کهن و ده ستیان به ته پ
 و وشکه وه نه نین. ده لین نه گه ر له مه و به دوا ته نانه ت
 بشمرین، نه گه ر هه پروون به هه پروونیش بکرتین،
 سمتمان له داره کان دانابراین. ئوخه یش، فیل بوون چ
 خوشه، چ خوشه! سولتان سه لامه ت بی، نه و نیمه ی
 کرده فیل، فیزی فیلیتی کردین و بزمان ده رکه وت ژیان
 چیه. نه گینا بی ئه وه ی سمتمان له داریک خشان دین،

وهك كه ر دههاتينه دونيا و وهك رهشه ولاغ دهپوشتين.
 ئيمه ههتا مردن، بهم جوړه فيل دهمينينه وه و بهم
 شيويه دايموده رهم كهفه لمان له دارهكان دهخشينين.
 پوپه بهرز، دهنووكي، قاچهكاني، بالهكاني و پوپه كه ي
 تيكه ل به يهك بووبوون و لينك هالابوون، چ شنگه ليكي
 نه دهگيرايه وه! گيرايه وه و گيرايه وه، تا دواچار له پهلوپو
 كهوت، مات بوو و له بهر چاوي سولتان له سهر لقي
 دارگويزيك نيشته.

سولتان پرسبي:

"ئه وه كهفه لت چي لي هاتو وه؟"

كهفه لي سهركرده ي په پووهكان پووتابووه وه و تهنانهت
 په پيكي پيوه نه مابووه وه.

پوپه بهرز گوتي:

"ئرز تا ئاسمان حق به ميرووله كانه. منيش بوومه
 فيل، داريكم بو خوم ديتو وه و كهفه لم بي راوهستان به
 داره كه داهيتا. ههتا زياتر كهفه لم پيدا دينا، زياتر كهيفم
 پي دهكرد و تا زياتر كهيفم پي دهكرد، زياتر كهفه لم پي
 دهخشانده، ئا بهم پهنگه په پيكي به سمتمه وه نه ما، وهك
 ئاوينه لووس و ساف بوو. سهرجه م په پوو و مهلهكاني
 ديكهش لاسايي منيان كرده وه، كهفه ليان به دارهكانه وه
 نا و دهستيان كرد به خوخوراندن. ئيستا په له وه ر له
 سهرووي دارهكان و ميرووله له خواره وه بيوچان
 خويان دهخوريتن و مهست و سهرخوش دهبن."

سولتانی فیله‌کان به قەد قەلاڤەتی فیلێک بەرز بوووە و
نەپاندی:

“قەدەغەییەەە!”

میروولە و پەپووەکانی نیو دارستان دمه‌لاسکەیان
کرده‌وه و لە خوشیان تیکرا هاواریان کرد:
“قەدەغەییەەە.”

ئەمە کوتایی دونیایە. ئەگەر هەموو بوونەوهرەکان
بەمە رابین، ئەمە دەبیته کوتایی بوونەوهرەکان و
سروش و گەردوون، قەدەغەییەەەە!”
سەرچەم بوونەوهرەکانی دارستان لاسایی دەنگەکیان
کرده‌وه:

“دەبیته کوتایی، دەبیته کوتایی، قەدەغەییەەەە!”

سولتانی فیله‌کان لە ئاست ئەم دۆخە ناباوهرە وەک
شیتانی لی هاتبوو و وه هەناسەپرکی کەوتبوو:
“سەرکرده‌ی پەپووەکان، ئەی پۆپەبەرز لانیکەم تۆ، تۆ
واز لە خۆخوڕاندن و خۆلەدارخشاندن بیته.”
سەرکرده‌ی پەپووەکان لە کاتیکدا کەفەلی بە لقەکە
پاشەوه‌ی نابوو و بێ ناوهر دەخوڕاند، گوتی:

“ناتوانم واز بێنم سولتانم، ناتوانم واز بێنم. ناتوانم واز
بێنم سولتانم، ئۆووخەیش، ناتوانم واز بێنم سولتانم.
حەز دەکەم هەر ئیستا پێم لێ بنێ و پانم بکەوه،
دیسان ناتوانم واز لە خواردنی کەفەلم بێنم سولتانم...
ئۆووخە، ئۆووخە، ئۆووخ سولتانم، شوکر بۆ تۆ، چ
خۆشە فیل بێ. لە دنیا تێدەگەم. کە بوومه فیل، کە

زۆر بوومە فیل، که کهفەلم بە داردا هینا و بێ برانەوه خوراند، تامی ژیانم چەشت. ئوۆوخەى سولتانم، ئیمە پیشتەر هیچ نەژیاوین. بمکوژە، بمکوژە سولتانم، بەلام لەم فیلیتییه بیبەشم مەکه، باشە؟

پۆپەبەرز ئەم قسانەى دەگوت و دەگوتهوه.

سولتان پشووێ هاتهوه سەر خۆ، سەرى خستە نیوان دەستەکانى و بەرهو باخچه تایبەتییهکەى پویشت، بە سەرکردهى پەپووهکانیش که بە دەورى سەریدا دەسووپایهوه، گوت:

"تۆ جارێ برۆ دارێک بۆ کهفەلت بدۆزهوه و خۆت بخورینه، با من بیرێک بۆ ئەم فیلبوونه بکه مەوه."
"بیقهزا بى، بژى سولتانم."

پۆپەبەرز وای گوت، یەكسەر فری و بەرهو نزیکترین دارچنار چوو، کهفەلى بە تۆکلاشى رەقى لقیکهوه نا و ەك سەرخۆشان دەستی کرد بە خۆخوراندن.

سولتانى فیلهکانیش لە باخچه تایبەتییهکەى پویشتە بن ئەو دارچنارە بەرزانهى که بەتایبەت بۆ کهفەلخوراندن چاندرابوون، کهفەلى بە نیوقەدى دارچناریکی پتهوهوه نا و بە دەم خۆخوراندنەوه لە گژ فکران پۆچوو.

پاش تیرامانیکی زۆر پۆپەبەرزى بۆ لای خۆى بانگ کرد. سەرکردهى پەپووهکانیش لەم نیوانەدا بیرى کردبووهوه.

سولتانى فیلهکان گوتى:

زۆرۈم بىر كىرگۈچ ھارپى. بە ھىچ ئاكامى نەگە يىشىم.
 مەن بە ئىۋە، بە مېرۋەكەم گوت فىلن، دىھنە فىل، بە لام
 نەمگوت ۋەك فىلەكان بخۇن، ھەلمسەن و پاشان بىرەن.
 مەن بە ئىۋە، بە مېرۋەكەم گوت فىلن، ئەگەر كار بىكەن
 دىھنە فىل، خۇ نەمگوت ۋەك فىلەكان ھەنگۈن، شىلەي
 گول و كاكلان بخۇن. ۋايە، مەن بە ئىۋە و مېرۋەكەم
 گوت فىلن، بە لام نەمگوت ۋەك فىلەكان بە دىرۋىيى ژيان
 كەفەلتان بخورىن. ئىۋە ھەمۋوتان لە فىلبووندا زۆر
 پۇششەن پىش. پۇپەبەرزى برا، ئىستە بۇ ئەم كارە، بۇ
 ئەم كارى لە پادەبەدەر فىلبوونە يارمەتەم بىدە. تۇ كە
 مۇقەكەن و كىشت بوونە ۋەرەكان، بە مەردو و
 زىندوۋە دىھناسى، سەدان سال ئەزموونت كەلەكە
 كىرۋە، يارمەتەم بىدە، لانىكەم بۇ ئەم خۇخوراندەن.

سەر كىرگۈچ پەپۋەكان گوتى:

ئاتانم يارمەتەم بىدەم. ئاتانم ھىچ بوونە ۋەرىك لەم
 خۋە خۇشەي فىلەكان پاشگەز بىكەمەۋە. چا نىيە
 بوونە ۋەرەكانى تىر ئەم خۋە خۇشەي ۋۇۋۇش و
 چىزۇرۇبە خۇشەي فىلەكانىيان نەبىستۋە. ئەگەر بىت و
 بىبىسەن، دۇنيا سەرۋىر دىھى.

سولتەننى فىلەكان بە جۇشوخۇش و ترسەۋە ھارۋى
 كىر:

ئەمان، با گۇنيان لى نەبى!

پاشان فەرمانە لىپراۋەكەي ئاشكرا كىر و گوتى:

“قه ده غه م کرد. که فه لخوراندنم له هه موویان قه ده غه کرد. بېر قه فرمانه که م به گوینی په پوه کانت و میرووله کان بگه یه نه، با هر ئه مېر ق، ده سبه جی دارستان و ده وه نه جار به جی بهیلن. ئه گهر له دارستان نه پون، سبه ی به یانی هه موو دارستانه کان به هه وره تریشقه ده سووتینم. په پوه کان، په له وه ره کانی تر و میرووله کان له چاوتر و و کانیکدا ده بنه زو خال.”

“مه که، به زه ییت بی سولتانم...”

“دژایه تی ده که ی؟”

“نه خیر سولتانم.”

“که وایه یه کسه به ره و ولاتان بفره و فرمانه که م پابگه یه نه. ئه گهر تا سبه ی به یانی که فه لیان له داره کان کرده وه، باشه، ده نا ئیتر خویان ده زانن.”

سه رکرده ی په پوه کان له ناچار بیان و پرای چهند په پووی تر به ره و دارستان فرین و گه شسته لای میرووله کان. میرووله کان توپه ل توپه ل له بن داره کان له سه یه ک کوبو و بوونه وه و بی پاره ستان که فه لیان به نیوقه دی داره کان و لقه کانه وه ده خوراند. سه رکرده ی په پوه کان سه ره تا به سه ره ئه و دارستانه و پاشان دارستانه کانی دیکه دا فری و هه موویان که را، له سه رجه م ولاتانی میرووله کان هه مان شتی بینی.

پیک له نیوه راستی دارستان، له سه ره پوپی به رزترین لقی داریک نیشته وه، له ویوه ده یوانی گشت میرووله کان ببینی و گوئیان له دهنگی بی.

سەرکردهی په پوهکان به شه پپوره کهی دهستی پی
کرد:

هۆوۆ میرووله کان.

دوور دوور له چیا گهر دنکه شه کان زایه لهی دهنگی
بیسترا:

دوایی نه لښ نه مان بیست، فرمانی سولتانمانه. نه و
سولتانهای سهرکردهی گشت بوونه وهره کانه.
سهرکردهی شیر و پلینگان، گورگ و چهقل،
که رگه ده، که ری کتوی، مار و تیمساحه کانه. شانازی
ده که فرمانی سولتانمان، نه و سولتان شکرداره،
سولتانی دونیاکان به ئیوه راده گه یه نم. پیشتریش
شانازی نه و هم پی براوه فرمانی سولتانی مروقه کان
و سهرجه م بوونه وهره کانی تر، سولتان سوله یمان به
به نده کان بگه یه نم. ئیستا باش گویم بۆ رادیرن، ئهی
میروولهی سهر به ره گزی بالای فیل. فرمانی
سولتان، لاسای فیل بالا کانی تر مه که نه وه و سال
دوانزهی مانگ که فله تان له داره کان مه خشینن، به
همو و شیوه یه که نه مه قه ده غه یه. ئیمه پیمان کوتن فیلن
و ده بنه فیل، به لام نه مانگوت نه و که فله گچکانه تان
په یتا په یتا به داره کان بخورینن. گهر به م رهنگه برواته
پیش، که فله تان له داره کان دانه برن، کئ کار دهکا، کئ
ههنگوین و شیلای گلو و کمان بۆ کۆده کاته وه؟ نه گهر
واز له م خووهی فیله کان نه هینن، من و فیله کان و
ئیوه ش برسی ده میتی نه وه. له بهر نه مه ش،

که فەلە دارخشاندن و خەوتن تاییەت بۆ فیلە
 ڕەسەنەکانە، بۆ ئەو میروولە فیلانە نییە که دواتر
 بوونەتە فیل. ئەو میروووە فیلەکانی بەندەم، پێداگرانە
 فرماتان پێ دەدەم هەر ئیستا واز لەم خووەی فیلەتان
 بێنن، که فەلتان لە دارەکان دابڕن و بگەڕێنەووە بۆ
 شارەکانتان. ئەمە فرمانی سولتانە، ئەمە فرمانی
 سولتانە، پاشان نەلێن نەمانیست.

میروولەکان بە ڕادەیک لە هۆش خۆیان چووبوون که
 هیچ کامیان بچووکترین کاردانەوویان بەرامبەر بەم
 بانگەوازی سەرکردەیی پەپووەکان نیشان نەدا. تەنانت
 ئاوپیان نەدایەووە و لێیان نەپوانی.

سەرکردەیی پەپووەکان یەک بە خۆی هاواری دەکرد:
 "سولتان دەلی، سولتانی گەرەمان دەلی من گوتوووە
 ئەوان فیلن، بەلام خۆ نەمگوتوووە بە ڕادەیک بێنە فیل
 که که فەلیان لە دارەکان بخشینن. نەمگوت بە ڕادەیک
 بێنە فیل که هەنگوین، شیلەیی گول و کاکلان بخۆن.
 ئەوان فیلن، بەلام بەقەد قەلافەتیان فیلن."
 سەرانی سەری دارستان دەنگی دایەووە:

"ئیمە فیلین!"

"ئیمە فیلین!"

"ئیمە فیلین!"

پۆپەبەرز بە شەپپوورەکی هاواری کرد:

"ئێوە فیلین، بەلام بەقەد قەلافەتتان فیلن."

"بەقەد، بەقەد، بەقەد قەلافەتمان."

“ئىمە فىلىن، ۋەكو فىلان فىلىن.”

“ۋەكو فىلان فىلىن.”

“ۋەكو فىلەكان.”

“ئىۋە فىلن فىل بەلام... سولتان فىرمانى بى ئەملا و ئولاي
بۇ ئىۋە دەرکردۈۋە. ئەگەر تا سبەى بەيانى كەفەلتان لەم
دارانە دانەبىرن، سولتان ھەۋرەترىشكە بەسەر ئىۋە،
دارستان و دونىادا دەبارىنى، ھەۋرەترىشكە لىتان دەدا،
دەتانسوۋىتىنى و دەبنە خۇلەمىش. ئىۋە ھىچ دەزانن
ھەۋرەترىشكە چىيە؟ فىرمانى سولتانمان بى ئەملا و
ئەولايە. كەفەلتان لە دارەكان دابىرن.”

دارستان ھەمدىس دەنگى دايەۋە:

“ئىمە فىلىن!”

سەرکردەى پەپوۋەكان ئەمجارە مىروۋلە زەردەكانى
بانگ كرد. ئەۋانىش لە ۋەلامدا گوتيان:
“ئىمە فىلىن.”

ۋەى دايە، دونىا گۇپرايە، ئىستاتەنەت ئەۋ مىروۋە
زەردە گەلخۇ و خاين و دزىۋانەش دەلىن ئىمە فىلن.
ئەۋسا پروۋى گەردە پەپوۋى سەر چلى دارەكان، ھەموو
كەفەلىان پروۋتابوۋەۋە، ۋەك ئاۋىنەى لى ھاتبۇ، سەير
دەھاتە بەر چاۋ، لەگەل ئەۋەشدا بىن پراۋەستان كەفەلىان
لە لەقەكان دەخشانە.

“پەپوۋەكانم، فىرمانى سولتانەكەمان بە ئىۋە
رادەگەيەنم. لانىكەم ئىۋە ھىشتا نەبوۋنەتە فىل، ھىشتا
ۋەك مەن بالندەن، ۋا نىيە؟”

سەروپنى دارستان بە جارى ھاۋارى لى ھەستا:

”ئىمە فېلىن! ئىمە فېلىن!”

پۆپەبەرز لەم لىق بۆ ئو لىق فېرى و مېروولەكان و
پەپوۋەكانى دواند. نەيتوانى ھېچ كاميان لە خىشتە بەرى.
نەيتوانى ھېچ كاميان قايل بكا كە فېل نين و نابنە فېل.
جا چۆن قايليان بكا، خۆيشى پۆپەبەرزى سەركردەى
پەپوۋەكان بەو بېروايە كەيشتبوو كە فېلە، ئویش
فېلىكى بە نەخش و نىگار، جوان، بىرىقەدار، پەنگاۋرەنگ
و بە بزاوت. لە بچووكتىن دەرفەتدا خىرا كەفەلى بە
لەيگەۋە دەنا و دەيخوراند، دەيخوراند و ھاۋارى دەكرد:
”گۆئ بە فەرمانى سولتان نادەن؟”

كەس فزەى لىۋە نەدەھات. نە مېروولەيەك، نە
پەپوۋەيەك. تەنانەت مېروولەيەكى زەردەلەى. وردىش
وەلامى نەدایەۋە.

”سەبەى بەيانى ھەورەترىشقە، ھەورەترىشقەى سولتان...
ھېچ بوونەۋەرىك لە گۆرپى ناھىلى. پىشەى سەرجەم
بوونەۋەرهكان وشك ھەلدەگەپى.”

لە دارستان جگە لە خشپەخشپى خۆخوراندن ھېچ
دەنگىكى تر نەدەيىسترا.

پۆپەبەرز، پىداگرانە، لە كاتىكدا قەناعەتى بە خۆيشى
دینا، دوو سى پۆژ بىوچان قسەى لەگەل مېروولە و
پەپوۋەكان كرد، باسى فەرمان و ھەورەترىشقە و ئاگر
و ئاۋى كرد، گوتى سولتان پەگۆپىشەى سەرجەم
بوونەۋەرهكان دەفەوتىنى، گوتى ھەمووتان دەمرن.

بەرد دەنگى لىتو ھات، مېروولەكان و پەپوۋەكان
دەنگيان لىتو نەھات.

پاشان لەپرىكا، لە قوولايى دارستانەو نووزەيەكى كپ
و گپ بەرزبووھە:

“سولتانی سولتانهكان، سولتانی مە دەتوانى ھەرچى
شتە لە ئىمە زەوت بكا، بەلام ناتوانى فيليتييمان لى
زەوت بكا. ناتوانى لە خۆخوراندن بىبەريمان بكا. لەم
دونيایەدا جاريك بوويە فيل، ئويش نادەين بە
سولتان، نايدەين بە شا. بەم جۆرە تا قيامەت سمت و
سولمان دەخوريين.”

دواى ئەم نووزەيە دەنگى خۆخوراندن دارستانی
داگرت.

سەرکردهى پەپوۋەكان فرى، ئاخفى، پارايەو، لالايەو،
ترسى نايەو، بەلام چيتر نەيتوانى تەنانەت قسەيەك لە
زارى ھىچ کاميان دەرکيشى. وىراى پەپوۋەكانى
ھاوپىي گەرايەو بۆ لای سولتان. سولتان چەند پوژ
بوو، گوئى لەسەر زەنگ، بى ئەوھى دەم لە خواردن و
خواردنەو بەدا، بى ئەوھى چاۋ لىك بنى، چاۋەپوانى
وى بوو.

خىرا پرسىي:

“چ بوو؟”

سەرکردهى پەپوۋەكان گوتى:

“ھىچ ڤووى نەدا. ھىچ. من شتى ئاۋھام نەبينىوھ.
لەوھتەى دونيا دروست بوو، لەم سەر زەوييە دەفريم،

"مەپرسە. لە پەوشى من ھەر مەپرسە. كە بە دەم
فرینەود لە شوپىنك چاوم بە دارى، چلى، پنچكى
دەكەوى، يەكسەر دەنىشم و كەفەلمى پى دەخشیتم...
ژاكاوى ھىچ نىم سولتانم، ژاكاوى ئەو نەبى چۆن ئەو
ھەموو سالا ۋەك فىل نەژاوم."

سولتان گوتى:

"ۋەيش، ۋەيش، ۋەيش، ۋەيش، ۋەيش!"

مەل گوتى:

"خەفەت مەخۇ سولتانم، من لە ۋەزعى خۆم رازىم. ئەم
فيليتىيە، ئەم فيلبوونە چ شتىكى خۆش و بىھەمپا بوو و
ئىمە نەمانزانىو سولتانم..."

"ئىستا ئەگەر ھەورەترىشقەت تىنگرم..."

"لە فيلبوونم پاشگەز نابمەو سولتانم..."

"بالەكانت بكەم، بىانشكىنم..."

"لە فيلبوونم پاشگەز نابمەو سولتانم..."

"ھەردوو چاوت دەرىنم..."

"پاشگەز نابمەو."

"ھەموو پەپووەكانت بسووتىنم، لە دونیادا تەنانت
مەلىك، تەنانت پەپوویەك نەمىنیتەو..."

مەل بە شانازییەو گوتى:

"پاشگەز نابمەو، ھەر كەسىك تامى فيلبوونى چىشتىن
و بەم تامە خۆشە مەست بوو، واز لە فيلبوون
ناھىتى سولتانم. ۋەبەو، فيلبوون چ خۆشە؟"

بیدەنگ بوو، تۆزىك شەرم داىگرت، پاشان بە پەلەپەل
گوتى:

"كەمىك ئىزنم پى بده سولتانم."

يەكسەر بەرەو دارچنارەكە فرى، كەفەلى خىرا خىرا بە
دارەكەدا هىنا و پاشان هاتەو.

سولتان بە پىكەننەو گوتى:

"تىگەيشتم."

گشت ئەمانە سولتانىيان خستە نىو بىرکردنەو يەكى
قوولەو. گەوجى كردبوو، ئەویش گەوجىتتەكى گەرە.
چىي بە مىروولەكان و فیلەكان گوتبوو، پىي گوتبوون
هەر كامتان فیلەكان، فیلەكان سەر بە وەچەي مىروولە و
مەلەكان! ئىستا دە بىخو دەي، چۆنت خەراپ كردووە
ئاوا چاكى بكەو...

"چ بكەين پۆپە بەرزى برام؟"

"ئەمە هىچ پىگە چارە يەكى نىيە سولتانى خۆمان. هىچ
پىگە چارە يەك... پەپووەكان و مىروولەكان تا هەتايە فیل
دەمىننەو."

"بەلام خو ئەوان فیل نىن..."

"بوونە فیل سولتانى خۆمان. ئەوئى تو ئەوانت كرده
فیل..."

"ئاخر ئەوانمان كرده فیل، خۆمان ئەم مىروولە
وردانەمان كرده فیل، ئاخر، خۆمان كردمان، بەدەستى
خۆمان چ هەرگىكمان بو خۆمان گرتەو، ئاخ. ئىستا چ
دەبى؟"

“هیچ نابى.”

“تا قیامت بهم جۆره بهردهوام دهبی؟”

“بەلى سولتانی خۆمان، له بن دارهكان، میروولهكان
تۆپەل تۆپەل، مەلهكان پۆل پۆل به كهفەلى
ئاوینەئاسایان پەیتاپەیتا خویان دەخورینن.”

“ئەوجا ئیمە چ بخۆین، ئیمەى فیلى رەسەن؟ ئەوجا ئیوه
چ دەخۆن، ئیوهى مەلى رەسەن، فیلیتیمان فێرى
میروولهكان کرد، بەلام فیلیتییهكى خراپ؛ ئەوانمان
کرده فیل، بەلام بەدەستى خۆمان ئەو لقەمان برییهوه
كه لهسەرى دانیشتبووین. لەمەوبەدوا كى كۆشكم بۆ
دروست دەكا، كى عەمبارەكانم بۆ پر دەكا له هەنگوین،
شیلەى گول و كاكل و جېرجانەوەر، كى؟ ئاخ، هینشتا
نەمدۆزیبونەوه له كیسم دان، ئاخ! بیژە، سەرکردهى
پەپووهكان، ئیمە چمان بەسەر خۆمان هینا، له ترسى
میرووه رۆدینسوورى مەندەبوور چمان به خۆمان کرد؟
ئەم بوونەوهره وردیلانە چ زوو برۆایان بهوه کرد
فیلن... چەند حازر بوون بۆ ئەوهى ببنا فیل. ئەمن چۆن
بزانم... بەس دەمزانی، ئەمە نەریتیكى كۆنە، ئەگەر
ئەوان نەكهیتە فیل، هەلبەت فیلى راستەقینه نا و
میروولهبوونیان له بیر نەبەیتەوه، ناتوانى بۆ هەتاھەتایە
بەزۆر لەژێر فەرمانى خۆدا بیانەیتەوه. ئەمە له
مروڤەكانەوه فێر بووم. پێم وا بوو هەرچى دەیکەن
باشە، دە فەرموو بزانه چ بەلایەكم بەسەر خۆم هینا،
بەلایەكم بەسەر خۆم هینا ئەمما بەلا! گولەكه بازەرەى

کرد. ئەمن دەمگوت میروولەبوونیان لە بیر بەرمەوہ...

ئاخ، بە دەست ئەم مرقانەوہ، ئاخ!

سەرکردەى پەپووەکان گوتى:

"فیلبازن، ئەو مرقانە زۆر فیلبازن. زۆر لەگەلیان

ژیاوم، لە نزیکەوہ دەیانناسم."

"دەى ئەوہش ئاکامەکەى. میروولەکان بوونە فیل و بە

جاری لە کيسم چوون."

"لە کيس ناچن. ئەگەر مرقانەکان بە میروولەکانیان

گوتبى ئیوہ فیلىن، بە درێزایى سیسەد سال بە

شەپپوورلیدان میروولەکانیان بەو برۆایە گەیاندىن کە

پۆزیک دەبنە فیل، ئەوا حیکمەتیکى تىدايە."

سولتان پرسى:

"بەراست؟"

مەل گوتى:

"حیکمەتیکى تىدايە."

سولتان گوتى:

"کەوايە با بیر بکەینەوہ."

مەل گوتى:

"باشە. جاری من با برۆم لەسەر ئەو لقە بنیشمەوہ و

کەفەلم باش بخورینم. کەفەلم نەخورینم بیرم بۆ

ناکریتەوہ سولتانم."

سولتان گوتى:

"سەیرە. منیش ھەر وا. دە برۆ خۆت بخوریتە و

وەرەوہ. نا، نا، راوہستە، وەرە لەسەر دارەکەى من

بنيشه، تۆ له سهرى خۆت بخورىنه و من له خواري.
خۆمان دهخورىنين و بير دهكهينهوه، باشه؟

پۆپه بهرز گوتى:

“زۆر باشه.”

له خوارهوه سولتان كهفەلى به نيقهەدى درهختهكهوه
لكاند و له سهرىش پۆپه بهرز پاشەلى به لقى دارىكهوه
نا و بى پراوهستان خويان خوراند.

پاش قەدەرەيكى زۆر، له پرىكا سولتان له خۆشيان
قىژهەيكى لى بهرز بووهوه، مهلهكهى بانگ كرد و گوتى:
“خيرا وەرە، خيرا كه.”

مهلهكهش دەسبەجى له سهرى پرا بهرو خواري فرى.

“فرموو سولتانم.”

سولتان گوتى:

“تەواوە. چارەسەر بوو. هیچ پێویست نەبوو ئەو
هەموو خۆمان تێك بدەین.”

“چۆن؟”

“ئاخۆ میروولهكان له عەمبارى شارەکانیاندا
خواردەمەنیاان هەیه؟ هەرچی خواردەمەنى هەبوو بۆ
مێنیاان نەهێنا؟ لەم ماوەیەدا بە کارى کۆشک و
کورسییهوه مژوول نەبوون؟ چما کاتیان بۆ مایهوه
خواردەمەنى بۆ خۆیان کۆ بکەنەوه؟”

مەل گوتى:

“نەخێر. له عەمبارەکانیان تەنانهت تۆسقاڵێک
خواردەمەنى دەست ناکەوێ.”

"جاری هیچ، هیشتا برسی نین. لیره وله وی، که میکیش
بی خواردنیاں چنگ ده که وی. نه گهر زستان هات و
به فر باری، نه گهر زستان داهات و له دنیا ده عبا و
گول و گهنم و کاکل شک نه برا..."
مهل کوتی:

"نه گهر هیچ شک نه برا، چی ده که ن؟"
"برسی ده میتنه وه چی ده که ن، که برسییش بوون
تیده که ن فیل نین و به بیریاں دیته وه میروو و مه لن،
نه وسا که بینیاں له برسان به لادا دین، دینه لام و
داوای خوارده مهنی ده که ن... نه منیش..."
مهل زهنده قی چوو و پارایه وه:

"نه گهر من به رده وام که فله لم بخورینم و بو همیشه فیل
بمیتنه وه، کارت پیم نایی، وا نییه؟"
"کارم به تو نییه، نه وهنده ی پیت خوش بی خواردنت پی
ده دم. تو به که یفی خوت که فله لت به داره کان بخورینه،
تو فیلی."

"نه ی مه له کانم؟"

"نه وانیش بریک فیلن."

سه رکرده ی په پوهه کان به جوشو خرۆشه وه هاته گۆ:
"ته واوه. بریک فیلیتی بو نه وان به سه. نه ی سه باره ت به
میرووه زهرده کان ده لیتی چی سولتانم، خو نه وان له
میرووله بوون هاتوونه ته ده ری، نه گهر وازیان لی بینین
و له فیلبوون بیهرییاں بکه ین، له م ناوه دا به
هه لپه سیراوی ده میتنه وه."

“ئهوانیش با کهمیک فیل بن و له سالدا مانگیگ وهک
مهلهکانی تو کهفهلایان بخورینن، باشه؟”
سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان به کهیفخۆشی گوتی:
“باشه.”

له خوشیان له‌م لق بۆ ئه‌و لق ده‌فهری و ههر جاره‌و
له‌سه‌ر یه‌کیان ده‌نیشه‌وه.
“تۆ ده‌توانی به‌ درێژایی سال بیتوچان، له‌ فیلیکی باش
زیاتر، ته‌نانه‌ت له‌ من زیاتر که‌فهل‌ت بخورینی.”
“بێقه‌زا بی، ههر بمینی سولتانم. ئیستا ئه‌گه‌ر زستان
هات و میرووله‌کان برسی مانه‌وه‌...”
سولتان گوتی:

“با چاوه‌ڕێ بکه‌ین، با له‌ خوراندنی که‌فهلایان پاشگه‌ز
نه‌بنه‌وه، ده‌یانینم به‌ خۆیان و به‌ که‌فهلایانه‌وه‌...”
زستان هات، به‌فر دایکرد، مه‌ل و میروو ههر وا له‌
دارستان بی ئه‌وه‌ی وه‌په‌ز و ماندوو بن، که‌فهلایان له‌
داره‌کان ده‌خشان. سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کانیش چه‌ند پوژ
جاریک له‌ کۆشکی سولتانه‌وه‌ به‌ره‌و ولاتی میرووله‌کان
و دارستانه‌کان ده‌فهری و بی ئه‌وه‌ی قسه‌یان له‌گه‌ل بکا،
له‌ سه‌ره‌وه‌ له‌ دارستانه‌کانی ده‌روانی و ده‌گه‌پایه‌وه‌ بۆ
کۆشک، له‌وێ، ههرچی بینییوی به‌ ورده‌کارییه‌وه‌ بۆ
سولتانی ده‌گیراوه‌. سولتانیش به‌ سه‌بره‌وه‌ چاوه‌روانی
پوژی واده‌ بوو.

میرووله‌کان له‌سه‌ر ئه‌رز و مه‌له‌کان له‌سه‌ر لقه‌کان
له‌پریکا بۆیان ده‌رکه‌وت له‌ سه‌رمان هه‌لده‌له‌رزن و

برسییانه. بالندهکان یه کسهر به رهو هیلانه کانیان
 هه لفرین، خوارده مهنی نیو عه مباره کانیان خوارده که
 سولتان پتی دابوون و نوقمی خوشی و سه فا بوون.
 میرووله کانیش پیشان چه په سان و پاشان وه جموجوول
 که وتن، سهریان له ملا و له ولای دارستان دا، گه پان،
 وهک نه وهی تازه له دایک بووبن، بونیان به سروشته وه
 کرد. به داره کانداهه لزان، پییانه وه لکان، بونیان به
 گه لاکانه وه کرد، له کاتیکدا سمیله کانیان لیک دهخشانده،
 تیروته سهل پیکه وه دوان، تیگه یشتن برسی و بیچاره
 له ناوه ماونه ته وه. میرووله کان چه ند پوژی پوول پوول
 له دارستان گه پان و دوش دامان.

برسیتی واکوشاری بو هیتابوون که ئیتر نه فیلبوونیان
 به خه یالدا دههات و نه که فه لبه دارداهینان. پیر و مندال
 له برسان نه ییده توانی ری بکا.

میرووله کان هر واکه په ساو و دوشداماو بوون تا نه و
 کاته میرووله سهیره که خوی تینه لقورتاند و پرسیی:
 "هو هاوړنیان، ئیمه پیش نه وهی بیینه فیل، ولات، شار،
 مال و حالمان نه بوو؟"

میرووله کان گوئیان:
 "هه مانبوو."

"ئی باشه بهر له وهی بیینه فیل له شاره کانمان
 خوارده مهنیمان نه بوو؟"

میرووله کان گوئیان:
 "هه مانبوو."

“كەوايە بۆچى چەندىن پۇژە لەم دارستانەين و بە دەورى خۇماندا دەسووپىننەو؟”

مىروولەكان گوتيان:

“ھەر بەراست بۆچى لەم دارستانە بن بەستە بە دەورى خۇماندا دەسووپىننەو؟”

“كەوتووینەتە دارستانىك پىي دەرچوونى ديار نىيە...”

“دەنووين و دەنووين و پۇژ ديار نىيە...”

“دەى كەوايە با بەرەو ولاتەكانمان بىيىنەو.”

مىروولەكان لە دارستان، دەشت، شاخ، گىردۆلكە و نەوالەكانەو ەك لافاۋ بەرەو ولاتەكانيان شوپپوونەو. بە پۇژ و ەفەتە پىيان پىي. كە گەيشتەو ە شار و مالەكانيان، يەكەم شت پەلامارى ەمبارەكانيان دا، بەلام چ بىيىن باشە، بىيىنان گشت ەمبارەكان بەتالان، لە ەمبارى ەيچ شار و ولاتىكدا تەنانەت تۇسقالى خواردەمەنى دەست ناكەوئ.

“ئەى ھاۋار چ بەسەر خواردەمەنىيەكانمان ھاتوۋە؟”

مىروولە قەلافەتسەيرەكە پىكەنى:

“ھەى گەۋجىنە، ھەى بىئەقلىنە، ھەى برادەرانى مىروولەى مىشك لە ناۋكەھەنجىر بچوۋكترم، قەت دەزانن لە كەيەوۋە خواردەمەنى بۇ خۇمان كۇناكەينەو؟ ھەموو ەيىز و تواناى خۇمان بۇ دروستكردى كۇشك، دەرھىنانى بەردى ئەلماسى شىن لە نىۋەراستى ئەرز و داتاشىنى كورسى نەخستە گەر؟ ھەى مىروولە فەرامۇشكار و بىمىشكەكانى برام، بۇ ئەو خواردەمەنىيە

خوشانهی له چوار قورپنه‌ی دونیا کومان کردنه‌وه بۆ
 عه‌مباره‌کانی سولتانمان نه‌گواستنه‌وه؟ ئیستا عه‌مباره‌کانی
 سولتان لیاولیین له‌ خواردمه‌نی، وا نییه؟ وه‌ها به‌ عه‌شق
 و شه‌وقه‌وه‌ خواردمه‌نییه‌کانی سه‌ر ږووی زه‌ویمان بۆ
 سولتانمان کۆکرده‌وه که‌ ته‌گه‌ر سولتانمان، فیه‌کان و
 بالنده‌کان بیانخۆن، ئیمه‌ و سه‌رجه‌م بوونه‌وه‌ره‌کانی دونیا
 بیانخۆن، ئه‌وا خواردمه‌نییه‌کانی ئه‌و عه‌مبارانه‌مان به‌ ده
 سالیښ بۆ ته‌واو نابێ.

میرووله‌کان گوتیان:

“ده‌ی ئیستا چی بکه‌ین؟”

ئینجا سمیلیان له‌ سمیلی یه‌کتر خشانده‌ و ماوه‌یه‌کی
 دوورودریژ پیکه‌وه‌ قسه‌یان کرد.

له‌ شاره‌کان، برسی و تینوو، نه‌یده‌زانی چ بکه‌ن،
 بیوچان سمیله‌کانیان له‌ سمیلی یه‌کتری ده‌خشانده‌ و
 ده‌سوورانه‌وه‌ سه‌رکرده‌ی په‌پوه‌کان له‌واوه‌ نابینری
 و بچووکه‌ترین هه‌وال له‌ سولتانی فیه‌کانه‌وه‌ نایه‌. له‌و
 شار و ولاته‌ پانوبه‌رینه‌ به‌ تاقی ته‌نیا وه‌کو به‌ردی
 بنی چالیان لسی هاتبوو. زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری
 به‌سالاچووکه‌کان له‌سه‌ر جی که‌وتبوون، یه‌ک له‌سه‌ر
 سی ده‌ئاوسان و ده‌مردن.

ئاخریه‌که‌ی دیسان میرووله‌ قه‌لافه‌تسه‌یره‌که‌ خۆی
 تیه‌لقورتاند و گوتی:

“ئه‌ری هاوڤییان، لیره‌ ئاوا ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست
 داده‌نین و چاوه‌ڤی ده‌بن له‌ برسان یه‌که‌ یه‌که‌ بمرن؟

ټاوا بړوا ټم زستانه تهنانه میرووله یه کیش له سهر
گویی زهوی زیندوو نامینیته وه.

گوره و پشسپیی میرووله کان گوتیان:

‘شتیک هه یه بکری ټی میرووله ی قه لافه تسهیر؟’

میرووی قه لافه تسهیر گوتی:

‘با بیر بکهینه وه. به شکم له شوینیک هه ندیک شت

بدوزینه وه، سکمان تیر بکهین و له برسان نه مرین.’

گوره ی میرووله کان گوتیان:

‘به م زستان و قیامه ته که سهرانسهری دونیا به فر

دایووشیوه، له کوئ خوارده مه نیمان بؤ ده دوزریته وه؟’

‘با تاقیی بکهینه وه، به شکم له شوینیک هه ندیک شت

بدوزینه وه. به شکم شوینیک بدوزینه وه به فری لی

نه باریبی، عه مباره گه نمیک، نانه واخانه یه ک، ده رگایه کی

کراوه یان سیلویه ک... په نکه مه خزهنیکی خوارده مه نیی

له بیرکراو که له باب و باپیرمانه وه جی ماوه... به شکم،

به شکم، به شکم... کام شه وتان بینیه پوژی به دوا

نه هاتبی... ده ی هاورپیانی میروو، با بیر له پیکه کانی

دوزینه وه ی خوارده مه نی بکهینه وه. با برؤین و

بکه پین، دؤل و شاخ و دهشت بیوین، کول نه دهین، با

بزانین چ ده بی، قپروسیا، ده ی...’

گوره ی میرووله کان پالیان به دیواره وه دا و بیریان

کرده وه، سهریان بؤ ناو کوشیان به رداوه، پشه کانیان

به قامکیان شانه کرد و له گژ فکران را چوون، سی

پوژ و سی شه و نه نوستن و بیریان کرده وه.

لىرە، لەبرى ئەوھى لەم شارانە چاۋەپى بىن،
 بەتالوھەتال بسووپىنەوھ و بمرىن، باشتىر وايە بەم
 زستانە قىامەت ئاسايە بکەوينە پى و بەدوای خواردندا
 بگەپىن، گەورەھى مېروولەکان وايان گوت و مىلى
 پىگەيان گرت. مېروولەکان لەسەر بەفرى سېلى لە
 پۇژھەلاتەوھ بۇ پۇژئاوا و لە باشوورەوھ بۇ باکور،
 رىزى دوورودرىژيان پىک ھىتابوو، لەسەر بەفرى
 بىکوتايى قەتارەيان بەستبوو. گەشتە پىشت چىاي قاف،
 گەشتە دەشتەکانى ئاسيا، ئەنادولايى بەپىت،
 چووکوورئوفا، مېزوپوتاميا و کەنارەکانى نىل. بە
 حوکمى ئەو خودايە لە ھىچ کوى خواردنيان چىگ
 نەگەوت. گەلەک مېروولە لە بن بەفردا نىژران،
 مېروولەيەكى زۆر لافاو بردى، مېروولەيەكى زۆر بە
 ھۆى نەخۆشى تەشەناکەر لەناوچوون. کاتىک
 گەرانەوھ بۇ ولاتەکانيان، مېروولەکان يەک لە سىنى
 ھاوپىکانيان لەدەست دابوو. ئەوانەيش وا مابوونەوھ،
 بىچارە و پەريشان و سەقەت بووبوون. لە برسان پەق
 و پەوالە بووبوون. لە پقان وەھەناسەپرکە کەوتبوون
 و ھىند توورە بوون دەيانويست دونيا بېروخىن و
 ئاگرى بدەن.

بەردەوام سىمليان لە سىملى يەكتىرى دەخشانە و
 بۇنيان بە يەكەوھ دەکرد و پىكەوھ دەدان:
 "ھەھەھە، ئىمە بووينە فىل، فىل!"

"هه‌ی بیئەقلینه، بۆ میرووله ده‌توانی بیئەفیل، هه‌ی
 میرووله‌ی بیئەقل!"
 "پیمان وا بوو فیلین و بووینه مه‌سخه‌ره‌ی سه‌رجه‌م
 بوونه‌وه‌ره‌کانی دنیا."
 "وه‌کو فیه‌کانیش که‌فه‌لمان له‌ داره‌کان ده‌خشاند..."
 "که‌فه‌لمان خوراند و بووینه مه‌سخه‌ره."
 "جا وه‌ک فیه‌کانیش سکمان هه‌لمساند، قورتمه‌کانمان
 درێژ کرده‌وه و وا به‌ فیز و ئیفاده‌وه پیمان ده‌کرد هه‌ر
 مه‌پرسه..."
 "خویشمان به‌ نه‌ژدای پاسته‌قینه‌ی فیه‌کان له‌قه‌له‌م دا."
 "ناخ، له‌ ئیمه‌ی میرووله‌ی مه‌سخه‌ره... هه‌ر به‌پاست
 پیمان وابوو بووینه‌ته‌فیل!"
 "ئه‌و به‌سولتانبووه زگزه‌ گالته‌ی پیمان ده‌کرد."
 "ئه‌و سولتانه گوی پیمه‌په‌یه."
 "ئه‌و سولتانه می‌شاوییه قونسووره."
 "قورتم قورپاوی."
 "چاودوگمه."
 "لووت گلخۆرکه."
 "کلکه‌مار."
 "ته‌ویل هه‌لتوقاو."
 "ئه‌و قه‌له‌وقۆره."
 "قاچ خواروخنیچ..."
 "بووینه فیل، فیل!"
 "ئیمه‌ی میرووله بووینه فیل."

‘وهك فيل خۆمان هه لمساند و هه لمساند تا ئاوامان
به سهر هات.’

‘دانه پزاین و دوانزه مانگی سال هه ولمان دا له و فیله
قیزه وه نانه بچین.’

‘بووینه فیل فیل و ئه وهی ده بوو ببینین بینیمان.’
قسه و یاس، جارجار به گالته، جارجار به تانه و
جارجارهش به رقه وه بهرده وام بوو. ههر له ئیستاوه،
میرووله یهکی زۆر بوو بوونه میرووی پدیشوور، شار
و ولاته که یان جی هیشته بوو، سۆراغیان نه ما بوو و بۆ
لای میرووه پدیشووری ئاسنگهر رایان کردبوو.

له کاتی که میرووله کان له برسان و له سه زمان نه خوش
ده که وتن و ده مردن، میرووله زهرده له کان نوقمی
خۆشی و شادی بوون، سکيان تیر و پشتیان قایم بوو،
عه مباری سولتان له ژیر فه رمانی ئه وان دا بوو، له
به خته وه رییان شیت و دیوانه بوو بوون، بۆ خۆیان له
شار و ولاتان ده که ران. رۆژ به رۆژیش پرووداوگه لی
شاره کان و ولاتانیان به گوینی سولتان ده که یاند.

‘وهی بابهرۆ وهی، تو سه یری ئه م میروولانه که... تو
سه یری ئه م که مژه و بووده لانه که، تو بلیی خۆیان پی
چی بی!... میرووله کان، سه ره تا خۆیان به فیل ده زانی،
بۆی هه یه ئیستا پیتیان وا بی پلینگن، هه ی له م
بووده لانه! نیشانتان ده ده م. فیلیکتان بۆ ده نیرم، هه زار
شارتان له ته ک خاکدا یه کسان ده کا. هه ی بووده لانه،
توخوا تو سه یری ئه مانه بکه...’

هه موو جاري كه سولتان هه واليكي له ولاتي
ميرووله كانه وه پي دهگهي، له رقان دداني له چيره وه
دهبرد، له كوشكي به دهوري خويده دهسوړا. وهك
ئوهي كيرديان له گوشتي پو كردي، هاواري دهكرد.

دهلين چي؟

پيت راده بويرن سولتانم.

دهلين چي؟

دهلين كلکه مار، چاودوگمه، بووده لهي كويړ، سولتانم.
ئادهي سهيري كلکم بکه، هو سهركردهي په پوهه كان،
هيچ شيوهي مار دهدا؟

هيچ وي ناچي سولتانم، درو دهكهن.

له چاوه كانم پروانه.

چاوه كانت شيوهي چاوه كاني ئاسك دهدا، سولتانم.

كه واته درو دهكهن، بوختانم پي دهكهن، ها؟

بوختانت پي دهكهن.

بوچي، من چيم له و نمه كنه شناسانه، له و ناكه سبه چانه
كردووه؟ من فيلتييم به هر كام له وان نه دا، به و
بينامووسانه؟

پيت دان سولتانم؟

ئه گه ر وا بي چيان دهوي؟

برسييتي وپ و كاسي كردوون، ئه قلبي له سهردا
نه هيشتون، ترسي مردن له برسان شيئي كردوون.
ميرووله يه كي زور به برسييتي مردووه؟

"بەلى... ژمارەيەكى زۆر مېروولە لە برسان مرد، بە
 نەخۆشى تەشەناكەريش گەلىك تيدا چوون سولتانم."
 "با بمرن، سەرکردەى پەپووەكانى برام. خۆ وەچەى
 مېروولە لەسەر زەوى كۆتايى نايە... ئەوەندە
 زۆرو زەوهندن بۆ پیت وایە بە مردن كۆتايان دى؟"
 "كۆتايان دى سولتانم."

"ئەو دەلىلى چى ئەى پۆپەبەرزى برام، هەموو شتيك
 لەم دونيايە تەواو دەبن، مېروولە نەبن. مېروولە گەلى
 زۆرن و دونيا پرە لە مېروولە. ئەو هەموو مېروولەيە
 قەت بە مردن تەواو دەبن؟ بروانە، يەك دەمرى، هەزار
 لەدايك دەبن..."

"راستە سولتانم، يەك دەمرى و هەزار لەدايك دەبن،
 بەلام بەم قاتوقرپيە، ئەگەر بە ميلیۆنان مېروولەش
 لەدايك بن، هېشتا بەرگە ناگرن و تەواو دەبن."

"ئەمان، ئەوهم لەگەل مەكە پۆپەبەرزى برام، من چۆن
 لەم دونيايەدا دەتوانم بى مېروولە بژيم؟ مېروولە نەبن،
 كى ئەم خواردنە خۆشانە، ئەم هەنگوين، گول، كاگل و
 شيلەى گيايانەم بۆ كۆدەكاتەو، كى، كى؟ ئااى
 مېروولەكانم، عەبدە قارەمان و بەتواناكانم. ئااى!"
 سولتان ئاخىكى وای هەلكيشا كە دەنگى لە سەرچەم
 ولاتانى مېروولەكان بېسترا:

"وااى، وااى... وااى مېروولە عەبدەكانم، واااى!"
 پۆپەبەرز بۆى سەندەو:
 "واى."

سولتان گوتی:

”بروانه. من له همموو ئو تاوانانه خوش دهبم که ئهوان
بهرامبهر به من ئهجاميان داوه، بهلام قهت لهوانه
نابوورم بوونهته پيشسور و له چياکانيان داوه. گويم
لى بگره پوپه بهرزى برام...”

”گويم ليته سولتانم.”

”من لهم پيشسورانه دهترسم، بهلايهکم بهسهر دينن.”
”ميروولهکان ئهوهنده بچووکن که ئهگر سهرجهم
ميروولهکانى دونياش ببنه پدينسور، ديسان هيچيان
پى ناکړى...”

”دهزانم، دهزانم پوپه بهرزى برا، ئهه بوونهوهره وردانه
هيچيان لهگل فيل، ئهه فيله زه بهلاحه پى ناکړى، بهلام
ئادهميزاد چيى گوتووه، ئهه ئادهميزادهى چهندهش
گه مژه بى ئهوهنده ژيره، چيى گوتووه؟”

سهرکردهى پهپوهکان پرسى:

”چيى گوتووه؟”

”دهلى دوژمنت ميروولهش بى، به بچووکى مهبينه.
دهزانم ميروولهکان تا قيامت لهژير ئهمر و فهرمانى
مندا دهميننهوه و هيچ ناکهن، بهلام سهرهپاي ئهوهش
نابى دهرفهت بهم پيشسورانه بدرى. کى چ دهزانى،
دهبى قامکمان لهسهر پهلاپتکه بى. فهيرانه، ئهوهنده
بچووک و وردن که...”

پيندهنگ بوو، بيرى کردهوه، لهناکاو قورتمهکى بهرز
کردهوه و گوتى:

”سهير كه په پووى برا. باش گويم لى بگره، له م
 دونيایه دا نابى هيچ بوونه وهرىك بزاني من له ميرووله
 ريشسورره كان سل دهكه مه وه. نه گينا پيم رانده بويرن و
 ده بمه بنيتشته خوشكهى سهر زاران. نه مان ها، با هيچ
 ميرووله يهك، هيچ بوونه وهرىك نه زاني من به كړ
 ردينسورره كان داچووم.“

”كه س نازاني سولتانم.“

”من له دونيادا له هيچ بوونه وهرىك سل ناكه م. نه وهى
 راستى بى من ته نانه ت له شير، پلنگ، تاړپلنگ، ماري
 بووا و مروفيش ناترسم.“

”ده زانم، سولتانم، ده زانم ناترسي.“

”من نه گره تووړه بم، هيچ بوونه وهرىك له دونيادا
 ناتواني پيشم پى بگرى.“

”ناتواني پيشت پى بگرى سولتانم.“

”له گهل نه مه شدا نه م ردينسورره له ناو ده بوم و
 ته ناهى بؤ دونيا ده گه رينمه وه. له ژير سايهى سولتانيتي
 مندا هيچ بوونه وهرىك دوژمنايه تى بوونه وهرىكى تر
 ناکا. كه چى نه م ردينسورره دوژمنى منيشن، وا نيبه؟“
 ”دوژمتن سولتانم.“

”هيچ ريشسوررىك له م دونيایه دا ناميتنه وه.
 ره گورپيشه ريشسورره كان وشك هه لده گه رينم. بيجكه
 له من، كه س بؤى نيبه وشه گه لى يه كسانى، نازادى و
 ناشتى بيتنه زمان. له ژير سايهى سولتانيتي مندا، كه س
 وهك نه م ريشسورره كه سيكى تر ناچه وسيتنه وه.“

ئەوانەى دونىايان كىردوۋەتە بەندىخانە، ئەوانەى لەم
 دونىايەدا دوژمنى ئازادى، يەكسانى، ئاشتى و برايتىن،
 ئەو مىروۋە سوورە سووكوچرووكانەن. ئەو مىروۋە
 پىدېنسوورانەن ئىرەيسى بە فېلبوون و ئاكارفېلى
 مىروۋلەكان، واتە ھاورەگەزەكانى خۇيان دەبەن و بە
 ھۆى فېلبوونى مىروۋلەكان لە داخان خەرىكە شىت
 دەبىن، چۈنكە ئەو مىروۋلە پىدېنسوورە
 سووكوچرووكانە قەت نابنە فېل. لەبەر ئەمەشە دوژمنى
 ژيان، مىروۋلەكان، فېلەكان، دونىا و ھەموو شتە
 جوانەكانى دونىا و تەنانتە دوژمنى منىشن. ئەمنىش
 لەم دونىايەدا بواری ژيانىان پى نادەم. دەيانكوژم، ھەر
 ھەموويان دەكوژم. سەير كە سەركرەدى پەپوۋەكان،
 تۆكەسىكى سارد و گەرمى پۆزگارت چىشتوۋە،
 تەمەنىكت بەسەر بىردوۋە، ئەگەر ئەم مىروۋلەنە
 ھەموويان بىنە پىدېنسوور، ھىچيان لەدەست نايە، وا
 نىيە؟ بىنە ئاگرىش ھەر بەقەد جىقوونى خۇيان ئاگر
 دەننەۋە. مىليۇنىك مىروۋ لەسەر يەك كۆبىنەۋە بە
 ئاستەم بەقەد پىنى فېلىكى منيان لى دى، كەوايە من
 بۆچى دەبى لە مىروۋە عەبدەكانم سىل بىكەمەۋە؟
 ھەلچووم و چىى واى نەمابوۋ ۋەچەى سەرچەم
 مىروۋلەكان لەسەر پوۋى زەۋى بىسپمەۋە. ئەمن،
 ئەمن، ئەمن لە مىروۋلەكان ناترسم. ئەوان دەبىنە فېل،
 دەبىنە فېل و لەژىر دەسەلاتى ئازاد، يەكسان و فېلىتىيى

مندا بهخته وەر ده ژین. بهخته وەرترین بوونه وەر هکانی
دو نیا کین؟

میرووله کانن.

ئو بوونه وهرانه ی له دنیا دا هره ئازادن و به
یه کسان ی ده ژین، کین؟

میرووله کانن.

ناشتیخوازترین بوونه وەر هکانی دو نیا کامانه؟

کئ بی جگه له میرووله.

زور له میرووله پیشووره سووکانه تووڤه بووم و
زوری نه مابوو سه رجه م میرووله کانی به ندهم له پرووی
زه وی بسرمه وه... نیسته به نده کانم له چ دۆخیک دان،
خیرا برو، بگه پئ و چاو بگیره، بزانه ولاته کانی
میرووله کان له چ دۆخیک دان و ئاگادارم بگه وه.

بان سه رم سولتانی خۆمان.

سه رکرده ی په پوهه کان و پرای په پوهه کانی هاوپی
به ره و ولاتی میرووله کان له شه قه ی بالی دا، که گه یشته
جئ چ ببینی، بشیوی، هه ژاری و برسیتییه ک که
مه پرسه. دۆخه که وا له تابشت به ده ر بوو که ته نانه ت
پۆپه به رز سه ره پای ئو ته مه نه زوره و ببینی ئو
هه مووه کاره سات و کورشتوب و نه خۆشی ته شه نا که ره،
زوری نه مابوو بنیشی و هون هون بگری و به باله کانی
فرمیسه که کانی چاوی بسریتته وه.

به دلکی خوینینه وه گه پرایه وه بۆ لای سولتان.

سولتان پرسیی:

‘ئەو ھەپتە، چىت بەسەر ھاتوۋە بىرام، سەرگىردەى
 پەپوۋەكان، ھەردوۋ چاۋم، چ بوۋە؟ شىتكت بەسەر
 ھاتوۋە. قەت پىم خۇش نىيە لەم دۇخەدا بىتىنم.’
 پۇپەبەرز نىشت و گوتى:

‘مەپرسە. مالويزان بوۋىن سولتانم، مىروۋولەكان تىدا
 دەچن. ئاخ، ئىمە ئىدى مىروۋولەى ئاۋا، دۇستى ئاۋا، ئەو
 بوۋنەۋەرەنە جارىكى دى لە كىۋى بدۇزىنەۋە كە بە
 دونىادا دەگەرەن و خواردنى تايىبەتيان بۇ كۆدەكرىنەۋە
 و ئاشقى يەكسانى، ئازادى و ئاشتى بوۋن، ئالاخ!
 دەمرن، يەكە يەكە دەمرن لە برسان.’

سولتان دىسان ھاۋارى كرد:

‘ۋەى، ۋەى!’

ھەرچى مىروۋولەيە گوىى لەم ئاخەلەكىشانە بوۋ و
 زانىان سولتان ئەم ئاخەى بۇ ئەۋان ھەلەكەشاۋە، بۇيە
 خۇشيان لە دلدا گەرا.

‘ۋەى، ۋەى، ۋەى! باشە ئەم مىروۋولە گەمزانە قەت
 ئەۋەيان بە ئەقل ناگا بىنە لام و داۋاى خواردەمەنم لى
 بگەن؟’

‘كى چوۋزانى، رەنگە ئەقلىان پى بىشكى و شەرم بگەن.
 مىروۋولەكان كەسانىكى زۆر وردىينن. رەنگە بىريان
 لەۋە كىردىيەۋە چۆن داۋاى خواردنىك لە سولتان
 بگەن كە خۇمان بۇمان كۆ كىردوۋەتەۋە.’
 سولتان پىكەنى و گوتى:

“برسیتی فیکری ورد و مورد به هیچ بوونه وهریکه وه
ناهیلت. برسیتی نهک هر من، بگره باوکی خویشی
ناناسی. پروانه، ئیستیک بگره، نهگر دۆخه که به م
جۆرهیه که تو ده لیتی، ئیستا سوپای میرووله کان له بهر
دهرکی سهرا کۆبوونه ته وه.”

هیشتا قسه که ی ته و او نه کرد بوو، سه رکرده ی
په پوهه کان بالی گرت، سهری له مهیدانه که دا، گه پرایه وه
و گوتی:

“حق به تویه سولتانم، مهیدانه که له میرووله جمه ی
دی. له تهنیش و چوارده وری کۆشک میرووله
شه پۆلان ده ده ن...”

“با پرۆینه دهره وه، ده بی له گه ل میرووله کانی به نده م
قسه بکه م.”

چوونه دهری، نه و میروولانه ی له مهیدانه که
کۆبوو بوونه وه فزه یان لینه نه هات، ده تگوت مردوون،
دهنگ له بهرد بهاتایه له وان نه ده هات.

سولتان چوه سهر نه و تاشه به رده ی له لای سه ره وه ی
مهیدانه که هه لکه وتبوو و دهستی کرد به ناخافتن.
بیروبۆچوونه کانی راشکاوانه بو نه وان دهر بپی.
به تاییه ت جه ختی له سهر نه وه کرده وه که نه وان به
بارستایی میرووله ده بنه فیل. سه روینی هه موو
قسه یه کی نه م راستیه له میژینه یه بوو. په یتا په یتا
دوو پاتی ده کرده وه. میرووله کسان، نه م ئاپۆرا

مه ترسیداره مته قیان لئوه نه ده هات. ته نانه ت له جیی
خویان نه ده جوولانه وه.

سولتانیش به رق و توورپه ییه وه له سهر یهک ده ئاخفی.
قسه ی کرد و قسه ی کرد، تا دواچار ماندوو بوو.
له وانه شه میرووله کان گشتیان مردبن. گومانیکی تال
به سهر هه ناویدا زال بوو، چه مایه وه و دانیشیت.

”مردوون، مردوون؟“

دهنگی چیاکانی وه له رزه هینا، به لام دیسان میرووله کان
فزه یان لئوه نه هات.

سه رکرده ی په پوهه کان بق نیو گوچکه بایه وانئاساکه ی
فری و گوتی:

”گویی بگره سولتانم.“

”چ بووه؟“

”گویی رادیره دهنگی له میرووله کانه وه دی.“

”منگه منگیکم گویی لئیه. ده لئین چی؟“

”گویی بگره سولتانم، گویی بگره. هیدی هیدی دهنگیان
به رز ده که نه وه.“

”گویم لئیه، گویم لئیه...“

”برسین، برسین، ئیمه برسین... که نهمان دهوئ.
که نهمان نییه.“

”ئیه وش ههنگوین و شیلهی گولان بخون!“

”که نهمان دهوئ، که نم...“

”سه رکرده ی په پوهه کان وه ره لام...“

”فرموو، هاتم سولتانم...“

“گه وره کانیان سواری بالت که و بیانیهنه بۆ لام...
پۆپه بهرز به ره و خوار بالی گرت، میرووله
قه لافه تسهیره که و گه وره میرووله کانی تری هه لگرت و
هینانیه پیش چاوی سولتان.

سولتان گوتی:

“زۆر به و دۆخه ی ئیوه تیک چووم. خه ریک بوو له
برسان بمرن، ئه ی بۆچی نه هاتنه ئیره؟
”نه مانویست له پیناو گیانمان سولتانی خۆمان بیتار
بکهین.”

سولتان به دهنگیکی خهفه تاوی گوتی:

“لوتف دهنوینن. خۆ دهزانن، ژیر و ژووری ئه م چیاپانه
به عه مبار ته نراوه، عه مباره کانیش به خوارده مه نی
ئاخراون... له وه ها دۆخیکدا ده کرئ له برسان بمری؟
”ئیمه میرووله ی، ئیمه ده مرین سولتانی خۆمان.”

“خوارده مه نیتان پی ده ده م.”

“بیقه زا بی سولتانی خۆمان.”

“بۆ ئه مه ش ته نیا مه رجیکم هه یه.”

“فه رموو، مه رجه که ت له سه ر چاومان داده نین.”

“خوارده مه نی ده ده م به هه ر میرووله یه ک بۆ ئه وه ی له م
زستانه به سه لامه تی ده رباز بی. به رامبه ر به مه ش...”
“گرنگ ئه وه یه گیانمان رزگار بکه ی، سولتانی خۆمان، چیت
بوئ ده یکه ی.”

“به رامبه ر به مه ش مه ردووی پشسوورم له هه ر
میرووله یه ک ده وی، هه لبه ت گه ر زیندوو بی، چ باشتر.

ئەگەر مېروو شەلەي پدېنسور ساغ بى، بۇ مردو و
زىندوى وي، عەمبارىكى تەژى شىلەي گول، ھەنگوين
و كاگل دەبەخشم.

“ھەر مېروولەيەك لە كوئ پېشسورىك بدۆزىتەوہ
سولتانی خۆمان؟ ئەوئەندەمان پېشسور لەناودا نىيە...”
“ھەر مېروولەيەك بواری پدېنسوربوونی تىدا بى، بە
پدېنسور حىسابە، مردو و زىندوى ئەوم بۇ بىتن.
بەم جۆرە پدېنسورەكان و ئەوانەي بۆى ھەيە ھەك
پدېنسورەكان بىر بکەنەوہ، لە پەگوپىشە دەردىنين.
مېروولەكان گوتيان:

“باشە سولتانی خۆمان، با ئەم پېشنىارەتان بە گوئى
نەتەوہى مېروولەكان بگەيەنين بزائين چ دەلین. بمانبە
سەرکردەي پەپووەكان.”

پۆپەبەرز يەكسەر لە سەرى پا بەرەو خوارى بووہوہ،
مېروولەكانى سەر پىشتى، لای مېروولەكانى تر، لە
مەيدانەكە دابەزاند و گەرايەوہ بۇ لای سولتان. چاوہرئ
مانەوہ. لە خوارەوہ، لە مەيدانەكە و لە دەوروپەر ھەرا
و ھەنگامەيەكى بىپايان بەو ناوہدا بلاوبووہوہ.

ھەرا و ھەنگامەكە تا دەھات زياتر درىژەي دەخاياند،
سولتان ئۆقرەي لى برا. شەش جار پۆپەبەرزى ناردە
لايان و گوتى:

“بىرۆ بزائە ئەم مېرووہ مەلعوونانە چ دەكەن، ئەم
ھاتوھاوارەيان لە چىيە.”

ھەرشەش جارەكەش پۆپەبەرز گوتى:

'هیچ له و غه له به بیان تیناگه م، میرووله قه لافه تسهیره که
 و هاو پینایشم بق نادۆزیته وه، سولتانم.'
 فیل چهندهش زه به لاج و میروو چهندهش ترسنۆک بن،
 سولتان هه مدیس خۆی لی به دور دهگرتن. ئه وان که
 بهرد و ئه لماسی شینیان له نیوه پاستی زهوی
 ده رهیتابوو، کۆشکیان ساز کردبوو، بن ئه م شاخانهیان
 پر کردبوو له خواره مه نی، ههنگوین، گهنم، کاکل و
 شیلای گول، ئه گهر چه زیان بکردایه و هه ندیک
 میتشکیان به کار بهیتایه و به جهرگ بوونایه، له م
 دونیایه دا چ شتگه لیکیان نه ده کرد. ئه م میروولانه سن
 چوار بارته قای قورسای خۆیان بار هه لده گرن، وا نییه؟
 له بهر هه ندی به پیه بردنی ئه م میروولانه لیها تووی و
 زانستیکی زۆری پیویست بوو. سوودوه رگرتن له
 میرووله کان و به پیه بردنیان شتیک نه بوو به داری
 زۆری به دی بن. نه ده بی برسییان به پیتیه وه، نه زۆر
 تیریان بکه ی، نابی زۆر هه ژار یان زۆر ده وله مه ند بن.
 هه موو شتیک ده که ی بق ئه وه ی بیر نه که نه وه. له
 سروشتی میرووله کاندایاخیوون، گوپین و
 ریشسووربوون هه یه. ده بی پیکه یه ک بدۆزیته وه بق
 ئه وه ی شه و و پۆز بیر له فیلبوون بکه نه وه... به م
 جوړه میرووله بوونیان له بیر ده به یته وه... بق ئه م
 مه به سته ش ده شی پئ و پینازی نوئ بدۆزیته وه.
 سولتان بیرری له زۆر شتی ئاوا ده کرده وه که
 سه رکرده ی په پوه کان بق دوا یین جار چوه لای

میرووله کان و گه پایه وه، لهو ساته دا له ناکاو
میرووله کان که به جووله جوول که وتبوون،
هاتوهاواریان لی برا.
سولتان به ترسه وه پرسیی:
"چ بوو؟"

پۆپه بهرز کوتی:
"له وانه ی سهر باله کانم بیرسه."
میرووله قه لافه تسهیره که کوتی:
"میرووله کان کوتیان ئیمه ریشسووره کانمان بو
نادۆزریته وه. شیتن ئه و میروولانه. کوتیان ئیمه بو
پارووه نانیک، ته نانه ت ئه گهر ردینسووره کانیش
بدۆزینه وه، نایانکوژین. چش، ههر کهس ده چیته قه بری
خوی. با له برسان بمرن، چ بکهین، سولتانی خاوهن
شکومان..."

"جاری ئیوه سکتان تیر کهن... له سهر بالی په پوهه که
چهند که سن؟"

میرووله قه لافه تسهیره که کوتی:
"زۆرین."

سولتان به پۆپه بهرز ی کوت:
"ئه مانه هه لگه و بیانبه یه کهم عه مباری هه نگوین."
"به سهر چاو، مه له که وای کوت و یه کسه به ره و
عه مباره که فپی."

گه وه و پیشه وای میرووله کان که له یه کهم عه مباری
هه نگوین دابه زین، له برسان په لاماری هه نگوینان دا،

هيندهيان خوارد، هيندهيان خوارد، سكيان وهك تهپل
ههلمسا. نهتهوهی میرووله دهسبهجی بیستیان که نهوان
سکیان به ههنگوین ئاخنیوه و رقیان له گهورهکانیان
ههلگرت، وهك چون رقیان له فیلهکان ههلگرتبوو.

گهوره و پیشه‌وای میرووله‌کان که سکی خویان تیر
کردبوو، کاتیک گه‌رانه‌وه بۆ ناو میرووله‌کان، نهوانی تر
به جۆری هه‌لسوکه‌وتیان کرد وهك نه‌وهی هه‌یچ نه‌زانن
و هه‌یچ پووی نه‌دابی. پاشان له‌پریکا که‌یلی خوشی
پۆحیان هاته‌وه به‌ر و گوتیان:

“بۆن به‌ سولتان بلین هه‌ر کاممان رڊینسووریک له‌گه‌ل خۆیدا
دینی. ده‌یه‌تین و خوراکه‌که‌مان له‌ سولتان وه‌رده‌گرین بۆ
نه‌وهی له‌ برسان نه‌مرین.”

پیک له‌و ساته‌دا پۆپه‌به‌رز هاته‌ مه‌یدانه‌که، گه‌وره‌کانی
سواری باله‌کانی کرد و وه‌ حه‌وا که‌وت. گه‌وره‌ی
میرووله‌کان بۆ سولتانیان گێ‌رایه‌وه، فیل به‌م په‌فتاره‌ی
به‌نده‌کانی بیته‌ندازه‌ خوشحال بوو و گوتی:
“میرووله‌کان ئاقل بوون.”

میرووله‌کانیش پاش ئه‌م بریاره‌ پێداگره‌ به‌ په‌له‌ خویان
که‌یانده‌ شاره‌کانیان و یه‌کسه‌ر ده‌ستیان به‌ راوی
میرووله‌ زه‌رده‌له‌کان کرد، چه‌نده‌ میرووله‌ی زه‌رده‌له‌
له‌ناویاندا هه‌بی، یه‌که‌ یه‌که‌ گرتیان، په‌نگی سووریان له‌
رڊینیان دا و کوشتیان. ته‌رمی ئه‌م میرووله‌ زه‌رده‌له‌
رڊینسوور کراوانه‌یان برده‌ لای سولتان و خوراکیان
وه‌رگرت.

مەيدانى بەردەم كۆشك، باخچە تايىبەتەكەى سولتان،
دامىن و دۆل و بەردەكان پراوپر بوو له كهلاكى
مىروولهى دىنسور.

كه مردووى مىروولهكه دههات، تا چيا له كهلاك
چىبووهكانى بەردەم كۆشككه بەرزتر دەبوونهوه،
سولتان له خوشيان پتر خۆى با دەدا.

به شادومانى به پۆپه‌به‌رزى ده‌گوت:

“چەندەش زۆر بوون، چەندەش زۆر بوون ئەم مىرووه
سوورانه، ئەگەر كوشتنيان به ميتشم نەگەيشتبايه،
مالويران بووبووين.”

ئەو ساله مىروولهكان، هەرچى مىروولهى زەرد هەبوو،
هەموويانيان گرتن، دىنيان سوور كردن، كوشتيانن،
تەرمەكانيان بـردە بەردەم سولتان و خۆراكيان
وەرگرت. ئەوهى راستى بى هەر مىروولهكه، بۆيهى
سوورى له پىنج، شەش تا دە مىروولهى زەرد دابوو و
بۆ سولتانی بردبوون، له بەرامبەريشدا به هەمان پادە
خواردەمەنى وەرگرتبوو.

پۆژىك كۆمەلىك مىروولهى لاو، پيشسپيهكى
گەورەيان گرت، هەردوو قاچيان شكاند، دىنيان سوور
كرد، كوشتيان، مردووه‌كيان بـردە كن سولتان و
گوتيان:

“ئەمەش مىرووه شەلهى پيشسور.”

سولتان يەكسەر سەركردهى پەپووه‌كاني بانگ كرد و
گوتى:

"سەيرى ئەم تەرمە بکە، بزانە مېروو شەلە؟"
 پۈپەبەرز ماۋەيەكى زۆر بە دەۋرى تەرمەكەدا
 سوۋاپايەۋە و پاشان گوتى:
 "نازانم ۋەللا، ديارە مردوو دەگۈپدى، بەلام تەرمى
 ئەم مېروو پېرە زۆر شىۋەى مېروو شەل دەدا.
 سولتانم، ئەم مېروولانەش ئەۋەندە لىك دەچن كە
 ناتوانى زەردەكەيان و پەشەكەيان لىك ھەلاۋىرى...
 شىن و پەمەيان لىك جوئى ناكىتەۋە. خۇ ئەم گەنجانە
 درۇ ناكەن، ئەم مېروو پېرەش شەلە، پىدېنىشى سوور
 سوورە."

سولتان زۆر خۇشحال بوو و فەرمانى دا:
 "سى عەمبارى شىلەى گول بۇ ئەم گەنجانە بکەنەۋە.
 ئىكسىرىشىيان پىي بىدەن بۇ ئەۋەى سەرخۇش بىن."
 مېروولە گەنجەكان ھاۋكات پەلامارى ھەرسى
 عەمباريان دا، پاش ئەۋەى خۇيان تىر تىر كىرد، ئەۋەى
 لە عەمباردا مابوو، گواستيانەۋە بۇ شار، ھەكىمەكان
 لەم شىلەى گولانە دەرمانيان بۇ نەخۇشەكان دروست
 كىرد. چى مېروولەى نەخۇش لە شار و ولاتان ھەببو،
 رىزگارىيان بوو.

پۇژى سولتان مېروولە زەردەلەكانى كەۋتەۋە ياد و لە
 پۈپەبەرزى پرسى:

"بەندە زەردەكانم چىيان لى ھات، دەنگوباسيان؟ بە
 جارى ديار نىن، سەركىردەى پەپوۋەكان. نەكا لىم
 تۇرابىن و توۋپە بوۋىن لىم؟"

سەرکردەى پەپووه کانیڭش کە ئو ھەموو ھەموونەى تىپەپاندبوو، پوژ و پوژگارى بينیبوو و تەمەنىكى زۆر ژىابوو، بەرامبەر بەم پرسىارە کتوپرە واقى وپ ما. دەيتوانى چ بە سولتان بلئ؟ نەيدەتوانى بيژئ: سولتانم، ميروولەکانى بەندەت، يەكە يەكە ميروولە زەردەلەکانى توپان گرت، پەنگى سوورىان لەوان ھەلسوو، ئىنجا ئەوانيان کوشت و ھىنايانە بەردەمت، وەك پاداشيش خواردەمەنيان لئ وەرگرتى. سولتانى فيلەکان لە داخان شىت و ھار دەبوو، بەو پەقوھە فيلەکانى دەناردە سەر ولاتى ميروولەکان، فيلە تووپەکان يەك ميروولە نەدەما پانى نەکەنەوھ و نەيکوژن. ئەگەر ميروولە نەبن، فيلەکان و پەپووه کانیڭش برسى دەمانەوھ.

سولتان لە خورتوخوڤايى ئو ھەمووھە لە پدينسوورەکانى ھەلپچابوو. لەخوڤا ئەم خوڤپيە دەست و پئ سپيلکانەى کردبووھ کيشە... ئو ميرووھ زەردەلە پدين پەنگکراوانەى لە چنگ ميروولەکان پزگاريان بووبوو، دەمىک بوو پايان کردبوو و خوڤيان تىکەل بە ميروولە پيشسوورەکان کردبوو. ئەوانيش کە ھەلخەلەتابوون، بە شايى و ھەلپەپكى پيشوازىيان لئ کردبوون. لەبەر ئەمەش ميروولە سوورەکان خوڤەخو بووبوونە دوژمن و خەرىک بوو چاوى يەكترى دەربىنن. ميروولە زەردەکانيش بەپيى ئو فەرمانەى پتيان درابوو، دەبوايە زۆر پتيان بپرژينن، تاوھکو چاوى يەكترى ھەلکوئن، يەكترى بکوژن و تەواو بن.

سولتان ختوخۇپايى ئەو ھەموو ھەمىرولە
 پىدىنسورانە دەترسا. ئاخۇ ئەو ترسى وى نەبوو
 بووبوو ھۆى كۆژرانى ئەو ھەموو برا زەردانە؟
 سولتانم، مىروولە زەردەكان زۆربەى ھەرە زۆريان
 چوونەتە ولاتى مىروولە سوورەكان. پىدىنيان سوور
 كردوو و قەلافەتى مىروو سوورەكانيان بە خۇو
 گرتوو. لەوى چەندە مىروولەى پىدىنسور مابنەو،
 دەيانگرن و بۇ سولتانى خۇمانيان دىتن.

سولتان بە پىكەننەو گوتى:

ئەمە ھەوالىكى خۇشە. ئەمىرۇ، لەسەر شەپەفى
 تەواوبوونى سەرچەم مىروو سوورەكان، بە خۇشى
 كۆژرانىان بە جۆرىك كە تەنانەت مىرووئەكى
 پىدىنسور نەمىنىتەو، تا بەرەبەيان پىكەو دەخۇنەو.
 لىرە، لە بن ئەم دارچنارە، ھەم دەخۇنەو و ھەم
 كەفەلمان دەخورىنن. دەسبەجى ئەو گەنجانەش بىتە بۇ
 ئىرە كە تەرمى مىروو شەلەى پىدىنسوريان بۇ ھىنام،
 دەمەوى يەك دوو قسەيان لەگەل بكەم.

پۇپەبەرن، پىنج پەپووى ترى خستە پال خۇى، فېرى و
 ھەك ھەورەترىشقە گەيشتە ولاتى مىروولەكان،
 گەنجەكانى ھەلگرت و ھىنانى.

سولتان گوتى:

وەرەنە پىشى. پەلى فىلم بە ئىو دا. بۇ ئەو ھە
 كامتان بىنە فىلىكى باش، قوتابخانەى فىلبوونتان بۇ
 دەكەمەو و ھەك فىلى راستەقىنە دەتانكەمە فىل.

جاری، به داخه وه وهک میرووله فیل دهبن... به لام
ئەمشەو، لەگەڵ من کە فەلتان بە نیشووقەدی ئەم
دارچنارەدا دینن و دەخورینن، تا لە ناخی ناخە
هەست بە شکو و بەرزی فیل بکەن.

سولتان، سەرکەردە ی پەپووەکان و پەپووە
پیشسپییەکانی تر، میرووله گەنجەکان یانی بکوژانی
ئاسنگەرە شەلەکە تا کازیوێ بەیانی خواردیانەوه،
شادییان کرد، کە فەلیان بە دارچنارەکەوه نا و تا
بەرەیان خوراندیان.

ئەو گەنجانە کە تازە بووبوونە فیل، بە هۆی ئەوێ
میرووه شەلە ی راستەقینەیان بۆ سولتان نەهێناوه و
لەبری میرووه شەلێکی دروینیان هێناوه، شەرمیان لە
فیلبوونیان دەکرد، لەنیو خۆیاندا سویتدیان خوارد
میرووه شەلە پدینسووره راستەقینەکە بگرن و زەق و
زیندوو بیهێننە بەردەم سولتان.

ئێتر ئەوان بووبوونە فیل، بە رادەیهک بووبوونە فیل کە
لەگەڵ سولتانی دنیا پێکیان هەلەدا و بەشداری
جەژنەکە ئی دەبوون. دەچوونە قوتابخانە و وهک فیلێکی
چاک و بەقەد فیلێک دەبوونە فیل نەک بەقەد
میروولهیهک... ئاخر دۆزینەوه و هێنانی ئاسنگەریکی
پیر و شەل و چەماوه چیی تێدەچوو؟

لە کاتی مائاوایدا سولتان پیرۆزبایی پێ گوتن و هەر
کامە و بروانامەیهکی 'بوو بە فیل'ی پێ دان. ئەمە
یهکەم بروانامە ی 'بوو بە فیل' بوو کە دەبێهەشتی.

کار له کار ترازابوو. ئیستا نه گهر گه پابانه وه و به
 سولتانیان گوتبا چ گه مه یه کی له گهل کراوه، له بری
 پيشسووره کان، ږدینى ته وان ږهنگ کراوه و
 تهرمه که یان به و دراوه، له بهرامبه ریشیدا عه مباری ږږ
 له خوارده مهنی وهرگیراوه و له خشته یان بردووه، خو
 سولتان دونیای ده شتواند، وه چهی میرووله کانی له سهر
 ږووی زهوی ده سپیبه وه. وه چهی ده سپینه وه به لام کی
 دهیتوانی ږوای پی بینى که نه میرووه
 پيشسوورکراوانه میرووله زهرده کان بوون؟ له لایه کی
 تره وه، نه وان چوڼ ده یان توانی له چنگ نه میروولانه ی
 ملی شاخودا خه کانیان گرتبوو، کون به کون به دواى
 میرووله زهرده کانه وه بوون و به خوینی سهریان تینوو
 بوون، خو یان ږزگار بکه ن و خو بگه یه ننه لای سولتان.
 هه رچی بی ږدینیان سوور بوو بوو، باشتروا بوو
 تیکهل به پيشسووره کان بن و توله میرووله
 زهرده کان له وان بکه نه وه. نه وهی به سهریان هاتبوو،
 هیچ بوونه وهریک له م دونیا یه دا به سهر بوونه وهریکی
 تری نه هیتابوو. ږووبه ږووی چ کومه لکوژیبه کی سامناک
 و قیزه ون بوو بوونه وه، نه وهی میرووله کانی تر به سهر
 میرووه زهرده کانیان هیتابوو، فیل به سهر میرووله یان
 نه هیتابوو. هزار سالیش تیه ږ بن، ناتوان نه ږوژه له
 بیر بکه ن. له ماوهی چاوتروو کانیکدا، تهنانه ت
 میرووله یه کی زهرده نه مابوو ږدینى سوور نه کړئ،
 نه کوژری و تهرمه که ی له مهیدانه که ی بهرده م کوژکی

سولتان فری نه درئ. نه مانهش نهو ساته وهخته یان به بیر
 نایه که گیانی خویان پرزگار کرد. بهس نهو هیان باش
 دههاته وه یاد که پاش سئ پوژ مانه وه له ژیر توکللاشی
 دارچناریک، په لاماری قاپه ماستیکیان دابوو و ئینجا بی
 نهو هی له پشت سهریان بروانن، پرویان له چیا کردبوو
 و دور له چاوی میرووله کان هاتبوونه ئیره...

تاریک و پرونی به یانی بوو، له دۆله که یی نهو بهر
 خو په خوپی جوباریک ده بیسترا، میرووله کان
 هه ستابوون، به لاق چاوه کانیاان هه لده گلوفی. له ناکاو،
 له ولای جوباره که وه گوئیان له دهنگیک بوو و هاتنه وه
 سه ر خو. نهو دهنگی گوپی میرووله یه ک بوو. دهنگه که
 یه که به خوی هاواری ده کرد:

"خو به دهسته وه بدن، خو به دهسته وه بدن، خو به
 دهسته وه بدن. خو به دهسته وه نه بدن، ته قه ده که م.
 وهرنه پیشی، لووتمان وه ها بۆن هه لده مژی که به
 مه ودا ی چل پوژه پئ بۆنی میرووله یه ک ده که یین. خو
 به دهسته وه بدن، خیرا خو به دهسته وه بدن و خۆتان
 پرزگار بکه ن."

میرووه زهرده پیشسووره کان گوئیان:

"نه ها، پیوه بووین! پیمان وا بوو گیانی شیرینمان پرزگار
 کردووه، که وایه میرووله کان لیره ش گرتیانین. ئیستا
 ده مانکوژن، تهرمه که مان ده بن بۆ لای سولتان و
 عه مباریک، دوو سئ عه مبار هه نوین و شیلهی گول و
 کاکل وهرده گرن و تیر تیر ده خۆن... پیوه بووین،

مالویران بووین، پیمان وا بوو گیانی شیرینمان قوتار
کردووه.

هر وا بهدم قسه کردنه وه، بهسەر بهردیکدا هه‌لزان و
هیدی هیدی خزانه نیو قه‌لشتیکی سەر بهرده‌که. زارکی
قه‌لشته‌که‌یان به گوله شینه‌کانی پونگه‌کیوی حه‌شار دا.
که‌میک دواتر بینیان که میرووله وهک خیز و خۆل له
ده‌ورو به‌ریان هه‌لده‌قولا، بینیان که ئه‌م میروولانه هر
هه‌موویان ردینسوورن. له خۆشیی پزگار بوون له
مه‌رگ کتوپر له قه‌لشته‌که ده‌رپه‌رین، خویان به باوه‌شی
میرووله ردینسووره‌کاندا کرد و هۆن هۆن گریان.

’ناخ، ناخ، نااخ برا ردینسووره‌کانمان، ئه‌گه‌ر ده‌تانزانی
چیمان به‌سەر هاتووه! ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌رمان هاتووه،
به‌سەر میرووله‌ی پوخته و خاراویش نه‌هاتووه. ئه‌وه‌ی
به‌سەر ئیچه هاتووه، به‌سەر ئاده‌میزادیش نه‌هاتووه.
ئه‌وه‌ی له ئیچه قه‌وماوه...’

ردینسووره‌کان پرسییان:

’ئاده‌ی، ئاده‌ی، با بزانی ئیوه کین؟ واز له گریان و
لالانه‌وه بینن و پیمان بلین کین و چ کاره‌ن؟’

میرووله‌کانی تر گوتیان:

’ئیچه، میرووله‌ی ردینسوورین. سه‌یری ردینمان بکه‌ن.
میرووله‌کان قه‌ده‌ریکی زۆر له ردینیان ورد بوونه‌وه،
پاشان لیچیان هه‌لقه‌چاند و گوتیان:

’بۆ ریشسووربوون ریشسوورن، به‌لام تینه‌گه‌یشتین
ئیه‌و چ جۆره ریشسوورینکن.’

مىرووه زهرده پدينسوورهكان لهوئ لهسهر لىوارى
 قهلهشتهكه دانىشتن و ههموو پووداوهكانيان موو به
 موو، له برسيتى مىروولهكانهوه بگره تا له برسان
 رادهستگردنى مىرووه پدينسوورهكان به سولتان، بو
 مىروولهكانى تر گىرايهوه.

جا ئيمه گيانمان پزگار كرد و به ئاستهه توانيمان
 خومان بگهيهينه چياكان. مىروولهى سهرجهه ولاتان
 به دهشتودهه و كهژوكو وهربوون و بهدواى
 پدينسوورهكاندا دهگهپين. زوربهى هره زورى
 پدينسوورهكان دهسبهجى پدينيان تاشى، بهلام لهگهله
 نهوهشدا نهياتتوانى خويان قوتار بكن، ناسرانهوه،
 كوژران و تهرمهكەيان له بهر دهركهه كوشكى سولتان
 فرى درا. مىروولهكان به كهلهسهرى پدينسوورهكان
 كومهليك تهپولگهيان دروست كردووه... ناخ، نهه چاوانه
 چييان نهبينى، ناخ! به زمان وهسف ناكري و به داستان
 ناگيردريتهوه... ئيتىر له هيچ ولاتيكى مىروولهكان
 نهناهنهت پدينسووريك بهدى ناكري. ئيمه دوايين
 پدينسوورهكانى نهه دونيايهين كه ديينه لاي مىرووه
 شهلهى پدينسوورى سهركردهمان. دواى نهه قسانه
 دهستيان به شين و پوپوكرد.

سهروكى مىروولهكانى تر كه نهستيرهكه به
 كلاهكهيهوه بوو، دپونگانه وه قسههات:

بو پدينسوورى پدينسوورن، بهلام پدينسووريكى
 سهيرن، هيچ شيوهه ئيمه نادهن. قهت له

میرووله کانیش ناچن. من پیم وایه ئیوه سهر به
رهگه زیکی سهیری ترن، به لام هر تینه گیشتم ئیوه
کین و چ کارهن؟

میرووله زهرده ردینسووره کان دهنگیان هه لبری:
”ئیمه، ئیمه، ئیمه کین؟ بو هیشتیان رهنگ و پرووی
میرووله مان پیوه بمینته وه؟“
”ئیمه یان خسته به ندیخانه وه.“
”فوویان تیکردین.“

”هه ونده یان فوو تیکردین، هر کاممان به قهه فیلیکمان
لی هاتبوو.“

”به جوری فوویان تیکردین که نیوه مان ته قیین.“
”وهک چون گهنمه شامی ده ته قی.“
”فیله کان و میرووله کان سهیری توقینی ئیمه یان ده کرد.“
”کاره بایان لی داین.“

”ته لی مسیان له کیرمان گری دا.“
”هه ندای زاوزیان سووتاندین.“
”به دارده ست وهرگه پانه سهر و گوئلاکمان.“
”کاره بایان لهو شوینه ی ئیمه دا.“
”تا قورگ ئیمه یان خسته نیو خاک و فوویان تیکردین. چاومان
دهر په پی.“

”هه ری میرووه ردینسووره کانی برامان، نهو میروولانه
هر کام له ئیمه یان وا نه شکه نجه کرد که سهه قات
خراپتر بوو له وهی مروقه گه مژه کان به سهر په کتری
دینن.“

ئەم چاۋانە چ شتگەلىنكىيان نەبىنى، مىروۋە
ردىنسورەكانى برامان، ئىۋە ھىچتان نەبىنىۋە و
نازانن.

بۇ ھىشتىيان پەنگ و پروى ردىنسورمان پىۋە
بمىنىتەۋە!

جا چىيان بەسەر ئىمە نەھىنا! ئىۋە لە ردىنسور
گەپىن، چا نىيە ھەر لە مىروۋە دەچىن و توانىتان لە
مىروۋەمان بچوئىن.

ردىنسورەركان تا بلىنى دلىان بە دۇخى ئەم مىروۋە
سەيرانە سووتا و بە ھۆى ئەو بەلايانەى بەسەريان
ھاتبوو، كسپەيان لە جەرگى ھەستا.

ھەموو مىروۋەكانىش بوونەتە فىل. تەنانەت
مىروۋەلەيەك كە بەقەد نووكەدەرزىيەكە خۆى بە فىل لە
قەلەم دەدا. ئەو مىروۋەلەنى ھاتبوونە راۋى مە، لەۋانە
بوون.

رېشسورەكان كە لە ھەموو شتىك تىگەيشتىبوون، زۆر
گەرموگور نىزىكىيان بوونەۋە، خواردنىان پى دان، لەسەر
جىي نەرم خەۋاندىانن و برىنەكانىيان پىچانەۋە.

بەرەبەيان كە لە خەۋەستان، لەسەر كانىيەكى نوقمى
بۆنى پىنگە تاشتىيان كرد. بەراستىش ئەم ردىنسورمانە
ۋەك برا و لە برا ۋاۋەتر لەگەل مىروۋە زەردەكان
ھەلسوكەوتىان كرد.

مىروۋى زەردى ھەرە بەسالچوو گوتى:

‘بمانبه نه لای میرووه شه‌له‌ی پیش‌سور، زور قسه
هه‌یه پی‌ی بلین. میرووله‌کان، نه‌و میرووله
هیچ‌و‌پو‌چانه‌ی دوژمنی پیش‌سور، هرگیز له‌کو‌تی
فیله‌کان پرزگاریان نابن، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش ده‌بی
هه‌ندیک شت به‌ماموستا شه‌له‌که‌مان بیژین.’

میرووه‌ردین‌سووری ته‌ویل به‌ئه‌ستیره‌گو‌تی:
‘ناخ، ناخ برایان، مخابن، قه‌ت، تا‌قیامت ئیمه‌له‌چنگ
فیله‌کان پرزگارمان نابن، ئااخ! دیسانیش ب‌رون ئه‌مانه‌به
ماموستامان بلین. داخ و جه‌خار، فیل مه‌زنن، ئیمه
ب‌چوک، ئااخ، داخی به‌جه‌رگم، داخ و جه‌خار!’

به‌سالا‌چووه‌که‌ی میرووه‌زه‌رده‌کان گو‌تی:
‘ناخ، داخی گرانم. فیله‌کان به‌قه‌د چیا ده‌بن و
میرووله‌کانیش هر‌کام به‌قه‌د نوو‌که‌ده‌رزیه‌ک، ناخ،
هاوار به‌مالم... ئه‌که‌ر له‌نیو ئیمه‌دا ته‌نیا میرووله‌یه‌ک،
میرووله‌یه‌ک و زیاتر نا، به‌قه‌د فیلک بوایه، چ ده‌بوو؟’
میرووه‌ردین‌سووره‌ته‌ویل به‌ئه‌ستیره‌که‌هه‌ناسه‌یه‌کی
قوولی هه‌لکیشا و گو‌تی:

‘نیمانه. میرووله‌ی ئاوامان نییه، نامانین.’
‘یه‌کیک وا بوایه، هه‌موو فیله‌کانی دونیای...’

ئهو‌ی تر گو‌تی:
‘وسس.’

‘ئه‌ری به‌پاست، ئیوه‌له‌م چیا چ‌لوه‌ه‌وله‌چاو‌ه‌پوانی
چین؟’

ته‌ویل به‌ئه‌ستیره‌که‌گو‌تی:

“به ئیمه ده‌لین چیاگه‌ر. ئیمه له چیا‌مان داوه و لی‌ره
چاوه‌روانی فیله‌کانین. مامۆستا شه‌له نه‌یده‌یویست ئیمه
له چیا بده‌ین. ده‌یگوت وه‌دوای خه‌یالی خاوه‌وتوون.
“بۆچی؟”

“ده‌یگوت به‌گه‌ران له چیا‌کان ناستوانن فیله‌کان راوه‌
بکه‌ن.”

“ئه‌ی ئیوه‌ چیتان گوت؟”

“ئیمه ده‌لین راویان ده‌که‌ین.”

“مه‌گین له چیا بتوانین فیله‌کان راوه‌بکه‌ین.”

“چه‌کوچۆلتان هه‌یه‌؟”

“هه‌مانه‌، نێزه‌ی چزووه‌ میتشووله‌مان هه‌یه‌.”

“ئه‌ها، چاکه‌...”

“به‌و نێزانه‌ی له‌ چزووی میتشووله‌ دروستمان کردوون،

لی‌ره‌ چاوه‌رپێن، هه‌ر فیلیک بێ، چاوی...”

“فیله‌کان ژاراوی ده‌بن و به‌ له‌رز و تا ده‌مرن.”

میزووه‌ ڕدینسووره‌ چیاگه‌ره‌کان وروژان و هه‌موویان

له‌ یه‌ک کاتدا وه‌قسه‌ هاتن.

“هه‌زار چزووی میتشووله‌ بۆ چاوی فیلیک.”

“هه‌ر فیلیک چزووی میتشووله‌ی به‌ر بکه‌وئ، له‌ جێدا

له‌رز و تا ده‌یگرئ، له‌سه‌ر پێ ده‌مرئ و ده‌که‌وئ...”

“مامۆستا شه‌له‌ گوتی ئه‌مه‌ به‌که‌لک نایه‌.”

“چووزانی به‌که‌لک نایه‌؟”

“گوتی نێزه‌ی چزووه‌ کار له‌ فیلان ناکا.”

“چووزانی؟”

"نیزه‌ی چزوو نهک هر کار دهکاته فیل، بگره له بهرد و
ئاسن و داریش پۆدهچی."

میرووه زهرده پدین پهنگراوهکان تیکرا هاواریان کرد:
"لهوانیش پۆدهچی."

"نیزه‌ی چزوو میشووله نهک هر فیل، بگره
مرۆفهکانیش دهکوژی."

میرووه زهردهکان قیزاندیان:

"مرۆفهکانیش دهکوژی."

"ئهم مامۆستا شهله چاکه، دهستپاکه، ژیره، تیزبیره،
پدینسووریکی بهناموسه، بهلام میشکی سواوه، لهو
چیاپانه دهست لهسهر دهست دانیشتووه، بهردهوام
کتیب دهخوینیتهوه و دهفکری. وپرای ئهوهش
میرووله‌ی پدینسووری ناردووته ولاتی میروولهکان و
هموو پۆژی به چوارچاو دیده‌پئی هه‌واله‌کانی ئه‌وانه."
ههره به‌سال‌اچووی میرووه زهرده پدینسووره‌کان
گوراندی:

"هه‌له‌یه، هه‌له‌یه، ئه‌و هه‌له‌یه، حق به ئیوه‌یه."

پدینسووره ته‌ویل به ئه‌ستیره‌که دهنگی هه‌لب‌ری:

"حق به ئیمه‌یه. ڕیگه و نیزه‌ی ئیمه پاسته..."

چیاگه‌په پدینسووره‌کان له خوشیان هاواریان کرد.

زایه‌له‌ی دهنگیان چیا به چیا پۆی.

"ئو ڕیگه‌یه‌ی ئیمه پیندا ده‌پۆین پاسته..."

سه‌رۆکی میرووه زهرده‌کان گوتی:

"به‌س که‌مایه‌سییه‌کتان هه‌س؟"

میرووه ته ویل به نه ستیره که سوور سوور هه لگه پا و
گوته:

"چییه، پیم بلن، نهی میروولهی نه شکه نجه چیشتوو...
هاورپی لایقه و ماو بیژه، نهو که مایه سییهی نیمه چییه،
پیمان بلن با راستی بکهینه وه."

سه روکی میرووه زهرده کان گوته:
"ئیوه زور که نجن. دهنه تا بلنی زیر و دلیرن. هیئنده
که نچ نه بوایهن، پیشتر نه قلتان بهو قسه یه ی منیش
دهشکا."

ته ویل به نه ستیره که گوته:
"وايه."

"فیل خو ناتوانن بهم گابه ردانه دا هه لپووسکین! بویه
ماموستا شه له مان په نای بو نه م شاخانه هیئاوه. لیتره
بیر ده کاته وه و شیواز و پیگهی به زاندنی فیه کان
دهدوزیته وه..."

"هیچ بیرمان له وه نه کردبو وه وه."
"نه گهر لیتره دابنیشن و تاهه تایه چاوه ری بن، نابین
ته نانه ت فیلک بهم شاخانه دا هه لکشی."
"نهی ده بی چ بکهین؟"
"نه گهر من نه هاتبا یه م، تا سه ره مه رگ لیتره چاوه ریتان
ده کرد."

"چاوه ریمان ده کرد، چونکه ماموستا شه له مان پینی
گوتووین: مادام گویتان له من نه گرت و بوونه چیا که پ،
لانیکه م له چیاکان بکه رین و چاوه روانی فیه کان بن،

نه‌که‌ن به‌ره‌و ده‌شته‌کان شوړ بېنه‌وه. ماموستا شه‌له
پښی گوتووين چياگه‌ریتی نه‌ریتیکی کونه، پټوشویني
تایب‌ت به‌ خوی هه‌یه، نه‌م پټوشوینانه‌ش نه‌گورن. بویه
نه‌گه‌ر چياگه‌ر پیک به‌ره‌و ده‌شت شوړ بېته‌وه، نه‌وا
یه‌کسه‌ر روو به‌رووی مردن ده‌بېته‌وه.

“چياش فیلی لی نییه.”

ته‌ویل به‌ته‌ستیره‌که گوتی:

“هیچ بیرمان له‌مه نه‌کرد بووه‌وه.”

سه‌روکی میرووه زه‌رده‌کان گوتی:

“سه‌یر که هاورې. باش گویم لی بگره، تو یه‌کسه‌ر
به‌ره‌و ده‌شت شوړ به‌وه، سه‌رکرده‌ی په‌پووه‌کان
بدوزه‌وه، نه‌و سه‌ر به‌ه‌موو شوینیکی ده‌شتدا ده‌کا،
چاوی، ردینسووریک به‌مه‌ودای چل پوژ پې ده‌بینی،
گوتی، ده‌نگی پی به‌مه‌ودای چل پوژ پې ده‌بیسی،
بانگی بکه، به‌لام ږمه‌که‌تی تیمه‌گره، چونکه نه‌و
نیوبژیوانه و نیوبژیوان سووچی نییه.”

ته‌ویل به‌ته‌ستیره‌که به‌جوشه‌وه گوراندي:

“نییه‌تی.”

“پښی بلې شه‌رم دژ به‌فيله‌کان ږاگه‌یان‌دووه، لی‌ره
چاوه‌رپیان ده‌که‌م. ده‌چی به‌فيله‌کان ده‌لی، فيله‌کانیش
به‌په‌له‌پل دین بو نه‌وه‌ی پانتان بکه‌نه‌وه. مه‌ترسن،
چاوی فیل، میرووله نابیني. ده‌خزینه ناو خنده‌قنیک و
ده‌ست به‌هاویشتنی نیزه‌کانتان ده‌که‌ن. پیک نیو
چاوانیان ده‌پیکن، نیوه‌پاست بیلبله‌ی چاوه‌کانیان.”

تەوئىلبەئەستىزەكە گوراندی:

"پىك نىوہ راستى."

دەنگى دەتگوت دەنگى فىلە.

"بەم جورە ھەر فىلىك نىك بىتەوہ، دەىكوژن، ھەر

فىلىك نىك بىتەوہ... ئىمەى مىروولەش بە ئازادىي

خومان دەگەين."

تەوئىلبەئەستىزەكە ھاوارى كرد:

"پىى دەگەين. لەوانەشە ئەو فىلە زەبەلاخانە قەت

نەكوژرين... فىل بەم نىزە بچووكانە دەكوژرين؟ ئەم

نىزانە كار لە فىل ناكەن. مامۇستا شەلە گوتى پىستى

فىلەكان ئەوہندە ئەستورە، ئەوہندە ئەستورە،

گولەش كارى تىناكا، مامۇستا شەلە وا دەلى. ئەو

دەزانى، ئەو ئاسنگەرە. مامۇستا شەلە تەنانەت

مروڤەكانىشى فىرى ئاسنگەرى كردوہ."

سەرۆكى مىرووہ زەردەكان گوتى:

"فىل ئەگەر نەمردبايەن، دونيا پەر دەبوو لە فىل."

تەوئىلبەئەستىزەكە دردۇنگانە گوتى:

"دەمرن، بەلام لەگەل ئەوہشدا ئەگەر لىرە چاوہپىيان

بكەين باشترە. پەنگە بىنە ئىرەش. لەوانەىە سەركرەدى

پەپووەكان جارىك بىتە ئىرەش."

مىرووہ زەردەكان لە ھەموو لايەكەوہ گوشاريان بۆ

سەر پردىنسورەكان ھىناوو، لە كۆليان نەدەبوونە و

بە گوپياندا دەخويندن، دواچار قايلىيان كردن تا بەرەو

دەشت شۆر بىنەوہ و سەرچەم فىلەكان بكوژن.

پدینسووردهكان به خوشحالییهوه بهرهو خواری، بهرهو دهشت و میرووه زهردهكانیش دلخوشانه له کاتیکدا میروویهکی پدینسووری پیزان پیهریان بوو، بۆ سهړی، بۆ چیاکان، بهرهو شوینی ئاسنگه‌ری شهل ملی پیمان گرت.

دهمهو سپنده، که تاریکی شهو بارگهی دهپنچاوه، خۆر به پيشۆلهی گولهوه دهردهکهوت، خۆزیا بهردهوام خۆری پيشۆله گول له سه‌رمان هه‌لبی، میرووه زهردهكان گه‌یشتنه بنکهی میرووه شهلای پدینسووری ئاسنگه‌ر که له گۆپاییه‌کی نیوان چیا هه‌له‌مووت و هه‌زار به هه‌زاره‌كان هه‌لکه‌وتبوو. یه‌کسه‌ر هه‌والیان بۆ ئاسنگه‌ری شهل نارد. ئاسنگه‌ری شهل له کونی ئەشکه‌وته‌که‌یه‌وه سه‌یری ئەوانی کرد که لێی نزیک ده‌بوونه‌وه، به‌لام هه‌رچه‌ند هینای و بردی نه‌یتوانی له هیچیان بچوینی. گوئی:

”ئه‌قلم ئەم میرووله سوورانه نابێ. من له ژيانمدا میرووه سووری وام نه‌بینیوه. ئەمانه نیشانه‌ی خیر نین. یه‌کسه‌ر پاویان بنین، کوپیان پێ خوش بوو با بچنه ئەوی...”

ئەو میرووه‌ی هه‌واله‌که‌ی پێ گه‌یانده‌بوو، به‌گوئی هه‌لینا:

”ئەمان مامۆستا، ئەمان تووشی هه‌له‌یه‌ک نه‌بی، ئەمان ها! ئەوان ئەشکه‌نجه‌ی وایان بینیوه، خراپتر له‌وه‌ی مرقوف دهره‌ق به‌ مرقفی ده‌کا.”

ههست و سۆزى مىرووه شهلهكه ورووژا:

"خراپتر لهوهى مرؤف دهرههق به مرؤفى ترى دهكا؟"
ئهوسا پهكى مىلى وهك تىروك ههلمسان، سهى بهرز
كردهوه و گوپاندى:

"نهخير! نهخير، ئهوه بهلايهى مرؤف بهسهى مرؤفى دىنى،
ههچ ئازهلېك بهسهى ئازهلېكى تر و ههچ بوونهوهريك
بهسهى بوونهوهريكى ترى ناهيئى. بهپوا ناكهم و
ئهمانهشم ناوى. ئهمانه درۆزن."

مىروولهكانى تر پىداگر بوون، گوتمان ئهم مىرووه
پدينسوورانه تا ئيره چيا و ليرهوارهكانيان تپهپاندوه
و مهرگيان به چاو بينيوه، بهم جوړه دله پيرهكهى
ئاسنگهري شهليان نهىم كردهوه و ئاسنگهريش
پيشوازيى لى كردن.

"بهخير بىئ."

سهروكى مىرووه زهردهكان گوتى:

"زور سوپاس."

وهستا شهلهى ئاسنگهى مىروولهيك بوو قسهى دهى
ندهگيرپاهوه و لهناكاو پرسى:

"ئيوه چ جوړه مىروولهيكى پدينسوورن، ويندهچى
پديننتان پهنگ كرابى."

مىرووه زهردهكان سهراپاي گيانيان ههلهرزى.

"كى پدينى ئيوهى سوور كردووه و بوچى؟ يان دينا
خوتان پهنگتان كردووه، ئهگهى وا بى بوچى پهنگتان
كردووه؟"

دەنگى ئاسنگەر لە دەنگى كوتكىك دەچوو لە سندان
بدى و مىروو زەردەكانى وپ و گىژ كرد. نەياندەزانى
چ وەلامىك بدەنەو و قەدەرىك لىك پامان.
سەرۆكى مىروو زەردەكان بە حالە حال ھاتە گۆ:

"ئىمە نەھامەتییەكى زۆرمان چەشتوو، چەندىن مانگە
بەپێوەین، لەژێر باران و بەفر و گلیترەدا چەندان پوژ
پێمان كرد. باران بارى و شل بووین، خۆر دەرکەوت و
وشك بووینەو، بەم جۆرە پێشمان كال بووئەتەو."
مىروولەكانى تریش بۆیان سەندەو:

"باران بارى، مامۆستا، بۆیە وامان لى ھاتوو. دەنا
ئىمەش پێشمان وەك ئێوەى بریسكەى دەھات، جاران
لەژێر تیشكى خۆردا سوور سوور دەینواند."

زیاتر لە سەرى پویشتن، موو بە موو، یەك بە یەك
چیيان بەسەر ھاتبوو، ھەموویان گێرپایەو. گریان و
پارپارەو. كۆمەلىك زانیارییان سەبارەت بە دونیای
فیلەكان و مىروولەكان پراگەیاندا. مىروو سوورەكان كە
ھەر وا گوئیان بۆ پاداشتبوون، فرمیسك لە چاوانیان زا
و دلیان پز بوو لە بلیسەى تۆلە.

سەرۆكى مىروو زەردەكان گوتى:

"خۆزگە ھەموومان بە جارى مردباین و ئەم پوژە
پەشانەمان نەبینییا. پاش ئەم ھەموو ئازارچەشتە و
دەستەویەخەبوونانە لەگەڵ مەرگ، ژيان چ سوودىكى
ھەیە؟"

میرووله یه کی زهره که ئیسکه کانی ده رپه رپیوون، به
نووزهنووز گوتی:

"ئیمه تامی تالی مهرگمان چهشت."

میرووله زهره کانی تر هه موو تیکرا به دهم گریانه وه
گوتیان:

"ئهشکه نجه و سته می فیله کانمان بینیه."

وهستا میرووه شهله ی ئاسنگه ر به هیچ جوړیک دلی
به رای نه ده دا ئه وانه بو کاریکی دروست و خیرخوازانه
هاتبن. شه پۆلیکی گومان له ناخیدا له جوولان و
هه لچووندا بوو. میرووه زهره کانی له مهیدانه که دا ریز
کرد و یه که یه که چاوی به پیشیاندا خشانده وه. پاشان
دهسته کانی خسته ژیر چه نه ی و له گز فکران را چوو.

میرووه پیشسووره کانی تر که بیستیان میرووله ی نوئ
هاتوون، له مزله کانیان را، دهسته دهسته له چیا و
دارستان و زناره کانه وه شوو ده بوونه وه و
مهیدانه که یان ده ئاخنی. میرووله زهره کانش بی
راوهستان ئه و شتانه یان ده گیرایه وه که به سهریان
هاتبوو: "ئه و به لایه ی فیل به سه ر ئیمه یان هینا،
ئاده میزاد به سه ر ئاده میزادی ناهینی، وایان ده گوت و
کسپه یان له جهرگی میرووله پیشسووره کان
هه لده ستاند. ته نانه ت له نیو چاوی دلره قترین ئه و
میروولانه ی له مهیدانه که جمه یان ده هات و شه پۆلیان
ده دا، دلۆپه فرمیسیکیک به دی ده کرا.

دواچار وهستا میرووه شه‌له‌ی ئاسنگەر چووه سهر نووکی چله‌پووشیک و هاواری کرد:

‘هاوپریان، ده‌بی پیتان بلیم ئەم میرووله تازه‌هاتوانه نه‌که‌وتنه بهر دلم. ئەم تازه‌هاتوانه نه‌ینییه‌کیان له‌پشته، موویه‌ک له‌م ماسته‌ دایه، به‌لام تینه‌گه‌یشتم چیه. من سه‌یری پیشی ئەم تازه‌هاتوانه‌م کرد، پیشیان هه‌یه، به‌لام له‌ پیشی ئیمه‌ ناچی، جوان جوان له‌ سیمای زه‌ردیانم پروانی، خو و خده‌یان له‌ هیی ئیمه‌ ناچی.’
که ئەم قسانه‌ی کرد، میرووله‌کانی دیکه‌ له‌ دژی وه‌ستانه‌وه. دۆخه‌که به‌ شیوه‌یه‌ک شیوابوو که تا ماوه‌یه‌ک له‌و ته‌پوتۆزه‌دا که‌س به‌ که‌سیک بوو نه‌بیته‌وه.

‘ئەوان برای ئیمه‌ن.’

‘به‌ به‌فر و با و بۆران پیشیان کال بووه‌ته‌وه.’

‘فیله‌کان چه‌وساندوو یاننه‌ته‌وه.’

‘له‌ژیر ئەو هه‌مووه‌ زولم و سته‌مه‌ی فیله‌کاندا چ له‌ میرووله‌یاتی میرووله‌ ده‌مینیته‌وه؟’

‘بۆ ساتیکیش بیر له‌ خۆمان بکه‌وه، ئەو پۆژانه‌ی ئیمه‌ هاتینه‌ ئیره، له‌وانه‌ خراپتر نه‌بووین؟’

‘که‌میک تییفکره، مامۆستا، بیر له‌ خۆت بکه‌وه...’

‘که‌ له‌سهر بالی مه‌له‌که‌ را خۆت فری دا، حه‌وت پۆژ و حه‌وت شه‌و نه‌هاتیه‌وه سهر خۆت، وه‌ک مردوو تا ئیره به‌ شان نه‌مانه‌یتای؟’

قولکه کانی مه‌یدانه که سوور سوور هه‌لگه‌پان. وه‌ستای
ناسنگه‌ر سه‌رکه‌وتوانه هاواری کرد:

‘بپوانن، بپوانن هۆ میرووله ریشسووره‌کانی بپرام،
بپوانن! له‌په‌نگی ریشیان بپوانن. به‌باران سپایه‌وه.
پیم نه‌گوتن ئه‌مانه نااسایین؟ پیم نه‌گوتن ئه‌مانه
ریشسووری ته‌زویرن؟ سه‌یری ئه‌م قولکه ئاوانه بکه‌ن،
به‌په‌نگی ریشیان سوور سوور ده‌نوینن. ئه‌مانه
زه‌رده‌له‌ن، زه‌رده‌له. فیه‌کان ئه‌مانه‌یان وه‌ک سیخوڤ
ناردوه بۆ لای ئیمه. ده‌ریان بکه‌ن، بیانکوژن.’

میرووله‌کان سه‌ره‌تا له‌ئه‌رزیان پوانی، پاشان
میرووله‌کانی سه‌ر کۆلیان هه‌تایه‌ خواری و یه‌که‌یه‌که
له‌پیشیان ورد بوونه‌وه. په‌نگی ریشیان چووبوو و
له‌بری ریشیکی زه‌رد زه‌رد ده‌بینرا.

‘چیتان به‌سه‌ر هاتوه، چ بووه، خۆ له‌کنه‌خۆ ئیوه
ریشسوور بوون؟’

میرووه زه‌رده‌کان له‌ترسی مردن هه‌لده‌له‌رزین و
گوتیان:

‘بپوانن چۆن هه‌لده‌له‌رزین. له‌ترسان، له‌برسان و له
شه‌که‌تیان وا زه‌رد هه‌لگه‌پاوین.’

ئه‌وسا پرسیان:

‘ئیه‌ ئه‌گه‌ر بترسین، له‌ئیمه‌ پتر زه‌رد هه‌لناکه‌پین؟’

میرووله‌کانی تر تیکرا گوتیان:

‘ئیمه‌ش زه‌رد هه‌لده‌گه‌پین، ئیمه‌ش زه‌رد هه‌لده‌گه‌پین.’

ئینجا به‌په‌وه‌له‌سه‌ری پویشتن:

”ئەمانە بىراى ئىمەن، لىترە نابىزۈۈن و ناچنە شوئىنى تر،
ئەى سەرۈكى ئاسنگەران!“

ئاسنگەر لەبەر خۇيەۋە گوتى مالوئىران بووم. سولتانى
فيلەكان پىاۋەكانى ناردوۋەتە نىۋ ئىمە. بەلام لەلايەكى
ترەۋە دوۋدل بوو، ئەگەر سولتانى فيلەكان پىاۋەكانى
ناردبايە نىۋ ئەۋان، ئاۋا دەيناردن؟ لانىكەم پىشى ئەم
مىروۋە زەردانەى باش باش بۇياغ دەکرد، يەكە يەكە
لەسەر بالى پەپوۋەكان دەيەتتەنە خوارى. ئەۋانئىش
دەھاتن و تىكەل بە مىروۋەلە سوۋرەكان دەبوۋن.
كەسش ئاگاي لى نەدەبوۋ. ئەم ماستە بى موۋ نىيە، چ
باسە؟ سەرۈكى ئاسنگەرەكان كە ئەۋ ھەموۋە سارد و
گەرمىي پۇژگارى چەشتىبوۋ، بەئەزموۋن و ژىر بوو،
بەرامبەر بەم پىرسىيارە دۇش دامابوۋ.

لەمەيدانەكە ئىتر ھەر كەسە و شتىكى دەگوت.

”تۆ، تۆ، تۆ ئاسنگەر، چما ئەۋ دەمەى لەسەر بالى
مەلەكە را خۆت فرى دا و پات كىرد، پىشت وا زەرد
ھەلنەگەرپابوۋ؟“

”ئەتۆ خۆزگە ئەۋدەم خۆت لە ئاۋىنەدا بىنبا، خۆزگە...“

”ئەۋدەم خۆت بىنبا.“

”ۋەك مىۋژۈكە ھەلدەلەرزىى.“

”ھەر پىش نا، بگرە تال تال قۇت زەرد ھەلگەرپابوۋ.“

”ۋەك لىتمۇ لى ھاتبوۋ.“

”ھىچ كاممان پىشسوۋ نەبوۋىن، بوۋبوۋىنە پىشزەرد.“

”ۋەك لافاۋىكى زەرد خۇمان گەياندە ئىترە.“

“نەى سەرۆكى ئاسنگەران، وەستاي مەزن، چەند مانگ،
چەند مانگ تىپەپى تا لەو پەنگە زەردە پزگارمان بوو،
تا پزگارمان بوو و...”
“هاتىنەو سەر خۇ.”

سەرۆكى ئاسنگەران لەوئى، لەسەر چلەپووشەكە
جوولەى لىو نەدەهات و چاوەكانى وەك مەرمەر
دەرپەپىبون... دەيزانى ئەمانە پياوى سولتانى فیلەكان
و سەرکردەى پەپووەكانن، بەلام چۆن ئەم مىروو
پیشسوورە گەمزانەى تىگەياندبا؟ لەكۆ فكران پۆ چوو،
كۆمەلىك وشەى هەلخەلەتینەر و قایلکەر و كۆمەلىك
پىگەى دۆزىبەو، لى ئەوانى تر هەر گویشيان پى
نەدەبزوت. دواچار گوتى:

“كەواتە دەىخەمە دەنگدانەو. ئەمانە لىرە بمىنەوە يان
بپۆن.”

هەموويان تىكرا هاواريان كرد:

“بىخە دەنگدانەو.”

“دەىخەمە دەنگدانەو، ئەمانە مىروولە زەردەن يان
پیشسوور؟”

ئەوانى تر بەوپەپى متمانەو گورانديان:

“بىخە دەنگدانەو. بىخە دەنگدانەو...”

“ئەمانە مىروو زەردەن؟”

“نەخىر، نەخىر، نەخىرررر!”

“ئەمانە پیشسوورن؟”

“بەلى، بەلى، بەلى ئى ئى!”

میرۆوله‌کان له خوشیان لاقه‌کانی پیشوویان به‌رز
کرده‌وه و پیکه‌وه شاییان گێڕا، دارستانیک له لاقه‌کانی
پیشوویان له مه‌یدانه‌که دروست بوو.

"چش، ئیدی بلیم چی، به‌رپرسیاریتی له ئه‌ستۆی
خۆتان، خۆتان په‌سهندتان کرد."

"ئیمه پیشوازیمان له براکانمان کرد، یانی قه‌بولمان
نه‌کردبایه‌ن و فریمان دابانه‌وه بن پیتی فیله‌کان!"

"به‌هۆی ئه‌م میرۆوله زه‌ردانه‌وه به‌لای زۆر گه‌وره‌مان
به‌سه‌ر دی."

"ئه‌ی سه‌رۆکی ئاسنگه‌ران، تو له‌ویوه وه‌ره خوارئ و
ئیدی واز له سووکایه‌تیکردن به‌ براکانمان بینه."

"ئیس‌تا ئه‌گه‌ر هه‌موومان ب‌پروانینه ئه‌م ریشه
چه‌رموه‌ت..."

"تیکرا پیت ب‌لین ریش چه‌رموو و له‌به‌ر ئه‌مه‌ش
بتکوژین، په‌وایه؟ وه‌ره خوارئ."

چی بکردایه وه‌ستای ئاسنگه‌ران، چی له‌ده‌ست
ده‌هات، پیتی خوش بوایه یان نا، چاری ناچار له
چله‌پوشه‌که هاته خوارئ، به‌ تاقی ته‌نی به‌ره‌و
کونه‌که‌ی پۆی، که‌س له‌ کونه‌که‌ی نه‌بوو. که‌سیش
به‌دوایدا نه‌هاتبوو.

له‌ مه‌یدانه‌که تاویک ده‌بوو ئاگر له‌ هه‌موو سووچن
داگیرسابوو و شایی و لۆغان و میوانداری ده‌ستی پێ
کردبوو. ده‌وروبه‌ر به‌ هۆی ئه‌و په‌نگه‌ی له‌ ریشی
میرۆوله زه‌رده‌کان چۆرابوو، ئال ئال ده‌ینواند. دار،

پووشوپه لاش، میرووله، زنار، بهرد، گزوگیا و خوَل
 پهنگی سووری به خووه گرتبوو. میوانداری تا
 بهر به بیان دريژهی خایاند. میوانه کان خواردیان و
 خواردیانه وه، هینده بیان خوارد تا مې بوون.
 دهمه و به بیان بوو که سه رکردهی میرووه زهرده کان
 سه رجه م میرووله زهرده کانی له پشت گاشه بهردیک
 کوکرده وه:

ئیتستا نۆرهی ئه وهیه دهست پی بکهین. دهبی تۆلهی
 میرووله زهرده کان له مانه بکهینه وه. دهبی بهرام بهر به
 هر میرووله یه کی زهرده که کوشتیان و فریایان دایه
 بهردهم ده رگی سولتانی فیله کان، هه زار، ده هه زار،
 سه ده زار، سه ده ملیون میرووله بکوژری. دهبی
 وه چهی میرووله له سه ر پووی زهوی بسپردریته وه.
 دهبی نه میتنه وه. ههستی تۆله وا دلمی پر کردووه که
 چیی نه ماوه سینگم له داخان شەق ببا. ئاخۆ لیره
 ته نانه ت میرووله یه کی زهرده به دی ده کری که سینی
 نزیکیی به دهستی ئه و میرووله کوپله بيشه په فانه
 نه کوژرای؟ ئه گه ر ئیمهش هه لنه هاتباين و خو مان قوتار
 نه کردبا، میرووله کوپله کان وه چهی میرووله
 زهرده کانیا ن له سه ر گۆی زهوی ده سپریه وه. هاوړتیان،
 به ده م پتوه قسه مان کرد، هر میرووله یه کی زهرده
 ده زانی چ بکا و چ نه کا. ئیتستا پیش ئه وهی ئه م میرووه
 هه شبه سه ره ناره سه نه ریش سووره شه له، ئه م میرووه
 ساویلکه ریش سوورانه هه ل بخره له تینن، دهبی بیینه تۆز و

نه مینین، دوو میرووی زهره لیک کونابنه وه. ده بی له نیو
 هم ئاپورا گوره یه میرووله کاندای خومان بشارینه وه
 چهند پوژی دیکهش میرووه پیشسووره کان ئیمه یان له
 بیر ده چیته وه. پاش ئه وهی ته وای تیکه له به میرووه
 سووره کان بووین، ئه وکات ده زانن ده بی چ بکه
 له سه ر پئ چیتان به میرووله چیاگه ره کان کرد
 به مانه شی بکه، گشت میرووله کان به گز هم ئاسنگه ره
 پیشسووره دا بکه، تا کو هه موو پیشسووره کان پئک
 هه لپه ژین، چاوی یه کتری ده رینن و وا به ربینه گیانی
 یه کتری که ته نانه ت میرووله یه کی سوور له گوپه
 نه مینیته وه. هه ر له کونه وه گه له ک پیگه هه ن بو ئه وه
 پیشسووره کان و میرووله کانی تر بینه دوژمنی یه کتری
 و هه مووتان به سه دان پیگه ی به م جوړه ده زانن.
 میرووله زه ده کان تیکه هاواریان کرد:
 ده زانین.

له بیرتان نه چی زور میرووله ی سوور هه ن خویان پئ
 جه غزی دونیایه. به م پیته نیچیره کانتان هه لپه ژین
 ئه وانه پیان وایه گوره ترین پرگاری به خشن...
 ده زانین.

له نیو ناخی به شیک له م میرووه سوورانه دا شیر
 بوون به فیل خه وتوه... با ئاگادار بن.
 ده زانین، ئاگادارین...

هه ندیکیان کوشته و مردووی ناوبانگن. به م پیته نزیک
 هم دهسته یه بینه وه.

"دهزانين. لهو پرېگه يه وه بوی دهچين..."
 "دياره ئه و ميرووله گه نجه پيشسوورانه چاک ده ناسن.
 باش و خراپ هر خویان ده بينن..."
 "چاک شاره زای ته و انيشين، له نزيکه وه ده يانناسين."
 "زور زوو ده توانن لار پيان بکن و بيانکه نه دوژمنی
 يه کتری."

"ته وان له پرېگه ی کتیب و پامانه وه بکه نه دوژمنی
 يه کتری. ته گهر ويستيان بخویننه وه با کتیبی فیله کان
 بخویننه وه."

"فیله کان تیک ناشکين، تا قیامت، تا ته و کاته ی خور
 ده رده که وی فیله کان له بان سهرمان ده ميننه وه، ده بی
 هه موان و سهرجه ميووله سووره کان وا لی بکن
 پروا به مه بیتن."
 "ته مه ش ده زانين."

"ده زانم، ئیوه هه موو شتیک ده زانن، باش پيگه یشتون.
 به لام شتیک هه ميشه و هه ميشه له بهر چاو بگرن،
 ته ویش ده زانن چی؟"

ميرووله زه رده کان هه موو تیکړا وه لاميان دایه وه:
 "چی؟"

"ته ویش ته و ميرووله سوورانه ن ده ستیان تو یکلې
 هه لداوه. ته مان، پیتان وا نه بی ده توانن له خشته یان
 بهرن. هر لیشیان نزيک مه بنه وه... هه ول مه دن به
 لار پياندا بهن، ته وان جياوازن. له وه ته ی دنیا دنیایه
 ته وان زوریان خه له تاندن و درووده له سه بينیوه. ته وان

له قانودەر و خولقینهرن. ترسنۆك و بویر و نهزان و
حاکم و مندال ئهوانن. ههلفریواندن و له پئی دهركردنی
ئهوان بهو میرووله پیشسووره چاویلکه له چاوانه
بسپیزن که له توره مهی ئهوانن.

میرووه زهردهکان که یلی خوشی هاواریان کرد:
"ئهوانیش زۆر له نزیکه وه دهناسین."

"ئهو دهست قرتماغه بهستوانه مایه ی ترسن. دواچار،
ئهوان ئهگەر پێیان خوش بێ، فیه کانییش ده به زینن.
ئهوان له خیز و چهوی ده ریاکان و ئه سستیره ی
ئاسمانه کان پترن."
"دهزانین."

"ئهگەر دهره تتان بۆ لوا، چاویان کویر، گوچکه یان
که، لووتیان بێ ههستی بۆنکردن و ناخیان بێ سۆز
بکه ن... سه رجه م میرووله سووره کان بۆ ئه م مه به سته
هان بدهن. گه و ره ترین دوژمن و گه و ره ترین مه ترسی
بۆ سه ر باب و باپیرانی ئیمه ی میرووله زه رده کان، بۆ
سه ر سولتانی شامان ئه و میرووه پیشسووره ده ست
قرتماغه به ستوانه ن."

"خۆل ده کهینه چاوی میرووه پیشسووره ده ست
قرتماغه به ستووه کانه وه، خۆل ده کهینه چاویانه وه،
خۆل."

میرووی به سالاجوو گوتی:

"باشه. زۆر باشه. چاک بزانن له ناخی زۆر له و
پیشسوورانه دا ئاگری فیل بوون کلپه ی دی. وه ک

پیشتریش گوتم ئەم ھەستەیان دەرنابن. جا ئەم
 پیشسوورانه گەورەترین دوژمنی دەست قرتماغە
 بەستووەکانن. ئەوان لە ئیمە و لە فیلەکان زیاتر، دوژمنی
 ئەو دەست قرتماغە بەستوانەن، با خۆشیان دۆست
 نیشان بدەن، ئێوە دەبێ شەو و پۆژ، بێ پاوەستان ئەمانە
 دژ بە دەست قرتماغە بەستووەکان بوروویین.
 دەیانورووژینن.

بە کورتی، پیشسوورەکان دەکەنە ھەزار پارچە، ھەر
 دەستە یە و دەبێ بە خوینی دەستەکە ی تر تینوو بێ.
 میروو زەردەکان ھاواریان کرد:
 بە خوینی دەستەکە ی تر تینوو دەبێ!

بەشی ھەرە زۆری ئەم پیشسوورانه بەرز و نزمیی
 ژایانیان نەبینیوە، بۆنی شیرێ خاویان لە زاری دێ.
 بەرامبەر بە ژیان سینگیان کراوە نییە. خۆیان زۆر
 مەزن دەبینن.
 دەزانن.

ئیتەر بەم پێیە ھەلسوکەوت بکەن. ئێوە دەرھەق بە
 پیشسوورەکان زۆر شت دەزانن. کەواتە ئیستا بلاوہی
 پێ بکەن و لەبەر چاوان و ن بێ، لە ناخ و دلی ھەر
 پیشسووریکا ئاگریکی لە وەسف نەھاتووی تۆلە و
 ترس و دوژمنی دەرھەق بە پیشسوورەکانی تر
 داگیرسینن. تۆقاندنتان لە بێر نەچێ. تۆقاندن،
 گەورەترین و کۆتترین پێگە یە بۆ ئەوہی میروولەکان
 پێکا ھەلپژێن. لە یەکتریان بسلە میتنەوہ. تۆوی ترس

لەنیو دلیاندا بچینن، پەرە پى بدن، تا لەنیو دل و
 میشک و رۆحیاندا چەکەرە بکا. ترس لە فیل، ترس لە
 لاڤاو، هەرچی بە میشکتاندا گوزەری کرد، هەر ترسیکی
 پیتان شک هات، وەک باران بە سەریاندا بیاریفن. ترس،
 میروولەکان سەقەت دەکا، لە پەلوپۆیان دەخا، لە مەرگ
 خراپترین بەسەر دیتن. ترس لە خودا و ترس لە
 یەکتەری بیتۆچان پەرە پى بدن.

“پەرە بە ترساندنیان دەدەین. هەزاران خوداوەندى ترس
 لە بان سەرى پىشسوورەکان دروست دەکەین.”

“ئاگرى خۆپەرستى و ترس پیکهوه هەلبگیرسینن، ئەوان
 دەلێن ئیمە براين، هاوپێين، گویتان بەم قسانە نەبزوی.
 لە ناخی زۆربەیاندا ئاگرىکی نەکوژاوهی خۆپەرستى
 لرفەى دى، دوژمنایەتیی یەکتەری لای میروولەکان لەم
 خۆپەرستییدا گەرا هەلدینن، مردن، ترسان و
 ساردوسرى بەم خۆپەرستییدا لەدایک دەبن. بە هیچ
 شێوهیەک مۆلەت مەدەن پىشسووریک پىشسووریکى
 ترى خوش بوئ. ئەگەر ئەمانە یەکتەریان خوش بوئ،
 لەو شوینانەى ئەفین هەبن، خۆپەرستى لانه ناکا، ترس
 و سووکایەتى گەرا هەلناھینن، ئامان، مۆلەت بە
 خوشەویستى مەدەن. ئەگەر ئەمانە فێر بن یەکتەریان
 خوش بوئ، درەنگ یان زوو پێگەیهک بۆ تیکشکانى
 ئیمە و فیلەکانیش دەدۆزنەوه. ئامان، ئیزن مەدەن
 ئەمانە یەکتەریان خوش بوئ. قەت ئەم دەست قرتماغە
 بەستوانە پشتگوێ مەخەن، هەر ئانوساتى بۆی هەیه

لافای ئه‌وین وه‌ک تیشک‌یک له‌وانه‌وه هه‌ستی و به‌نیو
سه‌رجه‌م ریش‌سووره‌کاندا بلالو بیته‌وه، ئه‌وکات
هه‌موومان تیدا ده‌چین. هه‌ر کام له‌و ده‌ست قرتماغه
به‌ستوانه‌کانیه‌کی ئه‌وینه. تیکه‌یشتن؟ ئاگری بی
ئه‌وینی و دوژمنایه‌تی خوش بکه‌ن.

“تیکه‌یشتین، ئاگری بی ئه‌وینی و دوژمنایه‌تی خوش
ده‌که‌ین.”

“گه‌ردنی یه‌کتری ئازاد بکه‌ن، ئه‌م رینگه‌یه‌ چوون و
تیداچوون، گه‌رانه‌وه و مردنی تیدایه. ئه‌منیش ده‌چم
ئاسنگه‌ری شهل به‌ لاریدا به‌رم و پۆلووی شه‌که‌تی،
گومان، ترس، بی‌باوه‌پی و بیته‌وینی له‌ ناخیدا
بگه‌شینمه‌وه.”

میرووله‌کان گوتیان:

“به‌خیر بچی.”

میرووی پیر فره‌مانی پێ دان:

“ده‌قه‌یه‌ک لیڤه‌ چاوه‌پیم بن.”

ئینجا په‌شتی تیکردن، له‌ودیو تاشه‌به‌ردیکی ته‌نیشتیان
له‌به‌ر چا و ن بوو و زوری پێ نه‌چوو هاته‌وه و گوتی:
“سه‌یری ریشم بکه‌ن. ئیوه تا ئیستا بینیوتانه‌ هیچ
ریش‌سووریک ریشیکی وا بریقه‌دار، درێژ، ئال و گه‌شی
هه‌بێ؟”

به‌راستی‌ش ریشی وه‌ک تیشکی خۆر بریسکه‌ی ده‌هات.
ریشی وایان به‌ هیچ ریش‌سووریکه‌وه نه‌بینیوو. ریش
تال تال و چپ و پڕ بوو. له‌ لیڤه‌واریکی سوور ده‌چوو.

ٴهگر ئاسنگهري شهل له مهوډاي چل پوژه پئ را
ٴهم پيشه ببيني، كړنووش دهبا يان نا؟ پټم بلين
لهمهوبهډوا كي له سووربووني پيشم وهگومان
دهكهوي؟

ميرووه زهردهكان به سهرسامييه وه هاواريان كرد:
ٴچ قومما، ٴهم پيشهت له كوئ دوزييه وه، ٴهي
سهركردهي مه زنمان؟

ميرووه كه گوتي:

ٴبيدهنگ، مه گوپين:

ٴهوهي راستي بي پيرترين ميرووي زهره بهم هونهري
پيشه، شاياني ٴهوه بوو پيشهنگايهتي بكا.
ٴبيدهنگ بن و ليژه بروان:

واي گوت و ٴماژهي به قهلشتي تاشهبردهكه كرد،
ميرووه زهردهكان به پرتاو لهوي نزيك بوونهوه،
بينيان تهرمي ميروولهيك پانهوپان كهوتوه،
پيشيشي پيوه نهماوه.

ٴوهرنه پيشي، گويتان باش به زارمهوه بنين، من ٴهم
پيشسوورهم كوشتووه، پيشيم بريوه و به دهموچاوي
خوممهوه نووساندووه. جوان سهيرم بكن، ٴاخو
لهگل پيشسووريك هيچ جياوازييه كم ههيه؟

ميروولهكان به ٴسپايي گوتيان:

ٴنهخير.

ٴتواو بوويته ميروولهيك پيشسوور ٴهزبهني، ٴاوا
تهنانهت ئاسنگهري شهل نازاني كه تو پيشسوور نييت.

سەرکردهی میروولهکان پێکهنی و به شانازییهوه گوتی:
"پێ نازانی. وام پێوه نووساندوه نهبیتهوه. نهگەر بیت
و فیلێک قورتمهکهی له پێشی من بهالێنی و رایکێشێ،
تهنانهت ناتوانی تالێکی لێ بپسینی."

میروولهکان هاواریان کرد:

"بژی! بژی! بژی! لهمهوبه دوا پێت دهلێین فهرمانده...
فهرماندهی گهرهمان..."

"نهگەر له دهستتان هات، ئێوهش هەر کامتان
پیشسووریک بکوژن، پێشی ههلقههه و له چه نهی
خۆتانی بدهن. ئهوکات، کهس نازانی داخوا ئێوه
میروولهی زهردن یان نا. ئهوسا وهک مالی باوکتان له
ولاتی ئهم میرووله سوورانه دهسوورپێنهوه و جێت لێ
دهدهن. جا وازیشیان لێ دیتین خۆبهخۆیهکتر بکوژن و
تۆلهی خۆمان له وهچهی میروولهکان دهکهینهوه.
زۆریش خۆشحال بووم به فهرمانده بانگتان کردم."

"هەر کاممان سێ میرووله دهکوژین و پیشیان
ههلهدهقهنین."

"دهی بهخت یارتان بێ."

ئینجا له بوممهیلێ بهیانیدا، میرووه زهردهکان کتوپر
لهبەر چاوان ون بوون، هەر دهتگوت قهت نهبوون.
میروولهی فهرماندهش بهرهو کولانهی ئاسنگهری شهل
ههنگاوی نا. ئاسنگهری شهل له کوونهکهی لاقه
شهلهکهی به سکیهوه نووساندبوو و خهوی لێ
کهوتبوو. سێ پیشسووری زۆر گهنجیش له بان

سەرى بوون. فرماندە لەبەر خۆيەوە بىرى لەو
كردهوە چۆنە ئەو سى گەنجە پيشسوورە و ئاسنگەرى
شەل بە يەكەوە بكوژى. چەقۇكەى دەرەيتا و پەلامارى
كونەكەى دا، لەناكاو لاقىك وەبەر لاقى درا و بەسەر
سكدا كەوتە ئەرز.

پراوەستە، قەدەغەيە!

مىزوو زەردەكە گوتى:

من فرماندەم. فرماندەى گشتى پيشسوورەكانى
پشت چىاي قافم. لای ئىو بە پاشقولدان پيشوازی لە
مىوان دەكەن؟ چىي وای نەمابوو ميتشكم بېژى.
گەنجى پيشسوور داواى ليبوردينى لى كرد و گوتى:
ببوورە. ئەخر مامۇستا خەوتووە...

فرماندە گوتى:

خيرا هەليستين. هەر ئىستا. من چل پۆژە بەريوهم.
فيلهكان ولاتى ئيمەيان ويران و تالان كرد، ئاگريان
تنبەردا، مىزوولەكانيش بە ديل گرت. من بە ئەستەم
توانيم خۆم پزگار بكەم و خۆم بگەيەنمە ئىرە.
گەنجە پيشسوورەكە مامۇستاي هەستاند و فرماندەى
پى ناساند:

ئەمە لەپشت چىاي قافەوە دى. پيشسوورى چياكانى
قافە... ماوہى چل پۆژە بەريوہيە.

مامۇستا لە مىوانە تازەهاتووەكەى پرسى:

چۆن هاتى هاوپرى؟

فرماندە، ماندوو، خەوالوو و لارەمل گوتى:

“بالندهیه کی گه وره ههیه، حاجی له قله قی پی ده لاین،
دلنکی پاقرزی ههیه، بینه وایه، خیرخوازه، سواری
باله کانی کردم و هه تا لای توی هیتام.”
“کی به توی گوت من لیترهه؟”

فرمانده به بزه وه وه لای دایه وه:

“حاجی له قله ق گوتی.”

“حاجی له قله ق چووزانی من لیترهه؟”

“توی بینیهه.”

“سهیره... ئه و حاجی له قله قه گه ورهیه له ئاسمانه وه
چون بوونه وهریکی بچووکى وهک منی بینیهه!”
فرمانده گوتی:

“حاجی له قله قه کان ئاوان. چاویان له مه وداى چل سال
رینگه وه میرووله یه کی رهشی سهه به ردیکی رهش
ده بینى. منیشی ئاوا بینى. که فیله کان ولاتی ئیمه یان
خاپوور کرد و ئاگریان دا، زۆربه ی هه ره زۆری
میرووله کانیاں کوشت و ئه وانی تریان به دیل گرت، من
هه لاتم و په نام برده بهر لوتکه ی چیاى قاف، له وئ
له نیو به فر و بهرده کاندای مامه وه. له لوتکه ی چیاى قاف
هیچ شتیک بۆ خواردن چنگ ناکه وئ. له برسان چاوم
ریشکه و پیشکه ی کرد. هیز و تینم نه ما، له سهه به فره که
که وتم، له گیانه لادا بووم که گویم له خشه خشیکی
قورس بوو، له بان سههه بهر هه ستم به گرما کرد، له
پشته وهه دهنگیکم بیست، دهنگه که لیتی پرسیم
‘گیانه وهری یان جندوکه ی، تو کیى ئه ی بوونه وه ره که؟’

له ترسان بڼې نه وهی چاوم هه لښم وه لاسم دایه وه، به
 ناسته م توانیم نه و شتانه ی بڼ بگيرمه وه که به سهرمان
 هاتبوو. لښم پرسى 'نه ی تو کښی؟' گوتی 'من حاجی
 له قله قم. چ داواکارییه کت هه یه پښم بلئ.' برستم لئ
 برابوو، له برسان هتزی دهست و پښم نه مابوو. پښم
 گوت 'برسیمه. سکم تیر که با چاوم بڼ هه لښ، پاشان
 قسه ده که ین.' یه کسهر هه نگوین و شیلای گولی پڼ دام
 و یه کسهر چاوه کانم کرانه وه. پښم گوت 'من
 میرووله یه کی ریشسوورم.' لښم پرسى 'ئاخو ده توانی
 بېمه یه لای ریشسووره کان؟' منی له نښو درزی گهرمى
 تاشه به ردیک خه واند، هه نگوین و شیلایه کی زوری
 گولی له پښ دانام، بڼ نه وهی وشه یه ک بلئ له شه قه ی
 بالی دا و فری. که ریک دواى پتېنج پوژ بینیم
 که راوه ته وه، له خوشیان خه ریک بوو شیت بم. پتې
 گوتم 'دوژیمه وه. له سهر لوتکه ی چیا به رزه که ی نه ویدیو
 ناسنگه ریک ده ژى، سهرجه م ریشسووره کانی دونیاش
 له وین. ده توانم بېبه م بڼ نه وئ.' پښم گوت 'راوه ستاو بڼ.
 هر بڼى. بېبه بڼ نه وئ.' له سهر بالی دانام، له سهر
 په رنه رم و گهرمه کانی... له وپوه فرېین و تاویک
 له مه وپښ، لیره، له پښت نه م بهردانه دایبه زاندم.
 وه ستای ناسنگه ر گوتی:

"به خیر بیتى."

خواردنه که ی خوی پڼ دا. به تیروته سه لى دواندى، له
 تال تالی ریشى روانی، هه لیسه نگاندن، پرسى یاری چه که

و بنه چه که ی لی کرد، بر وای به وه هیتا که پیشسوره
و فرماندهی پیشسوره کانه.

پروخوشانه کوتی:

“هاو پیم، میرووله ی وهک تو بۆ من زور پیویستن.
به خیر بینی و سهر چاوم هاتی. پی و قهدهمت له بان
سهرم. دوینی کومه لیک میرووله ی زهره هاتنه ئیره که
پهنگی سووریان له پیشیان دابوو و خویان به
پیشسور دهناساند، سیخوپی فیله کان بوون...”

فرمانده که به ترسه وه پرسیی:

“چیان لی هات، ئیستا له کوین؟ ئه میرووه زهردانه
بوون ولاتی ئیمه یان پوخاند، ئه میرووه زهردانه...
دهخپله وهستا، با زوو بیاندوزینه وه.”

وهستای ئاسنگهر له داخان دلی هه پروون به هه پروون
بوو و به ئه سه فه وه کوتی:

“تازه بۆمان نادوزینه وه، پیشسوره کانی خۆمان له
دژی من دالده یان دان و داکوکیان لی کردن. ئه گهر
بشمرم، ئه و گه مژانه ی ئیمه ته نانه ت تالیک ی ئه و میرووه
پیش زهردانه م پین نادهن.”

فرمانده که وره ی به ئاسنگهری شهل دا و کوتی:

“من ئه و انت بۆ ده دۆزمه وه، تو هیچ خه فته مه خۆ،
ئاسنگهری برام. به پیشسوره کانت ده سه لمینم ئه وانه
میرووه زهردهن و میرووه زهرده کانش خیا نه تکارن.”
فرمانده و ئاسنگهری شهل به سۆزه وه باوهشیان به
یه کدا کرد. میرووی شهل چۆن دلخۆش نه بوایه که

له نیتو نه و هه موو که مژه یه دا جیگریکی ژیری بۆ خوی
 دۆزیبووه وه. به تاییه ت که پشسووریکی په سه ن بوو.
 نه خاسمه که ولاته که ی له داوینی چیا ی پیروزی قاف
 هه لکه وتبوو. به تاییه ت که پشه سووره که ی له هیچ
 پیشیک نه ده چوو. نه خوازه که پشه دریژه که ی له
 چه نه یه وه تا سه ر سینگی شوږ بوو بووه وه و شوقی
 ده دایه وه و پوونا کایی لئ ده باری.

میرووه شه له به که یف و متمانه و تینی دۆستایه تییه ک
 که ناخی ته ژ ی کردبوو، بیړی ده کرده وه. له بهر خویه وه
 ده یگوت به ده ستیک چه پله لئ نادرئ، به لام به دوو
 ده ست با. مه ست و سه رخوشی بیر کردنه وه بوو. دیاره
 ئه م پشسووره پیړه، ئه م فه رمانده یه کویره وه رییه کی
 زوری چه شتووه. دیاره زور ئاقل و فیلزانه. له گه ل ویدا
 ده توانئ زور کیشان چاره سه ر بکا.

ئو به یانییه سه رجه م چیاکان، زنا ره کان، پئ و
 بانه کان، خا که نه زو که کان، ده شت و چۆمی خرۆشاو،
 گۆل، ئه ستیر، کانی و نیوقه دی داره کان له ناکاو پر
 بوون له گول. بۆنی نیانی گول به و ناوه دا بلاو
 بوویه وه. هه و ره سپیه کان، له ئاسمان، له دوور ده ست،
 له باشوور په وینه وه. دنیا له زولالی پاش باراندا بوو.
 میرووله کان له هیلانه کانیان، له قه لشته به رده کان و له
 کونه کان ها تبوونه ده رئ، خویان وه بهر تاوئ دابوو و
 پیشیان داده هیتا. مه ست و ئارام ږاکشا بوون و مهیدانه
 پان و ږیکه که یان ئاخنیبوو.

میرووه شهلهش هاتبووه بهر دهركی هیلانكهی، پشتی
 به چلهپووشینكهوه دابوو، خوی له بهر تاوی هه لڅستبوو
 و له گهل فرماننده دا ده ناخفی. له قسه کانی فرمانده تیر
 نده بوو، حهیرانی هه لښوکهوت و بۆچوونه
 شۆرشگێڕیه کانی بوو. له دلی خۆیدا دهیگوت: "ئهگەر
 له نێو میرووله کاندا سێ میروولهی وهک ئه مه هه بوايه،
 نهک هه ر فیل، بگره ته قله م به مروقه کانی لێ ده دا." بێ
 پاده بهخته وه ر بوو هاوڕێیه کی وا ژیر و ڕیشسووریکي
 وا دلسۆزی دۆزیوه ته وه. له وه ته ی له سه ر بالی
 په پوه که را خوی فری دابوو و هاتبووه ئیره، ئه وه
 یه که م جار بوو تووشی به تووشی میرووله یه کی وا
 ئاقل ده بوو. فرمانده بهردهوام سه ری ده جوولایه وه.
 ئه گەر پۆژیک فیهلکان تیک بشکین، بێگومان له سایه ی
 سه ری ئه م فرمانده ژیره وه هه رهس دی ن. میرووله یه کی
 چه ند جوانیشه. پشتی زه رد زه رد، چاوه کانی درشت،
 ده تگوت چاوی زه رده والهن، له شی به هین،
 ڕیشیکي بریقه دار، لاقه کانی وهک لاقی میرووه
 عه جه مه پته و و خیرا بوون. له وه ته ی ده ژێ، ته نیا
 میرووله یه ک له گه لیدا هاوړا بووه، ئه م فرمانده یه یه.
 فرمانده ش قاچه کانی ڕاکیشابوو، شل شل خوی
 دابوو بهر تاوی تازه هه لاتوو و پشووی ده دا. فه قیره
 زۆر ماندبوو بووبوو، چ بکا، له ژیر قاچی فیهلکان خوی
 ڕزگار کردبوو و له داوینه کانی چپای قافه وه تا ئیره
 پتی کردبوو. میرووله کانی ئه وی ئاوا نه بوون، ئه وان له

شاره‌کانی ژیر ئه‌رزدا کۆشکی سێ و پینچ و حوت
 نهۆمیان هه‌بوو. وا به ئاسانییش خۆیان راده‌ستی
 فیه‌کان نه‌کردبوو، تا کوتایی شه‌ریان کردبوو، تا
 هیزیان لی برابوو. به‌شی زۆری میرووله‌کانی چپای
 قاف له‌ چیاکانیاندا بوون و هه‌رچه‌نده‌ش هیوا براو
 بوون، به‌لام دژ به‌ فیه‌کان درێژه‌یان به‌ شه‌ر دابوو.

بۆ یه‌که‌م جار له‌ وه‌ته‌ی هاتبوو، پرسیی:
 "مامۆستا، ئیوه‌ لیره‌ چ ده‌که‌ن، دژ به‌ فیه‌کان شه‌ر
 ده‌که‌ن؟"

تا ئه‌و ساته‌ به‌س به‌ سه‌ره‌اته‌کانی خۆی گێڕابوه‌وه.
 وه‌ستای ئاسنگه‌ریش خۆش‌حال بوو که‌ سه‌باره‌ت به‌
 هیچ شتێک پرسیاریان لی نه‌کردبوو.
 ئاسنگه‌ر وه‌لامی دایه‌وه:

"ئیمه‌ ئیستا چاوه‌پێین فه‌رمانده‌ی هاوڕیم، شه‌پکردن
 دژ به‌ فیه‌کان هێنده‌ سانا نییه‌."

"به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک سانا نییه‌، به‌لام ده‌کرێ ئاوا دانیشی
 و ده‌ست له‌ سه‌ر ده‌ست دانیشی؟ جگه‌ له‌وه، ئه‌گه‌ر
 به‌تالوچه‌تال دابنیشی، ئه‌م میرووه‌ سوورانه‌ ته‌وه‌زله‌
 ده‌بن و شه‌ریان له‌ بیر ده‌چیته‌وه‌."

"فیه‌کان زۆر زه‌به‌لاحن و میرووله‌کان زۆر بچووکن
 فه‌رمانده‌ی هاوڕیم. به‌ پوژ و مانگ په‌یتا په‌یتا بیر
 ده‌که‌مه‌وه‌ و ڕیگه‌یه‌که‌م بۆ شه‌پکردن دژ به‌ فیه‌کان
 نه‌دۆزیوه‌ته‌وه‌."

وای گوت و به‌ مه‌راقه‌وه‌ له‌ فه‌رمانده‌ی پرسى:

‘چون دهكړى شه پريان له گه لدا بگه؟’

فرمانده قسه كه ي پشتر است كرده وه و گوته:

‘وايه. هه موو ته و ميروولانه ي ئيره كوځكه يته وه و بياننيزى بؤ شه، دهره قه ته فيليك نايه. ده لين ولاتيك هه يه ميرووله كانى هينده ي فيليك گه وړه، به لام ته و ولاته زور دووره، ته گه ر هه وال بؤ ميرووله كانى ته وى بنيرين، په نكه بين و له كوځلايه ته پرزگارمان بگه.’

‘ته وان دين، من ده ياننا سم، فيله كان راو ده نين و پاشان ده مانكه نه يه خسير و كوځيله ي خويان. ده بى خومان چاره يه ك بؤ خومان بدوزينه وه.’

‘ئيمه ناتوانين چاره يه ك بؤ دهر دى خومان بدوزينه وه، ماموستا. فيله كان زور گه وړه.’

‘بيهيوا مهبه، له وان يه ريگه يه ك بدوزينه وه، فرمانده ي هاوريم. سه ير بگه بزانه من چيم كردو وه، ميرووله ي سوورم ناردو وه ته سه رجه م ولاتان و نيو ميرووله كوځله كراوه كان. ته وان پريشان تاشيو وه و كتومت وه ك ميرووله كانى تريان لى هاتو وه، شانه شانى ته وان كار ده كن، زولم و سته م ده بينن، برسى ده ميننه وه. ئه منيش شه و وړژ، سه باره ت به ميرووله كان، دهر باره ي فيل و ميرووله كانى پيشو و كتيب ده خوښمه وه، لايه نگره كانيشم بيوچان خهريكى كتيب خوښدنه وه. ئيمه ليره كتيب ده خوښينه وه و بير ده كه ينه وه، سه رجه م ميرووله كانى هاوريمان له

سەرانشەری دۇنيادا كۆتۈپ دەخوئىننەو، كار دەكەن و
بىر دەكەنەو.

فەرماندە گوتى:

"جا ئەمە چىي لى شىن دەبىت. بە كۆتۈپ خويندەنەو و
ئىشكردن شانبەشانى مىروو، يەخسىرەكان فىلەكان
تىك ناشكىن..."

"بىروانە فەرماندەى ھاوپىم، گويم لى بگرە، من لە ھەمان
كاتدا كارى پىكخستىن ئەنجام دەدەم... ئەگەر پوژىك
پىگەكەمان دۆزىيەو و گشت مىروولەكان پەلامارى
فىلەكانيان دا..."

فەرماندە لە قاقاي پىكەنىنى دا، ئەوئەندە پىكەنى فرمىسك
بە چاوانىدا دەھات.

"بۆچى پىدەكەنى فەرماندەى ھاوپىم؟"

فەرماندە لەبەر پىكەنىن نەيدەتوانى وەلامى بداتەو، وا
پىدەكەنى چىي نەمايو لەسەر پىشت بگەوى.

"ئەي... پىدەكەنم... پىدەكەنم، چونكە..."

"چونكە چى؟ قسەكانم ماىەى پىكەنىن؟"

"ھەر زۆۋۇر..."

"باشە بۆچى؟"

فەرماندە تىر تىر پىكەنى، پاشان كەمىك ھاتەو سەر
خۇ، پوخسارى سوور سوور ھەلگەرايو، ھەناسەيەكى
ھەلكىشا و گوتى:

"بىروانە مامۇستا، مامۇستاي لەھەنگ و بويز و شىرم،
ئاخر فىل قەت دەبەزن؟ لەوئەتى دۇنيا دۇنيايە كى"

بېنيويەتى مېروولە فېل بېەزىنن؟ دونيا ھەر وا بوو ۋە
 ھەر وا دەبىي. فېل فېلە ۋ مېروولە مېروولەيە... فېلەكان
 ھوكمراڻى دەكەن، ئەمە كارى ئەوانە، مېروولەكانىش
 ئىش دەكەن، فېلەكان پال دەدەنەو ۋ بۆى دەنوون،
 خۆشترىن خۆراكەكان دەخۆن، جوانترىن جەلەكان لە
 بەر دەكەن ۋ لە بەشكۆترىن كۆشكەكاندا دەژىن...
 مېروولەكانىش ئەمە ۋەزەيانە، بە كۆلەمەرگى دەژىن،
 سال دوانزەى مانگ كار دەكەن ۋ لە كۆتاييىشدا
 ھەرچى ھەيانە ۋ نياڻە دەيخەنە چنگى فېلەكانەو،
 خۆشيان برسى دەمىننەو. قانونى سروشىت وايە،
 قانونى مرقۇقەكانىشە، ئەو مرقۇقەكانى خۆيان بە
 مەخلوقى پېرووزى سروشىت دەزانن ۋ پەسنى خۆيان
 دەدەن. ئەم دونيايە ئاوا ھاتوو ۋ ھەر واش دەپوا. بېر
 بکەو ۋەستا، كەمىك تېرپامىنە بىرام، ئەگەر بەقەد
 چىايەك مېروولە لە دەورى يەك كۆبىينەو ۋ فېلىك
 پەلامارمان بدا، چ دەقەومى؟

ۋەستا شەلەى ئاسنگەر بۆ يەكەم جار بە شك ۋ
 گومانەو چاوى لە چاوانى مېروولەكە بېرى. لە دلى خۆيدا
 گوتى ئەمە مېروولەيەكى زەرد نەبىي. ئەمە مېروولەيەكى
 زەردى خيانەتكار... پاشان ديسان لە دلى خۆيدا گوتى ئەم
 فەرماندەيە ترساو. مېروولەيەك لە كوشت ۋ كوشتارىكى
 وا پزگارى بووبى ۋ ئافاتى فېلەكانى بە چاو بېنيبى، چۆن
 وا ئاومىد نابی؟

ئاسنگەر پېى گوت:

“هەق بە تۆیە، هەق بە تۆیە، بەلام ئەم میروولانە
 بەهیزترین بوونەوەرەکانی گەردوونن. فیلەکان
 چەندەش بەهیز بن، دەبێ پێگەیەک بدۆزینەو و لەم
 ژێردەستییه پزگارمان بێ. دیارە ئەو پێگەیش دواجار
 دەدۆزینەو!”

فەرماندە گوتی:

“لێ بۆ ئەم مەبەستە هیچ ناکهین و هیچ چالاکییهکمان
 نییه. پێویستە هەلمەت بەرین، لانیکەم دەبێ وەک
 میروولەکانی ئێمە درێژە بە شەپ بدرێ. من تەنانهت بۆ
 جارێکیش بیرم لەو نەکردووەتووە بتوانین فیلەکان
 ببەزینین، بەلام شەپم بە پێویست زانیووە.
 نەشیانەزینین، دەبێ شەپ بکهین. شەپ تاکە هیوایه.”

ئاسنگەری شەلیش بەم جوړە بیرى کردبوو و بە
 هیچ ئاکامێک نەگەیشتبوو. تاکە هیوا شەپ، بەلام چۆن
 شەپێک؟ شەپ بە بیهیوایی دەکرێ؟ ئەگەر بیهیوا بچیتە
 شەپەو، ئەو شەپ نییه، مردنە، شەپ چەندین جوړ و
 شیوازی ههیه. دەبێ بە هیواو بچی بۆ شەپ، ئەگەر
 بەزێی ئەو شتیکی تر، بەلام دەبێ دل پڕ لە هیوا بچی.

ئەم فیکرانەى بۆ فەرماندە باس نەکرد. تەنیا گوتی:

“ئەگەر میروولەکانی ئێو لەپێناو نەبەزاندنی فیلەکان
 شەپ دەکن، ئەمە شیتبوونە، باشە مرووف لەپێناو
 نەبەزاندندا شەپ دەکا؟ میروولەکان شیوازی بۆ
 تیکشاندنی فیلەکان دەدۆزنەو.”

فەرماندە هەمدیس پێکەنی:

‘هه هه هه... نادۆز ریت هه، مه حاله. فیل چون تیک ده شکین؟’

ئاسنگه ری شهل گوراندی:

‘تیک ده شکین. پینگه یهک بۆ به زاندنی فیهل کان ده دۆزینه وه. میرووله کان پقته ستوور و داهینه رن. فیهل کان ده به زینین...’

فهرمانده دهنگی بهرز کرده وه:

‘که وایه شهر بکهن. به دانیشتن لهو شاخوداخانه فیهل کان نابه زن.’

‘پینگه یهک هه...’

پیک لهو ساته دا چه قوه رایهک له مهیدانه که ساز بوو که ئاسنگه ری شهل له وه تهی هات بووه ئیره، ژاوه ژاوی وای نه بیست بوو. دهنگیک بوو دهنگوت ئه و چیا گه وره یه له نیوه پاسته وه درزی بر دوه. میرووه شهلی پیشسوور یه کسه به ره و ئه وئ پای کرد و بینیی مهیدانه که لپاولیپ بووه له میرووله که به سه ره کهدا که وتبوون و تیک خزابوون... پیشسوور یکی گه نجیش چووبووه سه ره بهرترین چلی پنچکینک و به سۆزه وه قسه ی ده کرد، زایه له ی دهنگه گوره که ی چیا و چیا ده پۆی. ده یگوت:

‘نا بۆ فیل و بۆ سووره کان! نا بۆ فیل و بۆ سووره کان، به لئ بۆ میرووله ی ئازاد و سه ره به خو...’

ژماره یهک له میرووله کانی مهیدانه کهش چه پله یان بۆ لی ده دا.

میرووله‌ی سهر چله‌که ده‌یگوت:

نیمه، نیمه ته‌واوی میرووله‌کان ده‌هینینه سهر نیم
چیا، ولاتانی میرووله‌کان چول ده‌کین و پاکیشی
نیره‌یان ده‌کین، سهرجه‌م میرووله‌کانی گه‌ردوون
ده‌هینین و شهر هله‌ده‌گیرسینین. به میرووله کریکاره
ژیرده‌سته‌کان به‌ره‌و پرزگاری ده‌چین، نه‌ک به فیله‌کان
و پیش‌سووره‌کان و ده‌ست قرتماغه به‌ستووه‌کان.

چه‌پله‌پیزان زیاتر و فراوانتر بوو.

میرووله ژیرده‌سته‌کانیش ته‌نیا خویان ده‌توانن خویان
پرزگار بکه‌ن. هیچ پیوستیه‌کمان به ده‌ست قرتماغه
به‌ستووه‌کان نییه. نه ده‌ست قرتماغه به‌ستووه‌کان و نه
فیله‌کان، به‌لکو میرووه ژیرده‌سته نازاد و
سهر به‌خوکان. چاوی فیله‌کان ده‌ردینین. فیلیکی کویر
ولاتی میرووله‌کانی بو نادریته‌وه، نیت پرنگیان لئ
تیک ده‌چن و ده‌کونه نیو ده‌ریاوه. به‌م جوره دونیا له
چنگ فیله‌کان پرزگاری ده‌بی.

چه‌پله‌پیزان حه‌شری به‌رپا کرد.

ماوه‌یه‌کی زور قسه‌ی کرد، له کاتیکدا ده‌یگوت نا بو
ده‌ست قرتماغه به‌ستووه‌کان و نا بو فیله‌کان، که‌یلی
ناره‌ق له‌سهر چله‌که هاته خوارئ. نه‌و میرووانه‌ی
چه‌پله‌یان لئ ده‌دا، خستیان سهر قه‌لاندوشییانه‌وه.

به‌دوا‌ی ویدا میرووله‌یه‌کی دریزئی ره‌ش به‌سهر
چله‌که‌دا هه‌ل‌زنا، درکه‌کانی پنجه‌که سکیان پرووشاند،
چونکه سکی پرووت بوو.

دهستی به ئاخوتن کرد:

‘هاوړپیان، پيشسوورهکان. پووی قسم له ئیوهیه،
گویم لی بګرن، باش ګوی رادیرن... هر ئیستا شهر
پادهګه یه نین. فیلهکان ته فروتوونا دهکین. میرووله یهک،
ئویش میرووله یه کی پيشسوووور یه کسانه له ګه ل
ګه ردوون. فیلهکان ئه و بوونه وهرانه ه ګیز ټیک
ناشکین. ئیمه ش ناتوانین بیانبه زینین، به لام شهر
دهکین. به تالی جالجالوکهکان داو دته نین و له سهر
پتی فیلهکانی داده نین، ئم داوانه له پتی فیلهکان
ده هالین... به لی هاوړپیان، ناتوانین فیلهکان بیه زینین،
به لام دهیانخه یه نیو داوی جالجالوکهکانه وه. دوتنی
له ګه ل سهروکی جالجالوکهکان قسم کرد، سهروکی
جالجالوکهکان ګوتی هر جالجالوکه یهک حوت قولانچ،
هه لبت قولانچی میروولان داوتان بو دته نی، ئیوه نهک
هر فیل، بګره دته نین ئم دونیا پان و بهرینه به و
داوانه گرفتار بګن، پاشان بیپنچنه وه و بهره و خوری
فری بدهن. به لام فیلهکان له شکان نایه. ئم دونیا یه
ناګوردری... ئیمه میرووله شهر دهکین. مادام ئه و
هه مووه داوه جالجالوکه یه مان به دهسته وه بی، بو شهر
نهکین، وایه؟ نه مان بو ئه وانه ی پګریمان لی
دهکین، له بهر ده شهرکردنمان ده بیه ئاستهنگ، نه مان
بو ئاستهګره شهله ی هیچ له دهست نه هاتو!'
سهرانسهری مهیدانه که دهنگی دایه وه:
‘نه مان!'

نیمه‌ش که فیله‌کان و په‌پووه سلیمانکه‌کانمان خسته نیو
ئو داوانه‌وه و پژگار بووین، می‌شومه‌گه‌زی دونیا
پیشک‌ش به جالجالۆکه‌کانی برامان ده‌ک‌ین به هوی
ئوهی یارمه‌تیان داوین. هیچ می‌رووله‌یه‌ک ده‌ست له
هیچ می‌شیکی ئه‌م دونیا‌یه‌ نادا، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له
برسانیش بمرئ...

مه‌یدانه‌که تی‌کرا گوتی:

"ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له برسانیش بمرئ."

"هه‌تا داوی جالجالۆکه‌که‌مان هه‌ی..."

ئینجا سه‌باره‌ت به تالی جالجالۆکه‌کان و پته‌وبوونیان
به تی‌روته‌سه‌لی قسه‌ی کرد:

"داوی جالجالۆکه‌که‌هه‌ر فیل، بگه‌ر چله‌زار هه‌ست
گرفتار ده‌کا. داوی جالجالۆکه‌یه‌ک، نه‌که‌هه‌ر فیل بگه‌ر
مرو‌فیش به‌خسیر ده‌کا. داوی جالجالۆکه‌یه‌ک..."

ئوسا وه‌که‌فرمانده‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو، به‌سینگیکی
ده‌رپه‌ریو له‌سه‌ر شاتۆ هاته‌ خوارئ. مه‌یدانه‌که‌به
ده‌نگی چه‌پله‌ریزان وه‌له‌رزین که‌وتبوو.

ئاسنگه‌ری شهل له‌وئ، له‌قه‌راغ مه‌یدانه‌که‌راوه‌ستابوو،
فرمانده‌که‌و ئه‌و سئ گه‌نجه‌پیش‌سووره‌ش له‌کنی
بوون، ئاسنگه‌ر له‌داخان خه‌ریک بوو شیت بئ. ده‌یگوت:
"قسه‌ی هه‌له‌لق مه‌له‌لق. شتی هاته‌ران پاته‌ران... له‌و
هه‌موو فشه‌فشه. ئای فشه‌چینه!"

له‌وکاته‌دا می‌رووله‌یه‌کی لاو که‌پیشی له‌ئه‌رز ده‌خشا،
چاویکی سینگۆشه‌ی هه‌بوو، سمیلی ئاو‌یزان و قژی تا

سەر سینگى دريژ بووبوو، به سەر چله كه دا سەر كه وت.
زمانى كه ميك ده گيرا، ويراى ئه مهش ريكوپيك ده ئاخفى:
"ئيمه قهت، به هيچ شيوه يه ك ناتوانين فيله كان
ببه زينين."

زور له سهره خو، ئه رخييان، قايلكه ر و پيداگر قسه ي
ده كرد. جار چاره كه گهرم داده هات، ميرووله كان
ته نانه ت هه ستيان به وه نه ده كرد زمانى ده گيرى، به
وردى گوئيان بو رادا شتوو.

"با راستيه كان ببينين هاوپتيان. ئيمه هه رگيز ناتوانين
فيله كان ببه زينين، ئه گه ر پتيان ويرا باين، له وه ته ي دونيا
هه يه ديل و يه خسيري ئه وان ده بووين؟"
مه يدانه كه يه كه خوى گوراندى:

"نه خير."

ئاسنگه رى شهل گوتى:

"له وه ته ي دونيا هه يه يه خسير و ديلي ئه وان نين، تازه
وامان لى ها تووه."

كه س دهنگى ويى نه بيست. يان گوئيان لى بوو و وايان
نواند كه نه يانبه ستوو.

"بۆيه با شه ر كردن له گه ل فيله كان و به زاندينان له
ئه قلمان ده ربكه ين و بير له وه بكه ينه وه چون ريگري له
به رده م چوونى فيل بو ولاتى ميرووله كان بكه ين، وا
نبيه؟"

ئاپوراى ميرووله كان منگاندى:

"ئه مه باشترين ريگه يه."

جا هاوپتيان، من گه پام و راويژم کرد، پرسيم له وانهی خوو و خدهی فيله کان ده زانن، له مار و مور و مرو فان، هم موو خوويه کی فيله کانم بو ده رکه وت. له هم مووی گرنگتر فيله کان ناتوانن به سهر خنده قدا باز بدهن. خنده ق به دهوری ولاتی میرووله کاندا لی ددهین و فيله کان ناتوانن بينه نيو ولاته کانمانه وه. همی فيله کان کویر ده کین، همی ده یانخه ينه نيو داوی جالجالوکه و نازانم چی، نه وانه هم موو قسهی زلن... چما میرووله ده توانی چاوی فيله کان کویر بکا، ئادهی پیم بلین، فيلیک به داوی جالجالوکه ده بی؟

ئاپوړای له نيو به ک خزيو تیکرا گوراندي:
پيوه نابي.

با راستييه کان بينين هاوپتيان، ئیستا با هم موو میرووله سووره کان بگه پینه وه بو ولاته کانی خومان، هاوولاتييه کانمان هان بدهین خنده ق به ده وروبه ری ولاته کانماندا لی بدهن.

مه يدانه که به چه پله پيزان و فیتوو و هه را ده له رزييه وه. میرووله کان هم میرووه پيشسووره پيشن و قوډرژه شيان به کولان گيړا.

پاشانیش که خه لکه که بیدهنگ بوو، میروويه کی پيشسووری قسوله و ورد که هه ر هیتدهی نووکه ده رزييه ک ده بوو، به چله که دا هه لرووسکا. هم میرووله یه نه وهنده بچووک بوو میرووله کانی تر به نه ستم ده یانبینی که له سهر تروپکی چله که یه.

بهلام ئەم مېرووله ورده دهنگيكي گړي هه بوو. بهم
جوړه هاته ئاخاوتن:

"هاوړتيان، با راستييه كان ببينن. ئيمه قهت ده توانين
فيله كان به خولكردنه چاويانه وه كوير بكهين؟ ئه وهنده ي
من بزانم فيله كان چاويان به و شيويه نابيين، ئه وه
داينن كويريشمان كردن، هيچ له بابته كه ناگوردرئ.
گويا فيله كان به گوئ ده بينن. چما ده توانين گوئ
فيله كان بېرپنه وه، هاوړتيان، ئاده ي پيم بلين، ئه و
هيزه مان هه يه گوئچكه چاروكه ئاساكانيان بېرين؟"
ئاپوراكه هاواري كرد:

"نيمانه!"

"سه بارهت به داوي جالالوكه..."

ئاپوراكه تيكرا گوئ:

"نابي، نابي. با واز له خنده قيش بيتن."

"بيستومه هيچ خنده قيك بهرگه ي فيل ناگرئ، فيل
ده تواني به سهر خنده قدا باز بدا و بېرپته وه."

مېرووله كان هاواريان كرد:

"ده پېرپته وه."

"لەم دونيايه دا هيزيك به دي ناگرئ فيله كان به چوكدا بيتن.
ئو هيزه ي فيله كان به چوكدا بيتن، هيتشتا له دايك نه بووه."

ئاپوراكه هه مديس هاواري لي بهرز بووه وه:

"هيتشتا له دايك نه بووه."

"كه واته چاره چيه ئه ي هاوړتيان، ئه ي به نرخترين
بوونه وه رهكاني گهردوون، خودا، ئيوه ي مېرووه

سووری ستایش کرد و ئینجا ئیوهی هینایه بوون،
ئیوهی کرده سولتانی هه موو میرووله کان. کهواته ده بی
چ بکهین؟

میرووله کان نقه یان لئوه نه هات، هه موویان گو یقولاغ
بوون و چاویان برییه زاری میرووه ورده که.

به پئی ئه وهی هیزیک نییه بالاتر له هیزی فیهلکان،
ئیمهش که لک له هیزی فیهلکان ورده گرین و خۆمان
پزگار ده کهین. به شیک له و فیلانه، هیندهی سولتانی
فیهلکان له نیعمه ته کانی میرووله کان سوود وهرناگرن.
ئیمه به و فیهل فیهل و بیکهس و داماوانه ده لئین ئه کهر
یارمه تیمان بدهن و له ژیر چنگی فیهلکان قوتارمان
بکهن، ئیمهش هه تا پوژی قیامهت، ئیوه و وه چه و
وه چه کانی ترتان به ههنگوین و شیلهی گول و
جوله وهر به خیتو ده کهین. کوشکی بلوورینیشتان بو
ساز ده کهین. ئیوهی فیل نه بن، ئیمه میروولهی ورد
به فیهلکان ناویرین. ئادهی پیم بلین دهره قه تیان دینین؟
دهره قه تیان نایهین.

که وایه بژی برایه تی و هاوپه یمانی فیهلکان و
میرووله کان. فیهلکان و میرووله کان دهست له ناو
دهست... نه مان بو لایه نگرانی داو، چیا که ره کان،
خه نده قچییه کان، ئاسنگه ره کان، دهست قرتماغه
به ستروه کان، نه مان! بژی هاوکاری میرووله و فیل...
دروشمی فیهلکان و میرووله کان دهست له ناو دهست،
له مهیدانه به رینه که دهنگی دایه وه. میرووله کان وروژان

و وهجوموول كه وتن. له ژير تيشكى خورى گه شاوه دا
چاوه كانى چهن ميليارد ميرووله بريسكه يان دهات.
ميرووله ورده كه له كاتيكدا سينگى دهرپه پړاندېوو،
له سهر چله كه پرا خوى فري دا، له نيو لاقى ميرووله كانى
تردا ون بوو. ميرووله كان دوزيان هوه و خستiane سهر
قه لاندوشيان.

ميرووله ي فرمانده كه له تهنisht ئاسنگه رى شهل
پاوه ستابوو، له پر ئه م پرسته يى له زار دهرپه پري:
وايه. ئه مه ش راست دهكا.

ئاسنگه رى شهل چاويكى سه يري تيپري. ئه م
فرمانده يه كه له تهنishtى پاوه ستابوو، دهميك بوو بو
هر ميرووله يه كى سوور كه دهاته خوارى، له بهر
خويه وه هه نديك شتى دهه نيانه زمان، به لام ئاسنگه رى
شهل لىي تينه دهگه يشت. بوچوونى هر ميرووله يه كى
پشتراست كردبووه وه و گوتبووى "راست ه". ميرووله ي
فرمانده وشه ي "راست ه" له زار دهرپه پيپوو، به لام چ
سوود، ئاسنگه رى شهل ئيتر بيستبووى. ئيستا ئه مه ي
چون راست كردباوه، راستكرده وش ئيتر دادى
نده دا. ميرووه شله به چ گومان و ترسيكه وه سه يري
ده كرد. فرمانده چاره يه كى نه بوو بيچكه له وه ي
پيداگرى بكا، پهنگه تهنيا به م جوړه پرزگارى بوايه:

"هه موويان راست دهكهن، وا نيه ماموستا؟"

ميرووه شله له داخان نه پړاندې.

"دهتوانين فيله كان كويړ بكهين."

”گه مژه.“

”به داوی جالجالۆکه دهتوانین فیله کان...“

”بووده له.“

”هاوکاری له گه ل فیله کان...“

”گیله، ئەمن پێم وا بوو شتیکت له بار دایه. له کهنه خۆ
فرماندهی ولاتیکی زل و زه به لاهی. له کهنه خۆ پێش...“

بۆی تهواو نه بوو بلی له کهنه خۆ پێشسووریک، چونکه
نه دهکرا پێشسووریک و پیر به و قسه هه لیتوپه لیتانه
بلی راسته. میرووه شهله زۆر نه زموونی تیپه پراندبوو.
په شیمان بوو بووه وه له وهی بۆچوونهکانی راشکاوانه
دهربریبوو. به هۆی ئه وهی خۆی له قهواو دابوو، ئەم
میرووه فرماندهیه بۆی هه بوو په نا بۆ هه ندیک کاری
نا ئاسایی بیات. بۆی هه بوو هه موو میرووله کان دنه بدا
و له ناوی بهرن. ئەم میرووه فرماندهیه میرووله یه کی
زۆر به جهربهزه بوو. دهیتوانی شهو له خه ودا
بیکوژی... هه چیشی نه کردبایه، دهیتوانی رابکا.

له نا کاو میرووه شهله بزه ی هاتن و گو تی:

”کۆره هه ر بژی فرماندهی هاو پیم. تۆ له هه موویان
به ئه زموونتری. ببووره، سه ره تا باش تینه گه ی شتم و له
وه لامی ئه و بۆچوونه جوانانه ی تۆدا گوتم بووده له. من
ده زانم هه ر فیکریک پیرۆزه.“

خیانه تکار گه مژایه تی دهکا، چه ندهش زرنگ بی...
میرووله ی فرمانده زوو برۆای به م بادانه وه یی شهله

کرد، چونکه خوئی به ئاقلترین میروولهی سەر پووی
زهوی دهزانی.

به خوشحالییهوه هاواری کرد:

"هەر فیکریک پیروژه. ئەم بیروبۆچوونانە فیلەکان
تەفروتوونا دەکەن جا با زۆریش بەهێز بن."
میرووه شەله گوتی:

"پاسته. درەنگ یان زوو فیلەکان لەناو دەبەین."

لە کاتیگدا ئەوان ئاوا قسەیان دەکرد، میروولهیهک خوئی
فەڕی دایە سەر چله پنچکەکه و بەسەر بەرزترین لقیدا
هەلژنا. میروولهکه دەستی پێ کرد:

"هە هاوپییان، میرووه سووره خاوەن شکۆ و پیروژ و
زەحمەتکێشەکان، فیلەکان سەرچاوهی ئێمەیان و شک
کردووه و ئێمەیان کردووه تە ژێردەستەیی خۆیان...
دەزانم پزگاربوون لە چنگ فیلەکان مەحاله. فیلەکان
بەهێزترین بوونهوه رهکانی گەردوونن. ئێوهش دەزانن و
ئەمنیش دەزانم، دۆنیا و عەلەم شاهیده. مامۆستای
گەوره مان ئاسنگەری پیشسووریش بەم پاستییە
دەزانی. هاوپی پیشسوورهکەیی ئێویش که لە بیلبیلەیی
چاوی بۆ وی خوشەویستتره و فەرماندەیی
میروولهکانی چیاى قافه، ئەمە دەزانی."

میرووه شەله لە کاتیگدا خەریک بوو لە داخان بتهقی،
هاواری کرد:

"پاسته، پاسته."

له لایه که وه داخ له دل بوو و له لایه کی تریشه وه بۆ
ئوهی فرمانده وه سهر خوی نه هینی، بهم قسه
هه لله قومه لله قانهی ده گوت "راسته".

فرماندهش سه رخۆش له وهی میرووه شه لهی هینا وه ته
پێ، گوتی:

"راسته، راسته، راسته".

میرووه شه له که هاواری کرد:

"ده زانین".

"لهم دونیایه دا نهک هه میرووله، هیچ هیزیک ناتوانی
فيله کان ببه زینن، بگره فيله کانیش ده پۆستی فيله کان
نایه، مروقه کانیش... بهس هیزیک ده توانی شکستیان
بدا، ئه ویش میرووله عه جه مه کانی هاو پیمان. ته نیا
هیزیک لهم دونیایه دا به فيله کان بویری، میرووله
عه جه مه کانی. میرووه عه جه مه لا قدریژه کان."

فرمانده هاواری کرد:

"راسته، میرووله عه جه مه لا قدریژه کان!"

میرووه شه له پێی خۆش بوایه یان نا، ده بوایه قسه کانی
دوو پات کرد باوه و به هیمنی گوتی:

"راسته، میرووه عه جه مه کانی."

ئینجا به دزییه وه له فرماندهی روانی. فرمانده فیکه ی
سمیلانی ده هات و دهسته کانی پیک ده خشانده. میرووه
شه له چاوی له سهر فرمانده هه لنه پێ، له نووکی پێ
تا تهوقی سهر هه لیسه نگاند و لینی ورد بووه وه. به

دلنیا ییه وه تیگه یشتبوو که ئەمه میرووله یه کی سوور نییه.

میرووی سەر چله که دهعبایه کی دریز بوو، ئیسکو پرووسکی به ده ره وه بوون. سەرپیشی ئالوز بوو، لووتیکی نووکتیزی په مایی هه بوو و که قسه ی ده کرد که له بابای قورگی ده چوو هه سهری و ده هاته وه خواری.

هه زار و پینجسه د میرووله ی عه جه مه بو ئەم ئەشکه وته بانگه یشت ده که یه. ئەم ئەشکه وته رینگ چوار میلیارد میرووله ی تیدا جی ده بیته وه. هه زار و پینجسه د میرووله عه جه مه که ده خه یه نه و ئەشکه وته ی چوار میلیارد میرووله هه لده گری و ده رزی فیلیان لی ده ده یه. پاش ئەوه ی ده رزی فیلمان له میرووله عه جه مه کان دا، هه رچی خوار ده مه نیی دنیا هه یه کزی ده که یه وه و ده ر خواردی ئەوانی ده ده یه. شه ش مانگ دواتر ئەو میرووه عه جه مانه ی ده رزی فیلیان لی دراوه، به قه د پینج تا ده فیل گه وره ده بن. ئەم میروولانه که به قه د پینج تا ده فیل گه وره بوون، هه ر کامه و وه ک دیوز مه یه کیان لی دی. هه ر کامه و فیلک ده خاته نیو لاقه کانی و ده یکات به دوو له ته وه. میرووه جه نگاوه ره کانمان به رده ده یه کیانی فیله کان و ده لیتن خۆتان و خودای خۆتان. شه پکی قورس له نیوان فیله کان و میرووه عه جه مه کان به رپا ده بی. تا ده مه و خۆرئاوا بوون، ته نانه ت فیلک له م دنیا یه دا زیندوو

نامینیتەوه. میرووله عەجەمەکان پڕ دەدەنە ھەموویان و
لە نیووەراستەووە دوولەتیان دەکەن. ھۆ ھاوپیتیان،
میروووە پێشسوورەکان، قسەکانم راستن یان نا؟
مەیدانە پانەکە شەپۆلی دا و ھەموو تیکرا گوتیان:
"راستن!"

"تۆ ئەی ئاسنگەرە شەلە ی سەرۆکی میروولە
سوورەکان، قسەکانم راستن یان نا؟"
ئاسنگەر پێشبەندەکە ی پاتەکاند و گوتی:
"راستن، راستن."

بەدوای ویشدا فەرماندە ھاواری کرد:
"راستن، راستن، زۆر راستن."

ئەوسا میروووە شەلە ی ئاسنگەری پێشسوور لەبەر
خۆیەو پێکەنی، لە دلەووە خۆشحال بوو. بە وەختی
خۆی تێگەیشتبوو ئەم فەرماندە یە کییە. ئەم میروولە یە،
کە سێک نەبوو جگە لە سەرکردە ی میروووە زەردەکان و
ئەوانە ی ئەم قەرەبالغییە یان دروست کردبوو و
میروولەکانیشیان دەوروزاند، ھەر میروووە زەردەکان
بوون. بەلام چۆن لەنیو میروووە پێشسوورەکاندا خۆیان
ون کردبوو؟ چۆن لەوانی تر ھەلدەھاوێردرین و
دەدۆزینەو، چۆن دەکرا ئەم ئاپۆرایە قایل بکە ی کە
ئەوانە میروووە زەردەکانن؟ ئەستەم بوو، ئەستەم بوو،
بەلام مەحال نەبوو.

میروووە باریکە لە درێژەکەش لەسەر ترۆپکی چلەکە ھاتە
خواری. ئەویشیان لەسەر قەلاندۆشیان دانا و بەدەم

گوتنی 'بزی، هر بمینی، ماوهیهک بهو ناوهدا گیرایان. دهنگیان له چیا بهرزهکان دهزینگایهوه. پاشان سهروکی پههه ندلیده رهکان بهسه ر چلهکه دا هه لپووسکا و پیشنیاری کرد لهسه ر پیگهی فیلهکان چال هه لپکهنن، بهدوای ویدا میروولهی بزمارژهن چووه سهری و پیشنیاری کرد چواردهوری ولاتی میروولهکان بزمارپیژ بکهن. میروولهکان قهت پی لهم بزمارانه نانین بو ئهوهی بچه ولاتی میروولهکانهوه. دواى بزمارژهن، ژارسازهکان، ئاوکیشهکان، پیگرهکان، چهتهکان و ماله کیشهکان به نوره چوونه سهری و پیشنیاری هر هه موویان سه رنجراکیش بوو. له نیو ئاپورای مهیدانه که هه ندیک کهس چوونه سه ر چله که که قسهکانی هه موویان به جیا پشتراست دهکرایهوه و جهماوه ر هاواری دهکرد راسته.

ئاسنگه ره شهله و فه رماندهش قسهی هه موویانیان پشتراست دهکردهوه. میروولهکان سه رجه م وتاره بیژهکانیان له کۆل کرد و به مهیدانه که دا گیرایانن. ماوهیهک دواتر کتوپ ئاپوراکه هاروژا، میروولهکان دهستهویه خهی یه کتری بوون. خه نجه ر و شمشیر بهرز کرانهوه، داو و تهپکه نرانهوه، میروولهکان وهک خیز و خۆل، بهردیان گرته یه کتری، هه وریکی چر له ته پوتۆز ئاسمانی مهیدانه که ی داپۆشی. داد و هاواریک ئه و ناوهی داگرت که گوێچهکانی که پ دهکرد. که له سه ر، پی، قۆل و گه ده وههوا که وتیوون. له وهتهی دونیا

دو نیا بوو، له وهته ی میرووله میرووله بوو، جه نگیکی وا نه بینر ابوو.

میرووه شه له که و فرمانده به سهر به رزترین چلی پنچکیکی نه ستور و بلیندا ه لپووسکان، که له داریک ده چوو و له و یوه سهیری شه په که یان ده کرد. ئاسنگه ره شه له له خه فه تان خه ریک بوو بمړی، که چی فرمانده فیکه ی سمیلانی ده هات، شایی له دل ده گه را، هه لبت به رواله ت خه فه تبار بوو، ئیتر هیچ هه لسوکه وتیکی له بهر چاوی ئاسنگه ری شه ل ون نه ده بوو.

ئاسنگه ری شه ل زور به په روش بوو، ئم شه په هه تا که نگی ئاوا به رده وام ده بوو؟ له وانه ش بوو دواي شه په که میرووله یه ک زیندو نه ما باوه. بو نه وه ی پیش به م کوشتو به سامناکه بگيردری، پیویست بوو چ بکری؟

داواي شه پیووریکی له میرووله سووره گه نجه کان کرد، سه ری شه پیووری زور لی بوو، هه ره گه وره که یان هیئا و دایان به ئاسنگه ر. ئاسنگه ر دهستی به ئاخافتن کرد، قیژاندی، جنیوی دا، به لام کن هه بوو گوی بگری؟

ئاسنگه ری شه ل کسپه ی له جه رگی هه لده ستا. نه و هه مووه په نجه ی چه شت بوو تا وه کو میرووله سووره کان بینه تا که هیواي نه ته وه ی میرووله کان، که چی به فیتی میرووله یه کی زهر د پیک هه لپژا بوون و یه کتریان ده کوشت. نه ویش له بهر چاوی یه کتری. نه گه ر بیت و ئم میرووله سوورانه نه مینن، ئیتر تا پوژی قیامت

میرووله کان ژیرده سته ی فیله کان ده مانه وه. به چاوانی
پر له فرمیسکه وه له سیمای فرماندهی پروانی.
فرمانده سهرتاپا نوقمی شادی بوو. ئاسنگهری شهل
هوللی دا ئه وه به خه موخه فته تی دهروونی نه زانی. به
ئاسته م بزه یه کی کرد:

“خهریکه یه کتری ده کوژن، با یه کتری له ناو بیه ن. هیشتا
پیشسور له دونیادا زورن، وا نییه؟ له لای ئیه وهش
زورن، وا نییه؟”
فرمانده کوتی:

“هن به لام ئه وانیش به بیانوویه کی بچوک پیکدا
هه لده پرژین و ئاوا یه کتری ده کوژن. له ولاته
به شکوکه ی من ته نانه ت میرووله یه کی پیشسور
نه ماوه ته وه.”

“لینان گه پئی با یه کتری بکوژن، چاکتریش، دیاره ئه مانه
کومه لیک میرووله ی گه مژه و گیل بوون. مردنیان بو
نه ته وه یلی میرووله کان باشتره، ئه وه ته وانه میرووله ی
پیشسووری وا بیئاقلیان نه بی باشتره. ئیمه هیشتا
پیشسوورمان زوره، له وه بترازی ئه وان ژیرن...”

فرمانده ده سبه جی پرسیی:

“ئه وان له کوین؟”

ئاخ، ئه گهر شوینی ئه وانیشی زانییا... هه تا فرمانده له
دونیادا ماوه، نابیی ته نانه ت میرووله یه کی پیشسور
ساخ بمینیتته وه.

ئاسنگهری شهل کوتی:

"له چين و ماچين. له ولاتى ميرووه پيستمزهردهكان."

"بو پيشى ميرووه پيستمزهردهكانيش سووره؟"

ئاسنگهري شهل گوتى:

"ئەي چى. پيشسوورهكانى ئەوان ئاوا گەمژە نين،

ئەوان بەم جۆره يەكتىرى ناكوژن."

فەرمانده له دلى خويدا گوتى پهله مهكه، با من ئەو

ميرووه زهرده بهئەزمونانەم بنيرمه چين و

ماچينهكهت، ئەودەم هەموو شتيكت بو دەردهكهوي،

بزانە خراپتر لهوانەي ئيرەيان بەسەر ناهينين!

چينيكت تۆزى ئەستور مەيدانەكهى داپوشي، ئەو

خوينەي له گۆرەپانەكه پڙابوو، بەرهو داوين شوپ

دەبووهوه و دۆلهكهى تەژى دەکرد. ئاسنگهري شهل

تەنانت لهو بەرزاييه پرا جگه له قولى براو، قاچ و سك و

كەلەسەرى وەحەواكەوتوو هيچى تری نەدەبينى.

هاواری كرد و قوولاندی، بەلام سوودی نەبوو،

ئاسنگهري شهل شەپپوورهكهى دەستی بو نێوه پراستی

مەيدانى شەپ فرى دا. ئەم بيموبالاتيه دەيكوشت.

لەم كاته دا قاقايەك وەك هەورەتريشقە له دوورهوه

بيسترا. قاقاكە چياكانى هەژاند و گابەردەكانى

لەرزاندەوه.

فەرمانده گوتى:

"سولتانی فيلهكان، سولتانی فيلهكان."

بەم جۆره جارينكى تر خوى لهقاو دا.

“سولتانی فیله‌کان به حالی می‌رووه سووره‌کان
پنده‌که‌نی.”

“سولتانی فیله‌کان چووزانی ئیمه لیره له چ دۆخیک
داین؟”

فرمانده که له خوشیان خوی له‌قاو دابوو، درویه‌کی
هه‌لبه‌ست.

“چاوی سولتانی فیله‌کان له مه‌ودای چل پوژ ریگه‌وه
می‌رووله‌یه‌کی ره‌شی سه‌ر به‌ردیکی ره‌ش ده‌بینی،
ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له پشت هه‌وت شاخه‌وه بی. زۆری
نه‌مابوو من بکوژن، هه‌لاتم و خۆم هاویشه‌سه‌ر
به‌فری چپای قاف. فیله‌کان چپای به‌ردین و بلیندیان
خۆش ناوی، نه‌خاسمه‌ نه‌گه‌ر نه‌و چپایانه به به‌فری
سارد داپۆشرا‌ین.

قاقایه‌ک، قاقایه‌کی تر ته‌قییه‌وه. قاقا‌کان زه‌وی و
ئاسمانیان ده‌له‌رزانه‌وه و په‌یتا‌په‌یتا وه‌ک گوله‌ تۆپ
ده‌ته‌قییه‌وه.

رێک له‌م کاته‌دا په‌رچوو‌یه‌ک رووی دا. شتیکی
باوه‌په‌ینه‌کراو قه‌وما، کتوپر هه‌را و هه‌نگامه‌ی
گوهره‌پانه‌که کپ بوو. ته‌نانه‌ت ده‌نگی په‌ری می‌شێ
نه‌ده‌بیسترا. ئاسنگه‌ری شهل ماوه‌یه‌ک گوینی راداشت و
پاشان به‌که‌سه‌ره‌وه پرسیی:

“چی‌یان لی‌هات ئه‌مانه، ته‌نانه‌ت سه‌رته‌یه‌ک له
مه‌یدانه‌که‌وه نایه، ریش‌سووره‌کانم چی‌یان به‌سه‌ر هات؟”
فرمانده‌گو‌تی:

“هەر هه موویان مردن. یه که یه که یه کتریان کوشت.
تهناته پشسووریک نه ماوه ته وه. ئاخ، ئاخ، ئاخ.”
به هه موو هیزی خۆی له پرمه ی گریانی دا.
“وهی وهی...”

ئاسنگه ری شهل مه نگ و له سه ره خۆ وه ستابوو، دلۆپین
فرمیسک له چاوانی نه ده هاته خوار، له جیتی خۆی په ق
هه لاتبوو و مووی سه ری نه ده بزوت.

دهنگی قاقای سولتانی فیله کان تا ده هاته زیاتر
ده بیسترا. ته پوتۆزی بان مه یدانه که ش هیدی هیدی
ده نیشته وه و ده ورو بهر باشتر ده بنیرا. ئاسنگه ری شهل
چاوه کانی بریبوونه مه یدانه که و نیگای له سه ر
هه لنه ده بپی. دهستی له سه ر دلی دانا بوو.

ته پوتۆز نیشته وه، ته م له ده ورو بهر نه ما، ئا له و ساته دا
قاقا تیز و شکینه ر و کوشنده کانی سولتانی فیله کان بوو
به پق و توو ره بوونیکی بیکۆتایی. ئاسنگه ری شهل له
خۆشیان شاگه شکه بوو و هاواری کرد:

“زۆربه ی هه ره زۆری میرووله کان زیندوون! شوکر،
شوکر، سه د شوکر!”

فرمانده که ئه م دیمه نه و جموجوولی میرووله کانی له
مه یدانه که بینیی، زۆری نه ما بوو له داخان له سه ر
چله که وه بکه وی و بهرئ.

ئاسنگه ری شهل له سه ر لقه که هاته خواری و به ره و
مه یدانه که پۆیشت. کوژراو و بریندار له نێو چه قی مه یدانه که
له سه ر یه ک که له که بوو بوون.

ئاسنگەرى شەل گوتى:

‘شوكر، بۇ ئەوۋە دەبى ديسان بلىنى شوكر. مەن پىمى وا
بوو تەنەنەت مىروولەيەكى سۈۋرەش زىندوۋ
نەماۋەتەۋە.’

لەم نىۋانەدا، ئەۋ مىروولانەي بە قاقاي سولتانى فىلەكان
گىز بوۋبوۋون و وازيان لە شەپ ھىنابوۋ، ھەر وا
جىنۇيان بە يەكتىرى دەدا. ئاسنگەرى شەل بە
چەپۈشىكىدا سەرکەۋت و گوتى:

‘بەسە ئىتر. ۋەرنەۋە سەر خۇتان. سەير بىكەن بزانن
چۈن سولتانى فىلەكان بەۋ ۋەزەئى ئىۋە پىدەكەنى.’
ئاسنگەرى شەل زۇر قسەي تىرى كىرد. يەك مىروولەش
ۋەلامى نەدايەۋە. پىشسۈۋرەكان ملشۇر و فەدىكار
گەرەنەۋە كوۋنەكانيان. گەرەنەۋە بەلام...
فەرماندە، پىك لەپشت سەرى مىروۋە شەلەكە بوۋ، كە
ئەۋ قسەي دەكىرد، گوتى:

‘سەير كە ھاورى، ئىستات تۇ پىت وايە جارىكى دىكە
ئەۋانەي پىك ھەلپىزاۋن و خوينى يەكتىريان پىشتوۋە،
دەتۋانى لە دەۋرى يەك كۆ بىكەتەۋە؟ لەمەۋبەدۋا ئەم
پىشسۈۋرەنە ئىتر ھىچ شىتىكىيان لەدەست نايە. ئەمانە تا
ھەتايە يەكتىرى دەكوژن. خوين و خۇپەرستى و فىتنە
كەۋتوۋەتە نىۋانىانەۋە. پىشسۈۋرەكان بوۋنەتە ھەزار
پارچەۋە، ئىتر ھەموو شىتىكىيان بىر چوۋەتەۋە و پىكىدا
ھەلدەپىژىن. چاۋيان نە دونىايە دەبىنى و نە فىلەكان.’

میرووه شهله هم بهم پرووداوه غه مگین بوو و هم دلخوښ، زور شوکر که هه موو میرووله کان نه مردبوون. دواى هم نه زموونه ئیتر ده بی ته قلیان وه گهر که وتیخته وه. پاش هم پرووداوه ئیدی فریوی میرووه زهرده کانیان نه ده خوارد. گه پانه وه کوونه کانیان، شه کهت و هیلاک بوون.

فرمانده گوتی:

“وهه هاوړی ئاسنگر، وهه با پیکه وه بچینه ئه ویدیوی چیای قاف، بچینه ولاتی من. له ولاته که ی خوځم ده تکه مه سه روکوه زیر... به هه نگوین و شیله ی گول، ئه ویش شیله ی گوله کانی چیای قاف پیشوازیت لی ده کم. که وتیه بهر دلم. با باقی ته مه نت وهک میرووله نا، به لکوو وهک فیل بژی. ئه گهر پیت خوښ بی ده توانی له به یانیسه وه تا ئیواری که فالت بخوری. خو ت بینیت، ئه وه ی بروات نه ده کرد پرووی دا، پیشسووره کانت به کتریان کوشت. له مه ودا ئیتر هر ناوا ده مینه وه، هه تاهه تایه، تا ئه و کاته ی ته نانه ت دوو میرووله له سه ر پرووی زه وی بمینه وه، چاوی به کتری ده ردینن. وهه هاوړی، پینداگری مه که، هم میروولانه نرخى تو نازانن، وهه با بچینه لای نیمه. ئه گهر پیت خوښ بی ماوه به کی تر په پوویه ک، په پووش نه بوو حاجی له قله قتی که هه لمونده گری و له ویدیو چیای قافمان داده نی. ده ی هاوړی...”

ئاسنگەرە شەلەى پىشسور بە ھىچ شىنەيەك وەلامى
نەدايەو، بەس ئەو سى مىروولە گەنجە پىشسورەى
چاوەپىي بوون، بانگ كرده سووچىك و بە
گوچكەيانيدا چرپاند:

ئەمان كورپىنە، باش گوئ بگرن، ئەو فەرماندەيەتان
بىنيو، ئەو پىشسورە دەلىم، ئەو ھاوپىيەم؟ ئەو
سەرۆكى مىروو زەردەكانە. سولتانی فىلەكان ئەمانەى
ناردوو تە نىو ئىمە. شەرى ئەمپۇش ھەر ئەوانە
ھەليانگىرساند. زۆرى نەمابوو تەنانت پىشسورىك
زىندوو نەمىنيتەو. ئاگادار بن، لەوانەيە ئەم فەرماندەيە
بىەوئ ھەلى، ئەگەر پايكرد و نەتانتوانى بىگرن،
بىكوژن. ئەمان كورپىنە، بە جۆرىك ھەلسوكەوت مەكەن
وەك ئەوەى زانىيىتتان ئەمە سەركردەى مىروو
زەردەكانە.

بەسەر چاۋ مامۇستا.

میرووله کان هر چۆنیک بی، کویر، شهل، برسی و نهخۆش خۆیان گه یانده وهرزی به هاری. به لام نهو میلیارد میروولانه به به فر و قاتیوقری نیوه یان لی کهم بووبوووه. له گهل نهوهدا به عهشق و جۆشهوه، به منه تهوه به رهوپیری بانگه وازی سولتانی فیله کان چوون که زستانی خواردمه نیی پین دابوون.

سولتانی فیله کان گوئی:

"ئه مسال کۆشکیکی ترم لیتان دهوئ... دوو هیندهی کۆشکه کۆنه که گه وره بی. ده بی له بلووری په مهیی بی. له ناوه وهش قه ره ویله ی به په پی مهل دروستکراو..."

میرووله کان بی ئه وهی ناره زایی ده ربیرن یان رارا بن، گوئیان:

"بان سه رمان سولتانی خومان."

"کورسییه کی په مه ییشم دهوئ، له ئه لماسی په مهیی نیوه پاستی زهوی دروست کرابی..."

ھەموو مېروولەكان بە يەك زار ھاواریان كرد:
 "سەر سەرمان سولتانی خۆمان، كورسیی پەمەیی
 لەسەر چاومان."
 "تایبەتترین و گەورەترین باخچەى دونیام لەم چیايانە
 گەرەكە، چى تۆوى گول ھەيە لەم دونیایەدا، ھەمووی
 بێتن و لەم باخچە تایبەتەدا بېچیتن."
 "سەر سەرمان سولتانی خۆمان، تۆ بەس داواى بكە.
 سەرچەم مېروولەكانى دونیا لەژێر فەرمانى تۆ دان،
 مېروولەكانى ئاسیا، ئەمريكا، ئەفریقا، ئەوروپا، تەنانەت
 مېروولەى سەر ئەستێرەكانیش..."
 "چى دار لەسەر پووى زەوى ھەيە، چى دارى مېوہ
 ھەيە، دارى گول ھەيە، ھەموویم دەوئ."
 "بان سەرمان سولتانی خۆمان."
 "گشت عەمبارەكانى بن ئەم چیايە بە شیلەى گول،
 ھەنگوین، كاگل، گەنم و گزەرە پڕ بکەن..."
 "تۆ بەس داوا بكە سولتانی خۆمان."
 "ئێوہ وەكو پار دیسان ھیچ بۆ خۆتان كۆمەكەنەوہ.
 وەك سالى پار، دیسان من خواردەمەنیتان پى دەدەم.
 بەم جۆرە لە كۆكردنەوہى خواردەمەنى بۆ دوو شوین
 پزگارتان دەبى. ھەروەھا عەمبارەكانى من قايم و
 پتەون، ھیچ كەس، ھیچ دزى زات ناكا لە ترسان لە
 عەمبارەكانى من نزیک بێتەوہ."
 "بەسەر سەرمان سولتانی خۆمان، تۆ بەس داوا بكە."
 "ھیشتا زۆر شتى ترم لە ئێوہ دەوئ..."

“هەر چیت بوی بان سهرمان.”

“که رهسته یه کی که فه لخوراندنم دهوی. چ خودا بهرداره
ئیوهی میرووله هه بن، به به فر و سه رما و پوژی
حه شه، نیوهی شه و بو که فه لخوراندن بچه ده ری و
که فه لم به و چناره به رزه وه بنیم؟ پیم بلین، ره وایه
سولتانی که به م جو ره که فه لی خوی بخورینی؟”
“که رهسته ی که فه لخوراندنیش دروست ده که ی سولتانی
خومان.”

“ئیوه تا ئیستا مه کی نه ی که فه لخوراندن تان دروست
کردوه؟”

“دروستمان نه کردوه به لام دروستی ده که ی.”

“ئه ی ته گه ر بوتان دروست نه کرا؟”

“مروقه کان زوریان مه کی نه ی که فه لخوراندن هه یه
سولتانی خومان، ته گه ر بومان دروست نه کرا هه ی
ئوان ده دزین.”

“که وایه ئیوه خوتان به دروستکردنی مه کی نه ی
که فه لخوراندنه وه سه رقالمه که ن، له مروقه کانی بدزن
و بهینن.”

“له مروقه کانی ده دزین و ده بهینن سولتانی خومان.”

“متمانه تان پی ده که م میرووله کانم. ئیوه هه موو
شتیکتان بو من، بو ئیمه ته نجام دا و ته نجامی ده دن.
ئهمو سهد هه زاره مین سالیادی برایه تی فیله کان و
میرووله کانه. سهد هه زار ساله میرووله کان و فیله کان
له پال یه کتری به ئازادی و برایه تی ده ژین. برایه تی

میرووله کان و فیله کان بوو ته نمونه یه ک بو سه رجه م
بوونه وهره کانی تر.

میرووله کان هاواریان کرد:

"بوو ته نمونه!"

سولتانی فیله کان له میرووله کانی پرسى:

"ئوه له من پازین؟"

میرووله کان هاواریان کرد:

"زور له تو پازین."

"هرگی من به ئاوات ناخوازن، وا نییه؟"

میرووله کان هاواریان کرد:

"نه خیر، ئه وه چ قسه یه که."

"که واته ئاوی حیاتم بو بدوزنه وه."

بیده نگییه کی قوول زال بوو. پوژیکى به تینی به هاری

بوو. له چیا کانه وه شه پۆل شه پۆل بۆن ده هات و دنیا

لینوانلیو بوو له گول.

چهند دهنگیکى لاواز له ئاپورای میرووله کان بهرز

بوو وه:

"ئه مه له کوئییه، به که لکی چ دى؟"

سولتان دردونگانه گوتى:

"بوونه وهریک که ئاوی حیات بخواته وه، نه مر ده بی، تا

کوتایى دنیا ده ژى. هه موو هه شتا سالیکیش که نه چ

ده بیته وه."

هه مدیس چهند دهنگیکى لاواز پرسىیان:

"ئه م ئاوی حیاته له کوئى بدوزینه وه؟"

سولتانی فیله‌کان ئیتر به دهنگی میرووله‌کان راهاتبوو،
 بگره گویی له سرتەسرتیان دەبوو. سەرجه‌م
 میرووله‌کانیش فیزی زمانی فیله‌کان بووبوون. بۆیه به
 سانایی ده‌یتوانی له‌گه‌ل میرووله‌کان قسه‌ بکا.
 په‌پووسـلیـمانه‌کانیش له‌سـه‌ر لقوـپـۆـپی داره
 چرۆده‌رکردوو‌ه‌کانی ده‌ورو‌به‌ر هه‌لنیشـتبـوون و به
 بـیـده‌نگی سه‌یری ئەم دیمه‌نانه‌یان ده‌کرد.
 په‌پووسلیمانه‌کان پالیان به‌ دره‌خته‌کانه‌وه‌ دابوو، پۆپه
 په‌مه‌یه‌کانیان له‌سه‌ر لقه‌کان وه‌ک خونه‌ توێ توێ
 پشکو‌تبوون.

سولتانی فیله‌کان به‌ ده‌نگیکی غه‌مکینه‌وه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی
 هه‌لکیشا و گوتی:

"نازانم. ئاخ، ئەگەر ده‌مزانسی له‌ کوینی، له‌میژ بوو
 ناردبووم بۆم بێتن و خواردبوومه‌وه‌.
 میرووله‌یه‌کی پیر:

"رهنگه‌ مرقه‌هه‌کان هه‌یانبی، ئەویش ده‌دزین و ده‌یه‌نین
 سولتانی خۆمان."

سولتانی فیله‌کان بزه‌یه‌کی تالی بۆ کرد:

"مرقه‌هه‌کانیش نیانه، هیچ بوونه‌وه‌ریک نییه‌تی. له‌نیو
 ئاده‌میزاده‌کاندا ته‌نیا "کویرئوغلۆ" و ئەسه‌په‌ ره‌شه‌که‌ی
 کویرئوغلۆ له‌و ئاوه‌یان خواردوو‌ه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها خدر
 و ئەسه‌په‌ بۆزه‌که‌ی. ئەلیاسی پیاوچاکیش... له‌نیو
 بوونه‌وه‌ره‌کانی دونیا‌دا مه‌خلووقیکی ترم پی شک نایه
 له‌م ئاوه‌ی خواردبیته‌وه‌. به‌س ئیوه، میرووله‌ عه‌به‌ده‌کانی

من دەتوانن ئەم ئاوەم بۆ بدۆزینەو. مەروڤ ئەگەر ئاوی
حەیات بدۆزیتەو، بۆ دلوپینکی ھەموو شتیکی فیدا
دەکا... سەیر کەن مێروولەکانی بڕام، ئەم ئاوی حەیاتە
زۆر گرنگە، ئەگەر بیتو سەرچاوەکەی بدۆزینەو...

مێروولەپەکی لاوی قۆز ھاواری کرد:

‘دەبدۆزینەو! مەگەر بۆ سولتانی خۆمان نییە، ئەرز و
ئاسمان لێک دەدەر و وین و سەرچاوی ئاوی حەیات
دەبدۆزینەو. سولتانی خۆشمان ئەو قۆرتە درێژ و
بەشکو و پیرۆزە بە سەرچاوەی ئاوی حەیاتەو
دەنێ و چل پۆژ و چل شەو بیتوچان لێی دەخواتەو.
ئاوی حەیات بۆ سولتانی خۆمان دەبدۆزینەو بۆ ئەو
تا ھەتایە سایە لە سەرمان کەم نەبێ. ئەگەر ھیچ
شتیکمان لە دەست نەھات، لە ھیچ رێگەپەکەو
نەگەشتینە ئاوی حەیات، لە گەل مەروڤەکان، لە تەک ئەو
بوونەوەرە ھونەرمەند و ژیرانە ھاوکاری دەکەین و ئەو
ئاوی حەیاتە لە کوێ بێ، بۆ سولتانی خۆمانی
دەبدۆزینەو.’

سولتان بە دەنگی خەمبارتر لە پیشوو گوئی:

‘ناخ، ناخ برا ئازیزەکانم، مێروولەکانم، ھیواتان بە
مەروڤەکان نەبێ. بۆ ئەم کارە بچووکتەکان ئومیدتان بە
مەروڤەکان نەبێ، من ئەزمووینکی زۆرم لە گەل
مەروڤەکان ھەیە. ئەم بڕایەم سەرکردەپە پەپووەکان،
لەو ھەتە دۆنیا دۆنیایە مەروڤەکان دەناسن، تەنەت
سولتانی مەروڤەکان دەناسن. پۆپەبەرزا!’

‘فەرموو سولتانی خۇمان!’

سەرکردەى پەپووەكان لەسەر ئەو چلەدارەووە ھەلفى،
لەسەر چلىكى تەنىشت قورتمى سولتان نىشتەووە.
سولتان فەرمووى:

‘ئادەى باسى ئادەمىزادىيان بۆ بکە. بەپىتى ئەو قسانەى
دەيکەن، ماناى واىە مرقۇفەكان ناناسن. دەى بۆيان باس
بکە.’

سەرکردەى پەپووەكان مىلى دريژ کرد و قورگى خاوين
کردەووە، بالەكانى لىك دان، خوى پاتەكاند، دەتگوت
خوى بۆ وتارىكى زۆر گرنگ ئامادە دەکا.

‘مرقۇفەكان بەگشتى دوو بەشن. ئەوانىش بەشىكيان فىل
و بەشىك مىروولەن. پىك وەك ئىرە، فىلەكان كەمىنە و
مىروولەكان زۆرىنەن. كىتومت وەك ئىرە، ئەو بەشىى
مرقۇفەكان كە فىلن دوانزە مانگى سال دەست لە پەش
و سىى نادەن، بىتوچان وەك فىلەكانى ئىرە كەفەلىيان
دەخورىنن و ھەنگوین و مەربا و شىلەى گولان دەخۆن.
مىروولەكانى ئەوان تەنانەت شىرى مەلىيان بۆ
دەدۆزنەووە. بەلام نە فىلەكانى ئەوان و نە سولتانی
فىلەكانىيان، وەك فىلەكانى ئىمە، وەك سولتانی ئىمە
دلكراوہ نىن. بىروانن زستانى ئەمسال ئىوہ برسى
مانەوہ و فىلەكانى ئىمە و سولتانەكەمان چۆن بە
ھاناتانەوہ ھاتن. مرقۇفە-مىرووہكان لە برسانىش بمرن،
فىل-مرقۇفەكان تۆسقالىك شتىيان پى نادەن. سالى وا
ھەيە لە دونىادا بەرھەمىكى زۆر پەعەمەل دى، مىرووہ

مرۆڤه‌كان به‌ره‌مێكى زۆر بۆ فیل مرۆڤه‌كان
كو‌ده‌كه‌نه‌وه، به‌ره‌مێكى ئه‌وه‌نده زۆر كه له
عه‌مباره‌كاندا جێيان نابێته‌وه، ئه‌وكات فیل-مرۆڤه‌كان چ
ده‌كه‌ن، ده‌زانن چ ده‌كه‌ن؟

چاوى به‌سه‌ر ئاپۇراى میرووله‌كانى مه‌یدانه‌كه‌دا گێرا كه
پاله‌په‌ستوى یه‌كتريان دابوو.
"چ ده‌كه‌ن؟"

هه‌مدیس هه‌چ وه‌لامێكى نه‌یست. میرووله‌كان چۆن
بزانن فیل-مرۆڤه‌كان چ له‌و به‌ره‌مانه‌ ده‌كه‌ن!
میرووله‌یه‌ك گو‌تى:
"ده‌یدهن به‌ میرووه-مرۆڤه‌كان."

پۆپه‌به‌رز زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كى هاتى و گو‌تى:
"بێیان ناده‌ن. بێیان ناده‌ن! میرووه-مرۆڤه‌ برسییه‌كان
به‌ده‌م قووتدانى ئاوى زاریانه‌وه سه‌یرى ئه‌و به‌ره‌مانه
ده‌كه‌ن. له‌ برسان سوێیان ده‌بێته‌وه، فیل-مرۆڤه‌كان
ته‌نانه‌ت ده‌نكێك له‌و به‌ره‌مانه‌ ناده‌ن به‌ میرووه-
مرۆڤه‌كان."

میرووله‌ گه‌نجه‌كه‌ دیسان بێسه‌برانه پرسى:
"ئهى چى لى ده‌كه‌ن؟"

سه‌ركرده‌ی په‌پووه‌كان گو‌تى:
"ده‌یسووتین، ده‌یسووتین، به‌ره‌مى زێده‌ ده‌سووتین.
له‌پێش چاوى میرووه-مرۆڤه‌ برسییه‌كان ده‌یسووتین.
به‌ ده‌ریا و پووباره‌كانى داده‌كه‌ن، میرووه-
مرۆڤه‌كانیش له‌ برسان ده‌مرن."

سولتانی فیله‌کان قورتمه‌که‌ی به‌ره‌و حه‌وا به‌رز کرده‌وه
و به‌شانازییه‌وه‌گوته‌ی:
"ده‌مرن."

"سولتانی ئیمه، فیله‌کانی ئیمه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌فیل-
مرۆفه‌کان ناچن. ئەو مرۆف-فیلانە خاینتترین ئاژەلن
زەوی به‌خۆیه‌وه‌بینیی و هیچ شتیک نەماوه‌به‌سه‌ر
میرووه-مرۆفه‌کانی نەهینن، له‌وه‌ته‌ی دونیا دونیا
خوینی ئەوان ده‌مژن."

میرووه‌گه‌نجه‌که‌پرسیی:
"باشه‌میرووه-مرۆفه‌کان به‌رامبه‌ر به‌م چه‌وسانه‌وه‌و
ئەشکه‌نجه‌و برسیبوونه‌دا ئاوا ده‌سته‌وه‌ستان؟"

سولتانی فیله‌کان به‌په‌له‌ئاماژیه‌کی بۆ سه‌رکرده‌ی
په‌پوه‌کان کرد، ئەویش ده‌سبه‌جی له‌پرسیاری میرووه
گه‌نجه‌که‌گه‌یشته‌و‌وای‌نواند‌نەبیستوه.

"سولتانی ئیمه‌باشه، ده‌بی ئاوی حه‌یاتی بۆ بدۆزیته‌وه،
نموونه‌یه‌که‌بۆ‌هه‌موو‌فیله‌کانی‌دونیا. بۆ‌سه‌رجه‌م‌فیل-
مرۆفه‌کان، فیل-مانگا‌کان، فیل-چه‌قه‌له‌کان، فیل-ماره‌کان،
فیل-که‌ره‌کان و فیله‌کان نموونه‌ی چاکه‌یه‌ی."

سولتانی فیله‌کان سه‌ری قسه‌کانی گرت‌وه‌ده‌سته‌و
گوته‌ی:

"برا‌میرووله‌کانم، جانه‌و‌فیل-مرۆفانه‌هه‌ر‌له
سه‌ره‌تای‌دامه‌زراندنی‌دونیاوه‌به‌دوای‌ئاوی‌ژیاندا
ویلن. ئەوان به‌پاده‌یه‌ک‌زالم‌و‌خراپ‌و‌چه‌وسینه‌رن
که‌سروشته‌ئاوی‌حەياتی‌پێ‌نەداون. ئیستا‌برا

میرووله کانم ئیوه به هونه ر و نه قلی خوتان ئاوی
حه یاتم بۆ بدۆزنه وه.

میرووله کان له کاتیگدا له مهیدانه که به دار، بهرد، زنار،
گیا، پووش و گوله کانه وه لکابوون، به یهک زار
هاواریان کرد:
"دهیدۆزینه وه."

"پاوه ستاو بن، سهلامهت بن، ئهمنیش ئه مپۆ به بۆنه ی
سهده زاره مین سالیادی برایه تی ی فیهلکان و
میرووله کان، حهوت عه مباری گه وره و ئاخزرا به
شیه ی گول و گهنم و کاکلتان بۆ ده که مه وه. گشت
میرووله کانی ژێرده ستم به بۆنه ی سهده زاره مین
سالوه گه پری برایه تیمان حهوت پۆژ و حهوت شهو
دهخۆن و دهخۆنه وه و هه لده په پرن. پاشانیش، دوا ی
حهوت پۆژ به شیکی بهرچاو له ژیرترین میرووله کان
بۆ دۆزینه وه ی ئاوی حهیات ده که ونه پێ و تا ئاوی
حهیات نه دۆزنه وه، ناگه پینه وه."

ئیهستیکی کرد، قۆرتمه درێژه که ی به سهه میرووله کاندای
گه پابند و هاواری کرد:

"نامه وی بمرم، نامه وی بمرم، نامه وی بمرم."

ئه رز و ئاسمان له رزی.

"نامه وی بمرم."

دیسان ئیهستیکی کرد، ئه وه نده ی ده لوا قۆرتمه که ی
به سهه میرووله کاندای درێژ کرده وه:

"نه‌گەر میرووله‌کان ئاوی حیاتم بۆ بدۆزنه‌وه، ئەم
 دونیایه ده‌گۆڕم. ئەو میروولانه‌ی ئاوی حیاتم بۆ
 بدۆزنه‌وه ده‌یانکه‌مه‌ فیل و ئەو فیله‌ لاقن‌گپانه
 به‌که‌لکه‌هاتوانه‌ی ده‌وروبه‌ریشم ده‌که‌مه‌ میرووله.
 به‌لایانم نه‌گەر بێتو میرووله‌کان سه‌رچاوی ئاوی
 حیاتم بۆ نه‌دۆزنه‌وه، له‌م دونیایه‌ بێهیا بێ، ئەم فیله
 لاقن‌گپانه به‌که‌لکه‌هاتوانه‌ پهلوانه‌ی ولاتی میرووله‌کان
 ده‌که‌م، هه‌موویان پان ده‌که‌نه‌وه و ناهێلن یه‌ک میرووله
 له‌سه‌ر ڕووی زه‌وی بمینیتته‌وه. نامه‌وێ بمرم، نامه‌وێ
 بمرم، نامه‌وێ بمرم! سولتانی فیله‌کان چۆن ده‌بن بمری،
 مه‌رگ به‌ شایانی خۆم نازانم. که‌س بڕوا به‌ مه‌رگ ناکا،
 منیش بڕوای پێ ناکه‌م. مه‌رگ، ئە‌ی بانتر له
 ئاسمانه‌کان، ناتوانم دل به‌ تو بده‌م. نامه‌وێ بمرم. بۆیه
 ده‌بن سه‌رچاوه‌ی ئاوی حیاتم بۆ بدۆزنه‌وه."

هاواری میرووله‌کان له‌ مه‌یدانه‌که‌ ده‌نگی دایه‌وه:

"ده‌یدۆزینه‌وه."

"ده‌ی که‌واته‌ بیکه‌نه‌ جه‌ژن."

جه‌وت کللی گه‌وره‌ی له‌به‌ر پشتیونه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و دایه‌ فیلی
 عه‌مبارچی.

"ده‌رگه‌ی جه‌وت عه‌مباران هه‌ر ئیستا بکه‌ره‌وه."

میرووله‌کان پاله‌په‌ستۆی یه‌کتریان دا و به
 خۆش‌حالییه‌وه به‌ره‌و عه‌مباره‌کان رایانکرد. جه‌ژن و
 شاییه‌ ده‌ستی پێ کرد. میرووله‌کان خواردیان،

خواردیانەوه و هەلپەڕین. داوەتەکیان، داوەتی جەژنە
کۆنەکانی میروولهکان بوو.

دوای هەوت پوژ جەژن کۆتایی هات.

سولتانی گازی کردە پۆپەبەرز و گوتی:

"سەرکردەی پەپووەکان، برای بەڕیزم، ئەم ماستە بێ
موو نییە. هەر شتیکی داوام کرد، بێ ئەوەی ناپەزایی
دەربێرن، پەسەندیان کرد. من لەو کردارەیان
بەدگومانم. بە شتی مەحالیش هەر دەلێن بەلێ."

پۆپەبەرز پرسیی:

"باشە چ چاوەڕوانییەکت لێیان هەبوو، سولتانی خۆمان؟"

سولتان:

"لانیكەم بەرامبەر بە داواکارییەكم ناپەزاییان دەربڕیبایە..."

"نەیاندهتوانی ناپەزایی دەربێرن سولتانم."

"بۆچی؟"

"چونكه ئەو چیاپانەى پشتیان پى بەستبوون، پوخان."

"چ بوو؟"

پۆپەبەرز ئەو پرووداوانەى لە چیا قەومابوون، ئەوەى
كە چۆن پێشسوورەكان فریوى میرووه زەردەكانیان
خواردوو كە پێشیان بە خۆیانەوه هەلواسیوه و
پێكهەلپێژانیانى بە بیر سولتان هێنایەوه.

سولتان شانزە جار سکی با دا و بە پێكەنینەوه گوتی:

"هاتەوه یادم، هاتەوه یادم. ئەو پوژەم بە بیر دى،
جوان جوانم بە بیر دى. كەواتە ئەوى میروولهی
سووری لى نەماوەتەوه؟"

پۆپەبەرز گوتى:

"ئەگەر مــــــا يېتىش گــــــوى مەدەيە. لەمەوبەدوا
پىشسورەكان ھىچيان لەدەست نايە. وەھا تۈۋىكى
دووبەرەكىمان لەنۆانياندا چاندوۋە كە ئىتر تا پۇزى
قيامت ناتوان پىشتيان راست بىكەنەو..."

"ئەو پۇزەم بە بىر دى، باشم بە بىر دى. چ پۇزىكى
خۆش بوو ئەو پۇزە. چ خۆش بوو..."
زۆر پىكەنىين سولتانم."

"ئەو پۇزەم بە بىر دى، بە بىرم دى مېروولەكان چۆن
يەكتريان دەكۈشت و من لە خوشيان پىدەكەنيم."

"لەگەل چياكان، بەردەكان، دەرياكان، زىنارەكان،
ئاسمانەكان و دارستانەكان بەو مېروولە قارەمانانە
پىكەنىيوۋى كە يەكتريان دەكۈشت سولتانى خۇمان."

"مېروۋە زەردەكانم، جوامىرەكانم! ھەيف ئەو مېروۋە
يېشەپەفانە زەردەلەكانى منيان كۈشت... مېروولەكان
پەنگى سوورىيان لە پىشى مېروۋە زەردەكانى من دا،
كۈشتيانن و تەرمەكانيان لەبەر دەرگەى كۈشكەكەى
من فرى دا. پىيان وا بوو من بەم فېلەيان لە خىشتە
دەبرىم و بېروايان پى دەكەم."

"ئىستاش ھەر وا بىر دەكەنەو سولتانم. ھىشتا پىيان
وايە ئىمە بە چاۋى مېروولەى پىشسور سەيرى ئەو
تەرمانەمان كىردوۋە."

"توخوا با ھەر وا بىر بىكەنەو پۆپەبەرزى بىرام! با
تىنەگەن بە فېلەكەى ئەوانم زانىۋە... لە ناچارىيان

چاپویشیم لەم تاوانەیان کرد. ئەوەتا میروو
زەردەکانم تۆلەی ئیمە و خویان بە زیادەوێ لەوان و لە
ریشسوورەکانی پشتوپەنایان کردەوێ... ئاخیریەکی
تۆلەیان کردەوێ، تۆلەیان کردەوێ...

پۆپەبەرزیش بە جریوێ خوشی قسەی فیلی پشتراست
کردەوێ کە دەیکوت "تۆلەیان کردەوێ، تۆلەیان کردەوێ."
"تۆلەیان کردەوێ، تۆلەیان کردەوێ!"

پەپووەکان بە دلخۆشییەوێ لەسەر لقووپەکان
خویندیان و بەشداریی ئەو بەزمەی سولتان و پۆپەبەرز
بوون، فیلەکانیش بۆ سەدەمین جار کەفەلیان بە
دارەکاندا خشاندا و مەست و سەرخۆش بوون.

"تۆلەی خویان کردەوێ... بۆیەش ئەم میروولە فیلبازانە
سزا نەدەین، سولتانی خاوەن شکۆم."
سولتان بە گۆرۆتینەوێ بەردەوام بوو:
"سزایان نەدەین."

پۆپەبەرز پێشنیاری کرد:

"کاری قورس، هێی زۆر قورسیان دەخەینە ئەستۆ."
"کاری وا قورسیان دەخەینە ئەستۆ کە تەنانت کاتی
ئەوێان نەبێ بۆ ساتیک تێفکرن. هەرگیز دەرفەتی
ئەوێ بەو میروولانە نەدەین تەنانت سەریشیان
بخورین. بەردەوام دەبێ ترسی کار، ترسی تێکۆشان،
ترسی برسیبوون، ترسی هەزاری، ترسی داهااتوویان
هەبێ. ئەم ترسانە کوێر و کەر و گێلیان دەکا و

میشکیان دهفەوتینی. فیل-مرۆڤه‌کان بەردەوام وا له
میروو-مرۆڤه‌کان ده‌که‌ن.

سولتانی فیله‌کان به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ گوتی:
"ئه‌ی له‌وانه‌! هیچ بیرم له‌مه‌ نه‌کردبووه‌وه‌. ئه‌م فیل-
مرۆڤانه‌ چ میشکیان هه‌یه‌."

"میشکیکی زۆر له‌ مرۆڤستان بۆ ئه‌وان، بۆ ئه‌و فیل-
مرۆڤانه‌ کار ده‌که‌ن. ئه‌و میرووه‌-مرۆڤانه‌یش وا که‌میک
بیر ده‌که‌نه‌وه‌، وه‌ک خۆیان ده‌یانکه‌نه‌ فیل."

سولتان له‌ کاتێکدا فیکه‌ی سمیلانی ده‌هات، گوتی:
"با ئیمه‌ش وا بکه‌ین. که‌واته‌ ئیستا تۆ کاریکم بۆ
بدۆزه‌وه‌، کار... با ئه‌وه‌نده‌یان کار بخه‌ینه‌ ئه‌ستۆ، نه‌ک
هه‌ر نه‌توانن بێر بکه‌نه‌وه‌، بگه‌ره‌ ده‌رفه‌تی
هه‌ناسه‌دانیشیان نه‌بێ، رێک وه‌ک میرووه‌-مرۆڤه‌کانی
مرۆڤستان."

"جا چ زۆره‌ کار سولتانم، من ئه‌وه‌نده‌ کار بۆ
میرووله‌کان ده‌دۆزمه‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مڕۆ ده‌ست به‌
یه‌کیان بکه‌ن، پانزه‌ سالی تر بۆیان ته‌واو نه‌بێ."
"پێم بلی، به‌ منیش بلی، زوو پێم بلی، پاشانیش بپۆ
فه‌رمانه‌که‌م به‌ میرووله‌کان رابگه‌یه‌نه‌."
"بۆ هه‌ر فیلێک کۆشکێک."

"باشه‌، جوانه‌. فه‌رمانه‌که‌م هه‌ر ئیستا به‌ گوتی میرووله‌کان
بگه‌یه‌نه‌. با بۆ هه‌ر فیلێک کۆشکێک ساز بکه‌ن. ئه‌وان هه‌ینده
زۆر و هه‌ینده‌ به‌کارن، نه‌ک هه‌ر کۆشک، بگه‌ره‌ بۆ هه‌ر
فیلێک ده‌توانن سێ کۆشک دروست بکه‌ن."

“هیشتا ماوه ئەزبەنی، هیشتا ماوه. دەبێ عەمبارەکانی
ئەوبەری چیاکەش بۆ پەپووەکانی من پڕ بکەن لە
میشومەگەز.”

“یەكسەر بپۆ و فەرمانی من بە میرووله‌كان پابگەیه‌نه.”
“هیشتا ماوه سولتانم. لەسەر لوتكەى ئەو چیا بەرزە،
دەبێ پەیکەرێکت بۆ دابەشێن کە هێندەى چیاکە بلیند و
بەسام بێ. بە حوکمی ئەوەى تۆ قەت نامری، ئارامگە
پنویست ناکا. دەبێ پەیکەرەکت سەر لە ئاسمان بسوێ
و بگاتە ئەستێرەکان. بۆ هەر پەپوویه‌کیش هیلانەیه‌ک و
عەمبارێک کولە... ئێمەى پەپوو کولە، هەروەها
پەیکەری سولتانى خۆمانمان زۆر خوش دەوێ...”

“هەر ئێستا، هەر ئێستا دەفڕیت و فەرمانی من بە
میرووله‌كان راده‌گەیه‌نى، لەگەڵ ئەوەى فەرمانەکه‌میان
بیست، دەست بە کار دەبن. لەبەر کارى نابێ سەریان
هەلبێن و چاویان بترووکیئن. دەى بفرە، بپۆ بۆ ئەوێ،
لە هیچ شوێنى خۆت مەخافێنە و زوو بگەرێوه.”

پۆپەبەرز دەسبەجێ وێرایی سى پەپووی گەنج بەرەو
ولاتى میرووله‌كان هەلفرێ، فەرمانى سولتانى بە یەكە
یەكەى ولاتى میرووله‌كان پراگەیان.

سەرکردەى پەپووەكان زۆرى پێ نەچوو گەراییه‌وه
کۆشک.

“زوو پێم بێ، کاردانەوه‌یان چۆن بوو؟”
“گوتیان فەرمانى سولتان بان سەرمان، یەكسەر دەست
بەکار بوون. کە بەرەو ئێره‌ دەهاتمه‌وه، بەسەر ئەواندا

فریم، له پوڅه لاتوهه تا پوڅاوا، میرووله کان له سهر
پښوبان، له نینو دهشت و له شاخه کان به دووی یه کدا
پښ بوو بوون و بهرهو نیوه پراستی زهوی ده پوښتن.
بو گیشتن به نیوه پراستی زهوی و دوزینه وهی
ته لماسی په مهبی، همدیس خولیان ده دایه وه.

"تهی ته م ناوی حیاته بوو به چی؟"
"بو گه پان به دواي ناوی حیاتدا ده میکه میرووله
هه ره هه لېزارده و بزوز و زانایان له گهل میرووه
عه جه مه کان بو چوار سووچی دنیا ناردووه."

"که واته هه موو نارپه زاییه کانیا، فیلبوون و
که فله خوراندنه کان و شیلای گول ویستنیان له بهر ته م
ناسنگره شه له بوو. هه واله که پراسته، وا نییه؟
ناسنگه ری شهل مردووه؟ ته من پروا ناکه م."

"سه رکړدهی میرووه زه رده کان کوشتوویه تی، ئیستا
میرووه زه رده کان به فرمانده بانگی ده کن."

"ته گه فرمانده کوشتیبی، ته گه که له سهری ته و
ناسنگره شه له م بو بیتی، ته منیش پلهی فرماندهی
په پوه کان و فیله کانی پی ده به خشم."

"فرماندهی په پوه کان منم سولتانم..."
"دهی ته منیش دهیکه مه فرماندهی چیرگ و سویرو و
دالاش و جونه و باز و چوله که کان. فرماندهی کام
مهی پی خوش بی... به دریژی ته مه نیسی، ته وهندهی
پپی خوش بی، عه مباری پر له خوارده مه نی پی ده دم،

ھەروەھا كۆشكىك بۇ ھەرماندە بە دروستكردن دەدەم...
 پەيكەرىشى بۇ بە دروستكردن دەدەم.
 "كۆشتۈۋىتە سولتانم. بەم زوانە ھەۋالى بۇ دەنئىرم بۇ
 ئەۋەى كەللەسەرى ئاسنگەرىشت بۇ بىتتى."
 "تۆ ھەر ئىستاپرۇ بۇ ئەۋى و ۋەرەۋە..."
 "چوۋنى من بە قازانچ نىيە. مئىروۋە زەردەيەكى
 پىشەستكر دەنئىرم. ھەرماندە لەۋى سۈتندى خواردوۋە
 تا مئىروۋەيەكى پىشسور مابى درىژە بە شەر بدات."
 سولتان گوتى:

"ئەمان با درىژەى پى بدا. نامەۋى، با نەيەتەۋە. با يەك
 پىشسوررىش نەمىتتەۋە، تۆ ئەۋ مئىروۋە زەردە
 پىشەستكر دە لە كۆلى پەپوۋىەك بكە با بىبا بۇ ئەۋى
 و لەۋى دايىبەزىتى. پى بلى با بە ھەرماندە بلى تا رەكى
 فىتنە وشك نەكا، نەگەپىتەۋە. ئىستا گويم لى بگرە،
 ئىنشاللا ئاسنگەر مردوۋە، ئەگەر زىندوۋە دەبى
 بكوژرى. لەگەل ئەۋەشدا لەۋە دەترسىم ئەم مئىروۋولانە
 شتىك بكەن. پۆژىك دادى، ئەمانە بە بىريان دىتەۋە
 مئىروۋە بوۋن. جا ئەۋدەم لە پىگەيەك دەگەپىن لە
 چىنگ ئىمە پزگارىيان بى، ئەۋ پىگەيەش دەدۆزنەۋە...
 ئەۋان ھىندە زۆر و ھىندە بەھىزن نەبىتەۋە... لەبەر
 ئەۋەش با راستىيەكان بىينىن، بە دلىيايىۋە پۆژىك
 دادى ئەۋان بە بىريان دىتەۋە مئىروۋە بوۋن."
 "ئەۋان قەت لە بىريان ناچىتەۋە كە مئىروۋەن سولتانم.
 زۆرن ئەۋانەى لە بىريان دەچىتەۋە، بەلام زۆرىنە لە

یادیان ناچیتتهوه. بهس وا دهنوینن که له بیریان چوووتهوه. زۆر باش دهزانن میرووله! هاواری ئیمه فیلین، ئیمه فیلین فشهیه، خۆفریودانه... ئەو کاتانهی دهیانزانی ئاسنگهری شەل زیندووه، ئومیدیکیان هه‌بوو، هه‌م به هه‌موو شتی پازی ده‌بوون و هه‌م لاسارییان ده‌کرد. ئیستا بیهیوان."

"باشه که بیهیوان. یه‌که‌م کاریک ئیمه ده‌بی بیکه‌ین ئەوهیه هیوایان بکوژین. ئەو پوژهی هیوا به یه‌کجاری له دلایندا کوژایه‌وه، میروولایه‌تیشیان ته‌واو ده‌بی. پتیان وا ده‌بی کۆمه‌لێک بوونه‌وه‌ری له‌به‌ردلانن و بو کارکردن و خزمه‌تکردن به‌فیه‌کان ئافرینراون."

"فیل-مرۆقه‌کان رێک ئاوا له‌گه‌ڵ میرووه-مرۆقه‌کان مامه‌له‌ ده‌که‌ن، هیوای ناخیان ده‌پزینن."

"زۆر باشه، که‌واته‌ فیکرم بو شتیکی چاک چوووه. ئیمه بو ئەم مه‌به‌سته‌ ده‌توانین چی بکه‌ین؟"

"قوتابخانه‌ی فیلکردنی میرووله‌کان ده‌که‌ینه‌وه. بێچوووه میرووله‌کان هه‌ر له‌ هه‌یله‌ هاتنه‌ ده‌ری، ده‌یانبه‌ینه‌ ئەو قوتابخانه‌ و په‌روه‌رده‌یان ده‌که‌ین. ئەوان با میرووله‌ش بن، خۆیان وه‌ک فیل دێته‌ پیش چاو، له‌ فیه‌کان زیاتر دلایان بو فیلبوون لی ده‌دا. سه‌دان ساله‌ له‌ مرۆفستانی ئەم سیسته‌می په‌روه‌رده‌یه‌ به‌رپه‌وه ده‌چی. ئەوان ده‌بنه‌ فیل، خۆیان وه‌ک فیل دێته‌ به‌رچاو، به‌لام قه‌ت له‌ بیریان ناچی که‌ به‌قه‌د میرووله‌یه‌ک فیلن."

سولتانی فیه‌کان گوتی:

”زۆرم مېروولەي وا پئويستە. وەكوتر چىت بە مېشك
دەگا سەركردهي پەپووەكان، وەكوتر چي؟“

”وەكوتر، سولتانی خۆم، لەسەر ھەر گەردى، ھەر
شويىن، ھەر شارەمېروولەيەك سەدان شەپپوورچى
دادەننن. ئەو شەپپوورچىيانە، بەردەوام، بى پاوەستان،
بى ماندووبوون، شىلگىرانە گەورەيى فيلەكان و
نەگۆرپوونى ئەم سىستەمە دووپات دەكەنەو، كە
ئەگەر ئەم سىستەمە بگۆردى دۇنيا سەراوېن دەبى و
تەنانەت بوونەوەرېك لەسەر پووى زەوى و لە
گەردووندا زىندو نامىننەو، جەخت لەو دەكەنەو
مېروولەكان بە پەگەز فىل بوون، بەلام بەقەد
مېروولەيەك فىلن.“

”خىراكە، چەندە شەپپوور پئويست بى، ئەوئەندە
شەپپوور لە مەرقەفەكان بگرە.“

”دەيكرم سولتانم.“

”لە كوئى، چۆن؟“

”شەپپوور داھىنانىكى كۆنە سولتانم، لاى ھەر قەومى
دەست دەكەوئى. بۆيە پەپووەكانم بە دۇنيادا بلاو
كردەو، لە كوئى چەندەيان شەپپوور بىننن، كەريويانە و
ھاتوونەتەو.“

”چاكە، چاكە، كارەكان باش دەپۆنە پېش پۆپەبەرزى
برام. تەماشاكە، ئەو ھەموو سالا، ئەم ھەموو
مېروولەيە ھەبوون و ئىمە گىل و حۆل، پووتورەجال
ژياوين!“

“وايه سولتانم، چ بکهين، با له مه و دوا مل پڼوه بنځين.
 “من پيم وا نييه هم ميروولانه بهو جه سته
 بچوکه يانه وه نه ونده گه مژه بن بير له وه بکه نه وه
 دژي من و نيمه مانان راپه پڼ، ميرووله يه ک چاوی به
 فيليک بکه وي، له ترسان زراوی ده توقی.”

“به لام پيشو وریشيان تيدا هله ده که وي سولتانم.
 “هيتاش هن نه وانه ي هله دين و ده چنه نه وي؟
 “هيت لي چه شار ناده م سولتانم. نه وان پؤل پؤل
 هله ده هاتن و ده چونه لای ناسنگره شله و نه وانه،
 به شداری نه وان ده بوون. ناستا که بیستويانه
 ناسنگره شله مردوه، هه موویان دوش داماون.”

“شه پپوره کان هره زیده نه وان هیوا بر او ده کهن،
 شه پپوره کان بهرده وام دوپاتی ده که نه وه که خوا و
 سروشت هم ده ورانه یان ناوا دروست کردوه، فیل فیل
 و ميرووله ميرووله دروست کراوه، نه مه قهت ناگو پردی،
 بهس به کارکردن و زحمه تکيشان ده توان خوتان له بهر
 چاوی فیله کان خوشه ويست بکهن، ميرووله کان ته نیا بهم
 جوړه ده توان بېنه فیل، نه ویش بهس به قهده ميرووله يه ک
 ده بېنه فیل. شه پپوره کان ده بی گورانی دلنشین و
 گوینزوین بچپڼ، ساز بژهن، گشت نه مانه ده بی
 بېهوشکر و هیوا بر و رهش بن. ده بی ميرووله کان
 برزین.”

“چند پوژيکی تر شه پپوره کان وه که پ ده خین،
 سولتانم... قوتا بخانهش سبه يني ده که مه وه. ده ميکه

ئامادەكارىم بۇ كىردوۋە. دۆڭمىنمان مىزوولەش بى، نابى
پىنمان ھىچ بى.

لە سەرچەم ولاتى مىزوولەكان و شوئىنى ئىشەكانيان
شەپپوور داندران. شەپپوورەكان پۇژانە بىستوچوار
سەعات كارىيان دەكرد. مىزوولەكان پىشان ئەم ھەموو
قسە و ئاۋازەيان بە لاۋە نامۇ بوو، پاشان ھىدى ھىدى
راھاتن. ھەموو شىتىكىيان لە بىر چوۋەۋە و شەيدى
شەپپوورەكان بوون. شەپپوورەكان ئەگەر پۇژىك،
ئەگەر چىركەيەك بىندەنگ بونايە، مىزوولەكان شىت
دەبوون. بە جۇرىك بەو شەپپوورانە راھاتن كە
شەپپوورەكان بوون بە پارچەيەك لەوان. ئىدى
بەرامبەر بە ھىچ شىتىك ناپەزاييان دەرندەبېرى، ئەگەر
پۇژىك سولتان دەنگى شەپپوورەكانى كپ بىردايە، ئەوا
قىامەت بەرپا دەكرا. بەو شەپپوورانە گۇرپانكارىيەكى
بەرچاۋ لەنىو مىزوولەكاندا رووى دا. پۇپەبەرز و
پەپوۋەكان و ئەو مىزووانەى خۇيان بە فىل لەقەلەم دەدا
و لە سولتان نىزىك بووبوۋنەۋە، ھەموو پۇژى،
سەبارەت بە رووداۋەكانى ولاتەيلى مىزوولەكان
تەننەت بچوۋىكتىن وردەكارىيان بە سولتان
پادەگەياند. سولتان دەستەيەكى دامەزاندبوو كە بە
وردى سەرچەم رووداۋەكانيان تاۋتوئى دەكرد.

دوای ئەو شەپپوورانە، ژمارەى ئەوانەى دەبوۋنە
رېشسۋور و لە چياكانىيان دەدا بە پادەيەك كەم
بووبوۋەۋە كە دەتتوانى بلىنى ھەر نەماۋە. جا با ئەو

میروولانه‌ی به‌رئه‌ندامی فیلبوونن، قوتا‌بخانه ته‌واو
 بکه‌ن و بلاو بینه‌وه، ئه‌وده‌م میرووله‌کان جاریکی تر
 ناتوانن پشت‌راستی بکه‌نه‌وه و بۆ هه‌میشه له بیریان
 ده‌چینه‌وه که میرووله بوون. ئه‌و ده‌سته زانستییه‌ی
 سولتان دایمه‌زرا‌ندبوو، به وردیینی و سه‌رنجه‌وه
 لیکۆلینه‌وه‌یان له باره‌ی پێش‌سووره‌کان ده‌کرد.

سولتانی فیه‌له‌کان متمانه‌یه‌کی زۆری به میرووله‌کانی
 هه‌بوو که ئه‌م کۆشک و کورسییه‌یان بۆ دروست
 کردبوو و ئه‌و هه‌مووه خواره‌مه‌نییه‌یان بۆ
 کۆکردبووه‌وه. ئه‌وان ئاوی حه‌یاتیشیان بۆ سولتانی
 خۆیان ده‌دۆزییه‌وه.

ئه‌وه‌ی راستی بێ، زۆری پێ نه‌چوو میرووله‌کان
 مه‌کی‌نه‌ی که‌فه‌لخوراندنیان بۆ سولتانی خۆیان دۆزییه‌وه
 و بۆیان هه‌تا. ئه‌ویش پێنج یان ده‌ مه‌کی‌نه‌ نا، به‌لکو
 هه‌زاران هه‌زار... مرقه‌ه‌کانیان به شتی ورتکه‌وپرتکه
 هه‌له‌تانه‌دبوو و ئه‌م مه‌کی‌نه به‌نرخانه‌یان بۆ
 سولتانه‌که‌یان هه‌تا‌بوو. سولتان بێ‌پرا‌ده دلی به‌و مه‌کی‌نه‌
 خۆش بوو. میرووله‌کان که ئه‌م مه‌کی‌نه‌ی
 که‌فه‌لخوراندنیان دۆزیوه‌ته‌وه، بێ‌گومان ئاوی حه‌یاتیش
 ده‌دۆزنه‌وه. سولتان سه‌ره‌تا جوانترین مه‌کی‌نه‌ی بۆ
 خۆی هه‌لبژارد، به‌که‌فه‌لییه‌وه نا، مه‌کی‌نه‌که به‌که‌فه‌لیدا
 هات و چوو و خوراندی، سولتان مه‌ست و سه‌رخۆش
 بوو. ئه‌م فیل-مرقانه‌ی مرقه‌ستان چ پێشکه‌وتوون.
 ئافه‌رین! بوونه‌وه‌رێک له سه‌رووی ئه‌م فیل-مرقانه

بەدى ناکرى لەم جيهانهدا، تەنانت لەسەر مانگ و
 ئەستىزەکانیش. ئەو بوونە وەرانی مەکیهە
 کەفەلخوراندنیان دروست کردوو، چى هەیه لە دەستیان
 نەیه...؟ نەخیز نەخیز، میروو مرقەکان ئەم مەکیهەیان
 بۆ دروست کردوون. بۆ دروستى نەکەن جا؟ لە
 هەزاران سال لەمەوپێشەوه فیل-مرقەکان پێگەى
 کارپێکردنى میروو-مرقەکانیان دۆزیووەتەوه، لە
 کاتیکدا فیلى فیل دوينى و ئەمرو دەستى پى کردوو.
 ئەم میروو میروانە وەک میروو مرقەکان هێمن نین،
 یەكسەر بوونە پێشسور، بەدواى ئەو ئاسنگەرە شەلە
 کەوتن، راپەرین و پوشتە سەر ئەو چیاىە. چا نییە
 پۆپەبەرزى سەرکردەى پەپووەکان زۆر شت لە
 مرقەکانەوه فێر بوو و بەکەلکمان دى.

سولتان، هەر لەوێ مەکیهەکی کەفەلخوراندنى دا بە
 پۆپەبەرز. سەرکردەى پەپووەکان بە پادەیک خۆشحال
 بوو کە یەكسەر کەفەلى بە مەکیهەکەوه نا و بەکارى هینا.
 "سولتانم، ئیتر ئەگەر بەم مەکیهەیش نەبمە فیل..."

سولتان بە زمانیکى لووس گوتى:

"تۆ بەردەوام فیل بووى برام، ئەویش فیلىكى بالندە و ژیر.
 پۆپەبەرز بەم قسانە شایى لە دل گەرا و لە خوشیان
 فرمیسک لە چاوانى زا.

ئەم مەکیهەیش بۆ فرماندە... کەى هاتە ئێرە با
 مەکیهەکەى وەربرى. ئەم مەکیهەیه لە باشتەرىن شوینى
 کۆشک دابنن."

سەرکردەى پەپووەکان ئێرەیی بە فرماندە برد، بەلام
بە پرووی خۆی نەهێنا.

"بەپێى پێویست ئەمانە با بەسەر قوتابخانەکانی
بەفیلکردنى میروولەکانیشدا بلاو بکەینەووە."
"بلاویان دەکەینەووە سولتانم."

"با چەند دانەیه کیش بدەین بە فرماندە فیلەکان."
"پێیان دەدەین سولتانم."

"ئەگەر ئەم ئاسنگەرە نەمردبێ، با مەکینەیه کی
کەفەلخوراندنى بۆ بنێرین، بەم جوۆرە لەوانەیه گیرۆدەى
کەفەلخوراندن بێ، مەست بێ، لەسەرخۆ بچى و بێتە
ژێر فرمانى من، وا نیه؟"
پۆپە بەرز گوتى:

"لەوانەیه. کى دەزانى، ڕەنگە بهاتایە ژێر فرمانت، بەلام
ئەو لەمیژە مردووە. ئەم جوۆرە کارانە لە لای میروووە-
مرووفەکانیش بینراون، گەلەک سەرکردەى میروووە-
مرووفەکان هاتوونەتە ژێر ئەمرى فیل-مرووفەکان.
سولتانم، میروووە شەلەى ئاسنگەر بۆچى نەیتە ژێر
فرمانى سولتانیکى گەورە و بەشکوى وەک جەنابت؟
بەلام دەزانم فرماندەکەمان، میروووە زەردەکەمان
کوشتوویەتى. ئەم فرماندە زەردە قارەمانیکى لى
هەلکەوت، کەسێکى زەنگ و ڕیکخەرى لى هەلکەوت."

"ئەگەر فرماندە ئەوى چارەسەر بکا و بێتەووە، دەیکەمە
ئەندامى دەستەى زانستى و فیلەکانیش..." سولتان، خێرا
بۆی دەرکەوت سەرکردەى پەپووەکان بەم قسانە زویر

بووہ و ئیرہیی بہ فرماندہی میرووہ زہردہکان دہبا و
قسہکەیی لیزەدا بڕی. 'لەم فیلستانەدا بە دلی تو دەکەین.
تو زاناترین کەسی فیلستانی. من لە سایەیی تووہ بەم
بەختەوہرییە گەیشتم. بۆیە تو پووناکی و بیلبیلەیی
چاوی منی. ئەمە باش بزانی پۆپەبەرزێ بڕام، زاناترینی
زانایان."

پۆپەبەرز لە خوشیان ھەللەرزێ و گوتی:
"پاوەستاو بی سولتانم."

مەکیئەیی کەفەلخوراندنەکەیی ھەر وا کاری دەکرد و
لاپانێ ھەلدەکێراند. چاوەکانی مەست بووبوون. گوتی:
"سولتانم، بە ھۆی ئەم مەکیئەوہ ئیتەر پەرپۆم پیوہ
نامینی، وا نییە؟"

سولتان گوتی:

"پیوہی نامینی. ئەم فیل-مرۆفانەش بیھاوتان، حەزم
دەکرد لەگەڵ سولتانێ ئەوان بێمە دۆست. زۆر پیم
خۆشە بیبینم."

پۆپەبەرز گوتی:

"ئەویش وەک سەرچەم فیل-مرۆفەکانی ترە. کتومت
لەوان دەچی... بەس تاج و گوستیلە و شتەکانی لە فیل-
مرۆفەکانی تر جیای دەکاتەوہ. سەرکردەیی فیل-
مرۆفەکان کەمیکیش گەمژەن."

سولتانێ فیلەکان بە سەرسوورمانەوہ گوتی:

"بەراست! یانی ئەوان وەک ئێمە و میروولەکان نین؟"

پۆپەبەرز گوتی:

نه خيټر، ئاوا نين. ههردووک لا وهک يهکن، ههم فيل-
 مروڤهکان دوو چاو و دوو قاچ و دوو دهستان ههيه و
 ههم ميرووه-مروڤهکان... له جهسته دا هيچ
 جياوازيه کيان نيهه.
 سهيره...

پوپه بهرز گوتي:

بهلي، سهيره. لهوه بترازي ميروولهکانی مروڤستان له
 بهرخ دهچن... پيشسوورهکانی مروڤستانيش زور له
 پيشسوورهکانی ئيمه خراپترن. ميرووه زهرديک به
 تنيا دهتوانی دهرهقهتيان بي و بۆ ماوهی چل سالی
 په بهق پيکیان ههلهپرژيني.
 سهيره.

سههکردهی پهپووهکان گوتي:

بهلي، زور سهيره.

زوری نهخياند قوتابخانهی بهفيلکردنی ميروولهکان
 کرانهوه و پهروهرده دهستی پي کرد. له ماوهيهکی
 کهميشدا قوتابخانهکان بهرهميان دا. وهی که تينووی
 فيليتي بوون ئهم پهگهزی ميروولانه! ئهو ميروولانهی
 دهچوونه قوتابخانه، له ماوهی تنيا چهند مانگيکدا پيک
 وهک خودی فيلهکانيان لي دههات. وهک فيلهکان
 ههلهدهستان و دادهنيشتن، خورد و خوراکيان وهک
 فيلهکانی لي هاتبوو، وهک فيلهکان ههلسوکهوتيان
 دهکرد، چهشنی فيلهکان به نازهوه کهفاليان له دارهکان
 دهخشانند و پيک وهک فيلهکان قسهيان دهکرد. ههر

ئەو مابوو قۇرتىمىكى فىل بەو جەستە بچووكەيانەو
 بلكىنن و بەو جۇرە لە فىلىستاندا بسوورپنەو. بەلام
 ئەوان قەت لە بىرىيان نەدەچ—ووووە كە بەقەد
 مېروولەيەك فىلن، وەك ئەو مېرووہ ئاوہ سو و
 شىتوشوورانەى پېشوو نەبوون. پۇژىك دادەھات،
 ئەوان وەك فىلىك دەبوونە فىل. چاوہروانى ئەو پۇژە
 بوون. ئەگەر بەقەد فىلىك فىل نەبونايە، بەكەلكى چ
 دەھات، پەنگە بەقەد فىلىك فىل بوون قازانجى لە بەقەد
 مېروولەيەك فىل بوون زىدەتر بى. ھەم بەرپرسىارىتيت
 بەقەد فىلەكان نىيە، ھەم ئەو قورساييە ھەلناگرى، ھەم
 وەك فىلەكان و بگرە باشتر لەوان دەژى. ئەم مېروولە
 خويندەوارانە، لووتبەرزانە سەيرى مېروولەكانى تر و
 دايك و باوك و شارۆمەندەكانى خۆيان دەکرد، وا
 سووك سەيرى ئەوانيان دەکرد كە تەنانەت سولتانى
 فىلەكان لەچاو ئەوان بىتەكەبور دەينواند. ئەم مروجە
 وردانە ھەر لە ئىستاوہ بووبوونە فىلىكى سەير و
 بچووكى بەقەد نووكەدەرزىيەك، كتومت... لە ھەموو
 پوويەكەوہ وا خېرا خۆيان گۆرېبوو نەبىتەوہ...
 ماوہيەكى تر ئەم مېرووہ فىلانە قوتابخانەيان تەواو
 دەکرد، بە ناوى سولتانى فىلەكان بەرپوہبەرايەتى
 مېروولەكانيان دەگرتە دەست. سولتان بەرپوہبەرە
 كۈنەكانى لەسەر كار لادەبرد، بەلام چونكە تەمەنىك
 بەو وەفادار مابوونەوہ، ئەوانى دەرندەدەکرد و ھەر وا
 وازى لى نەدەھىتان، لە كۆشك كارى پى دەسپاردن و

ئەوانى دەكرده رايژكارى خۇى. بەم جۆره خەلكى بە
هيزى زياتر بە خۇيه وه گرى دەدا و ئەو پيشسورە
خيانەتكارانەى لە چياكانيان پيش لەدايكبوون كپ
دەكرد. جارى با ئەو قوتابخانە، ميرووله فيله كانى
دەرچواندبا، دواى ئەوه ئيتەر ئاسان بوو.

شەپپورەكانيش دەستيان بە قسە كردبوو. ميرووله كان
كوپوه چوبان، دەنگى شەپپورىك لە گوينايدا
دەزرينگايەوه، تەنانت لە كاتى نووستنیشدا.

شەپپورەكان هەر كە زاريان ليك دەكرده وه دەيانگوت
ئەم سيستمە ناگۆردى. ئەم دونياىە گۆراني بەسەردا
نایە. ئەم ميروولانە، ئەم فيلانە ناگۆردىن، لە
شانۆنامەكان، شيعرەكان، گۆرانيەكان، پۆمانەكان و
چيروكەكاندا بەردەوام ئەمانەيان دەگوته وه. ميرووله
ئافاتی ميرووله يە، ئەم دونياىە فانيە، كوتايەكەى
نەمانە. دەيانگوت ئەم دونياىە، ئەم دونيا پزىو و پەست
و پيسە شياوى ژيان نيە. گۆرپىنى ئەم دونياىە هەم
گەوجيتى و هەم هەولێكى بيهووده يە. لەم دونيا فانيەدا
كە هيچ شتيك ناگۆردى، تيكۆشان بۆ گۆرپىنى دونيا
گەوجيتى نەبى، چيە! هيچ ميرووله يەك لەم دونياىەدا
بەختە وەر نابى، چما فيله كان بەو جەستە زل و
زەبەلاح يانە وه بەختە وەرن؟ تەنانت سولتانی
فيله كانيش بەختە وەر نيە. تەنيا كرداری كە دەتوانى
ميرووله كان بەختە وەر بكا، گيانفیدايى لە پێى سولتان و
كارکردن و كارکردن و دیسان كارکردن و قوربانیدانى

میرووله‌کانی برایه له‌پیناو فیلستاندا. په‌یتاپه‌یتا سه‌باره‌ت به‌فیداکاری میرووله‌کان بۆ‌فیله‌کان و سولتان نمونه ده‌هینرایه‌وه. به‌لئ، میرووله‌کان دواچار ده‌بوونه فیل، نه‌وه‌ی راستی بئ‌ئوان فیلئ تووک لیکراون. هه‌موو میرووله‌یه‌ک پیشتر فیل بووه، به‌لام له‌عنه‌تی لئ‌کراوه و به‌م جوړه بووته میرووله‌یه‌کی ورد. به‌کارکردن و به‌ئیزنی سولتان هه‌ر میرووله‌یه‌ک بۆ‌هه‌بوو ببیته فیل. به‌لئ، به‌ئیزنی سولتان... سولتان ده‌یتوانی پله‌ی فیلئ بدا به‌هه‌ر میرووله‌یه‌کی کارکه‌ر. میرووله‌کان به‌ئیزنی سولتان ده‌یانتوانی ببه‌فیل، به‌لام به‌س به‌قه‌د میرووله‌یه‌ک ده‌بوونه فیل.

شه‌پووره‌کان بیوچان، شه‌و و پوژ، له‌به‌یانیه‌وه تا ئیواره‌کاریان ده‌کرد. ده‌نگی شه‌پووره‌کان له‌ئهرن، ئاسمان، دره‌خته‌کان، پووباره‌کان، ده‌ریاکان، بای هه‌لکردو، ئاوی خرۆشاو، نه‌ستیره‌کان، له‌مانگ و خۆر و تیریزه‌وه ده‌هات.

میرووله‌کان، له‌لایه‌که‌وه به‌هۆی کار، له‌لایه‌کی دیکه‌وه به‌هۆی شه‌پووره‌کان، له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌هۆی به‌پړیوه‌به‌ره نوییه‌کانه‌وه، نه‌وانه‌ی له‌قوتابخانه‌ی فیله‌کانه‌وه وه‌ک فیل هاتبوونه ده‌رئ، نه‌و به‌پړیوه‌به‌ره میرووه‌فیله نوییه‌کانه‌ی وه‌ک زمانی دایک به‌زمانی فیله‌کان قسه‌یان ده‌کرد، هه‌چ شتیکیان نه‌ده‌بینی، بیریان له‌هه‌چ نه‌ده‌کرده‌وه و هه‌چیان نه‌ده‌بیست. ئیتر وه‌کو پێشوو هه‌لخه‌له‌تاندن و خۆناندن له‌گوږئ نه‌بوو، هه‌ر

میرووله یک خوی به فیلیکی بچووک له قه له م ددها،
 غرووری فیلبوون مهستی کردبوون، به لام به قه د
 میرووله یک فیل بوون، له ناخی دله وه ههستیان به
 فیلیتی و شه پره فی فیلبوون ده کرد و بی ماندووبوون،
 وهک فیلیکی میرووله ئاسا بو سولتان، بو فیله کان ئه و
 بوونه وه ره مه زن و دهستیپزانه گه یشتوانه و ته نانهت بو
 ئه و په پوانه ی به ئاسماندا ده فرین، کاریان ده کرد. ئیتر
 ئه وان نه میرووله بوون و نه فیل، هر کامه و
 مه کینه یه ک بوو و خوی بو فیلستان ته رخان کردبوو.

شه پیپوره کان و قوتابخانه ی به فیلکردنی میرووله کان له
 چاوه پوانی و ئومیدی سولتان ئه ولاره تر چووبوون.
 سولتان، میرووله کانی هان دا شه پیپوری پتر، پوژنامه،
 سینه ما، رادیو و ته له فزیون دابهینن... دیاره میرووله کان
 زوربه ی هه ره زوری ئه م داهینانه یان له مرقه کان
 ده دزی، به لام سولتان وای دهینواند بروائ به فیل و
 ده هوی ئه وان کردوه، بو هر داهینانیک، داهینه ره که ی
 به دیاریه کی هه زار قات قورسستر له خوی خه لات
 ده کرد. ئه م داهینانه نوییانه کاریگه ریه کی پتریان دانا.
 ئیتر هیچ میرووله ک بیجگه له مانه فیکری بو وشه یه کی
 تر نه ده چوو.

ئه گه ر به یانییه ک ته له فزیونه کان، رادیوکان، سینه ماکان
 و شه پیپوره کان گوتبایان: "دونیایه ک له گوپی نییه،
 گهردوونیک له گوپی نییه، به س سولتان و فیله کان
 هه ن، ئه و میرووله کان هه موویان لیکدا لیکدا وهک

كۆمەلى پەيغى پىرۇز ئەم قىسانەيان دووپات دەكردەوہ:
 "دونيایەك لە گۆرپى نىيە، گەردوونىك لە گۆرپى نىيە،
 بەس سولتان و فىلەكان و پەپووەكان ھەن."
 مێروولەكان ھەندىك پۆز وىراى ئەم تەلەفزیۆن و
 رادیۆ و سىنەما و شىعر و پۇمانانە ھەلدەپەپىن:
 "كۆشكى سولتانى خۇمان، چەند گەورە و چەند
 بەشكۆيە..." پۆزنامەكانى مێروولەكان، پراوپر بوون لە
 وەسفى ژيانى بەرەلای سولتان و ئەوانەى لە
 قوتابخانەكان بوونەتە فىل و بە پلەى فىلىتى گەيشتون،
 لە ژيانى پاشای پەريیەكانیان دەچواند و
 مێروولەكانیش بۆ ئەم ژيانە دوورەدەستانە سوپیان
 دەبووہوہ. مێروولەكان پريان دەدايە ئەم پۆزنامانە، كە
 ژيانى ئەوانیان دەخویندەوہ و خۇيانیان لەبرى ئەوان
 دادەنا، خەيالى فىلبوون ھەلیدەگرتن.

سولتان، فىلەكان و پەپووەكان، بە جۆش و شەوقەوہ بە
 پىر پروداوہكانەوہ دەچوون و مەست و شەيدا
 دەبوون. ئەم داھىنانە نوپیانە ئىتر مێروولەتییان بە
 يەكجارى لە بىر مێروولەكان بردبووہوہ. ھىچ
 مێروولەيەك ئەو پۆزەى بە بىر نەدەھاتەوہ كە مێروولە
 بووہ. مێشكىان شۆردراپووەوہ. شەپپوورەكان،
 رادیۆكان، سىنەماكان، تەلەفزیۆنەكان و پۆزنامەكان
 ھەر پۆزە و ئەوانیان لە قابىكى نوێ دەدا. مێروولەكان
 لەگەل مێروولایەتیدا، گۆرانى مێروولەكان، بەيتى
 باووباپىران، ئەفسانەكان، بەرەكان، مالەكان، كۆشكەكان

و پښ وړپيازي خوښيان له بير چووبووه. سهير
 نهوه بوو ئيتر هېچ ميرووله يه ك نه يده تواني هېچ شتيك
 بخولقيني. نه م داهينانه نوينا، خولقينه رييان له چنگ
 ميرووله كان دهرهينا بوو. هر ميرووله يه ك ئيتر
 بووبووه مه كينه يه ك و بو سولتاني فيله كان به دواي
 ناوي حيات، شيله ي گول و جزره كان خوار دندا
 دهگه را، كوشكيان بو دروست دهكرد و كورسيان بو
 داده تاشي. ئيتر به هېچ شيوه يه ك بيريان نه ده كرده وه.
 راديوكان، پوژنامه كان، تهله فزيونه كان و سينه ماكان تا
 دهات زياتر په رهيان ده سهند و پوژانه بيستو چوار
 ساعات بې پاوه ستان هاواريان دهكرد: "له پيناو نازادي
 و يه كساني و برايه تييدا." له دنيا دا هه موو شتيك بو
 نازادي ميرووله كان بوو. نه وان ميرووگه لي يه كسان و
 سه ربه خو بوون. ميرووله كان له وشكي بويان ده خوارد
 و له ته پي بوي دنووستن. چونكه تهله فزيونه كان،
 راديوكان، پوژنامه كان و سينه ماكان ده پانگوت
 ميرووله كان سكيان تير و جتيان نه رمه، نه وان باوه پريان
 دهكرد. ميرووله ي بيچاره، هه روه ها باوه پريان دهكرد
 به خته وهرن. نه م داهينانه نه وانيان نه فسوون كرده بوو...
 نه گه ر پوژيک تهله فزيونه كان گوتبايان شه پ خاسه،
 سه رجه م ميرووله كان به و برپايه ده گه يشتن كه شه پ
 باشه و هر ميرووله يه ك خوي به خوداي شه پ ده زاني.
 پوژي دواتر، به ميشكي سولتاني فيله كاندا دهات كه
 شه پ خراپه، تهله فزيونه كان، راديوكان و نه واني تر

دهيانگوت شهړ خراوه، نه مړا ميړووله كان به جاري
دهبوونه دوژمنی شهړ، خودای شهړيان دهست بکوتايه
نهجن نهجنیان دهکرد.

سولتان هر کاتي پتي خوش بوايه، دهيتوانی و له
ميړووله كان بکا بلين: ئيمه مرؤفين، ماری بواين،
تيمساحين، شههينين، ئاخر ميړووله و شههينيان
گوتووه، نه سپين، پيوين، ماسين، نه خر ميړووله و
ماسيان گوتووه، نه ههنگين، کهرگه دهنين، زه پافهين،
ئاخر ميړووله و زه پافهيان گوتووه، فرؤکين،
شه مهنده فهرين، کهشتين، ئاخر ميړووله و کهشتيان
گوتووه؟

همديس زستان هاته وه. پيش هاتنی وهرزی زستان،
ميړووله كان کوشکيکي بلووريني تريان بؤ سولتان بهر ز
کردبووه وه که له کوشکه کهی دی به شکوتر بوو. به
خوری دهگوت تؤ دهرمه که وه ئيتړ، من هم.
کورسيه کی په مەيشيان به و ئه لماسانه داتاشيپو که له
نيوه پاستی ئه رز دهر يانه ينا بوون. کورسيه که تيشکی
په مەیی ده او يشت، سولتان به پاده يه ک کورسيه که ی
به دل بوو که له سهر ترؤپکی چپای دانا و ههفته يه ک بی
ئوهی دم له خواردن و خواردنه وه بدا، چاوی تيتړی.
له بينینی کورسيه که تير نه ده بوو و نه يده توانی چاوی
له سهر هه لېرئ. ميړووله كان عه مباره کانی بن
چپاکه شيان لپاويلپ به خوارده مەنی ئاخنيپو.
عه مباره كان تهژی بوون له نيعمه ته جوراوجوره کانی

دونييا. په پووه کانيشيان فەرامووش نه کړدبوو،
عه مباره کاني نه وديوي چيايان بو نه وان تا بن ميچی پر
کړدبوو.

جا باسي باخچه تاييه تيبه که ي سولتان هر به زار
خوښه، له وه ته ي دونيا دونيا بوو باخچه يه کی وا تاييه ت
نه بينز ابو. ته نانه ت به ه هشت نه ده گه يشته وه نه م
باخچه يه. سولتان به باخچه که ي سه رخوش بوو بوو.
سولتاني فيله کان که خاوه ني باخچه يه کی ئاوا بي،
نامري، نابي بمرئ.

سولتان که سامي مهرگی پئ نيشتبوو، هاواري کرد:

"نه م ئاوي حيا ته بوو به چی؟"

فيله کان، ميرووله کان، په پووه کان و بوونه وه ره کاني تر
که گويايان له دهنگي بوو، له جيني خويان پهق بوون و
وهک ميوزو که هه لله رزين.

"هه موو شتي کم هه يه، هه موو شتي کم. نه م دونيا يه هي
منه. ئاوي حيا تي من کواني؟"

سه رکرده ي په پووه کان له کاتي کدا به ده وري
قورتمه که يدا ده فري، گوتي:

"به دوايدا ده گه پرين."

نه و کاتانه ي ئاوا هه لده چوو، جگه له سه رکرده ي
په پووه کان که س زاتي نه ده کرد لني نزیک بيته وه.

"بوچی هيشتا نه ياندوزيو ته وه، له کوئ به دوايدا
ده گه پرين؟"

په په بهر ز گوتي:

گوايه له بههشت ههيه. ئاوى حهيات جگه له بههشت له شوينى تر نيه. سولتانم، ميروولهكانى عهديشت تازە به تازە توانيويانە پيگه چوونه بههشت بدۆزنهوه. بهلام بههشت هيند دووره نهبيستهوه... ميروولهكان دهميكه وهپي كهوتوون، بهرهو بههشت كهوتوونه پي، ئيتير كهى دهگهني، كهى ئاوهكه دهۆزنهوه و دهيهينن، بهس خوا دهزاني.

سولتاني فيلهكان نههون بووهوه، خوشحال بوو ئاوهكهيان دۆزيوهتهوه. گرنگ ئهوه بوو شويني ئاوى حهياتيان بۆ دۆزيبوووه، دهيانزاني له كوينه، ميرووله بهندهكاني ههچونيك بوايه، ههزار سالي تريش بوايه، ئاوى حهياتيان بۆ دينا.

ههتا ئهوه ئاوه دي، ئهمن نامرم، وا نيه پهپووى برام؟
بۆچى دهبي بمرى سولتانم، با دۆژمنهكانمان بمرن!
سولتان گوتي:

زۆر خوشحالم شويني ئاوهكهيان دۆزيوهتهوه. باشه، تۆ بۆچى ناچيته بههشت ئاوى حهيات ههلگري و بيهيني؟ خو تۆ چل پۆژ پيگه ميرووله به چاو ترووكانيك تپهپ دهكهى.

ههق به تۆيه سولتانم، بهلام بهس ميروولهكان و مردووهكان دهتوانن بچنه بههشت.

ئهى كهواته بۆچى ميروولهكان ههناگري و تا بهر دهركهى بههشتيان نابهي؟

”ته نيا و ته نيا ميرووله كان ده توانن شويني به هه شت و ده رگه كه ي بدوزنه وه، نه ویش ده بی به ته نيا بن.“
 سولتان به بیستنی سه رجه م نه م پوونكر دنه وانه
 شاگه شكه ده بوو. به رگه ي ده گرت، ناوی حیات كه ي
 دئ با بی، نه و نامریت و چاوه پئ ده بی.

كه زستان هات پینگه و بان هه مووی گیران. خواردنیکی
 نه و تنو له سه ر پووی زه وی چنگ نه ده كه وت. سولتانی
 فیه كان هیشتا كارگه كانی مرو فستانی نه دزیبوو. حالی
 حازر پیویستی به و كارگانه نه بوو. پیویستیش نه بوو
 لاسایی هه موو شتیکی مرو فستان بكاته وه! ميرووله كان
 دیسان کاریان نه ما، له سه ر شوسته ی شاره كان ده ست
 له نئو گیراندا ده سوورانه وه. ئیستا نه و خواردنه مه نییه
 كه مه ی فیه كان پییان دابوون، به شی ژیانکی
 مه مره و مه ژیی ده كرد. سهیره، پوژیک له پریكا به بیریان
 هاته وه فیلن، خوین گه یانده دارستان و كه فه لیان به
 داره كان خوراند. وه ی كه دنیا خوشه! پوژیک فیلبوون
 یه كسانه له گهل ژیانی هه زار سالی ميرووله یه ك.

ميرووله كان به مه شه وه نه وه ستان، هینده یان لاران
 خوراندبوو، له خق چووبوون، مه ست بووبوون و دیسان
 وه ك فیه كان هه نگوین، شیله ی گول و گه نمیان داوا
 كرد. كه سولتانی فیه كان گشت نه مانه ی گوی لی بوو،
 دیسان له پقان له دین ده رچوو، دلسارد بووه وه و
 هاواری كرد:

”ئەم مېروولانە چاک نابىن، چاک نابىن. ديارە دەيانەوئى
دېق بکەم.“

پۆپەبەرز خۇي تېھەلقورتاندى و بە ئالوزکاوى گوتى:
”دەخيلە سولتان، دەخيلە سولتان، ئارام بە.“

چاۋەكانى سولتان دەرپەرپىوون و رەگەكانى مىلى
هەلمسابوون.

”چما تىناگەي سەرکردەي پەپوۋەكان، ئەم مېروولانە
شىت بوون... ھار بوون. ئاخىر پار بەوانم نەگوت
برادەران، مېروولە مېروولەيە و فيل فيلە. ئاخ، چەندە
شەپپوور، تەلەفزيۇن، سىنەما و رۇژنامە و كىتېم خستە
بەر دەستى ئەم سېلانەۋە. ئەمانە چ بوونەۋەرگەلىكى
بېمىشكىن! چ بېمىشكىن... ئەمانە نابنە فيل. سەير كە،
پەپوۋى برام، ئاخۇ من مىليارد مىليارد لەۋ تەنگەستانە
بەخىو ناكەم، ئەگەر من خواردەمەنيان پى نەدەم ئايا
ۋەك سالى پىشوو لە برسان نايەنەۋە لام؟ نانبراوپان
دەكەم، با بزانم چ گوۋيەكيان پى دەخورى.“

”ئەمان سولتانم، لەسەرەخۇ بە. قەي چى دەكا، ھەندىك
ھەۋاي فيلبوون بەسەرياندا زال بوۋە.“

سولتان ھاۋارى كرد:

”نابى! نابى! مار بە بچوۋكى دەبى سەرى پان بکەيتەۋە.
ئەمانە ئەگەر لە ئىستائەۋە وا خوۋ بە كەفەلخوراندنەۋە
بگرن، شىلەي گول داۋا بکەن، سبەي چاۋ دەبىرنە
كورسى و كەللەسەرى من. ئەمانە، ئەم مېروولە

هیچو پوچانه چاک نابن، ده بی هه موویان ده سبه جی
بکوژین.

نابی بیانکوژین سولتانم.

بوچی نابی بیانکوژین؟

چونکه نه گهر ئه وان نه بن ئیمه ئیتر له م دونیایه بژیوی
خۆمان بو دابین نابی سولتانم. ئیمه به حازرخوری
راها تووین. ئه وان له گۆرچ نه مینن، ئیمه ش له برسان
ده مرین.

سولتان گوتی:

قەت بیرم له وه نه کردبووه وه. که وایه وهک سالی پار
به شه خۆراکه که یان لی ده برم. ده نگوباسی ئاسنگه ره
شه له ی؟

هه والیکى نه گه یشتوو سولتانم، ئه و میرووه زهردانه ی
چوون، هیچ کامیان نه گه راونه ته وه. ئیمه ناتوانین وهک
پار به شه خۆراکه که یان لی بپرین، نابی لییان بپرین
سولتانم.

تۆ بلیی چ به سهر میرووله قاره مان و لیها تووه کانم
هاتبی؟

سولتانی خۆمان، پیم وا بی نیشانه یه کی باش نییه که
ماوه یه کی وا دوورودیژ بی هه وال ماونه ته وه. له
خه فەتان خه ریکه بمرم. ناتوانم هه والیکیان لی بزنام. تۆ
بلیی چ به سهر میرووه زهرده کانمان هاتبی؟

ئه مه م قەت به دل نه بوو سه رکرده ی په پوهه کان.
ده بوايه تا ئیستا هه والیکیان بگا، وا نییه؟ وا دیاره له

دوخټکنی دژواردان. ناتوانین هیچ یارمه‌تییه‌کیشیان
بدهین، وا نییه؟

“ناتوانین سولتان، به شوینه‌کشان نازانین. میرووه شه‌له
به‌رهو شوینیکی وا هه‌لکشاوه که له‌گه‌ل سه‌رجه‌م
په‌پووه‌کانم به‌پوژان به‌دوایاندا گه‌راین و
نه‌ماندوژینه‌وه.”

“ده‌مه‌وی شتیکت لی بپرسم، سه‌رکرده‌ی په‌پووه‌کان.
“فرموو سولتانم.”

“هم میروولانه‌ی عه‌بدی من له‌هه‌موو گۆشه و
قوژبنیکی جیهان گول، تووی گول، نه‌مام و شه‌تلی
نه‌مامیان هیناوه و جوانترین و سه‌رسامه‌ینه‌رت‌ترین
باخچه‌ی تاییه‌تیاں بو دروست کردووم، وا نییه؟ چیم
ویستی، به‌جییاں هیناوه، وا نییه؟
“به‌جییاں هیناوه سولتانم.”

“که‌وايه بوچی هیشتا ناوی حیاتیاں بو نه‌دوژومه‌ته‌وه،
مه‌رگی من به‌ئاوات ده‌خوازن، وا نییه؟

“ئه‌گه‌ری مه‌رگی تو به‌میشکی هم بوونه‌وه‌ره وردیلانه
ناکا سولتانی من. ناوی حیاتت بو ده‌دوژنه‌وه سولتانی
من. بیت و ئه‌گه‌ری مه‌رگی تو یاں به‌میشک بگا، په‌نگه
مه‌رگی تو به‌ئاوات بخوازن سولتانی من. تو له‌چاوی
ئه‌وانه‌وه وهک خوداوه‌ندیک نه‌مری، سولتانی من.”

سولتان، به‌م قسانه‌ی سه‌رکرده‌ی په‌پووه‌کان شاگه‌شکه
بوو و قاقا پیکه‌نی:

"که واته قهت ئەقلیان نایبیری که منیش دەمرم، هه هه هه
هه هه هه!"

"نایبیری سولتانم، له سۆنگهی ئەوانه وه چۆن ئەم
ئاسمان و چیا و دەریا و ئاوانه نەمرن، فیلە
زەبەلاحەکانیش بەم جۆره نامرن."

"هه هه هه هه هه، دەی ئیستا چ لەو مه سه له ی
که فەلخوراندنە بکهین؟ که واته ئەقلیان نایبیری که منیش
دەمرم ها... باشه، باشه، زۆر باشه. ئاسنگەرە شەلەش
ئەگەر زیندوو بێ، بپروا بە مردنی من ناکا، وا نییه؟
مێرووه پێشسوورەکانی تریش، وا نییه؟"
"وایه سولتانم."

"قره خاسه! سەرجه مێرووله و پەله وەر و
جروجانە وەرەکان پێیان وایه من نەمرم، قهت نامرم، وا
نییه؟"

"وایه سولتانم. ئیستا پێشنیاریکم بۆ تۆ ههیه سولتانی
خۆم."

"بێژە سەرکردە ی پەپووهکان، برای دلێر و بەجەرگ و
ئاقلم، تۆ نەبوایه ی من لەم دونیایەدا بە تاقی تەنیا چیم
دەکرد، بێژە."

"سولتانم، واز لەو مێروولانە بێنن. باشه خۆیان پێ فیلە،
و هک فیل هەلسوکهوت دەکەن و لاسای فیلەکان
دەکەنەوه... مێروولهکان بوونە وەرگەلیکی یاخین،
لاسابیکردنەوه ی فیلەکان دەسەلمێنی که ئەوان سەرجه م
خەسلەتەکانی خۆیان لە دەست داوه. نیشانە ی ئەوهیه

پرتووکاون، دلّیان ڦالا بووه و ناخیان پزیهوه... من زور
که یفخوښ و بهخته وهرم ئهوان بهم دؤخه ئیستا
گه یشتوون. خو به فیل زانین سهرباری هه موو شتیگ تا
ئهو ئاسته ی بهر هنگاری تو ببهوه، نیشانه ی ئهوه یه
ئیدی ئهوان تا پوژی قیامت به بیریان نایه تهوه
میرووله ن، تا پوژی قیامه تیش گوپرایه لی تو ده بن.
هه موو ویست و داخواییه کی ئیمه ش هه ر ئهوه بو، و
نییه؟ بو ئه م مه به سته فیزی زمانی فیه کانمان نه کردن؟
بو ئه وه ی خو یان و میروولایه تی فه راموښ بکه ن،
شه پیوورمان له چیاکان، له سه ر دره خت و
پیگه و بانه کان دانه نا؟ بو ئه م مه به سته ته له فزیون،
رادیو، پوژنامه، پومان و سینه مامان له مرقه کان
نه کپی؟ بو ئه وه ی قهت به بیریان نه یه که پوژیک له
پوژان میرووله بوون، به کۆمه ل کاری قورسمان پی
نه سپاردن؟ ئه وه تا میرووله کان وه پیش ویست و
چاوه پوانی ئیمه که وتوون، له وه بترازی وه ک فیل نا،
به لکو وه ک میرووله بوونه ته فیل.

سولتان به بیستنی ئه م قسانه دیسان که یلی خوښی
بوو. ئه گه ر ئیستا پنیان گوتبایه ئاوی حه یاتیان بو
هیناوه، هه ر ئه وه نده خوښحال ده بوو.

"باشه، زور باشه. به دلّمه. هه ر ئه وه مان ده ویست. با
شه پیووره کان، ته له فزیون و رادیو و پوژنامه کان هه ر
ئیستا وه گه ر بخرین... په یتا په یتا سه بارهت به گرنگی
که فه لخوراندن قسه بکه ن و سه دان و هه زاران فیل له م

باره وه به رهه م بینن. هه موو شه وی ئه مانه بو
میرووله کان نمایش بکه ن. با هه م که فله یان بخورینن و
هه م فیلم بینن."

"ئه مه دوا یین زه بره له میروولایه تی میرووله کان
سولتانی من. له مه وه دوا هیچ میرووله یه ک ته نانه ت
وشه ی میرووله ناهیتته زمان."
سولتان گوتی:

"وه ره، وه ره پۆپه به رزی برام، وه ره با له و شه رابه ئاله
بخوینه وه که میرووله کانم دلۆپ دلۆپ له مرقه کان یان
دزیوه و به رمیله کانی من یان پی پر کردووه، وه ره با
مه ست بین. ئه مرقه خوشترین رۆژی ئیمه یه."

له باخچه تایبه ته که ی کوشک که له باخچه
هه لواسراوه کانی بابل جوانتر بوو، سولتان و پۆپه به رز
پیکه وه ده ستیان به خواردنه وه ی ئه و شه رابه ئال و
گه شه کرد که تامی ئیکسیری ده دا.

شه و بوو، مانگ تریفه ی ده هاویشته. میرووله کانی نیو
دارستان ئه وه نده ی تر به تریفه ی مانگ دلخۆش
بوو بوون، که فله یان په یتا په یتا به داره کاندایه هینا و
ده یانخوراند. شه ییوور، ته له قزیۆن، رادیۆ و سینه ما و
رۆژنامه کانی سولتان کاریگه ریه کی به رچاویان له سه ر
میرووله کان دانابوو. چیی وای نه مابوو که فله ی
میرووله کان به زۆر خوراندن بو هه میشه له ناو بچن. به
جۆش و شه وه وه که فله یان به داره کاندایه هینا. کتوپر،
له دوور را، له داوینی چیاوه ده نگیک پیتل به پیتل به ره و

ئەوان ھات. مېروولەكان ئەم دەنگەيان، ئەم گۆرانىيەيان
 لە سەردەمانى كۆنەو دەناسى، بەلام لە بېريان
 چووبووە. گوئيان بۆ دەنگەكە راداشت. دەسبەجىش،
 لەگەل بېستى گۆرانىيەكە خېرا كەفەليان لە دارەكان
 دوور كردهو. گۆرانىيەكە تا دەھات بەرزتر دەبووە. دەنگەكە
 لە پۆژەھلات، پۆژئاوا، باشوور و باكورەو دەھات. لە
 ئەرزى نەدەما و لە ئاسمانەو دەھات. لە
 گۆگيا، لە گۆل، لە گەلا و لە ئاوەو دەھات، بەرەو
 كوئ ئاوپريان داباوە، پرويان لە كوئ بگردايە، دەنگەكە
 لەوێو دەھات، لە ئەستىرەكان، لە ئاگر و لە مژى
 سەرووى دارستانەكەو دەھات. ئەم سترانە ھەندىك
 شتى بە بېر ئەوان دەھىنايەو. شتىكى لە دەروون و
 دلى ئەواندا دەوروژاند. گۆرانىيەكە تەواو نەدەبوو.
 دۇخىكى سەير بەسەر مېروولەكاندا زال بووبوو،
 ھاتنەو سەر خۆ، دەستيان كرد بە ھەولدان،
 ھەجموچول كەوتن... چ پرووى دەدا؟ خودى
 مېروولەكانىش نەياندەزانى چ باسە، بەس ھەستيان
 دەكرد گۆرانكارىيەكيان تىدا دروست دەبى. گۆرانىيەكە
 ھەر وا بەزدەوام بوو. مېروولەكان دەنگوت لە
 مۆتەكەيەكى قوول و تاريك راھەچەن. تا بەرەبەيان، نە
 خويان خوراند و نە خەوتن، لە دارستان چاوەپى
 مانەو و گوئيان بۆ ئەو گۆرانىيە شل كرد كە لە
 ھەرچوار لاو دەھات. گۆرانىيەكە دەيگوت ئەم
 مېروونە. سەردەمانىك ئەم ھەك مېروو، مېروولە

بووین، ئیمەش ولاتەیل و شارگەلی وەک بەهەشتمان
 هەبوو. خۆمان کارمان دەکرد و خۆمان دەمانخوارد.
 وەک یەک بووین، ئازاد بووین. ئەودەم میرووله بووین،
 میرووله! هیچ کامان بەم جوۆره فیلی ساخته نەبووین.
 وا گالتهجار و گرگن و لاساکەری فیلهکان نەبووین.
 سەردەمانیک بە هیچ شێوەیەک سووکایەتیمان بە
 یەکتەری نەدەکرد و ئیزنمان نەدەدا کە سیش
 سووکایەتیمان پێ بکا. وا پەست و زەبوون و کوێله
 نەبووین. سەربەخۆ بووین، ناشتیانە دەژیاین، یەکسان
 بووین. گۆرانییەکی دەیگوت چی هەبوایە پێکەو بەشمان
 دەکرد، خواردن و خواردنەوهمان پێکەو بوو، فەرق و
 جیاوازیمان لەنێواندا نەبوو. گۆرانییەکی وای دەگوت و
 بە زمانی میروولهکان بوو، میروولهکانیش کە پێیان وا
 بوو زمانی خۆیان بێر چوووەتەو وەک جاری جاری
 لێی تێدەگەشتن. وێرایی گۆرانییەکی، کێپەیی تاسە
 بەرەبەرە لە ناخیاندا گەری دەسەند: پێکەو گۆرانیمان
 دەچەری، پێکەو تۆرەکەمان لە ئاو دەردەهێنا، پێکەو
 ئاسنمان دەتواندەو، پێکەو زەویمان دەکێلا. بە یەکەو
 هەنجیری بە هەنگوین، شیلەیی گول، هەنوێن و دەنکە
 گەنمان کۆدەکردەو، دروێنەمان دەکرد و بە یەکەو
 نانمان دەخوارد. یەخسیر و کوێله نەبووین. گۆرانییەکی
 دەیگوت بەر لەوێ ئاوا ببینە کوێله و یەخسیر و
 ژێردەستەیی فیلهکان، پێکەو شارەکانمان ئاوا دەکرد،
 بە یەکەو ولاتمان دەپازاندەو. گۆرانییەکی دەیگوت

کۆشكى سولتانى فىلەكان دەپوخىتىن، ھىلانى ھىلانى
 پەپوۋەكان دەشىۋىتىن، ۋەچەى زەردەلەكان لەبن دىنن.
 مىروولەكان ھىزى بوون و نەبوونيان ھەيە. گۆرانىيەكە
 دەيگوت لەم گەردوونەدا ھىزىك لە سەرۋى ھىزى
 مىروولەكانەۋە بەدى ناكرى. كى كۆشكى سولتانى
 دروست كىردوۋە؟ كى ئەھرامەكانى ساز كىردوۋە؟
 باخچە ھەلۋاسراۋەكانى بابل كارى كىن؟ ئەۋ ھەموو
 شار و ولاتە دەستكردى كىن؟ مىروولەكان...
 گۆرانىيەكە دەيگوت پەۋ ھىزەۋە، پەۋ ھىزە زۆرەۋە
 دەرەقەتى فىلەكانىش دىن. گۆرانىيەكە دەيگوت...
 گۆرانىيەكەش لە چىكان و دەرپاكانەۋە دەھات، لە خاك
 و دارستان و پووناكىيەۋە فىچقەى دەكرد. مىروولەكان
 ئەم دەنگە، ئەم گۆرانىيەيان باش دەناسى و ھىندەى
 تىنى دلەكانيان شارەزاي بوون.

ھەموو تىكرا، لە كاتىكدا سېندە ۋەك گولى شۇق بەسەر
 دۇنيادا دەپشكوت، ھاۋاريان كرد:
 "مىروولە، مىروولە."

ئەۋسا دارستانيان بەجى ھىشت و بەرەۋ شار و
 ولاتەكانيان كەۋتنە پى. ئىتر ھەمويان ھەمدىس بىريان
 لەۋە دەكردەۋە كە ئىمە مىروولەين. ئەسەفيان دەخوارد
 و لەبەر خۇيانەۋە دەيانگوت چۆن ۋا خىرا بوۋىنە فىل،
 ئەۋىش فىلىكى ورد و بچوۋكى بەقەد نوۋكە دەرزىيەك.

دیسان بووبوونهوه به میرووله، گورانییه که
میروولایه تیی له ناخی ئهواندا ژیانددبووه وه، به لام به
هیچ کلووچیک ئهقلیان بری نه ده کرد فیهلکان به زینن.
په پوهکان به کسه سولتانان ئاگادار کرده وه و
گوتیان:

"میروولهکان دارستانان به جی هیشتووه و به ره و
ولاتهکانی خویان دهگه پینه وه."
سولتان:

"چ باسه پۆ به به رزی برام؟"
سه کرده ی په پوهکان:

"سه رم سوورماوه میروولهکان دارستانان به جی
هیشتووه. ئاخر ئهوان زوریان دل به فیلبوون و
کهفه لخوراندنی وهک فیهلکان خوش بوو."
دهبی چ پرووی دابی؟

"پرسیم و لیکولینه وهم کرد، به لام هیچ دهست نه کهوت
سولتانم. گوایه شهویک، یان ئیواره یهک یان نیوه ی
شهو، کتوپر کهفلیان له دارهکان ههلبریوه. له نیو
دارستان فزیان لئ براوه و له جی خویان رهق بوون.
وهک ئهوه وا بووه گوئ بق شتیک بگرن، به لام هیچ
دهنگیکش نه بیستراوه."

سولتان کوتی:

"سهیره. ئه م میروولانه سهیرترین بوونه وه رهکانی سه ر
پرووی زهوین. راست و چه بیان هیچ دیار نییه..."

“عەزى سولتانى خۆم بىكەم، پاشان لەگەل گزنگى خۆرەتاو
لە دارستان دابراون سولتانم و بەرەو ولاتەكانى خويان
ملى پىنگەيان گرتووه.”

“شتىك لە گۆرپىيە سەركردهى پەپووهكان. ئەگىنا هىچ
كەس لەم دونىيەىيە بە خورتوخ—خۆرايى واز لە
كەفەلخوراندن ناهيئي. سەرجهەم بوونەوه رەكانى دونىا
بەس بۆ كەفەلخوراندن هاتوونەتە دونىا. بوونەوه رىك
ئەگەر جاريك هەلى كەفەلخوراندنى بەدەست هينا، ئيتەر
بۆ هەتاهەتايە وازى لى ناهيئي. شتىك لە گۆرپىيە، ئەم
مىروولانە بەلایەكمان بەسەر دىنن ئەمان بەلا.”
“ئەمنىش بەپەرۆشم سولتانم.”

“هىچ هەوالىكى مىرووه شەلەتان نىيە، ئەى هىي مىرووه
زەردەكانى خۆمان؟”

پۆپەبەرز هەناسەيەكى هەلكىشا و گوتى:
“نەخىز. بەداخەوه نەخىز سولتانى خۆمان.”
سولتان، قەدەرىكى زۆر سەرى شۆر كردهوه و لە گز
فكران پۆچوو، ئەمرا قورتمەكەى بەسەر پشتىدا
سووراند، بەرەو درەختەكان هەنگاوى نا، كەفەلى بە
نىوقەدى دارچنارىكەوه نا، مەكىنەى خوراندنى بە
كەفەلەوه نا و بىرى كردهوه.

“چەند مەلت بۆ چاودىرىي مىروولەكان ناردووه؟”
“هەوسەد و حەفتاوحەوت مەل، سولتانم.”
“ئاخۆ ئەم ژمارەيه بۆ چاودىرىكردى ئەوان بەسە
پۆپەبەرزەكەم؟”

"ئەم مەلەنە زۆر تیزفېن سولتانم، زۆر بەدەستوبردن.
ئەو پەپوانەن تازە بوونەتە فیل."

"حەوسەد و حەفتاوحەوت مەلى تىرىش ھەلفرېنە،
خۆىشت بەدوای ئەواندا بچق، زوو ھەوالى نویم بۆ
بگىرەوہ."

"بان سەرم سولتانم."

پۆپەبەرز خىرا لەگەل حەوسەد و حەفتاوحەوت مەلى
تر ھەلفرى، گەىشتە ولاتى مېروولەکان. لە دوورپا، لە
شارەکانەوہ ھاواری پقى بىست. کە نزىکتر بووہوہ، لە
دەنگەکان تىگەىشت. دەنگەکان تىکرا دەيانگوت:

"ئەم مېروولەنە، ئەم مېروولەنە. ئىمە ھەلخەلەتاین،
درویان لەگەل کردین. ئىمە فیل نین، مېروولەین!"
پۆپەبەرز گوتى:

"ئەى ھاوار! ئەوہى نەدەبوو پوو بداء، پووى دا."
یەکسەر فېرى و ھەوالەکەى بە گوئى سولتان گەياند.
سولتان:

"با ھەر مېروولە بن. پىتيان دەلیم مېروولە يانى چى."
پۆپەبەرز گوتى:

"کەوايە سولتانم، يانى ئەو ھەمووہ شەپپوور، ئەو
ھەموو تەلەفزیون و سىنەما و رادیو و پوژنامانەى
ئىمە بەکەلکى ھىچ نەھاتن؟"

"چۆن بە کەلکى ھىچ نەھاتن، بۆ نەتبىنى، ئامادە بوون
بمرن، بەلام واز لە فیلېتى نەھىتن. پىم گوتى ئەم ماسستە
بى موو نىيە. ئەم ئاسنگەرە شەلە پىگەيەکى کارىگەرتر

و به هیزتری لهم شه پیوور و تهله قزیون و سینه مایانه ی
ئیمه دوزیوه ته وه. نابئ هیچ شتیکی تر له گۆریدا بی.
"به لام سولتان، من زورم لیکولینه وه کرد، هیچ شتیکی له
گۆریدا نییه."

سولتان وهک ئه وهی فه رمانیک ده ربکا، گوتی:
"هه یه. شتیکی هه یه، به م زوانه بۆمان ده رده که وئ."
پێک لهم کاته دا په پیوویه ک به په له پهل، به پۆیه و بالی
شیواو که یشته جئ، له سه ر لقی دارچناره که ی نزیک
قورتمه که ی سولتان نیشته وه و گوتی:
"ئه مانه سولتانم، هه موو میرووله کان گوتیان له
گۆرانیه ک بووه. گۆرانیه که پتیا ن ده لی ئیمه
میرووله ی ن، نابئ کوپله بین."

سولتانی فیه لکان به فیزه وه گوتی:
"ده با کوپله نه بن بزائم. با پینچ تا ده فیلیک په وانیه ی
ولاتی میرووله کان بکه م، له و ده رگه وه وه ژوور بکه ون
و له و ده رگه ی تره وه بینه ده رئ، میرووله کان وهک
هه ویر له بن پیندا پان بکه نه وه، ئه وده م ده یانبینم، با هه ر
نه بنه کوپله ی فیه لکان. با دیسان خواره مه نییان لی
بیرم... برۆ پتیا ن بلئ میروولایه تیم لی قه ده غه کردوون.
هه ر ئیستا به ره و ولاتی میرووله کان هه لفرن و پتیا ن
بلئن هیچ میرووله یه ک بۆی نییه بلئ من میرووله م."

په پوهه کان گوتیان:
"بان سه رمان سولتانی خۆمان."

ئەوسا بەرھە و لاتى مېروولەكان ھەلفرېن، فەرمانى
سولتانىان بە سەرچەم مېروولەكان ڤاگەياندا.

ئىستا ئىتر گۆرانىيەكە بە ھەموو ولاتەكان و بە ھەموو
شارەكاندا بلاو بووبوو. لە ھەموو شوپىنك دەبىسترا،
لە خاك، لە ڤووناكى، لە تاريكى، لە ھەورەكانەو، لە
ھەموو شوپىنك، لە ھەموو شوپىنك دەبىسترا،
مېروولەكان لە خەو و ھوشياريدا ھەر ئانوساتى
گوڤيان لەم گۆرانىيە دەبوو. دەيانىست و ھەموو
پىكەو، بە يەك زار گۆرانىيەكەيان دەگوتهو.

ڤىك ئەو شەو، ڤىك ئەو ساتە، گۆرانىيەكە لە بىنگەى
ڤىشسورەكانىش بىسترا بوو. مېروو ڤىشسورەكانىش
بە جۆشكى لە وەسف نەھاتوو، بە ڤاوەستان و
لەسەر خۆ چوونەو گوڤيان بۆ گۆرانىيەكە ڤاداشتبوو.

لەو ڤۆژەو بەدوا گۆرانىيەكە بى ڤاوەستان دەگوترایەو.
دەنگى گۆرانىيەكە لە ھەموو شوپىنكەو دەھات، لە
ئاسمانەو، لە تاشەبەردەكانەو، لە گول و دەوەنجاڤەو.
لەو دەمەو گۆرانىيەكە بىسترا بوو ڤىشسورەكانىش
ھاوكات دەيانگوتهو. گۆرانىيەكە ڤرانەو و كوتايى بۆ
نەبوو، وەك ڤووبارىكى بەخوڤ، چەشنى فورات و نىل و
دانووب لە سەرچاوەى ڤەسەنى مېروولایەتییەو
ھەلدەقولى و دەخروشا.

مېروو شەلەى ڤىشسور كە لە خوشيان ڤىشەكانى
تال تال بريسكەيان دەھات، لە فەرماندەى ڤرسى كە لە
تەنىشتى ڤاوەستابوو:

“ئەم گۇرانييە دەبييسى، ئەم گۇرانييە كۆنەى
مىروولەكان؟”

فەرماندە بە سەرسووپمانەوہ پرسیی:
“كام گۇرانى؟”

ئەوہى راستى بى ئەو نەك ھەر گۇرانى، بگرہ
بچووكترین دەنگى نەدەبيست.

ئاسنگەرى شەل گوتى:

“ئەو گۇرانييە. گرنگترین گۇرانى پابردوو و داھاتووى
مىروولەكان.”

“كىيە گۇرانييەكە دەچرى؟”

مىرووہ شەلە گوتى:

“ھەموو گەردوون. چياكان، بەردەكان، ئاسمانەكان،
ئەستىزەكان و خۇر ئەم گۇرانييە دەچرن. ماسىي نىو
ئاو، مارى وشكايى و جروجانەوہر دەيچرن.”

ئاسنگەر وای گوت و خۇيشى گۇرانييەكەى گوتەوہ.
فەرماندە گىل گىل لىنى دەروانى، بەس دەبيىنى ئاسنگەر
جارجارە ليۋەكانى دەبزوئىنى، بچووكترین سرتەى
نەدەبيست.

“گۇرانى مىروولەكان لە ياساى فيلەكان بەھىزترە، تىدەگەى
جەئابى فەرماندە، ئەم دەنگە دەبيستى؟ گۇرانى مىروولەكان
وہك ياساكانى سروشٹ وایە، ھىندەى ياساكانى سروشٹ
پتەوہ، خورتە، ئەم دەنگە دەبيستى؟”

فەرماندە گوتى:

“گويم لى نىيە.”

ئاسنگەر گوتى:

"تو غەزەبەت لى گىراۋە."

فەرماندە گوتى:

"راستە. من مىروۋە پىشسورىكى غەزەب لى گىراۋم،
ئەگەر غەزەبەم لى نەگىراپى، فېلەكان بەم جۈرە مال و
ھىلانەى منيان دەشتىۋاند؟"

گۈرانبىيەكە ھەر وا بەردەۋام بوو. ئاسنگەرى شەل،
ھەموو شتىك و فەرماندەكەى تەنىشتىشى لە بىر
چوۋبوۋەۋە، گۈرانبىيەكەى دەگوتەۋە و ئاگاي لە خۇي
نەما بوو.

بەم پەنگە چەند پۇژ و چەند شەۋ لەگەل گەردوون ئەم
گۈرانبىيەيان گوتەۋە، پىشسورىكەكان سەرەدەريان لى
دەرنەكرد، ئاسنگەرە شەلەيش ھەر وا. بەرەبەيانىك
بىنبيان كە بەشتىك لە پىشسورىكەكان بو خوارى، بو
دەشت، بەرەۋ و لاتەكانيان شۇر دەبنەۋە.

ئاسنگەرە شەلە بە ترسەۋە گوراندى:

"بۇ كۆى، بۇ كۆى؟"

ئەۋانى تر خوينسارد و لەسەرەخۇ گوتيان:

"كۆيلايەتى ئىتر بەسە. تا كەى ئاۋا چاۋەپى دانىشىن؟
سەد ھەزار سالىش چاۋەپوان بىن، ھىچ شتىك پوو
نادا. ئىمە دەپۋىن."

ئاسنگەرى شەل پرسى:

"بۇ كۆى باشە؟ بى پرسى من بۇ كۆى مى پىۋە
دەنن؟"

"دهچينه وه ولاته كانى خومان."

"فيله كان ده تانكوژن له وئى."

فهريمانده له پشت ئاسنگه را هاواري كرد:

"ناتوان بتانكوژن. ناتوان بتانكوژن."

"دهچين خندهق به چوارده وري ولاته كاندا لى دهدين

و خندهقه كان پر دهكەين له ئاو. فيله كان ناتوان

به سهر ئه خندهقانه دا باز بدن و پى بنينه

ولاته كانمانه وه، ئيمهش بهم جوړه له ژير چنگي فيله كان

پزگارمان دهئى."

ئاسنگه رى شهل گوراندى:

"مهاله، فیل گوييان به خندهق نابزوئى، به سهريدا باز

دهدن."

فهريمانده له پشت وى را هاواري كرد:

"فيله كان ناتوان خندهقه كان تپه رين، ئيوه برؤن و

خوتان پزگار بكن."

بهم جوړه خندهقچيه كان كهوتنه پى.

پاشان دهسته ي فشه كه ره كان له لا را هات و بهدم

پيوه دهيانگوت:

"دهيسووتينين، دهپروختينين، ولاتى فيله كان له گهل خاكدا

يه كسان دهكەين."

ئاسنگه رى شهل گوتى:

"بؤ كوئى، بؤ كوئى؟"

فشه كه ره كان وه لاميان دايه وه:

"به رهو پزگار كردنى نه ته وهى ميرووله كان."

به‌دوای ئەوانیشدا میرووله نووسه‌که‌کان هاتن. ئەمانه
 ده‌یانویست به‌فیلە‌کانه‌وه بنووسین و له‌به‌رده‌م
 جموجوولی‌یان بیه‌نه ئاس‌ته‌نگ. دوای ئەوان،
 چاوده‌ره‌ینه‌ره‌کان تیپ‌پ‌بوون، ئەمانه ده‌یانویست بچه
 نیو چاوی فیلە‌کانه‌وه و چاویان هه‌لبکۆلن. به‌دوای
 چاوده‌ره‌ینه‌ره‌کاندا، بیره‌له‌قه‌نه‌کان په‌یدا بوون که
 به‌ته‌ما بوون چال لی‌بدەن بۆ ئەوه‌ی فیلە‌کان بکه‌ونه
 ناوی و بم‌رن. به‌دوای ئەوانیشدا بزم‌ارژه‌نه‌کان
 ده‌رکه‌وتن، ژماره‌ی بزم‌ارژه‌نه‌کانیش که‌م نه‌بوو، ئەوان
 ده‌یانویست ده‌ورو به‌ری ولاته‌کانیان بزم‌ارپێژ بکه‌ن و
 گه‌ره‌کیان بوو به‌م جۆره میرووله‌کان پزگار بکه‌ن.
 به‌دوای بزم‌ارژه‌نه‌کاندا، ته‌فره‌ده‌ره‌کان تیپ‌پ‌بوون،
 ئەمانه که‌سانیک بوون ده‌یانگوت نا بۆ پ‌یش‌سوور و
 فیلە‌کان، به‌لی بۆ میرووله‌ی ئازاد و سه‌ربه‌خۆ. به‌م
 قس‌انه به‌نیاز بوون به‌شیک له‌فیلە‌کان هه‌لبخه‌له‌تینن،
 فیلە‌کان دژ به‌یه‌کتر دنه‌بدەن و له‌گه‌ل ئەو فیلانه‌ بیه‌نه
 یه‌ک که‌لایه‌نگری میرووله‌کانن و نه‌ته‌وه‌کان بگه‌یه‌ننه
 که‌ناری ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی. زۆر ده‌سته‌ی تری
 میرووله‌هاتن و چوون، میرووه‌شه‌له‌ش له‌سه‌ر پ‌یگه
 راوه‌ستا‌بوو و له‌هه‌موویانی ده‌پرسی:
 "بۆ کوێ، بۆ کوێ، هاو‌پ‌تیان بۆ کوێ؟"
 میرووله‌کانی تر ده‌یانگوت:
 "به‌ره‌و ئازادی."
 جگه‌له‌مه‌هیچی تریان نه‌ده‌گوت.

بەم جۈرە لە ماوەی چەند پوژیکدا بىنکەى
پىشسۈورەکان چۆل بوو، تەنیا ئو مىروولانەى
ئاسنگەرى شەليان خۆش دەويست، متمانه يان پىيى بوو
و بپروايان پى دەکرد، لە لای مانەو، هەروەها فەرماندە
و بەشیک لە پیاووەکانى فەرماندەش.

مىروو پىشسۈورە شەلەى ئاسنگەر زۆر خەفەتى بەم
پرووداوانەو خوارد. دەيزانى چ بەسەر مىروولەکان دى
و خوين لە دلى دەچۆرا.

کە پەپووەکان هەوالەکەيان بە گوئى سولتان گەياند،
سولتان زۆر خوشحال بوو. بە پىکەننەو گوتى:

"بىدەنگ بن، نقتان لىو نەيت. با خەندەق بە
چواردەورى ولاتەکانياندا لى بدەن، منيش دوو فيلان
دەنيرم، تەختەيەک لەسەر خەندەقەکە دابنن و بىکەنە
پرد، جا ئەوجار بزائن چۆن ديسان شار و ولاتيان
خاپوور دەکەمەو، هەهە هەهە."

مىروولەکان بە جۆشوخروشهو، شهو و پوژ بە
دەورى شار و ولاتەکانياندا خەندەقيان هەلدەقەند و بە
ئاو پريان دەکردن. کە کارەکەيان تەواو بوو، چوونە
لای سولتان و گوتيان:

"ئيمە ئيتەر دەمانەوى ئازاد و سەربەخۆ بژيين."

سولتان گوتى:

"بەراست، ئاوا گەلخوکانم؟ کەواتە دژى من پادەپەرن؟"

"بەلى پادەپەرين، دەى جا چييه؟"

سولتان گوتى:

‘يانی، يانی پيتان وايه نه ته وه کانی میرووله ده توان
دژی ئو فیله زه به لاحانه راپه پڼ؟’

میرووله کان گوتیان:

‘پیمان وا نییه، راده په پڼ، دیاره راپه پڼ یوین.’

سولتانی فیله کان یه کبه خوی پیکه نی، دهستی به سکی
گرت و پیکه نی، وا پیکه نی ته نانه ت ئاسنگه ری شه لیش
گوئی له قاقای پیکه نینه که ی بوو. میرووه شه له به
بیستنی ئم قاقایه گوتی:

‘ئهی هاوار، میرووله کان ئوه ی نه ده بوو به سهریان بی،
به سهریان هات. سولتان ته نانه ت میرووله یه ک له سهر
پووی زه وی ناهیلینته وه، په گورپشه مان له بن دینی. من
له میژه ئم پیکه نینه ده ناسم، نیشانه یه کی باش نییه.’

سولتان پاش ئوه ی تیر تیر پیکه نی، گوتی:

‘ده ی فیله کانم، عه سکه ره کانم، ده ی په پووه کانم،
مه له کانم، ده ی، ئه مړو ئیتر نابی له ولاتی میرووله کان
به رد له سهر به رد و سهر له بان جه سته به یلنه وه.’

فیله کان خنده قه کانیان روخاند، وهک ئاو خوار دنه وه
به سهریاندا تپه پ بوون و چوونه نیو ولاتی
میرووله کانه وه. گرموه وړ و شین و پړو پ به رز
بووه وه، ته پوتوز له و ناوه رابوو. ههر فیله و به جاریک
به میلیون میرووله ی له بن پیته کانیدا پان ده کرده وه،
خول خه لتانی خوین بوو بوو.

تاو یک دواتر میرووه کان ده سته وداوینی سولتان بوون
و گوتیان:

ئىيمە خەتايەكمان كىرد، تۆمەيكە سولتەنم. بمانبۇرە.
بمانبۇرە بۇ ئەۋەى تا پۇژى قىامەت كۆيلە و غولامى تۆ
بىن. نەمانزانى مىرۋولەكان هېچ كات دەرەقەتى فیلەكان
نايەن. فرىۋى ئەم پىشسورائەمان خوارد، ئازادى ئىيمە،
تۆين، سەربەخۇشمان ھەر وا...

دىسان سەركردەى پەپوۋەكان ناوبۇيوانى كىرد، فیلە
توۋرە و پقەستاوەكانى ئەھۋەن كىردەۋە و باقىى
مىرۋولەكانى لە مردن پزگار كىرد.

ئەۋ مىرۋوۋە پىشسورائەى تر كە ھەلاتبۇون و خۇيان
گەياندبۇۋە سەرگۆپكەى دەرەختىكى بەرن، گوتيان:

ئىيمە ھەلەمان كىرد، با تىكەل بە دەستەى
چاۋدەرەينەران بىن، چاۋى فیلەكان ھەلبۇلەين و تۆلەى
خۇمان بگەينەۋە.

ئىنجا مىرۋولەكان بۇ ئەۋەى چاۋى فیلەكان دەرەينەن،
پەلامارى فېلىستانيان دا. يەكسەر خۇيان بە چاۋى
فیلەكاندا كىرد. چۈۋنە لای سولتان و گوتيان:

ئىيمە ئازاد و سەربەخۇين. ئىستا چاۋى سەرچەم
فیلەكان ھەلدەكۆلەين.

سولتانى فیلەكان يەك بە خۇى پىكەنى، دەستى بە سكى
گرت و قاقا پىكەنى. كە ئاسنگەرى شەل كۆى لە قاقاى
پىكەنەنەكەى بو، گوتى:

ئەى ھاۋار، ئاى، ۋەيش، ديسان چەند ولاتىكى مىرۋولە
لەگەل خاكدا يەكسان دەبن.

ئەمرا سولتانى فیلەكان دەستورى بە فیلەكان دا:

قورتمه کانتان پر بکهن له ئاو و به چاوی یه کتریدا
برشینن.

فيله کان وایان کرد.

فيله کان هه مـدیس په لاماری ولاته کانیان دا و
میرووله کان دیسان دهسته وداوینی سولتان بوونه وه.

دیسان هه ندیک میرووله که خویان له نیو که لاکانی
داریکی به رزدا حه شار دابوو، نه مجاره تیکه له به
دهسته میرووله نووسه که کان بوون. میرووه
نووسه که کانیش یه ک یه ک و دوو دوو به نه ستوورایی
بستیک به فیله کانه وه نووسان و سولتانی فیله کان دیسان
له قاقای پیکه نینی دا، کاتیک میرووی شل گوئی له
پیکه نینه که ی بوو، کسپه ی له جهرگی هه ستا و گوئی:

وهی، وهیش، ئاوا برپواته پیش سه رجه م ولاته کانی
میرووله ویران دهن.

سولتانی فیله کان نه مری به فیله کانی کرد:

خوتان به ئاویدا دهن، ئاوی چۆم.

فيله کان به رهو ئاوی چۆمی رایان کرد، خویان هاویشه نیو
قوولایی ئاوه کانه وه. ئاو، میرووه نووسه که کانی لی کرده وه
و له گهل خویدا برینی.

دیباره پیشتر فیلک چیا که ره کانی له دهشت پان
کرد بووه وه. ئه وان نه یاننتوانی جاریکی تر پشتیان راست
بکه نه وه و له چیاکان دهن.

سه رجه م تاقیکردنه وه کان مایه پوچ بوون، سولتانی
فيله کان به هر تاقیکردنه وه یه ک پیکه نی، ئاسنگه ری

شەل گوتى ۋەش، چەند ۋلاتىكى مىروولەكان خاپور
 بوون، مىروولەكان ھانايان بۇ سولتان ھىنا و پۇپەبەرز
 ناۋبۇيانى كرد و سولتان لىي بوورين.
 لە ئاكامدا ئەو پىشسورانى زىندوۋ مابوونەۋە،
 نەخۇش، سەقەت، ماندوۋ، بىھىۋا، دەست لە پى درىژتر
 گەرەنەۋە شوپىتى خۇيان. لە پرويان ھەلنەدەھات
 سەيرى مىروۋە پىشسورە شەلەى ئاسنگەر بكن. لە
 كاتى رۇيشتندا ئەمانە چەندەيان جنىو بە ئاسنگەرى
 شەل دابوو. مىروۋە شەلەى بىچارەيان بە خىانەتكار و
 نانەجىب و ترستۇك لەقەلەم دابوو. ئاسنگەرى شەل
 گشت ئەمانەى فەرامۇش كرد، بە ھاۋكارىي
 مىروولەكانى دى، برىنەكانى ئەۋانى پىچايەۋە و
 دلخۇشىي دانەۋە. ئىتر ھەۋلىكە، ھەر ھەۋلىكىش
 ئەگەرى سەرنەكەۋتنى ھەيە. ھەرچى بى شىكىستان
 خواردبوو.

بەلام سولتانى فېلەكان لە خۇشيان شاگەشكە بووبوو.
 ئىتر ھىچ مىروولەيەك، بەتايىبەت پاش ئەۋ ھەموو
 تاقىكردنەۋەيە، جارىكى تر تەنانەت زات ناكابىر لە
 پاپەپىن بىكەتەۋە. لەۋە بىرازى مىروولەكان تەۋاۋ
 بووبوونە دوژمنى پىشسورەكان. ئەگەر لە شوپىتىك
 پىشسورىكان بىنبا، يەكسەر خوين بەرى چاۋى
 دەگرتن و لە چاۋترووكانىكدا ئەۋ پىشسورەيان
 ھەنچ ھەنچ دەكرد. لەنئو مىروولەكاندا ئىتر تەنانەت
 پىشسورىك نەيدەتۋانى ھىلانە بكا. ھەلبەت ئەم

تاقیکردنه و هیه دیسان خه ساری گه وره ی به فیلیستان
گه یان دبوو. گه لهک له ولاتانی میرووله خاپوور
بوو بوون، به میلیارد میرووله مردبوون. ئه مه به و
مانایه ده هات که میرووله یه کی که متر کاریان بو
فیله کان و په پووه کان ده کرد.

سه رکرده ی په پووه کان گوئی:

"خه مت نه بی سولتانم. زاو زینی ئه م میروولانه له سه رجه م
بوونه وهره کانی گه ردوون زیاتره. له ماوه ی چهند سالی کدا
په رنگه هه زار قاتی ئه م کوژراوانه بیتنه دونیا."

سولتان پتکه نی و گوئی:

"ئاوا؟ زور باشه! ئه وه په گی پیشسووره کانیشمان
وشک هه لکه راند، جاریکی دیکه نه ده توان میرووله کان
هه لبه خه له تینن و نه ده توان یه ک بگر نه وه. به راستی
ئه و پیشسوورانه بوونه وهره گه لیکی ساویلکه و
بووده له ن. به شیکیان ویستبوویان فیله کان له دژی ئیمه
دنه بدنه. فیله کانیشمان پیش ئه وه ی هه واله که م پی
پا بکه یه نن، هه موویان پان ده که نه وه... هه هه هه،
هه هه هه..."

ئاسنگه ری شهل گوئی له م پتکه نینه ش بوو، له داخان
مرد و زیندوو بووه وه و گوئی:

"ئیتشاش له بهر سه رکه و تنه که ی پتده که نی. ئاخ، ئه وان ه ی
ئیمه چهند گه مژه بوون."

"جا له مه و به دوا شه پیووره کان، ته له فزیونه کان،
پوژنامه کان، پوژمانه کان و به تاییه تییش ئه و

پۆش-ئىبىرانەنى لە قوتابخانە-كانى بە فيلكردننى
 ميرووله-كان خويندوويانە، پۆليان دەبى. نەتەوہ-كانى
 ميرووله ئيتەر هيچ ترووسكەيەك بەدى ناكەن. ناومىدى
 سەرچاوەى ژىردەستىيە. ناومىدى دايكى كۆيلەتییە.
 ناومىدى كرمى دلە. پەرە بە ناومىدى دەدەين. دوانزە
 مانگى سال، شەو و پۆژ، ئەو پۆش-ئىبىرانەنى لە
 قوتابخانە-كانى بە فيلكردننى ميرووله-كان خويندوويانە و
 بوونەتە بە-پىوہبەرى رادىۆ، سىنەما، تەلەفزيون و
 پۆژنامە-كان، پەيتاپەيتا ناومىدى دووپات دەكەنەوہ.

لە ئىستاوہ دەستمان پىن كردوہ...

ئەى دەنگوباسى زەردەلە-كان؟

ئەوان لە لاى ريشسوورە-كانن. يەكە يەكە چاودىريى
 ريشسوورە-كان دەكەن، تەنانت گوى لە ھەناسەيان
 دەگرن و بە منى رادەگەيەنن.

ئەى دەنگوباسى ئاسنگەرى شەل؟

پۆپەبەرز گوتى:

"نازانم."

سولتانى فيلە-كان گوتى:

لەمەوبەدوا ئاسنگەرى شەل تەنانت ئەگەر زىندووش
 بى، پارەيەكى چرووك ناھيئى، هيچى پىن ناكري. لىرە
 بەدواوہ چيى لەدەست نايە... كام ميرووله جاريكى تر
 بەپيى گەلحويى وي ھەلسوكەوت دەكا و دژى ئىيمە
 رادەپەري؟

پۆپەبەرز گوتى:

“مېرووه شه له مردووه. نه گهر نه مردايه، پټگه ي نه ده دا
مېرووله کان وا گه مژانه بجوولینه وه.”
سولتانی فېله کان يه کبه خوی و له ناخی دله وه پټکه نی.
پټکه نینه که ي چيا و چيا دهنگی دايه وه. ئاسنگه ری شهل
همدیس کونی له دهنگی پټکه نینه که ي بوو و له نووکی
پن تا ته وقی سهر هه لله رزی.

ئەو مېروولانەي بووبوونە پېشسور، پۇل پۇل خۇيان دەگەيان دە بىنكەي ئاسىنگەرى شەل. تۇقا، ناھومىد، ماندوو و مردوو. بىنكەكە لە ماوہى چەند مانگىدا مېروولەي تىرى نەدەگرت و مېروولەكان ديسان بەرد و شاخ و دۇل و داوینەكانيان داپۇشى.

مېروولەكان بە گەردىنكەچى، بى جوولە لە چيا خۇيان لەبەر تاوئى ھەلخستبوو، مەقيان لىوہ نەدەھات و بېريان دەكردەوہ. لە خواری را، لە ولاتى مېروولەكانەوہ، ئەوانەي وەك خۇيان بووبوونە پېشسور لە شاخيان دەدا و بە ھەوالى ناخۇش و دلەزىن و پىزوينەوہ دەھاتن. ئىتر لە بىنكە، مېروولەكان ھىندە زۇر بوون وەسەر يەكتىرى كەوتبوون.

لە ولاتەيلى مېروولەكان دۇخەكە تا دەھات ئالۇزتر دەبوو. ھەر فىلە و كۆشكىكى بۇ خۇي بە دروستکردن

دابوو. هر كام له فيله كان له و كوشكې خوياندا
 كورسيه ك وهك كورسيه كه ي سولتانيان به داتاشين
 دابوو. ههروه ها ريك وهك باخچه تايبه ته كه ي سولتان،
 له سهرجه م دار و گوله كانى دونيا باخچه ي تايبه تيان به
 دروست كردن دابوو... هه تا ميرووله زياتر پيشكه شيان
 بكردايه، نه وان زياتريان دهويست. چييان به ميشك
 بگيشتايه، هزيان له چي بوايه، نيشتاي چيان بكردايه،
 وهك دهستور به ميرووله كانيان راده گياند. سولتان
 حوت كوشكي تر و شانزه كورسي رهنكاوړهنگي تري
 بو خوي به دروست كردن دابوو. سهرجه م چيا و
 دوله كان و قهراغ دهريا گوره كان پر بووبوون له
 كوشك و سهر و باخچه كانى سولتان. ميرووله كان
 هيلانه ي وايان بو هر كام له په پووسليمانه كان چي
 كردبوو كه له وه ته ي مه له كان مهل بوون هيلانه ي وايان
 به چاو نه بيني بوو. هيلانه كان له سهر گوپكه ي بهر زترين
 چناره كان بوون. ميرووله كان خواردنيان بو ده بردنه
 سهر گوپكه ي چناره كان و نيو هيلانه كانيان. نه گهر
 ناوي حياتيشيان بو سولتان دوزيباو و بويان هيتابا،
 پاش چل شه و چل پوژ جه ژن و په شبه له ك سولتان
 ناوه كه ي ده خوارده وه و نه مر ده بوو. به دواي ويدا،
 فيله كانى تر و په پوه كانيش داوي ناوي حياتيان
 ده كرد و ميرووله كان ديسان ويل و عودال،
 روو تو پر ه جال ده كه و تنه وه پي. خواره وه ي چياكان و
 گر ده كان هه مووي بووبووه عه مبار و عه مباره كانيش

لیپاولیپ بوون له خواردەمەنی جۆراوجۆر. میرووله‌کان دیسان عەمباری دیکەیان دروست دەکرد و بە خواردەمەنیه نایابەکانی دنیا دەیانناخنین. میرووله‌کان سال دەری دوانزە مانگ کاریان دەکرد، نەیانده‌زانی وه‌ستان و راوه‌ستان چیه. کوا ئەو پۆژانە ی رایانده‌کردە دارستان و لاسایی فیلەکانیان دەکردەوه، کوا ئەو پۆژانە ی داوای هەنگوین و شیلە ی گول و گەنمیان له سولتانی فیلەکان دەکرد، کوا وه‌ک جارێک ده‌توانن چاویان به‌ پروی سولتان بکه‌وێ؟ تەنانەت سالی جارێک ده‌یانتوانی پۆپەبەرز ببینن. سەرجه‌م خەزینەکانی سەرزەوی و ژیرزەوییان بۆ فیلەکان و پەپووه‌کان گواستبووه‌وه... سەرەرای ئەمەش هیچ فیل و پەپووه‌یه‌ک تەنانەت له‌وانی نه‌ده‌پوانی. پۆژانی پیش شکست و کۆکۆژی بۆ میرووله‌کان بووبوووه‌ خەون و خەیاڵ.

هەتا میرووله‌کان زیاتر داواکانی ئەوانیان بەجی دێنا، فیلەکان و پەپووه‌کان پتر و پتر و پتریان ده‌ویست. ئیتر هیچ میرووله‌یه‌ک خەو و پشووی نه‌ماوو. بەرامبەر بەم کارە تاقەتپرووکیانە، فیلەکان بەس ئەوه‌نده‌یان خواردەمەنی پێ دەدان که نه‌مرن. عەمبارەکان پڕ بووبوون و لێیان ده‌پژایه‌وه، خواردەمەنیه‌کان ده‌پزین. بەلام فیلەکان تەنانەت تۆسقالیک زیاتر له‌ بەشەخۆراکی پۆژانەیان پێ نه‌ده‌دان. چ حیکمه‌تیکێ تێدابوو که ئەم میرووه‌ برسی و پروتەلانه‌ که له‌بەر کارکردن تەنانەت

دهرفه تی سه رخوراندنیان نه بوو، وهک خیزوخول زاورنیان دهکرد؟ میرووه مییه کان په یتا په یتا به میلیارد هیلکه یان دهکرد. نه مهش تا بلتی به قازانجی فیله کان بوو. فیله کان تا دههات زلتر و قهله وتر ده بوون. په پووه کان به پاده یهک هه لمسابوون که وای لی هاتبوو نه توان هه لېفرن. هه لو په شه کان له ترسی فیله کان نه بوايه، به چیژ و تامه وه نه و په پووه سلیمانانیه یان ده خوارد، هه ر پوژه و هه زار په پووی ته پ و تازه یان وه بهر دهن دوک ددها. کاتی هه لوکان په پووه کان یان وا چه ور و قهله و بی جموجوول ده بیینی، ملیان شوپ ده بووه وه و ناویان له زار دههاته خوار.

سولتان، به کوشک و مه زرا و خه زینه و عه مبار و باخچه کانیدا ده گه را و ده یگوت: 'سالی داهاتوو ده بی داهاتمان ده قاتی نه مسال بی.' سالی داهاتوو، داهات بیست قات زیاتر ده بوو، سه رباری نه مهش سولتانی نیوچه وانی تیک دهنه و ده یگوت: 'سالی داهاتوو ده بی سه د قات بی.' میرووله کان پیش نه وهی تووپه بن، سه ریان سووپ دهما. نه و هه مووه خوارده مه نییه، نه و هه مووه مال و مولک و خه زینه به شی سولتان و نه وه و نه تیجه و سه د وه چه وی ده کرد، تا قیامت بهس بوو، بگره زیاتریش بوو... نه گه ر تا قیامه تیک و تا پینج قیامت ژیا با، دیسان نه م خوارده مه نییانه به شی فیله کانی ده کرد. ئی که واته نه م فیل و په پوانه چ دهر دیکیان هه یه، بوچی به م جوړه شته کان که له که

دهكڼ. ميرووه پيشسپي و ژيرهكان بيريان بؤ ئوه
 دهچوو كه ئهم فيل و پهپووه سليمانكانه تووشي پهتاي
 كه له كه كردن بوون. تيرنه خوړ و نه ديوبدي بوون... تا
 نيسټا له نيو بوونه و هره كاني تر دا بوونه و هري وا چلهك
 و تيرنه بوويان نه بينيوه. سه رجه م بوونه و هره كاني سهر
 پروي زه وي له نازه لي درنده وه بگره تا په له وه، له
 ميشومه گه زه وه بگره تا چرو جانه وه، له ماره وه بگره
 تا چه قل، هر هه موويان واقيان وړ مابوو و له حاند
 ئهم بوونه و هره نوييانه به په كجاري حه په سابوون. ئهم
 په پوو و فيلانه، ئهم زگهوړ و نه خوشانه ي كه له كه كردن
 ته او شيت بوو بوون. بوونه و هره كان نه يانده زاني
 به رامبه ر به مانه چي بكن.

له وه بترازي ئهم مالكو كردنه وه به به چ نر خيـك
 ده سته به ر ده بوو! به نر خي مهرگ، نه خوشي،
 سه قه تبوون، هه ژاري و برسيتي ميليارد ميليارد
 ميرووله. فيله كان دليان به م ميروولانه نه ده سووتا،
 هه ژوه ها ئه وانيان خوش نه ده ويست و له هر
 ده رفه تيكد سوكا يه تيبان پي ده كردن. سهره تا سولتان
 ده يگوت ميرووله كان له ره گزي ئيمه ن و ئه وانيش
 بر وايان كر دبوو. له پيناو هر پاروويه كي ئه وان كه له
 چاو تروو كانيكدا هه ليانده قورتاند، ميلوونان ميرووله
 گيانيان ده سپارد. بؤ ئه و خوارده مه نيه ي له
 عه مباره كاندا ده رزا و ئه و به ره مه ي زياده ي بي ئه وه ي
 تو سقا ليكي به ميرووله كان بدرئ، ده خرايه نيو

دهرياکانهوه، به ميليارد ميرووله پهنجيان چهشتبوو،
خوينيان رښتنبوو و گيانيان سپاردبوو.

ميرووه ريشسوروه شهلهيش گوڼی له وهوالانه
دهگرت که له خوارهوه، له فيلستان و ولاتى
ميروولهکانهوه دههاتن و له داخان خهريک بوو شيت
بڼ، بهلام چيى لهدهست دههات...

پهيتاپهيتا دهیگوت:

نهمانه شيت بوون، شيت بوون. دواچار له دونيادا نه
چاخى شيتتیه، نه چاخى زهبوونیه، نه چاخى
نوسنى و خوږهريستیهش بهسهر دهچى، بهلام تو بلڼی
کهنگى؟ دهپهشوکا و خهفتهى دهخوارد. نه وهمووه
شيتى، خوږهريستى و زولم و پهستیهى تهنانهت شايانى
فيلهکان و شايانى هيچ گيانهوه و هيچ بوونهوريک
ندهبينى. نه کاتهى ميروولهکان پژگاريان بڼ، فيلهکان
و وهچهى فيلهکانيش شانبهشانى ميروولهکان بهختهوه
دهبن. نه وهمووه پهلهقاژه، خوږهريستى، زهبوونى و
زولم و نهشکهنجهيه له پاى چى؟ نه فيلانه شيت
بووبوون، بهلام شيتيش سنووريكى هيه. فيلهکان و
پهپوهکان که نه زولم و زوردارييهيان لهسهر
ميروولهکان پهپړهوه دهکرد، له ترسان شيت دهبوون.
ميروولهکانيان بچووکتر له ميروولهيهک دهبينى، بهلام
لهگهل نهوهشدا له ترسان خهوه له چاويان نهدهکهوت.
گرفتارى گهورهترين غهزهبي دونيا، واته غهزهبي ترس
بووبوون. نهگهرچى بارستای سهده سال خواردن له

عه مباره کانیان دابوو، بارته قای هه زار سال، ده هه زار سال عه مباره کان ته ژیی زیر بوو، دیسان له وه توقیبوون سبهی برسی بمیننه وه. له بای هه لکردوو، له ناوی په وان، له تیریژی پوژی، له ئاسمان، له زهوی، له بۆنوبه رامهی دنیاگری گول و له بالی ناسکی په پووله ده ترسان، ده ترسان و شتیان که له که ده کرد، شتیان که له که ده کرد و ده ترسان.

له ولاتی میرووله کان و له بنکه ئیتر هه موویان وه زاله هاتبوون. ئه میروولانهی بووبوونه پیشسوور و له ولاته کانه وه هاتبوون، بی پسانه وه سمیلیان له سمیلی به کری ده خشان. به رده وام ده یانگوت چ بکری باشه، چ بکری باشه، چ بکری باشه؟ چ بکری باشه، چ بکری باشه؟

میرووه پیشسووره شه له یش به رده وام هه پرساری له خوی و هه له هه ر پیشسووریک ده کرد که تووشی بوایه، چ بکری باشه، چ بکری باشه، کیرد که یشتووه ته ئیسک، چ بکری باشه؟

دوی پروداوه گهره که، یانی پاش ئه تیکچوون و کوکوژییه، سه رجه میرووله کان به پیشسوور و ئه وانی تره وه، متمانه یان به میرووه شه و هاوپیانی، میرووه پیشسووره ده ست قرتماغه به ستووه کان که له گه ل وی له بنکه مابوونه وه و شه ری فیه کانیان نه کردبوو، په ره ی سه ندبوو. له قسه ی ئه وان لایان نه ده دا.

میرووه شهله شهو و پوژ دهیخویندهوه، گوئی لهو
 میروولانه دهگرت له ولاتی میروولهکانهوه دههاتن، له
 پیشسوورهکان بهگشتی و میرووه دهست قرتماغه
 بهستووهکان بهتایبهتی و پاوژی لهگهل دهکردن و بیرى
 دهکردهوه. نهوهی راستی بی ئیتر سهرجهم میروولهکان
 به مهبهستی دۆزینهوهی پیگهیهک بو پرزگاربوون لهو
 دۆخه بیریان دهکردهوه و له لینگهپیندا بوون.

میرووه شهلهی ئاسنگهر ههر له پوژانی سهرهتاوه
 دهیگوت دهبی چاوهپئ بین ئاوهکه ههلبچئ،
 میروولهکانی دیکه هیچ له بیروکهی ئاوههلهچوون
 نهدهگهیشن و پینان پادهبوارد. دهیانگوت ئاوی چی و
 میروولهی چی. چی بهسه زاریاندا بهاتایه، چهندهش
 نهقامانه ههلسوکهوتیان بکردایه، میرووه شهله له
 بیروکهی ههلهچوونی ئا و پاشگهز نهدهبووهوه.

پوژیک سهرجهم میروولهکان له مهیدانهکه کۆبوونهوه و
 داوایان کرد چاویان به ئاسنگهری شهل بکهوئ. مهیدانهکه
 تهنانهت جینگهی یهک له ههزاری نهو میروولانه
 نهدهبووهوه. تهنانهت بهو یهک له ههزارهش، نهگهر له
 مهیدانهکه دهرزیت بهاویشتا، وه نهرزئ نهدهکهوت.

میرووه شهله هات، نهجارهیان چووه سه رلقی
 دارمازوویهک، قسهی بو ئاپورایهکی قهرهبالغتر دهکرد،
 بویهش دهبوو نهو دارهی دهچینه سهری، بهرزتر بی.
 هیشتا شوین پیی قایم نهکردبوو که ئاپوراکه تیکرا
 هاواری کرد:

"تیکه یشتین، تیکه یشتین، تیکه یشتین."

ئاسنگەری شەل لای پرسی:

"چی تیکه یشتن؟"

"هەتا ئاوەکە هەلنەچی..."

"مادام لەمە تیکە یشتوون، بە زووترین کات پێگەی
بەزینی فیلەکان دەدۆزینەوێ. تیکە یشتن لەوێ ئاوەکە
دەبن هەلنەچی، نیشانەی ئەوێ ئاوەکە هەلچووێ. هەتا
ئەو هەلنەچی، هیچ شتیک ناکرێ."

مێروولەکان لە ناخی دلەوێ هاواریان کرد:

"تیکە یشتین، هیچ شتیک ناکرێ."

"کە ئاوەکە قوڵی دا، دۆزینەوێ پێگەی بەزاندنی
فیلەکان ئاسانە."

مێروولەکان بەو پەڕی متمانەوێ گورانیدیان:

"ئاسانە. دەدۆزیتەوێ، دەدۆزیتەوێ، دەدۆزیتەوێ!"

زایەلە دیهنگیان لە چیا و دەشت و زار و چۆم و
دارستان و ئاسمانەکانەوێ بیسترا.

تیشکی هیوای نیو دلی مێرووێ شەلێ پێشسووری
ئاسنگەر زیاتر بریسکە دی، کەیلی شادی لە سەر
دارەکە هاتە خواری و بەرەو هیلانەکە بووێ. هەوێ
دەبواوە زوو خۆ بگەیەنیتە کتێبەکانی. گەرەترین و
کووتترین کتێبی لە پەفەکە دەرھینا و تا ویستی
لەپەرەکانی هەلبەتەوێ، فەرماندە لە بەردەمی قووت
بووێ و پرسی:

"مەسەلێ ئەم ئاوەلچوونە چییە؟"

میرووه شهله ئه‌وی هه‌ر له بیر چووبووه‌وه. قه‌ده‌ریک له سیمای فهرمانده‌ی پوانی، به‌دوای هه‌ندیک شتدا ده‌گه‌را، بێ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکا، به‌سه‌ر کتێبه‌که‌یدا شوپ بووه‌وه و زوو زوو لاپه‌ره‌کانی هه‌لدایه‌وه.

کتوپر گۆرانییه‌ک له دلیدا ده‌ستی به چڕین کرد... سه‌ری له بان کتێبه‌که‌ی هه‌لبه‌ری، گوێی پاداشت و له ده‌وروبه‌ری خۆی پوانی. قه‌ده‌ریکی زۆر گوێی له دلی پراگرت و پاشان گۆرانییه‌که ته‌شه‌نه‌ی سه‌ند و ئیتر له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌بیسترا. ده‌نگی گۆرانییه‌که له‌نیو کتێبه‌که‌ش پا ده‌هات. له‌و میروولانه‌ی خه‌وتبوون، له زارکی هیلانه‌که و له دیواره‌کانه‌وه ده‌هاته‌وه. فهرمانده‌که تاوێک بوو خه‌وتبوو، ئاسنگه‌ره شه‌له گوێی لی گرت، گۆرانییه‌که له‌وه‌وه نه‌ده‌هات. پوێشته ده‌ری و گوێی بو گۆرانییه‌که شل کرد، ده‌نگی گۆرانییه‌که له ئه‌ستیره، مانگ، شه‌و، زنا، گیا، ناو، با، ئاسمانی شین و بێ ئه‌رزه‌وه ده‌هات. له مه‌یدانه‌که‌ی پوانی، میرووله‌کان مه‌یدانه‌کیان ئاخنیبوو، وه‌ک چۆن هه‌نگ خه‌لیفه‌که‌ی پر ده‌کا، پیکه‌وه لکابوون، پاره‌ستابوون، بێ ئه‌وه‌ی مووی سه‌ریان ببزوی، بێ ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌ بده‌ن، وه‌ک به‌رد له جینی خۆیان په‌ق بووبوون. ئاسنگه‌ری شه‌ل به‌ره‌و ئه‌وان هه‌نگاوی نا، لییان نزیک بووه‌وه، ئه‌وان وه‌ک ئه‌وه‌ی گیانیان له‌جه‌سته‌ دانه‌ی، جووله‌یان لیوه‌ نه‌هات. ئاسنگه‌ری شه‌ل گوتی:

“چ بووه؟ به‌و نیوه‌شه‌وه لیتره چ ده‌که‌ن؟”

میرووله کان وه لامیان نه دایه وه، نه جوولانه وه و نه
وایان نواند که گوئیان له دهنگی بووه.

ناسنگه ری شهل پرسیی و پرسیی، بینی وا له گز
فکروهه چوون، کهس نقه ی لئوه نایه. پاشان به نئو
ئاپورا که دا که را و یه کیکه له کونه هاوړیکانی دوزییه وه،
یه کیکه بوو له میرووه ریشسووره قرتماغه
به ستووه کان... دهستی به قولیدا کرد:

"ئاده ی پیم بلن لیره چ پروی داوه هاوړی؟ من به
دریژایی ته مه نم شتی وام له میرووله کان نه بینیه وه،
ئاده ی پیم بلن لیره چ پرو ده دا؟"
ئوی تر به هیمنی، به دهنگیک که ده بیسترا و
نه ده بیسترا کوتی:

"ووووست، ووووست، گویمان بو گورانی راداشتووه."
میرووه شله پرسیی:

"کی ئه م گورانییه ده چرئ؟"

هاوړیکه ی به سه رسووړمان و گومانه وه سه یریکی کرد:
"چون، تو گویت له م گورانییه نابن، هاوړی ناسنگه رم؟
چون، که واته گویت لن نابن، تو له کنه خو سه رکرده ی
نیمه ی، دل و میثک و بیری ده ست قرتماغه
به ستووه کانی. ئه م گورانییه له هه ناو و له هزی
نیمه وه دی. ئه م گورانییه..."

میرووه شله بزه یه کی هاتی، بزه که ی له ژیر تریفه ی
مانگه شه ودا هینده ی هیوا کهش و جوان بوو. ئه وسا
پرسی:

‘چ گۆرانیه که؟’

هاورپیکه ی پئی کوت:

‘له دلت بیرسه. کوئ له دلت بگره، کوئ له تریفه ی مانگ بگره، کوئ له ئاپورای میرووله کان بگره، دنیا بهو گۆرانیه ی ئیمه پر ده بی له خونچه گول، کوئ له دنیا بگره، کوئ له ئاوی پروبار بگره، سه رجه م بوونه وه ره کانی دنیا... ئیستا هه موو بوونه وه ره کانی گهردوون له سه ر پین...’

دوو هاورپیکه دلخۆشانه باوهشیان به یه کدا کرد. گۆرانیه که تا ده هات زیاتره په ره ی ده سه ند و خۆشتر ده بوو.

گزننگ له سه رانی دا، بهو هیوایه ی گزننگ پوژی هه موومان پروناک بکاته وه، له کاتی تاوه لاتندا، خۆر وه ک گولیکی سوور له نیو ئاسماندا ده شکوت.

میرووه شه له به سه ر دارمازو وه که دا هه لزنا. له ژیر تیشکی خۆردا داره که هندی هندی خۆی ده شوست و ده بزووت. میرووه شه له دهستی له سه ر دلی دانا و به م جوړه هاته کو:

‘دۆستان، هاورپیان، هاورپیان، نه ته وه ی میرووله کان ئازاریکی زۆریان چه شت. له وه ته ی دنیا دنیا به نه ته وه ی هیچ بوونه وه ریک نه و ئازاره ی نه چه شتوه که ئیمه چه شتومانه، نه و زولمه ی نه بینیه که ئیمه بینیمان.’

گۆرانیه که تا ده هات بلاو ده بووه وه و له هه موو گوشه و قوژبنیکی دنیا وه ده بیسترا. ئه م گۆرانیه وه ک دل

دەپشكوت، ئەم گۆرانىيە وەك خوشەويستى، تىن،
 دۆستايەتى، جوانى، براىەتى، يەكسانى و ئاشتى، وەك
 شكۆدارترىن گولۋى دونىا دەپشكوت. ئازادى وەك
 گزنگى بەرەبەيان دەپشكوت. ئازادى دەپشكوت و
 ئەم گۆرانىيە دونىا و تەواوى ئاسمانى دەگرته خو و
 پرووناكى دەكردنهوه.

"هاوپىيان، باژىر و ولاتى مىروولهكان..."
 ئاپۇراى قەرەبالغى مىروولهكان كە لەنىو يەك خزابوون
 و تىك ئالابوون، هاودەنگ گوتيان:
 "دەزانين، دەزانين."

"بن ولات و شارەكان..."
 ئاپۇراكە هاوارى كرد:

"بن ئەرزى ھەلدەكۆلین، بن ئەرزى ھەلدەكۆلین."
 "كەوايە هاوپىيان پىشنيارىكم بۆ ئىو ھەيە."
 "پىشنيارەكەت لەسەر چاومان وەستا."

"مىروويهكى فرماندە لە خوارەويە، بىھىتن بۆ لای من،
 دەبى لىرە وەلامى يەك دوو شتم بداتەوہ."

چوان مىروولەى گەنج چوونە سەر فرماندە و
 دەستوبرد بە دارمازووہكەدا وەسەريان خست و لە
 لای فرماندەيان دانا.

"ئىستا بى ئەوہى چاو بىرووكىنن، سەيرى من و
 فرماندە بكەن."

دەستى راستى راداشت، دەستەكانى زل و بەھىز بوون،
 پىرى دايە پىشە گەشەكەى فرماندە و خىرا پايكىتشا،

پیشه دريژمه که له گهل دهستی هات. له بن پيشه
سووره که، پيشيکی زهره زهره دهشنايه وه.

ئاسنگه ری شهل گوتی:

“بينيتان؟ فيله کان ميرووه زهره کانيان ته ناهت
ناردبووه لای منيش، بينيتان؟”

پيشسووره کان به يه ک قورگ هاواريان کرد:
“بينيمان.”

“ئيسنا هه مووتان لا بکه نه وه و پيشی يه کتری بکيشن.
هه ره که سه و پيشی ئه وی تر رابکيشی.”

هه ميرووله يه و پيشی ئه وی تری پاکيشا. له بن
پيشی سووری زور له و ميروولانه پيشی زهره
به ده رکه وت.

“ميرووه پيش زهره کان به پيش بگرن.”

ميرووله کان هاواريان کرد:

“گرتوومانن.”

“سه ری ئه و ميرووه زهره دانه بپه رينن، بيانهيئن له بن
ئهم داره کويان بکه نه وه.”

خويشی هه ره ئه و کاته پيشی زهردی فه رمانده که ی
ته نيشتی گرت، سه ری له جه سته ی جيا کرده وه و فپي
دايه بن داره که وه. له بن داره که ته پۆلکه يه ک به
که لله سه ری ميرووه زهره کان هه لچنرا.

“جا ئيسنا پيم بلين، بن ولات و شاری ميرووله کان
چون هه لکولين، به کام هيز، ئاخو هيزی ئه وه مان هه يه
بن ئه رزی بکولين؟”

میرووله کان هه موو به یهک زار وه لامیان دایه وه:
 "ئه وه هیزه مان هه یه! ئه گهر سه رجه م میرووله کانی سه ر
 پرووی زهوی یهک بگرن..."
 ئاسنگه ری شهل وهک تیشکیک بریسکه ی هات و گوتی:
 "ئه گهر سه رجه م میرووله کانی سه ر پرووی زهوی یهک
 بگرن..."

میرووله کان، زهوی، خاک، ئاو، ئاسمان و
 بوونه وه ره کان بوونه گورانی و په یتا په یتا ئه م وشانه یان
 ده گوته وه.

پیشسووره شه له ی ئاسنگه ر:
 "ده ی که واته بکه ونه ری، به شار و ولاتاندا بلاو بینه وه،
 با گورانییه که تان له دنیا دا ده نگ بداته وه. با
 گوچکه یهک نه مینی نه بیستی، چاوێک نه مینی نه بیینی،
 دلێک نه مینی پئی خوش نه بی، میشکیک نه مینی بروای
 پئی نه کا. گشت میرووله کانی سه ر پرووی زهوی یهک
 بگرن."

دنیا دهنگی دایه وه:

"گشت میرووله کانی سه ر پرووی زهوی یهک بگرن."
 ئه م را میرووله کان ملی ریگه یان گرت، دهشت، ده ریا،
 دارستان و ئاوه قووله کانیا ن تیپه راند و ئه م گورانییه
 هه ره خوش و هه ره ژیره یان به گوئی دوورده ستترین
 سووچی دنیا گه یاند. بوونه وه ریک نه ما نه بیستی،
 میرووله یهک نه ما، بروای پئی نه هیتابن... سولتانی
 فیهلکان، پۆپه به رز و فیهلکانی تریش بیستیان.

سولتان به پيڳه نينه وه گوتی:
 "هه هه هه هه هه، ئه مه گو و ئه مه مهيدان ميرووله کان!
 گوايه سهرجه م ميرووله کان يهک دهگرن و بن ئه رزی
 دهکولن، ده بيکولن بزائم."
 پوپه به رزیش به م که مژايه تيبه ی ميرووله کان تووپه
 بووبوو.

"دهبا بن ئه رزی بکولن، پراوهستن با وایان لی بکهين
 جاريکی تر نه توانن سهر به رز بکه نه وه."
 سولتانی فيله کان گوتی:
 "دهلین ميرووله تا بالی لی نه پوی، له ناو ناچی."
 پوپه به رز وهلامی دايه وه:
 "ئه مانه باليان لی پراوه."

"وس سست، با کهس ههست پي نهکا که ئيمه زانيومانه
 نهوان ده يانه وئ بن ئه رزی بکولن. با ئه م دوا
 ئومیده شيان له چنگ دهريينين، پاشان ئيتر ته واوه. پاش
 ئه وهی ئه رز کون بوو، نهو ميرووه شهلهش دهگرين.
 وست پوپه به رزی برام، وست."
 پوپه به رز گوتی:

"با بيدهنگ بين."

پوپه به رز که قهله و قورس بووبوو، به شينه یی له
 شهقهی بالی دا و به سهر ولاتی ميرووله کانداهه لفری.
 له خوارئ را دهنگی گورانييه کی سهير دهبيسترا، به
 شيوه يهک که دهيتوانی دلی وييش نه رم بکا، گورانييه کی
 گهرم و دوستانه و دلنشين، گورانييه ک که ئه ويشی

بانگه‌یشتی جوانی ده‌کرد. پۆپه‌به‌رز زۆری نه‌ما‌بوو دل
به‌م گۆرانییه‌ بسپیترئ، برّوا و جاریکی دیکه نه‌گه‌پیتوه
لای سولتان.

خیرا له‌وئ دور که‌وته‌وه و گه‌پایه‌وه فیله‌ستان، به‌هیچ
شیوه‌یه‌ک باسی ئه‌م گۆرانییه‌ی بۆ سولتان نه‌کرد.
گۆرانییه‌که‌ کاری تیکردبوو و گۆریبووی. بۆی هه‌بوو
سولتانیش پۆژیک گوئی له‌م گۆرانییه‌ بیی و به‌م پتیه
بیر بکاته‌وه. پۆپه‌به‌رزى بێچاره‌ چۆن زانییای سولتان
هه‌رگیز گوئی له‌م گۆرانییه‌ نابئ!

“هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌!”

سولتانی فیله‌کان پتیه‌که‌نى، چاوه‌پوانی ئه‌و پۆژه‌ بوو
دواین زه‌بر له‌ میرووله‌کان بدا. میرووه‌ شه‌له‌ش وه‌ک
هه‌میشه‌ ئه‌م قاقا دورودریژانه‌ی سولتانی بیست،
ئه‌ویش به‌ چوار چاو چاوه‌پوانی ئه‌و پۆژه‌ بوو بن ئه‌و
ولاتانه‌ هه‌لبه‌نرئ. ده‌یزانی، ده‌یزانی ئه‌وان نه‌یانده‌توانی
بـ ئه‌رزى هه‌موو هه‌لکۆلن، به‌لام با ده‌ستیان پئ
بکردایه‌...

میرووله‌کان هاتن و چوون، به‌ دریژیی شه‌ش مانگی
په‌به‌ق سه‌ریان به‌ سه‌رجه‌م ولات و شه‌ره‌کانی
میرووله‌کانی سه‌ر پووی زه‌ویدا کرد. سه‌رجه‌م
میرووله‌کان دروشمی “گشت میرووله‌کانی جیهان یه‌ک
گرن‌یان گوته‌وه. ئه‌م دروشمه‌ش وه‌ک گۆرانییه‌ک له
پۆژه‌لاته‌وه‌ تا پۆژئاوا، به‌ باشوور و باکووردا
بلا‌بووه‌وه‌... میرووله‌کانیش یه‌کیان گرت و ده‌ستیان

بە ھەلکۆلىنى بن ئەرزى کرد. بە نۆرە بن ولات و
شارەکانیان کۆلى. ئەو گۆرانىيە بەرزەى لە دلەو
دەھاتە دەر و شاخوداخ، ئاو و خاک، ئاژەل و پەلەوەر،
چروجانەوەر و مرقەکان دەیانگوتەو، ھیزی پى
دەبەخشىن.

پۆپەبەرز و پەپووەکانى تر ھەموو پۆژى، لەگەل
دەرکەوتنى خۆردا، بە شار و ولاتى مێروولەکاندا
دەگەرەن، بەسەر ئەو شار و ولاتاندا ھەلدەفرىن و
ھەوال و پووداوەکانى ئەوينان بە سولتان رادەگەياند.
بە گوێرەى قسەکانى پۆپەبەرز شارەکان چۆلۆھۆل
بوون، مێروولەکان يەکیان نەگرتبوو و نەیانئوانیبوو
دەست بەکار بېن. سولتان خەفەتى بەمەو دەخوارد.

مێروولەکانیش بۆ ئەوێ ھیچ شتىک دیار نەبى، بە پۆژ
کاریان بۆ سولتان دەکرد و شەوانەش بۆ خۆیان، ئەو
خۆلەى لەژىر ئەرز دەریان دەھینا، دەیانشاردەو. ئەو
ھەموو خۆلەیان دەبردە کوێ، ئەمەش خۆى نەینىيەک
بوو.

لە ماوەیەکی کەمدا مێروولەکان بن ولات و بن
شارەکان و بن دونیايان ھەلکەند. بەم جۆرە سەلمیترا
کە مێروولەکان لە گشت بوونەوەرەکانى تر بەھیزترن و
گۆرانىيەکەشیان لە سەرووی ھەموو یاساکانەو.

مێروولەکان بن سەرچەم شارەکان و ولاتەکانیان بەتال
کرد و بە ھەلگیرساندنى ئاگرىکی گەورە لەسەر دوندى
چىايەکی سەرکەش ھەوالەکیان بە مێروو شەلەى

ئاسنگەرى پىشسور راگەياند. ۋەستاي ئاسنگەر ھەر
 ۋا لە بن ئەرزى كارى دەکرد، ھىشتا لە خوارى يەك
 دوو بىلچە خۆل مابوو ۋە فېرى بدا، ئەو بېرە خۆلەشى
 دەرھىتابا، ئېتىر كارەكەى تەۋا دەبوو. كىتوپر
 گۆرانىيەكى شاد كە جوانىيەكەى لە ۋەسف نەدەھات
 كەوتە نىو دلىەۋە. يەكسەر راى كرده دەرەۋە و بىنى
 ئەو ئاگرە لەسەر دوندى چىاكە دايسى، تا دى گەرەتر
 و گەرەتر دەبى و ۋەكو خۆر تىشك و گرى بە دونىادا
 بلاو دەكردهۋە.

مىروو شەلەى ئاسنگەرى پىشسور بە مىروولەكانى
 دەوروبەرى گوت:

"كەللەسەرى ئەو مىروو زەردانەم بۇ بىنن. ئەوانەى لە
 چىا سەرمان پەراندىبون و پامانگرتىبون..."
 ديارە كەللەسەرى مىروو زەردەكان ئامادە بوو، لە
 سەرى لەخىو كەندالىكدا كۆ كرابوونەۋە.

پىك لەو كاتەدا كوترىكى بە وىنەى تىشك درەۋشاۋە لە
 ئاسمانەۋە بەرەو خوارى خوشى. مىروو شەلە بەرەو
 كوترەكە راىكرد و يەكتريان لە باۋەش گرت. ئاسنگەرى
 شەل پىنى گوت:

"چاۋەپىت بووم، بەخىر بىتى بىرام. چۆن زانىت بن ئەرز
 بەتال كراۋە و چۆن بوو ھاتى؟"
 كوترەكە:

"تەقىنەۋەى پىشنگى سەر دوندى چىاكەم بىنى،
 گۆرانىيەكەشم گوى لى بوو، لە شەقەى بىالم دا و ھاتم."

ئاسنگەرى شەل سواری بالەکانى بوو و گوتى:
"ئەو كەللەسەرئانەم پەن بىدەن. كەللەسەرى ئەو مىزوو
زەردانە..."

كەللەسەرەكانيان پەن دا و كۆترەكە ھەلفى.
پۆپەبەرز لە باخچەى كۆشكى سولتان تووشى بە
تووشى ئاسنگەر و كۆترە سپىيەكە بوو، دەسبەجى
ئاسنگەرە پىشسوورەكەى ناسىيەو. ئەم ماستە بى
موو نىيە، دەبى چ پووى دابى، بەتايبەت كە ئاسنگەر بە
سواری كۆتر ھاتىوو.

ئاسنگەرى شەل گوتى:

"دەمەوى سولتان بىيىم."

پىشەبەندە سوورەكەى كەردبوو ئەلا و لە بالى
كۆترەكەى چەقاندبوو. ئەم پىشەبەندە سوورە وەك
شكودارترین ئالای دونیا، گەرم و جوان و پەريەوا لە
شەكانەویدا بوو.

پۆپەبەرز كە خەرا چووبوو لە سولتان و
گەرابوو، گوتى:

"فەرموون بۆ ناو كۆشكى. سولتان چاوەرێتەنە."

مىزوو شەلە:

"ئەمە ناچىنە ژوورەو، با ئەو بىتە دەرى."

مىزوو شەلە لەو دەترسا لە ناووە بەلایەكى بەسەر بى.
پۆپەبەرز پۆشەتەو ناو كۆشك و ھەموو شتىكى بۆ
سولتان گىرايەو. سولتان قورس و گران، دەم بە
پىكەنىن و دلخۆش لە كۆشكەكە ھاتە دەرى.

ئاسنگەرى شەل گوراندی:

"با بېریاری میرووله کانت پېن رابگه یەنم ھۆ سولتان!"
سولتان بە پیکەنینه وە بە ئاسنگەرە شەلەکە ی سەر بالی
کوترەکە ی گوت:

"بیژە. ئەتۆ کئی؟"

میرووہ شەلە گوتی:

"من ئاسنگەری شەلم. ئیمە لە ئیستاوہ سەر بەخوئی
خۆمان راگەیاندووہ. سەر جەم ولاتەکانی میروولە
بېریاریان داوہ ئیتر هیچ میروولە یەک بۆ تۆ، بۆ فیلەکان
و پەپووەکان کار نەکەن. ولاتی میروولەکان هیی
میروولەکانن و ئیمە ئازاد و سەر بەخوین."

سولتانی فیلەکان پرسیی:

"باش بیرتان لەمە کردووہ تەوہ؟"

بە دەم پرسیارەکەوہ بۆ ماوہ یەکی درێژ قاقا پیکەنی.

میرووہ شەلە گوتی:

"بیرمان لێ کردووہ تەوہ. ھەر وەھا میروولەکان
دیاریبیشیان بۆ ناردووی."

"ئادە ی بزائە چ دیاریبەکیان ناردووہ."

سولتان کە ئەم قسانە ی دەکرد ھەر وا پیندەکەنی و
گوێچکە چارۆکە ئاساکانی دەلەرینەوہ.

میرووہ شەلە سەرەتا کەللە ی فەرماندە ی فری دایە
بەردەم سولتان. پاشانیش کەللە سەری سەر جەم
میرووہ زەردەکان و پەیتاپەیتا دەیگوت:

‘بگره، بگره، بگره. ناسیتنه وه، ئەم کەلەسەرانیەت
ناسییە وه، بگره بگره بگره!’

کاتیەک پۆپەبەرەز بە سولتانی راگەیاندا ئەم کەلەسەرانیە
هیی کێن، سولتان دەرھەل بوو، کەف لە زاری
هەڵدەچۆرا:

‘فیلەکانم، پەپووەکانم، عەسکەرەکانم، بەرھە و لاتە
مێروولەکان بکەوێنە پێ، بەرد لەسەر بەرد و سەر
لەسەر جەستە مەھێنەنە وه، وەرپێ بکەوێن!’ دەنگی هیندا
توورە دیار بوو، تەنانتە چیاکان مچوو پکیان بە پشتدا
هات. ‘ئەم شەلەش دەسبەجێ بگرن و کەللەیی بپەرێن.’
کووتری سپی بە بیستنی ئەم قسەیە وەک تیر فەری و
پۆشت. ئەو پەپووە قەلەوانەیی نەیان دەتوانی بەلەکانیان
بجوو لێنەنە وه، چون دەگەشتنە سەر ئەو ھەورە تریشقە
سپییە؟

‘بۆ پێشە وه، بۆ پێشە وه، بۆ پێشە وه!’

فیلە عەسکەرەکانیش بەم سەربزێوییەیی مێروولەکان
زۆر تێک چوو بوون. لە خۆرا ئەو دۆخە ئاسوودەیان
لێ شینا بوو. بە رقیکی بێھاوتاو و پەلاماری ولاتی
مێروولەکانیان دا، ھەر فیلێک دەگەشتە ئەوێ، پەمب
بەنیو ئەرزیدا پۆدەچوو... ھەر فیلێک گەشتبایە،
دەگەوتە خوارێ. بەم جۆرە، گشت ئەو فیلانەیی
ھێرشیان کردبوو سەر ولاتی مێروولەکان، لە
ماوہیەکی کەمدا بەو ئەرزەدا پۆچوون کە مێروولەکان
بنەکیان بەتال کردبوو.

کاتیک پۆپه بهرز ئەم شکسته تاله و پاستی سامناکی
 له نینوچوونی سەرجه م فیلهکانی به سولتان راگه یاند،
 سولتان له داخی ئەم هه واله باوه رپینه کراوه و له
 توو په بیان، به قهه بالای مرقیق بۆ حهوا بهرز بووه وه
 و هاته خواری. ههروه ها بۆیان ده رکه وت که ئەو ناوه
 خراپتر له و کاتانه ی بوومه له رز دێ، ده له رزی، هه رکه
 ویستیان دهم بکه نه وه و بیژن چ باسه، بینیان خاکی بن
 پیشیان پۆده چی. کتوپر، خاک زاری لیک کرده وه و
 کۆشک، باغی تایبه ت و سولتانی فیلهکانی هه للووشی.
 ئەو کاته ی میرووله کان بن ولاته کانیا ن به تال ده کرد، له
 بیریا ن نه چوو بوو بن کۆشکی سولتانیش به تال بکه ن.
 کورت و کرمانجی، ئەگه ر میروولهکانی سه رانسه ری
 زهوی یه ک بگرن...

